

รายงานการวิจัย เรื่อง

การพัฒนารูปแบบการรายงานผลการเรียน
ด้วยกราฟแท่งของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา
ของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)

29 ส.ค. 2547

ผู้ช่วยศาสตราจารย์มัทนีย์ กุฎาคาร
ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ท ๒๔๐๒๗๗

คำนำ

การวัดผลการศึกษาเป็นกระบวนการติดตามผลของการปฏิบัติให้ได้ผลตรงตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ และจะเป็นตัวนำในการพัฒนาการเรียนการสอน พัฒนาบุคลากร พัฒนาเยาวชนที่เป็นกำลังสำคัญของชาติในอนาคต การพัฒนาปรับปรุงการรายงานผลการเรียนของนักเรียนให้เข้ากับสภาพแวดล้อมและสังคมในยุคปัจจุบัน ทันยุคทันสมัย ก็จะเป็นส่วนหนึ่งที่เอื้ออำนวยให้ผู้เรียนสามารถบรรลุเป้าหมายของการศึกษาได้ในระดับหนึ่ง การนำเสนอเกี่ยวกับรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่งของนักเรียนนี้ เป็นความคิดริเริ่มที่ผู้วิจัยมีความตั้งใจ มุ่งมั่นที่จะพัฒนาการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่งให้นักเรียน ผู้ปกครองของนักเรียน และผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถที่จะอ่านผลของการรายงานได้หลากหลายความหมาย และได้เนื้อหาสาระครบถ้วน สิ่งที่สำคัญอย่างยิ่งคือ สามารถบอกความหมายที่เกี่ยวกับตัวนักเรียนได้อย่างละเอียด ชัดเจน และเข้าใจง่าย ผู้วิจัยจึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่า หนังสือวิจัยเล่มนี้คงจะมีประโยชน์ต่อวงการศึกษไทยบ้างไม่มากก็น้อย

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงแก่ ดร.สุนันทา มนัสมงคล รองศาสตราจารย์ ดร.เชิดศักดิ์ โฆวาสินธุ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์จิราภรณ์ บุญส่ง อาจารย์สุพัฒน์ อุทิศสาร อาจารย์ภัสสร ผิวขาว คุณลัดดาภรณ์ พิพัฒน์เขมากร คุณมนัส นิมนวล คุณเจษฎา หนูรุ่น ที่ให้คำแนะนำและช่วยเหลืออย่างดียิ่ง

คุณค่าและสาระประโยชน์ที่พึงมีของหนังสือวิจัยเล่มนี้ ผู้วิจัยขออุทิศแด่ นายมนัส อินทะนา ผู้เป็นบิดาที่ล่วงลับไปแล้ว

ผู้ช่วยศาสตราจารย์มณฑิณี ภูฎาคาร

มกราคม 2545

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 ภูมิหลัง	1
ความนำ	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	10
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	11
สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	12
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	12
การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	12
ตัวแปรที่ศึกษา	13
นิยามศัพท์เฉพาะ	13
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	15
เอกสารที่เกี่ยวข้อง	15
แนวทางการปฏิรูปการศึกษา	15
เอ็นทรานซ์ระบบใหม่	21
แนวปฏิบัติของครูเกี่ยวกับการประเมินผลการเรียน	30
ความสำคัญของการรายงานผลการเรียน	37
ความหมายของการวัดผล	42
ความหมายของการประเมินผล	44
ความมุ่งหมายของการวัดผลและการประเมินผลการศึกษา	45
ประโยชน์ของการประเมินผลการศึกษา	50
การรายงานผลการเรียน	52
การนำเสนอการรายงานผลด้วยกราฟแท่ง	62
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	85
งานวิจัยเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักเรียนตามตัวแปรเพศ	85
งานวิจัยเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักเรียนตามตัวแปรเพศและ ระดับชั้นปี	87
งานวิจัยเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ปกครองตามตัวแปรเพศ	89
งานวิจัยเกี่ยวกับความคิดเห็นของอาจารย์ตามตัวแปรเพศ	91

งานวิจัยเกี่ยวกับความคิดเห็นของอาจารย์และนักเรียน นักศึกษาตาม ตัวแปรเพศและระดับชั้นปี	93
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	96
การกำหนดกลุ่มประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง	96
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	97
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	97
การเก็บรวบรวมข้อมูล	99
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล	100
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	102
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	129
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	129
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	129
วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล	130
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	130
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	131
อภิปรายผล	132
ข้อเสนอแนะ	142
บรรณานุกรม	144
ภาคผนวก	155
ประวัติย่อของผู้วิจัย	168

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 เส้นภาพแสดงการรายงานผลการสอบวิชาต่างๆ	53
2 เส้นภาพรายบุคคลแสดงผลการสอบในด้านต่างๆ.....	54
3 เส้นภาพแสดงผลการเรียนรู้กลุ่มวิชาต่างๆ ของผู้เรียนชั้นประถมปีที่ 4 คนหนึ่ง.....	55
4 เส้นภาพแสดงคะแนนสอบของเด็กชายเก่ง รักดี ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1...	57
5 รายงานจำนวนนักท่องเที่ยวเข้าพักโรงแรมและรายได้ของธุรกิจโรงแรม ในจังหวัดภูเก็ต ปี 2538 – 2545.....	62
6 แสดงจำนวนแบคทีเรียทั้งหมดจากตัวอย่างน้ำในแม่น้ำบางปะกง.....	63
7 แผนภูมิแท่งประกอบการจัดลำดับความสำคัญก่อน – หลังของงาน.....	63
8 จำนวนผู้สมัคร – รับไว้ จำแนกตามประเภทวิชา ปีการศึกษา 2542.....	64
9 งบประมาณรายได้ เปรียบเทียบระหว่างปี 2538 ปี 2539 และปี 2540...	65
10 เปรียบเทียบจำนวนนิสิตเต็มเวลาระดับสูงกว่าปริญญาตรี ปีการศึกษา 2540 และปีการศึกษา 2541 จำแนกตามคณะ	65
11 สินค้าออกสำคัญ 10 อันดับแรกของไทย	66
12 สินค้าออกสำคัญของไทย	67
13 สินค้าออกสำคัญของไทย	68
14 สถิติจำนวนนิสิต จำแนกตามคณะ และวิชาเอก	69
15 แสดงคะแนนสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนอ่อนใน รายวิชาคณิตศาสตร์เรื่องพหุนามโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)	71
16 ตัวอย่างกราฟแท่งแสดงความแตกต่างของเงินเดือนระหว่าง 48 มลรัฐ	72
17 การจัดสิ่งอำนวยความสะดวกขณะสอนให้คนพิการ	73
18 กิจกรรมวิชาภาษาอังกฤษที่นักเรียนไม่ชอบ	74
19 การสำรวจความคิดเห็นของครู เรื่องวิกฤตการณ์วิทยาศาสตร์ศึกษา	74

บัญชีภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพประกอบ	หน้า
20 การรายงานผลการทดสอบนักเรียนของ TAAS	75
21 ร้อยละของนักเรียนเกรด 4 เกรด 8 และเกรด 12 ที่มีความสามารถ ระดับต่างๆ	76
22 ประกาศผลสอบระดับประถมศึกษา ประจำปีการศึกษา 2543 ภาคเรียนที่ 1 ของโรงเรียนยอแซฟอุปถัมภ์ สามพราน	77
23 ประกาศผลสอบระดับประถมศึกษา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2544 ของโรงเรียนยอแซฟอุปถัมภ์ สามพราน	79
24 รายงานผลการทดสอบโดยใช้โปรไฟล์	81
25 รายงานผลการทดสอบโดยใช้โปรไฟล์	82
26 รายงานผลการทดสอบโดยใช้โปรไฟล์	83
27 การรายงานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยรูปกราฟแท่งวิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนแต่ละแขนง	84

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	ความถี่และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามที่แสดงความคิดเห็นต่อรูปแบบการ รายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่ง แยกตามเพศและสถานภาพการเป็น นักเรียน ผู้ปกครอง และอาจารย์.....	103
2	ความถี่และร้อยละของความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อรูปแบบ การรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่ง ด้านความเหมาะสม.....	105
3	ความถี่และร้อยละของความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อรูปแบบ การรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่ง ด้านเนื้อหาสาระ.....	107
4	ความถี่และร้อยละของความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อรูปแบบ การรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่งด้านการนำไปใช้ประโยชน์	109
5	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าความแปรปรวนของความคิดเห็น ของผู้ตอบแบบสอบถามต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วย กราฟแท่ง ด้านความเหมาะสม.....	111
6	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าความแปรปรวนของความคิดเห็น ของผู้ตอบแบบสอบถามต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วย กราฟแท่ง ด้านเนื้อหาสาระ.....	113
7	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าความแปรปรวนของความคิดเห็น ของผู้ตอบแบบสอบถามต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วย กราฟแท่ง ด้านการนำไปใช้ประโยชน์	115
8	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าความแปรปรวนของความคิดเห็น ของผู้ตอบแบบสอบถามของเพศชาย และเพศหญิงต่อรูปแบบการ รายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่ง ด้านความเหมาะสม	117
9	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าความแปรปรวนของความคิดเห็น ของผู้ตอบแบบสอบถามของเพศชาย และเพศหญิงต่อรูปแบบ การรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่ง ด้านเนื้อหาสาระ	119

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
10	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าความแปรปรวนของความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามของเพศชาย และเพศหญิงต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่ง ด้านการนำไปใช้ประโยชน์	121
11	เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่ง ด้านความเหมาะสม เนื้อหาสาระ การนำไปใช้ประโยชน์ และความคิดเห็นโดยรวม ...	123
12	เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของผู้ปกครองชายและผู้ปกครองหญิงต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่ง ด้านความเหมาะสม เนื้อหาสาระ การนำไปใช้ประโยชน์ และความคิดเห็นโดยรวม	124
13	เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของอาจารย์ชายและอาจารย์หญิงต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่ง ด้านความเหมาะสม เนื้อหาสาระ การนำไปใช้ประโยชน์ และความคิดเห็นโดยรวม ..	125
14	เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีชั้นเรียนต่างกันต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่ง	126
15	เปรียบเทียบรายคู่ของค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีชั้นเรียนต่างกันต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่ง ด้านความเหมาะสม	127
16	เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีชั้นเรียนต่างกันต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่ง	127
17	เปรียบเทียบรายคู่ของค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีชั้นเรียนต่างกันต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่งด้านการนำไปใช้ประโยชน์	128

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง

หน้า

18	ร้อยละของผลรวมความคิดเห็น / ความเหมาะสมมากและมากที่สุดของผู้ตอบ
แบบสอบถามต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่งด้านความ
เหมาะสม ด้านเนื้อหาสาระ และด้านการนำไปใช้ประโยชน์ | 137 |
|----|---|-----|

บทที่ 1

ภูมิหลัง

ปัญหาสำคัญอย่างหนึ่งของประเทศที่กำลังพัฒนารวมทั้งประเทศไทยด้วย ก็คืออัตราการเพิ่มของประชากรที่ค่อนข้างสูง ทำให้หน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการให้การศึกษาของประชาชน ต้องมีการเพิ่มมากขึ้นในการจัดการให้ประชาชนทุกคนได้รับการศึกษาภาคบังคับโดยทั่วถึงซึ่งประชาชนส่วนหนึ่งคือนักเรียนที่จะต้องเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ และหน่วยงานที่รับผิดชอบจะต้องส่งเสริมให้นักเรียนที่มีความรู้ความสามารถได้รับการศึกษาในระดับสูงมากขึ้น เพราะนักเรียนที่ได้รับการศึกษาดี มีความรู้ ความสามารถสูงนี้จะเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติให้เจริญรุ่งเรืองต่อไป ซึ่งนักเรียนจะต้องรู้จักตนเอง จะต้องรู้ความสามารถเรื่องการเรียนของตนเองว่ามีความสามารถสูงในวิชาใด ในแต่ละวิชาที่มีความสามารถสูงนั้นก็จะเป็นพื้นฐานในการนำตัวของนักเรียนไปสู่จุดมุ่งหมายที่สำคัญและมั่นคงของชีวิตในอนาคตต่อไป ปัจจุบันการขยายตัวทางเศรษฐกิจ สังคม และพัฒนาการทางเทคโนโลยีมีผลต่อการนำเครื่องคอมพิวเตอร์มาใช้กับระบบการทำงานมากขึ้น คอมพิวเตอร์ได้เข้ามามีบทบาทต่องานด้านต่างๆ มากขึ้น โดยการเข้ามาช่วยขยายขอบเขตความสามารถของคนมากขึ้น ทั้งนี้ เพราะคอมพิวเตอร์สามารถทำการคำนวณและประมวลผลข้อมูลด้วยความถูกต้องและรวดเร็ว สามารถที่จะทำการวิเคราะห์ปัญหาที่สลับซับซ้อน การที่คอมพิวเตอร์สามารถช่วยงานได้อย่างกว้างขวางและมีประสิทธิภาพสูงดังกล่าว ทำให้นักวิชาการ นักการศึกษาหันมาสนใจที่จะนำคอมพิวเตอร์เข้ามาช่วยงานด้านการศึกษาให้มีคุณภาพก้าวหน้าต่อการเปลี่ยนแปลงในอนาคต โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการเรียนการสอนและด้านวิชาการ การวัดผลการประเมินผลการเรียนเป็นส่วนหนึ่งของงานด้านวิชาการ หากสามารถนำคอมพิวเตอร์มาประยุกต์ใช้กับงานด้านนี้ จะเป็นส่วนสำคัญอย่างยิ่งที่จะช่วยให้ได้ข้อมูลมาพัฒนานักเรียนให้มีคุณภาพและมีคุณลักษณะตามเป้าหมายของหลักสูตร ซึ่งหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 (กระทรวงศึกษาธิการ. 2544 : 1-4) มีดังนี้

ความนำ

ความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการด้านต่างๆ ของโลกยุคโลกาภิวัตน์ มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเศรษฐกิจของทุกประเทศรวมทั้งประเทศไทยด้วย จึงมีความจำเป็นที่จะต้องปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาของชาติ ซึ่งถือเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของประเทศเพื่อสร้างคนไทยให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพพร้อมที่จะแข่งขันและร่วมมืออย่างสร้างสรรค์ในเวทีโลก

หลักสูตรการศึกษาของประเทศที่ใช้อยู่ คือ หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) และหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการโดยกรมวิชาการได้ติดตามผลและดำเนินการวิจัยเพื่อการพัฒนาหลักสูตรตลอดมา ผลการศึกษาพบว่า หลักสูตรที่ใช้อยู่ในปัจจุบันนานกว่า 10 ปี มีข้อจำกัดอยู่หลายประการ ไม่สามารถส่งเสริมให้สังคมไทยก้าวไปสู่สังคมความรู้ได้ทันการณ์ ในเรื่องที่สำคัญดังต่อไปนี้

1. การกำหนดหลักสูตรจากส่วนกลางไม่สามารถสะท้อนสภาพความต้องการที่แท้จริงของสถานศึกษาและท้องถิ่น

2. การจัดหลักสูตรและการเรียนรู้คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี ยังไม่สามารถผลักดันให้ประเทศไทยเป็นผู้นำด้านวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และเทคโนโลยีในภูมิภาค จึงจำเป็นต้องปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนให้คนไทยมีทักษะกระบวนการและเจตคติที่ดีทางคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี มีความคิดสร้างสรรค์

3. การนำหลักสูตรไปใช้ยังไม่สามารถสร้างพื้นฐานในการคิด สร้างวิธีการเรียนรู้ให้คนไทยมีทักษะในการจัดการและทักษะในการดำเนินชีวิต สามารถเผชิญปัญหาสังคมและเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4. การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศยังไม่สามารถที่จะทำให้ผู้เรียนใช้ภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารและการค้นคว้าหาความรู้จากแหล่งการเรียนรู้ที่มีอยู่หลากหลายในยุคสารสนเทศ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 กำหนดให้บุคคลมีสิทธิเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปี ที่รัฐจะต้องจัดให้อย่างทั่วถึง และมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย การจัดการศึกษาอบรมของรัฐต้องคำนึงถึงการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองท้องถิ่นและชุมชน ประกอบกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้กำหนดให้การศึกษาเป็นกระบวนการเรียนรู้ เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคมโดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์ความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้อันเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อมสังคมแห่งการเรียนรู้และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขเปิดโอกาสให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา พัฒนาสาระ และกระบวนการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง

นอกจากนี้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติดังกล่าวได้กำหนดให้มีการจัดทำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อความเป็นไทย ความเป็นพลเมืองที่ดีของชาติ การดำรง

ชีวิตและการประกอบอาชีพ ตลอดจนเพื่อการศึกษาต่อ และให้สถานศึกษาชั้นพื้นฐานจัดทำสารของหลักสูตร ในส่วนที่เกี่ยวกับสภาพปัญหาในชุมชนและสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่น คุณลักษณะอันพึงประสงค์เพื่อเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติดังกล่าว กำหนดให้มีการศึกษาภาคบังคับ จำนวน 9 ปี

ด้วยวิสัยทัศน์ของรัฐที่เชื่อมั่นในนโยบายการศึกษาในการสร้างคน สร้างงาน เพื่อช่วยกอบกู้วิกฤตเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ เป็นการสร้างชาติให้มั่นคงได้อย่างยั่งยืน เชื่อมมั่นในนโยบายการศึกษาในการสร้างชาติ ปรับโครงสร้างและระบบการศึกษา ยึดหลักการบริหารจัดการที่เน้นคุณภาพ ประสิทธิภาพและความเสมอภาค ใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา และเชื่อมั่นในนโยบายการศึกษาเพื่อสร้างคน บูรณาการการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมในการปฏิรูปการเรียนรู้และเชื่อมั่นในนโยบายการศึกษาเพื่อสร้างงาน สร้างเยาวชนให้มีความรู้ คู่กับการทำงาน กระทรวงศึกษาธิการ โดยอาศัยอำนาจตามความในบทเฉพาะกาลมาตรา 74 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 จึงเห็นสมควรกำหนดให้มีหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 โดยยึดหลักความมีเอกภาพด้านนโยบายและมีความหลากหลายในการปฏิบัติ กล่าวคือ เป็นหลักสูตรแกนกลางที่มีโครงสร้างหลักสูตรยืดหยุ่น กำหนดจุดหมายซึ่งถือเป็นมาตรฐานการเรียนรู้ในภาพรวม 12 ปี สารการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้แต่ละกลุ่ม มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น เป็นช่วงชั้นละ 3 ปี จัดเฉพาะส่วนที่จำเป็นสำหรับการพัฒนาคุณภาพชีวิตความเป็นไทย ความเป็นพลเมืองดีของชาติ การดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพ ตลอดจนเพื่อการศึกษาต่อ ให้สถานศึกษาจัดทำสารในรายละเอียดเป็นรายปีหรือรายภาคให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาในชุมชน สังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่น คุณสมบัติอันพึงประสงค์ เพื่อเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ รวมถึงจัดให้สอดคล้องกับความสามารถ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียน แต่ละกลุ่มเป้าหมายด้วย

การจัดการศึกษามุ่งเน้นความสำคัญทั้งด้านความรู้ ความคิด ความสามารถ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้ และความรับผิดชอบต่อสังคม เพื่อพัฒนาคนให้มีความสุข โดยยึดหลักผู้เรียนสำคัญที่สุด ทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ ให้ความสำคัญต่อความรู้เกี่ยวกับตนเองและความสัมพันธ์ของตนเองกับสังคม ได้แก่ ครอบครัว ชุมชน ชาติ และสังคมโลก รวมทั้งความรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ ความเป็นมาของสังคมไทย และระบบการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ความรู้และทักษะทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ความรู้ความเข้าใจและประสบการณ์เรื่องการจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลยั่งยืน ความรู้เกี่ยวกับศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม การกีฬา ภูมิปัญญาไทย และการประยุกต์ใช้

ภูมิปัญญา ความรู้และทักษะด้านคณิตศาสตร์และด้านภาษา เน้นการใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้อง ความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพ การดำรงชีวิตในสังคมอย่างมีความสุข

สถานศึกษาจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้ป้องกันและแก้ไขปัญหา จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง ผสมผสานสาระความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกัน ปลุกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ อำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน จัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ทุกเวลา ทุกสถานที่ และสามารถเทียบโอนผลการเรียนและประสบการณ์ได้ทุกระบบการศึกษา

อนึ่ง เพื่อให้การใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานบรรลุจุดหมายที่กำหนดไว้ สถานศึกษาต้องมีการประสานสัมพันธ์ และร่วมมือกับบิดามารดา ผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชนให้การพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษาเป็นไปอย่างต่อเนื่อง นอกจากนั้นกระทรวงศึกษาธิการยังจำเป็นต้องสนับสนุน ส่งเสริมด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ทั้งในสถานศึกษาและนอกสถานศึกษาให้ครอบคลุมหลักสูตรและกว้างขวางยิ่งขึ้น เพื่อการพัฒนาไปสู่ความเป็นสากล ทั้งนี้กระทรวงศึกษาธิการจะได้จัดทำเอกสารประกอบหลักสูตร เช่น คู่มือการใช้หลักสูตร แนวทางการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา คู่มือครู เอกสารประกอบหลักสูตรกลุ่มสาระต่างๆ แนวทางการวัดและประเมินผลการจัดระบบแนะแนวในสถานศึกษา การวิจัยในสถานศึกษาและการใช้กระบวนการวิจัยในการพัฒนาการเรียนรู้ ตลอดจนเอกสารประชาสัมพันธ์หลักสูตรให้ประชาชนทั่วไป ผู้ปกครองและผู้เรียนมีความเข้าใจและรับทราบบทบาทของตนในการพัฒนาตนเองและสังคม

หลักการ

เพื่อให้การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นไปตามแนวนโยบายการจัดการศึกษาของประเทศ จึงกำหนดหลักการของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานไว้ดังนี้

1. เป็นการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มุ่งเน้นความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล
2. เป็นการศึกษาเพื่อปวงชน ที่ประชาชนทุกคนจะได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกัน โดยสังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา
3. ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาและเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต โดยถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด สามารถพัฒนาตามธรรมชาติ และเต็มตามศักยภาพ
4. เป็นหลักสูตรที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระ เวลา และการจัดการเรียนรู้

5. เป็นหลักสูตรที่จัดการศึกษาได้ทุกรูปแบบ ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้และประสบการณ์

จุดหมาย

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานมุ่งพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข และมีความเป็นไทย มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ จึงกำหนดจุดหมายซึ่งถือเป็นมาตรฐานการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ดังต่อไปนี้

1. เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยในตนเอง ปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมอันพึงประสงค์
2. มีความคิดสร้างสรรค์ ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน รักการอ่าน รักการเขียน และรักการค้นคว้า
3. มีความรู้อันเป็นสากล รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงและความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการ มีทักษะและศักยภาพในการจัดการ การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยี ปรับวิธีการคิด วิธีการทำงานได้เหมาะสมกับสถานการณ์
4. มีทักษะและกระบวนการ โดยเฉพาะทางคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ทักษะการคิด การสร้างปัญญา และทักษะในการดำเนินชีวิต
5. รักการออกกำลังกาย ดูแลตนเองให้มีสุขภาพและบุคลิกภาพที่ดี
6. มีประสิทธิภาพในการผลิตและการบริโภค มีค่านิยมเป็นผู้ผลิตมากกว่าเป็นผู้บริโภค
7. เข้าใจในประวัติศาสตร์ของชาติไทย ภูมิใจในความเป็นไทย เป็นพลเมืองดี ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
8. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ภาษาไทย ศิลป วัฒนธรรม ประเพณี กีฬา ภูมิปัญญาไทย ทรัพยากรธรรมชาติ และพัฒนาสิ่งแวดล้อม
9. รักประเทศชาติและท้องถิ่น มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามให้สังคม

การจัดการศึกษาให้นักเรียนมีคุณภาพและมีคุณลักษณะตามเป้าหมายของหลักสูตรดังกล่าวข้างต้นนี้ สถานศึกษาจะต้องมีความพร้อมที่จะส่งเสริมและสนับสนุนนักเรียนในทุกๆ ด้านด้านหนึ่งที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับฝ่ายวิชาการของแต่ละสถานศึกษา คือ การนำเสนอผลการเรียนของนักเรียนให้ผู้ปกครองรับทราบ สถานศึกษาแต่ละสถานศึกษาจะทำเอกสารรายงานการประเมินผลการเรียนตามที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด เพื่อแจ้งให้ผู้ปกครองรับทราบด้วยสมุดรายงานประจำตัวนักเรียน (รบ. 4 - ค) สมุดนี้ใช้รายงานให้ผู้ปกครองทราบเกี่ยวกับตัวนักเรียนทุกภาคเรียนตลอด 3 ปี ซึ่งประกอบด้วยใบรายงานผลการเรียนแต่ละภาคเรียนที่แจกแจงเป็นรายวิชา หน่วยการเรียนรู้ที่เรียน หน่วยการเรียนรู้ที่ได้ หน่วยการเรียนรู้ทั้งหมดที่ได้ของภาคเรียนนั้น ความเห็นของครูที่ปรึกษาและความเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับ

ตัวนักเรียน เพื่อช่วยพัฒนานักเรียนตามแนวทางที่กำหนดไว้ในหลักสูตรใช้แสดงความต่อเนื่องในการเรียนของนักเรียน แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นผลการเรียนที่แจ้งให้ผู้ปกครองทราบนี้ เป็นการรายงานผลแต่ละปลายภาคเรียนในรูปของระดับคะแนน (เกรด 4, 3, 2, 1 และ 0) ของรายวิชาที่ประมวลผลได้ซึ่งมาจากผลรวมของคะแนนแต่ละส่วน เช่น คะแนนจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม คะแนนสอบกลางภาค คะแนนสอบปลายภาคและคะแนนจิตพิสัยแล้วประเมินเป็นระดับคะแนน ส่วนการรายงานผลการเรียนกลางภาคเรียนแต่ละภาค สถานศึกษาจะแจ้งคะแนนสอบให้ผู้ปกครองทราบ นักเรียนและผู้ปกครองสามารถรู้ผลการเรียนของตัวนักเรียนเองว่าแต่ละวิชาได้คะแนนเท่าใด แต่ไม่สามารถบอกได้ว่าวิชาใดที่นักเรียนเรียนได้ดีที่สุด วิชาใดที่เรียนได้ต่ำสุด เพราะคะแนนที่ได้จากการวัดแต่ละครั้ง แต่ละวิชา มีการแจกแจงของคะแนนไม่เหมือนกัน ไม่สามารถที่จะนำคะแนนเหล่านั้นมา เปรียบเทียบกันได้โดยตรง ไม่สามารถบอกได้ชัดเจนว่า ผลการเรียนแต่ละวิชาเป็นอย่างไร เมื่อเทียบกับนักเรียนคนอื่น ๆ แต่ละวิชานักเรียนมีความสามารถอยู่ ณ ตำแหน่งใด จึงเป็นปัญหาต่อนักเรียนและผู้ปกครองที่นักเรียนยังไม่รู้จักตนเองดีพอ ผู้ปกครองยังไม่ทราบความสามารถในการเรียนของนักเรียนในปกครองได้อย่างเด่นชัด ดังนั้น การปรับการแจกแจงของคะแนนให้เป็นคะแนนที่มีความหมายและสามารถเปรียบเทียบกันได้ในแต่ละวิชาจึงเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง จะต้องแปลงคะแนนให้เป็นคะแนนมาตรฐานที่มีการปรับการแจกแจงของคะแนนให้เป็นเส้นโค้งปกติก่อน สามารถเปรียบเทียบคะแนนในแต่ละวิชาได้ สามารถบอกได้ว่านักเรียนมีความสามารถในวิชาใดมากที่สุด วิชาใดที่เรียนได้ต่ำสุด วิชาใดที่ต้องปรับปรุงแก้ไข วิชาใดเก่ง วิชาใดอ่อน วิชาใดอยู่ในระดับปานกลาง วิชาใดได้ลำดับที่เท่าใด วิชาใดมีความสามารถเหนือกว่าหรือสูงกว่านักเรียนคนอื่นที่คน ผลการเรียนโดยส่วนรวมของตัวนักเรียนเป็นอย่างไร ซึ่งจะทำให้มองเห็นภาพรวมของการเรียนของนักเรียนได้อย่างชัดเจน และมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เพราะนักเรียนสามารถรู้ระดับความสามารถในการเรียนของตัวนักเรียนเอง ผู้ปกครองสามารถรู้ระดับความสามารถในการเรียนของนักเรียนในปกครองได้อย่างชัดเจน

จากการศึกษาค้นคว้าเรื่องการพัฒนารูปแบบรายงานผลการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ที่ผู้วิจัยศึกษาค้นคว้าในเดือนกันยายน 2541 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2542 ผู้วิจัยได้ทดลองสอบถามความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับแบบการรายงานผลการเรียนที่ผู้ปกครองต้องการแล้วนำผลมาสร้างรูปแบบผลการเรียนด้วยการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์แล้วเสนอผลการเรียนด้วยรูปแบบที่ผู้วิจัยจัดทำและทดลองสอบถามความคิดเห็นของผู้ปกครอง และผู้เชี่ยวชาญ จากนั้นกลับมาปรับปรุงแก้ไขโปรแกรมคอมพิวเตอร์สร้างรูปแบบรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่ง

ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างการรายงานผลการเรียนของนักเรียน 2 คน ซึ่งเป็นรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่ง

โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) กรุงเทพมหานคร

รายงานผลการเรียน กลางภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา

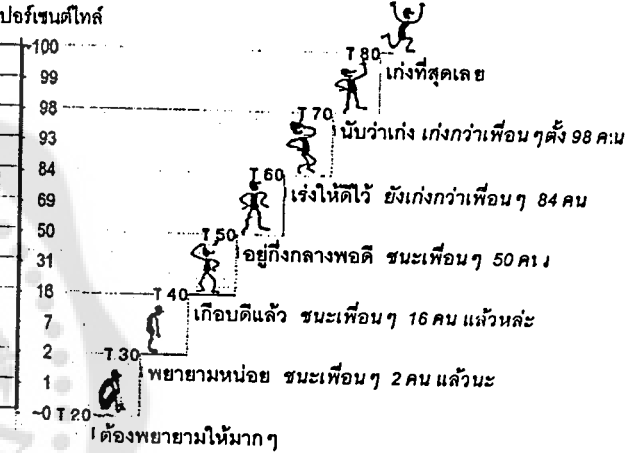
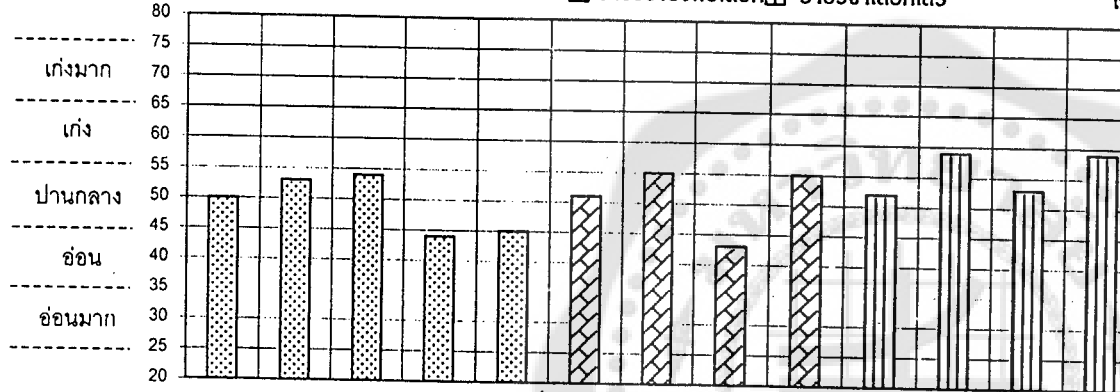
ชื่อ - สกุล : ด.ญ.ณัทธยา กุฎาคาร เลขประจำตัว : ชั้น :

นำเสนอโดย : ผต.มัทกนิ กุฎาคาร

คะแนน T - ปกติ

☐ รายวิชาบังคับแกน ☑ รายวิชาบังคับเลือก □ รายวิชาเลือกเสรี

เปอร์เซ็นต์ไทล์

รายวิชา	ท 305	ส 305	ว 305	พ 305	ศ 305	ส 027	ท 015	พ 025	ง 321	ส 0112	อ 015	ค 011	ศ 013
คะแนนดิบเต็ม	36	40	37	20	45	40	35	20	45	40	35	44	40
คะแนนดิบสูงสุด	36	38	34	20	42	38	34	20	43	38	34	44	38
คะแนนดิบต่ำสุด	2	9	1	0	0	5	3	10	13	6	6	1	0
คะแนนดิบเฉลี่ย	20.5	26.9	21.7	16.0	28.8	25.5	21.8	16.4	34.3	31.0	21.0	26.7	26.0
คะแนนดิบที่ได้	20	29	24	14	25	26	26	14	37	32	28	30	34
คะแนน T-ปกติที่ได้	50	53	54	44	45	51	55	43	55	52	59	53	59
ลำดับที่ได้ในห้อง	12	13	13	26	26	18	8	26	1	18	2	14	2
ลำดับที่ได้ในระดับชั้น	130	109	117	185	189	128	114	188	75	135	54	104	10
ระดับเกรดที่ได้													

รายวิชาที่เน้นตัวเข้ม หมายถึง รายวิชาที่ใช้ในการ
เลือกแผนการเรียนเพื่อการศึกษาต่อใน
ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) กรุงเทพมหานคร

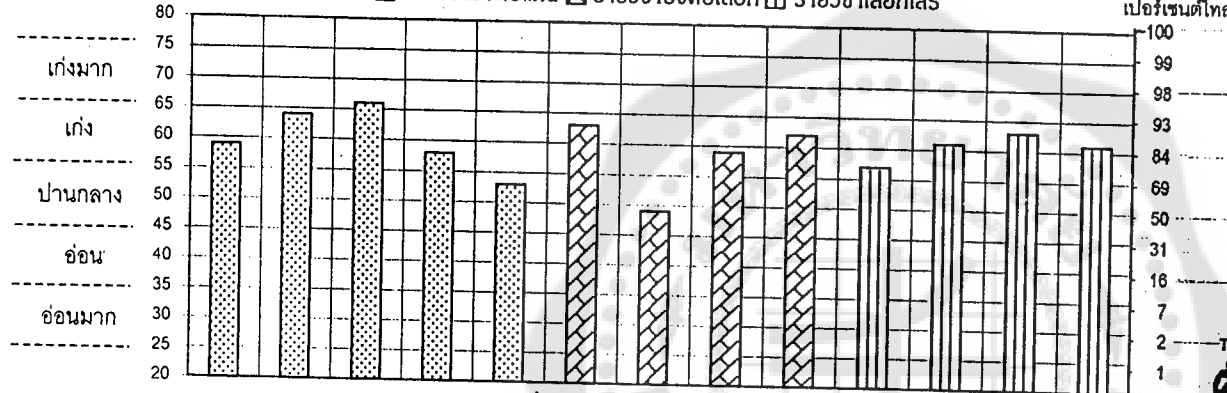
รายงานผลการเรียน ปลายภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา

ชื่อ - สกุล : ด.ญ.ดวงหทัยยา ภูฎาคาร เลขประจำตัว : ชั้น :

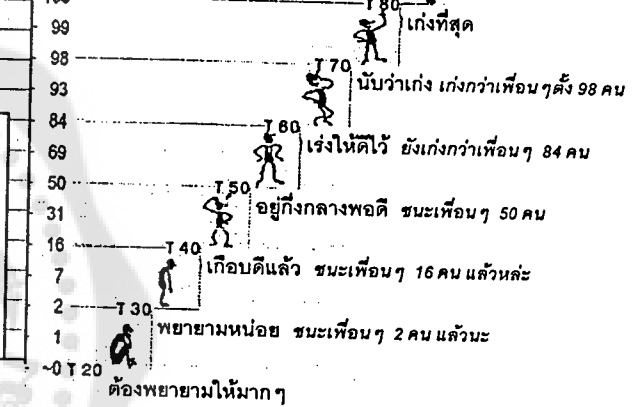
นำเสนอโดย : ผศ.มัทนีย์ ภูฎาคาร

คะแนน T - ปกติ

☐ รายวิชาบังคับแกน ☒ รายวิชาบังคับเลือก ☐ รายวิชาเลือกเสรี

เปอร์เซ็นต์ไทล์

จากนักเรียน 100 คน นักเรียนมีความสามารถระดับใด เมื่อเทียบกับกลุ่ม?

รายวิชา	ท 305	ส 305	ว 305	พ 305	ศ 305	ส 027	ท 015	พ 025	ง 321	ส 0112	อ 015	ค 011	ศ 013
คะแนนดิบเต็ม	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100
คะแนนดิบสูงสุด	95	96	91	100	93	95	93	100	99	97	96	100	98
คะแนนดิบต่ำสุด	22	29	22	27	33	26	27	22	44	31	28	23	62
คะแนนเฉลี่ย	64.4	63.1	57.1	84.5	75.3	68.9	66.6	80.1	80.0	79.8	66.2	63.7	84.2
คะแนนดิบที่ได้	81	86	86	96	78	90	65	96	90	88	84	88	94
คะแนน T - ปกติที่ได้	59	64	66	58	53	63	49	59	62	57	61	63	61
ลำดับที่ได้ในห้อง	5	1	2	10	14	1	19	6	2	4	3	3	2
ลำดับที่ได้ในระดับชั้น	53	23	11	79	111	37	155	56	27	78	38	36	5
ระดับเกรดที่ได้	4	4	4	4	3	4	2	4	4	4	4	4	4

รายวิชาที่เน้นตัวเข้ม หมายถึง รายวิชาที่ใช้ในการ
เลือกแผนการเรียนเพื่อการศึกษาต่อใน
ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

จากตัวอย่างการรายงานผลการเรียนของนักเรียน 2 คน เราจะสามารถทราบถึงรายละเอียดทั้งหมดที่เกี่ยวกับการเรียนของนักเรียนไม่ว่าจะมองในแง่มุมใด เช่น

ตัวอย่าง ด.ญ.ดวงหทัยยา ภูฏาคาร วิชาภาษาไทย (ปลายภาคเรียนที่ 1)

- ดูจาก คะแนนเต็ม 100 นักเรียนที่ทำได้คะแนนสูงสุด = 95 นักเรียนที่ทำได้คะแนนต่ำสุด = 22 คะแนนดิบเฉลี่ย = 64.4 นักเรียนคนนี้ได้คะแนน 81 แสดงว่าทำคะแนนได้สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนในระดับชั้น

- ดูจากคะแนน T-ปกติที่ได้ = 59 ซึ่งดูจากกราฟแท่งประกอบกันจะพบว่า นักเรียนคนนี้อยู่ในระดับที่เก่ง

- ดูจากลำดับที่ได้ นักเรียนคนนี้ได้ลำดับที่ 5 ของห้องเรียน ซึ่งมีจำนวนนักเรียนประมาณ 45 คน

และนักเรียนคนนี้ได้ลำดับที่ 53 ของระดับชั้น ซึ่งมีจำนวนนักเรียนประมาณ 270 คน

- ดูจากระดับเกรดที่ได้ คือ เกรด 4 ซึ่งเป็นระดับเกรดที่สูงสุด

- ดูจากคะแนนเปอร์เซ็นต์ไทล์ วิชานี้นักเรียนคนนี้ได้คะแนนเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ประมาณ 83

แสดงว่านักเรียนคนนี้มีความสามารถในวิชานี้สูงกว่าเพื่อนๆ ในกลุ่มประมาณ 83 คน จาก 100 คน หรือเป็นหนึ่งในกลุ่ม 17 คน จาก 100 คน ที่ได้คะแนนสูง

- ดูจากกราฟแท่ง จะพบว่า มีวิชาหลักอื่นๆ เช่น วิชา ส 305 โลกของเรา, ว 305 วิทยาศาสตร์, อ 015 ภาษาอังกฤษหลัก และ ค 011 คณิตศาสตร์ ดีกว่าวิชาภาษาไทย

ตัวอย่าง ด.ญ.ณหทัยยา ภูฏาคาร วิชาโลกของเรา (กลางภาคเรียนที่ 1)

- ดูจาก คะแนนเต็ม 40 นักเรียนที่ทำได้คะแนนสูงสุด = 38 นักเรียนที่ทำได้คะแนนต่ำสุด = 9 คะแนนดิบเฉลี่ย = 26.9 นักเรียนคนนี้ได้คะแนนดิบ 29 แสดงว่าทำคะแนนดิบได้สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนในระดับชั้น

- ดูจากคะแนน T-ปกติที่ได้ = 53 ซึ่งดูจากกราฟแท่งประกอบกันจะพบว่า นักเรียนคนนี้อยู่ในระดับปานกลาง

- ดูจากลำดับที่ได้ นักเรียนคนนี้ได้ลำดับที่ 13 ของห้องเรียน ซึ่งมีจำนวนนักเรียนประมาณ 45 คน

และนักเรียนคนนี้ได้ลำดับที่ 109 ของระดับชั้น ซึ่งมีจำนวนนักเรียนประมาณ 270 คน

- ดูจากคะแนนเปอร์เซ็นต์ไทล์ วิชานี้นักเรียนคนนี้ได้คะแนนเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ประมาณ 59

แสดงว่านักเรียนคนนี้มีความสามารถในวิชานี้สูงกว่าเพื่อนๆ ในกลุ่มประมาณ 59 คน จาก 100 คน

- ดูจากกราฟแท่ง จะพบว่า นักเรียนคนนี้ส่วนใหญ่วิชาที่เรียนจะอยู่ในระดับปานกลางมีเพียง 2 วิชาที่อยู่ในระดับค่อนข้างเก่ง คือ วิชาภาษาอังกฤษหลัก และวิชาจิตกรรม 3 และมี 2 วิชาที่อยู่ในระดับค่อนข้างอ่อน คือ วิชาพลานามัย 5 และวิชาพลศึกษา

การนำเสนอรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่งนี้ พบว่านักเรียนเห็นถึงความสามารถที่แท้จริงของตนเองว่าวิชาใดที่เรียนได้ดีที่สุด วิชาใดที่เรียนได้ต่ำที่สุดควรตัดสินใจที่จะเลือกเรียนหรือศึกษาต่อทางด้านใด หรือไม่ควรตัดสินใจที่จะเลือกเรียนหรือศึกษาต่อทางด้านใด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จะใช้เป็นแนวทางในการเลือกแผนการเรียนว่าจะเรียนแผนการเรียนวิทย์-คณิต หรือแผนการเรียนศิลป์-ภาษา หรือแผนการเรียนศิลป์-คณิต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย การเข้าใจแบบการรายงานผลการเรียนของตนมีความจำเป็น มีความสำคัญและมีประโยชน์เป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากขณะนี้ในระบบการคัดเลือกเข้าเรียนหรือศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของทบวงมหาวิทยาลัยจะต้องใช้คะแนนเปอร์เซ็นต์ไทล์ของแต่ละวิชาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเป็นส่วนหนึ่งของการตัดสินใจว่าจะได้เข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาหรือไม่ ดังนั้นการแจ้งคะแนนเปอร์เซ็นต์ไทล์ให้นักเรียนทราบจึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะหากสามารถแจ้งให้นักเรียนเห็นชัดเจนในทางรูปธรรม

ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาว่า รูปแบบการรายงานผลการเรียนของนักเรียนด้วยกราฟแท่งนั้นสื่อความหมายได้ในระดับใด รูปแบบการรายงานผลการเรียนนี้มีความเหมาะสมหรือไม่ นักเรียน ผู้ปกครองและอาจารย์มีความคิดเห็นอย่างไร ซึ่งในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานมุ่งให้นักเรียนได้รู้จักตนเอง รู้ความสามารถเรื่องการเรียนของตนเองว่ามีความสามารถสูงในด้านใด อันจะนำไปสู่การศึกษาขั้นสูงต่อไปในสิ่งที่ตนเองถนัด รูปแบบการรายงานผลการเรียนนี้จะทำให้เกิดความชัดเจน เห็นได้อย่างเด่นชัดต่อทั้งผู้ปกครองและตัวนักเรียนเอง

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยตั้งความมุ่งหมายดังนี้

1. เพื่อพัฒนารูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่งของนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ให้สื่อความหมายได้ชัดเจนยิ่งขึ้น เปลี่ยนความเป็นนามธรรมให้เป็นรูปธรรม
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียน ผู้ปกครองและอาจารย์ต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่ง
3. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นแยกตามเพศของนักเรียน ผู้ปกครอง และอาจารย์ต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่ง

4. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นแยกตามชั้นเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่ง

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยคาดว่าจะประโยชน์ต่อนักเรียน ผู้ปกครอง และอาจารย์ดังนี้

ด้านนักเรียน

1. ทำให้นักเรียนทราบถึงระดับความสามารถของตนเองเมื่อเทียบกับกลุ่ม
2. ทำให้นักเรียนทราบถึงระดับความสามารถของตนเอง เมื่อเทียบระหว่างรายวิชา
3. ใช้เป็นแนวทางให้นักเรียนได้ปรับปรุงการเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในรายวิชาที่อยู่ต่ำกว่าเกณฑ์ปกติ
4. ใช้เป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจเพื่อเลือกแผนการเรียนหรือศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัย

ด้านผู้ปกครอง

1. ทำให้ผู้ปกครองทราบถึงความสามารถทางการเรียนของนักเรียน โดยการเปรียบเทียบในกลุ่มและเปรียบเทียบระหว่างรายวิชา
2. ใช้เป็นข้อมูลเบื้องต้นสำหรับผู้ปกครองที่จะเห็นแนวทางในการส่งเสริม หรือช่วยเหลือนักเรียนในด้านการเรียนได้ตรงตามสภาพจริงได้ดียิ่งขึ้น
3. เป็นข้อมูลที่ทำให้ผู้ปกครองเห็นความต่อเนื่องในการเรียนของนักเรียนในแต่ละวิชา แต่ละปีการศึกษา
4. ใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาเพื่อให้คำปรึกษาแก่นักเรียนในการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนหรือเลือกศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัย

ด้านอาจารย์และผู้ที่เกี่ยวข้อง

1. ทำให้อาจารย์ทราบถึงความสามารถในการเรียนในแต่ละรายวิชาของนักเรียน สามารถที่จะหาทางช่วยเหลือหรือส่งเสริมเพื่อปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น
2. ใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนและการประเมินผลของอาจารย์
3. ให้ข้อมูลและรายละเอียดที่ชัดเจนแก่งานแนะแนวของสถานศึกษา เพื่อนำไปใช้ในการแนะแนว หรือการเลือกแผนการเรียนหรือการศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัย
4. ให้ข้อมูลและรายละเอียดที่ชัดเจนแก่ฝ่ายวิชาการ ฝ่ายปกครองและฝ่ายอื่นๆ ของสถานศึกษา

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความคิดเห็นต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่งแตกต่างกัน
2. ผู้ปกครองชายและผู้ปกครองหญิง มีความคิดเห็นต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่งแตกต่างกัน
3. อาจารย์ชายและอาจารย์หญิงมีความคิดเห็นต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่งแตกต่างกัน
4. นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีชั้นเรียนต่างกันมีความคิดเห็นต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่งแตกต่างกัน
5. นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่มีชั้นเรียนต่างกันมีความคิดเห็นต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่งแตกต่างกัน

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ นักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ปีการศึกษา 2543 จำนวน 1,620 คน แยกเป็นนักเรียนชาย 795 คน นักเรียนหญิง 825 คน ผู้ปกครองของนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ปีการศึกษา 2543 จำนวน 1,620 คน แยกเป็นผู้ปกครองชาย 795 คน ผู้ปกครองหญิง 825 คน และอาจารย์ที่เป็นข้าราชการของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) จำนวน 86 คน แยกเป็นอาจารย์ชาย 33 คน อาจารย์หญิง 53 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ กลุ่มตัวอย่างจากโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ปีการศึกษา 2543 จำนวน 1,666 คน โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) และหน่วยของการสุ่ม (Sampling Unit) สำหรับนักเรียนและผู้ปกครอง สุ่มเลือกจาก 36 ห้องเรียน โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 65 ของประชากรนักเรียนทั้งหมดได้ 23 ห้องเรียน สำหรับอาจารย์สุ่มเลือกจากหมวดวิชา โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 65 ของอาจารย์ที่เป็นข้าราชการของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ประกอบด้วย

นักเรียนทั้งหมดจำนวน	827 คน		
เป็นนักเรียนชาย	327 คน	นักเรียนหญิง	500 คน
ผู้ปกครองทั้งหมดจำนวน	783 คน		
เป็นผู้ปกครองชาย	338 คน	ผู้ปกครองหญิง	445 คน
อาจารย์ทั้งหมดจำนวน	56 คน		
เป็นอาจารย์ชาย	20 คน	อาจารย์หญิง	36 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษาประกอบด้วยตัวแปร 2 ตัวแปร ดังนี้

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ และระดับชั้น

เพศ จำแนกเป็น นักเรียนชายและนักเรียนหญิง
ผู้ปกครองชายและผู้ปกครองหญิง
อาจารย์ชายและอาจารย์หญิง

ระดับชั้น จำแนกเป็น ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นคือ

มัธยมศึกษาปีที่ 1

มัธยมศึกษาปีที่ 2

มัธยมศึกษาปีที่ 3

ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายคือ

มัธยมศึกษาปีที่ 4

มัธยมศึกษาปีที่ 5

มัธยมศึกษาปีที่ 6

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่งของนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)

นิยามศัพท์เฉพาะ

การรายงานผลการเรียน หมายถึง การรายงานผลการเรียนของนักเรียนด้วยคะแนนที่ได้ในแต่ละรายวิชา

รูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่ง หมายถึง การรายงานผลการเรียนของนักเรียนด้วยคะแนนที่ได้ในแต่ละรายวิชา โดยเสนอเป็นคะแนนดิบ (คะแนนเต็ม สูงสุดต่ำสุด คะแนนเฉลี่ย และคะแนนที่ได้) คะแนนที่ ลำดับที่ ระดับเกรดที่ได้ กราฟแท่ง และการแปลความหมาย

ความคิดเห็นต่อรูปแบบรายงานผลการเรียน หมายถึง ความคิดเห็นของนักเรียน ผู้ปกครอง และอาจารย์ที่มีต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่งของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) มีความเข้าใจจากการอ่านใบรายงานผลการเรียน มีความรู้สึกถึงความเหมาะสม สอดคล้อง ความน่าสนใจ ความครอบคลุม ครบถ้วน และชัดเจน ซึ่งการวิจัยครั้งนี้สามารถวัดความคิดเห็นได้โดยใช้แบบสอบถามประกอบกับใบรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่งที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารที่เกี่ยวข้อง

แนวทางการปฏิรูปการศึกษา

แนวทางการปฏิรูปการศึกษา พ.ศ.2539 – 2540 (กระทรวงศึกษาธิการ 2539 : 7) กล่าวถึงแนวทางการดำเนินงานด้านการปฏิรูปหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอน ดังนี้
เร่งปฏิรูปหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอน เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาทุกระดับ ทุกประเภท โดย

1. จัดกระบวนการเรียนการสอน เพื่อปลูกฝังให้เยาวชนมีลักษณะที่พึงประสงค์ตามจุดมุ่งหมายของการปฏิรูปการศึกษา
2. จัดประสบการณ์การเรียนรู้เตรียมความพร้อม จัดทำหลักสูตรทุกระดับ ทุกประเภท ภายใต้อัตลักษณ์สำคัญดังนี้
 - 2.1 สร้างบรรยากาศให้ผู้เรียนทุกระดับชั้น ได้เรียนรู้อย่างมีความสุข
 - 2.2 จัดกระบวนการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้ฝึกการคิดอย่างเป็นระบบ และเน้นการปฏิบัติมากกว่าการท่องจำ เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ และสร้างความรู้ ซึ่งจะเป็พื้นฐานการเรียนรู้ในโลกแห่งอนาคต
 - 2.3 ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมากยิ่งขึ้น
 - 2.4 ให้ผู้เรียนนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับจากครอบครัว ชุมชน มาใช้เป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอนตามหลักสูตร
 - 2.5 กำหนดมาตรฐานขั้นพื้นฐานในการเรียนรู้ของผู้เรียน และสนับสนุนให้โรงเรียนและสถานศึกษาแต่ละแห่งสามารถพัฒนาและเพิ่มเติมมาตรฐานขั้นพื้นฐานดังกล่าวตามความต้องการและความเหมาะสม และให้องค์กรวิชาชีพมีส่วนร่วมในการกำหนดมาตรฐานขั้นพื้นฐานของการจัดการศึกษาวิชาชีพ
 - 2.6 ให้ประชาชนและท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตร การกำหนดแบบเรียนให้เหมาะสม และสอดคล้องกับสภาพความต้องการของแต่ละท้องถิ่น
3. เร่งปรับปรุงหลักสูตรวิชาชีพครูในสถาบันการผลิตครู ให้มีเนื้อหาวิชาชีพครูมากขึ้น เพื่อบ่มเพาะคุณภาพของผู้ที่จะออกไปประกอบอาชีพครู
4. จัดการเรียนการสอนระดับประถมศึกษา โดยเน้นเป็นพิเศษในด้านพื้นฐานทางภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ เพื่อรองรับการพัฒนาความรู้และทักษะในระดับที่สูงขึ้น
5. ปฏิรูปการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ให้นักเรียนมีโอกาสพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

6. เร่งปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนให้บังเกิดผลในทางปฏิบัติอย่างมีคุณภาพ โดยการพัฒนารูปแบบ เทคโนโลยี วัตกรรมการสอน และพัฒนาห้องสมุดในสถานศึกษาให้มีคุณภาพ รวมทั้งสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ระหว่างการศึกษาในระบบและนอกระบบโรงเรียนให้สามารถให้บริการที่สนองความต้องการของผู้เรียนได้อย่างกว้างขวาง

7. ปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอน ให้มีความหลากหลายทั้งรูปแบบและเนื้อหา ตลอดจนให้มีความยืดหยุ่นในเรื่องเวลาเรียนและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถหารายได้ระหว่างเรียน

8. เร่งรัดการจัดการเรียนการสอนประชาธิปไตยให้บังเกิดผล โดยพัฒนาหลักสูตรประชาธิปไตยแบบยั่งยืน และส่งเสริมให้ผู้ที่อยู่ในอาชีพครูปฏิบัติตนอยู่ในวิถีทางประชาธิปไตย เพื่อเป็นแบบอย่างและเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน

9. ปฏิรูประบบการวัดผลให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด เน้นพฤติกรรมการแสดงออกจริงของผู้เรียน และใช้ผลการประเมินในการพัฒนาผู้เรียนและกระบวนการเรียนการสอน สำหรับการคัดเลือกผู้เรียนทุกระดับ ทุกประเภท ให้ใช้ผลการเรียนสะสม ลดความสำคัญของการสอบและเพิ่มโควตาการคัดเลือกเข้าเรียนต่อ

10. พัฒนาและสนับสนุนการศึกษาและหน่วยงานทางการศึกษาทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ให้เป็นเครือข่ายรองรับการกระจายอำนาจทางวิชาการ

กมล สุดประเสริฐ (2538 : 57 – 58) กล่าวว่า ครู ผู้บริหาร พ่อแม่ ผู้ปกครองนักเรียน หรือสมาชิกในชุมชนจะสนับสนุนการปฏิรูปการศึกษาดังนี้

ครูสามารถ

- พิจารณาว่าจะจัดห้องเรียนช่วยนักเรียนทุกคนให้เกิดความรอบรู้ในเนื้อหาวิชาและพัฒนาทักษะการคิดและการแก้ปัญหา

- ศึกษาหาวิธีการกำหนดกรอบความคิดและมาตรฐานตามหลักสูตรที่มลรัฐหรือสมาคมการศึกษาได้วางไว้

- ใช้สื่อและเทคโนโลยีให้สอดคล้องกับมาตรฐานของมลรัฐ

- เรียนรู้วิธีการประเมินการปฏิบัติงาน (Performance-based Assessment) และจัดให้การเรียนการสอนและการประเมินผลการเรียนสอดคล้องกัน

- รวบรวมและใช้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ในการปรับปรุงการสอนการเรียนในชั้นเรียน

- เข้าร่วมในการปรับปรุงงานของโรงเรียน

ผู้บริหารสามารถ

- หารายละเอียดถึงการเปลี่ยนแปลงนโยบายที่นำไปพิจารณาระดับท้องถิ่นและมลรัฐ เพื่อปรับปรุงการสอนการเรียน

- ชักชวนให้ครู ผู้ปกครอง และสมาชิกในชุมชนร่วมจัดอันดับในการปรับปรุงโรงเรียนให้สอดคล้องกับนโยบายเหล่านั้น

- ตรวจสอบการปฏิบัติทั้งหมดของโรงเรียน รวมถึงการสร้างกลุ่ม เพื่อดูว่าได้มีส่วนช่วยให้บังเกิดความสำเร็จแก่นักเรียนหรือไม่

- จัดอบรมประจำการแก่ครูในเรื่องหลักสูตรการสอน เทคโนโลยี การประเมินผลและตัดสินใจว่าจ้างผู้สมัครเข้าทำการสอน ให้มีความสามารถเข้าสอนในวิชาต่างๆ แก่นักเรียนและพัฒนาสู่อาชีพชั้นสูง

- รวบรวมและใช้ข้อมูลผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนในการปรับปรุงการสอนการเรียนในโรงเรียน

พ่อ แม่ ผู้ปกครองนักเรียน และสมาชิกในชุมชนสามารถ

- ช่วยให้การร่างและดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการในการปรับปรุงโรงเรียน

- ให้ทรัพยากรเพื่อช่วยนักเรียน รวมถึงนักเรียนพิเศษ เพื่อให้เป็นไปตามเป้าหมายการศึกษา

- ทำงานกับเด็กช่วยให้เกิดความรอบรู้ตามเนื้อหาวิชา ช่วยพัฒนาทักษะการคิดและการแก้ปัญหา

- ช่วยจูงใจและแนะนำให้เยาวชนเป็นผู้เรียนที่มีความกระตือรือร้นและเรียนรู้ตลอดชีวิต

วาริรัตน์ แก้วอุไร (2541 : 55 – 60) ได้กล่าวถึงบทบาทผู้เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาให้ผู้เรียนสามารถสร้างความรู้ได้ด้วยตนเอง ดังนี้

ผู้เรียน

1. ผู้เรียนจะต้องมีความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเอง ตระหนักถึงความสำคัญของการศึกษาว่ามีความหมายและมีความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต

2. ผู้เรียนจะต้องตั้งเป้าหมายและวางแผนการศึกษาให้เหมาะสมกับความถนัดและความสามารถของตนเอง

3. ผู้เรียนจะต้องรู้วิธีการเรียนรู้ มีทักษะชีวิต รวมทั้งสามารถปรับเปลี่ยนได้เมื่อมีความจำเป็น

4. ผู้เรียนจะต้องเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้อย่างกระตือรือร้น

5. ผู้เรียนจะต้องมีการประเมินตนเอง รวมทั้งจะต้องพัฒนาตนเองให้ก้าวหน้าอยู่เสมอ

ผู้สอน

1. ผู้สอน เป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ จัดทรัพยากรการเรียนรู้และสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางในการเรียนรู้

2. ผู้สอน จะต้องปรับเปลี่ยนบทบาทในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ โดยผู้สอนทำหน้าที่เป็นผู้จัดการการเรียนรู้ (Learning Manager) ด้วยบทบาทต่อไปนี้

2.1 วางแผนการสอนและเตรียมการจัดกิจกรรม (Planning and Preparing) โดยผู้สอนจะต้องมีการวางแผนการจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ โดยเขียนเป็นแผนการเรียนการสอนไว้ มีการเตรียมผู้เรียน สื่อวัสดุอุปกรณ์ เนื้อหาสาระ และสถานที่จัดกิจกรรมการเรียนการสอนไว้ให้พร้อม โดยควรให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการวางแผนและเตรียมการ โดยการแนะนำช่วยเหลือของผู้สอน

2.2 ร่วมจัดกิจกรรมการเรียนการสอนร่วมกับผู้เรียนตามแผนที่ได้กำหนดไว้ โดยเปิดโอกาส และให้อิสระแก่ผู้เรียนที่จะคิด แสดงความคิดเห็น และเรียนร่วมกัน ผู้สอนจะเป็นผู้คอยกระตุ้น แนะนำ ช่วยเหลือ ตามวาระและโอกาสที่เหมาะสม ผู้สอนจะต้องลดบทบาทของการสอนให้ลดน้อยลงแต่พยายามเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมและเรียนรู้ด้วยตนเอง ภายใต้การแนะนำและช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ ช่วยพัฒนาผู้เรียน ช่วยตกแต่งความรู้ของผู้เรียนให้สมบูรณ์ ใช้ความสามารถของผู้สอนให้ผู้เรียนเรียนอย่างมีความสุข มีอิสระภาพ ให้ความรักและความมั่นคงทางอารมณ์แก่ศิษย์

2.3 เสนอแนะกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ โดยผู้สอนจะต้องหาทุกวิธีที่จะช่วยชี้แนะวิธีการอันจะช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ โดยอาจจะเสนอเป็นเพียงทางเลือกหนึ่ง แล้วให้ผู้เรียนร่วมกันคิดและกำหนดขั้นตอนที่จะเรียนรู้ให้เป็นกระบวนการเรียนรู้ของตัวผู้เรียนเอง

2.4 เสนอแนะแหล่งการเรียนรู้ ได้แก่ การเสนอแหล่งในการค้นคว้า รายชื่อหนังสือ บุคคล สถานที่ รายการวิทยุ โทรทัศน์ วิดีทัศน์ ซึ่งผู้สอนอาจเป็นผู้ประสานงานในการติดต่อวิทยากรหรือแหล่งความรู้ให้

2.5 กระตุ้นให้คิดและทำงานร่วมมือกันและแข่งขันกันปฏิบัติ โดยผู้สอนควรสนับสนุนการปฏิบัติกิจกรรมร่วมกันเป็นกลุ่มเน้นให้ผู้เรียนใช้กระบวนการกลุ่มในการปฏิบัติงาน เน้นการสังเกต สะท้อนสิ่งที่สังเกตได้ แล้วนำข้อมูลเหล่านั้นมาวางแผนการปฏิบัติ ลงมือปฏิบัติ แล้วประเมินผลการดำเนินงานตามมติกลุ่ม เพื่อฝึกทักษะการทำงานร่วมกันกับผู้อื่นและแข่งขันกับกลุ่มอื่น นำไปสู่การเข้าใจในคุณสมบัติของการแข่งขันและร่วมมือกันทำงาน

2.6 ร่วมประเมินผล โดยผู้สอนจะต้องมีการตรวจสอบการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นของผู้เรียน เก็บรวบรวมผลระหว่างการใช้ปฏิบัติเพื่อนำมาใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงคุณภาพการเรียนรู้ และร่วมกันประเมินผลขั้นสุดท้ายว่าบรรลุตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้หรือไม่ มีจุดดีหรือจุดด้อยใดที่จะต้องปรับปรุง รวมทั้งมีผลกระทบต่องานอื่น ๆ หรือไม่ อย่างไร เพื่อให้เกิดความภาคภูมิใจ

2.7 การนำความรู้และทักษะไปใช้ในชีวิตประจำวัน ผู้สอนจะต้องคอยกระตุ้นให้ผู้เรียนระลึกถึงสิ่งที่ได้ปฏิบัติกิจกรรมไป ว่าการปฏิบัติกิจกรรมแต่ละครั้งการเรียนรู้ที่เขาได้รับมีอะไรบ้าง โดยให้ผู้เรียนบอกถึงความรู้ ความคิด และทักษะที่ได้รับมีอะไรบ้างเชื่อมโยงสู่วิถีชีวิตในชุมชนและท้องถิ่น รวมทั้งเสนอแนะถึงข้อปฏิบัติที่จะนำไปใช้ในชีวิตจริงได้อย่างมีความหมายต่อชีวิตของตนเองและชุมชน

2.8 ประสานงานเพื่อจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพจะต้องเกิดจากบทบาทความร่วมมือกันรับผิดชอบจากหลายๆ ฝ่าย ทั้งผู้ปกครอง ชุมชน องค์กรต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน หน่วยงาน กลุ่มอุตสาหกรรม นายจ้าง ฯลฯ ดังนั้น ผู้สอนจะต้องทำหน้าที่เป็น ผู้ประสานและสร้างความเข้าใจร่วมกัน

3. ผู้สอนจะต้องใช้ยุทธวิธีการสอนเพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสสะท้อนความคิด สร้างความหมาย และกระตุ้นการเปลี่ยนแปลงมโนทัศน์ที่มีอยู่เดิม ซึ่งวิธีการเหล่านี้ได้แก่

- 3.1 การกระตุ้นให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดของตนเองให้ปรากฏออกมา
- 3.2 นำเสนอเหตุการณ์ที่ท้าทายความคิดของผู้เรียน
- 3.3 กระตุ้นกระบวนการสร้างสมมติฐานและการตีความหมายข้อมูลที่หลากหลาย
- 3.4 ให้ผู้เรียนได้มีโอกาสสำรวจทางเลือกที่หลากหลายเหล่านี้ด้วยวิธีการต่างๆ โดยใช้การอภิปรายในกลุ่มย่อย การอภิปรายในกลุ่มใหญ่
- 3.5 ให้ผู้เรียนมีโอกาสที่จะใช้ความคิดใหม่ๆ ในสถานการณ์ต่างๆ เพื่อว่าผู้เรียนจะได้ชื่นชมในความสามารถของตนเอง

4. ผู้สอนจะต้องให้ข้อมูลย้อนกลับ เพื่อให้ผู้เรียนได้ทราบผลการปฏิบัติของตน จะได้นำไปสู่การปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น

5. ผู้สอนจะต้องรู้จักผู้เรียนแต่ละคนและเข้าใจถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล รวมทั้งเข้าใจถึงธรรมชาติและปัญหาของเด็กแต่ละคน

6. ผู้สอนมีหน้าที่พัฒนาผู้เรียนให้มีการคิดที่มีคุณภาพ

7. ผู้สอนจะต้องรื้องานในหน้าที่การสอน พัฒนาดนเองไปสู่ความเป็นครูมืออาชีพ พยายามคิดหาวิธีการต่างๆ ที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และปฏิบัติตนให้เป็นต้นแบบที่ดีแก่ผู้เรียนทั้งในด้านความประพฤติและการเรียนรู้

8. ผู้สอนควรปลูกฝังให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ สนับสนุนให้ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงสุดตามศักยภาพที่ควรจะเป็นไปได้

9. ผู้สอนควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการจัดการเรียนการสอน

10. ผู้สอนจะต้องสร้างแรงจูงใจ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนพิจารณาในสิ่งที่ถูกต้องจากสิ่งเร้า และความหมายที่หลากหลายและเป็นไปได้ของบทเรียน

11. ผู้สอนจะต้องทำหน้าที่เป็นผู้วินิจฉัย ค้นหาความคิดที่ผู้เรียนนำมาใช้ในการเรียน และจัดหาโอกาสในระหว่างการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดและสื่อความหมาย ความคิดของตนเองออกมา โดยผู้สอนจะต้องทำหน้าที่เป็นผู้ฟังที่ดี

12. ผู้สอนจะต้องเป็น “ผู้ชี้แนวทาง” โดยผู้สอนจะต้องช่วยให้ผู้เรียนได้สร้างความหมายและคำอธิบายด้วยตนเอง และจะต้องช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนายุทธวิธีสำหรับกระบวนการจัดการสารสนเทศอย่างมีประสิทธิภาพ โดยชี้ถึงความไม่แน่นอนของความคิดของผู้เรียน ทำทนายให้พิจารณาถึงความเป็นไปได้ทั้งหมด และแสดงให้ผู้เรียนเห็นว่าจุดไหนที่เขาหลงข้อสรุปเกินกว่าหรือน้อยกว่าความเป็นจริง บทบาทนี้จะช่วยให้ผู้เรียนได้เชื่อมโยงความคิดเดิมที่มีอยู่แล้วกับความคิดใหม่เพื่อสร้างเป็นความหมายและความเข้าใจใหม่สำหรับผู้เรียนเอง

ผู้บริหาร

1. ผู้บริหาร เป็นบุคคลที่สำคัญยิ่งในการจัดการศึกษาจะต้องมีภาวะความเป็นผู้นำที่มุ่งมั่นสร้างระบบคุณภาพให้เกิดขึ้นในสถานศึกษา

2. ผู้บริหารจะต้องมีการกำหนดทิศทางการทำงานและนโยบายที่ชัดเจนมีการปรับปรุงยกระดับมาตรฐาน การกำหนดขั้นตอนการทำงานรวมทั้งคู่มือการปฏิบัติงานให้ทันสมัยอยู่เสมอ ให้เกิดความร่วมมือที่ดีโดยทุกคนมีส่วนร่วมและประสานงานที่ เข้มแข็งทั่วทั้งองค์กร

3. ผู้บริหารจะต้องมีการพัฒนาบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้และการทำงานพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ ความสามารถในการสร้างการเรียนรู้ ส่งเสริมสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนและการประเมินผลตามสภาพจริง จัดสื่อการเรียนการสอน และนำเทคโนโลยีมาใช้ในการเรียนการสอน ผู้บริหารต้องส่งเสริมสนับสนุนด้านนโยบายของโรงเรียน วัสดุอุปกรณ์ งบประมาณ ตลอดจนบำรุงขวัญกำลังใจแก่ครูและนักเรียนในการจัดกิจกรรมต่างๆ รวมทั้งให้ความไว้วางใจ และให้อิสระในการสร้างสรรค์งานผู้บริหารจะต้องสนับสนุนการแนะแนวและการวิจัยในห้องเรียน พัฒนาโรงเรียนให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ ส่งเสริมให้ผู้ปกครอง ชุมชน มีบทบาทมีความสัมพันธ์และมีความร่วมมือในการจัดการศึกษาโดยมีการประชาสัมพันธ์ให้ผู้ปกครอง ได้รับข่าวสารเคลื่อนไหวทางด้านการจัดการศึกษาของโรงเรียนตลอดเวลา รวมทั้งต้องระดมทรัพยากรจากชุมชนมาช่วยสนับสนุนการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน

ผู้ปกครอง

ผู้ปกครอง ต้องให้ความร่วมมือกับสถานศึกษา ผู้สอน ในการรับผิดชอบการเรียนของผู้เรียน รวมทั้งให้การสนับสนุนกิจกรรมต่างๆ ของสถานศึกษาตามกำลังและความสามารถ ผู้ปกครองควรจะต้องดูแลเอาใจใส่ให้ความรักความอบอุ่น ส่งเสริมการเรียนรู้ ความเจริญเติบโต และพัฒนาการ ป้องกันปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของผู้เรียน นอกจากนี้ ผู้ปกครองควรสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ในบ้านให้สอดคล้องกับโรงเรียน เพื่อพัฒนาทางด้านจิตใจและสติปัญญาของผู้เรียนอย่างต่อเนื่องสัมพันธ์กัน

เอ็นทรานซ์ระบบใหม่

ประกาศทบวงมหาวิทยาลัย เรื่องการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา ระบบใหม่ (กรมวิชาการ, 2540 : 1 – 11)

การใช้ผลการเรียนเฉลี่ย (GPA) ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเพื่อการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา

การจัดการศึกษาตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลายในปัจจุบันมุ่งให้ผู้เรียนพัฒนาคุณภาพชีวิต และให้สามารถทำประโยชน์ให้กับสังคมตามบทบาทและหน้าที่ของตนในฐานะพลเมืองดีตามระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข โดยให้ผู้เรียนได้พัฒนาเชาวน์ปัญญา มีความรู้ และทักษะเฉพาะด้านตามศักยภาพ เห็นช่องทางในการประกอบอาชีพ ร่วมพัฒนาสังคมด้วยแนวทางและวิธีการใหม่ๆ และบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม โดยกำหนดโครงสร้างบังคับให้นักเรียนทุกคนเรียนวิชาภาษาไทย สังคม และพลานามัย บังคับให้เลือกเรียนวิทยาศาสตร์ และพื้นฐานวิชาอาชีพ เพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต ประมาณร้อยละ 40 และให้เลือกวิชาตามความถนัดและสนใจเพื่อการศึกษาต่อหรือการประกอบอาชีพ ร้อยละ 60

หลักสูตรได้กำหนดจุดประสงค์ของกลุ่มวิชาไว้ครอบคลุมการพัฒนาผู้เรียน ทั้งด้านจิตพิสัย พุทธิพิสัย และทักษะพิสัย พร้อมทั้งเสนอแนะแนวทางการจัดการเรียนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง เน้นกระบวนการเรียนรู้ กระบวนการคิดอย่างมีเหตุผล กระบวนการกลุ่ม เพื่อการสร้างสร้งรค์ความรู้และวิธีการใหม่ๆ ตามสภาพการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วของสังคมและเทคโนโลยี สำหรับแนวทางในการวัดประเมินผลการเรียนซึ่งเป็นกลไกในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ได้กระจายอำนาจให้ผู้สอนเป็นผู้ประเมิน โดยมอบกลุ่มโรงเรียนร่วมมือกันภายในกลุ่มจัดทำจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชา เพื่อให้โรงเรียนมีแผนงานในการจัดการศึกษา ให้มีคุณภาพได้มาตรฐานที่ใกล้เคียงกัน โดยกำหนดให้มีการประเมินผลระหว่างภาคเรียน ซึ่งต้องประเมินก่อนเรียน ประเมินระหว่างเรียนเป็นรายจุดประสงค์เพื่อการซ่อมเสริมพัฒนาการให้แก่ผู้เรียน วัดผลกลางภาคเรียน โดยใช้วิธีการประเมินที่หลากหลาย รวมถึงการประเมินผลจากการปฏิบัติจริงด้วย ทั้งนี้การประเมินผลระหว่างภาคเรียนได้กำหนดให้มีการประเมินคุณลักษณะด้านคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมไว้ในทุกรายวิชา เพื่อให้สามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีองค์ประกอบสมบูรณ์ ทั้งความเป็นคนดี คนเก่ง และคนมีทักษะ และมีการประเมินผลปลายภาคเรียน

การตัดสินผลการเรียนแต่ละรายวิชา จะนำคะแนนที่ได้จากผลการประเมินด้านคุณธรรม จริยธรรม การประเมินรายจุดประสงค์ การประเมินกลางภาค และการประเมินปลายภาคมารวมกันตามอัตราส่วนที่กลุ่มโรงเรียนกำหนดไว้ และนำมาคิดเป็นระดับผลการเรียน โดยกำหนดไว้เป็น 5 ระดับดังนี้

ระดับผล การเรียนรู้	ความหมาย	ช่วงคะแนนเป็นร้อยละ (โดยประมาณ)
4	ผลการเรียนดีมาก	80 – 100
3	ผลการเรียนดี	70 – 79
2	ผลการเรียนปานกลาง	60 – 69
1	ผลการเรียนผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำที่กำหนด	50 – 59
0	ผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ	0 – 49

จะเห็นได้ว่าผลการเรียนแต่ละรายวิชามีขั้นตอนการวัดผลประเมินผลหลายขั้นตอนเป็นระบบ และตรวจสอบพัฒนาการของผู้เรียนครบถ้วนทุกด้าน ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

การนำผลการเรียนเฉลี่ย (GPA) ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ใช้เป็นองค์ประกอบหนึ่งเพื่อการคัดเลือกเข้าเรียนต่อระดับอุดมศึกษา

ผลการเรียนเฉลี่ย (Grade Point Average : GPA) คือ ผลการเรียนสะสมของผู้เรียนที่นำมาคำนวณหาค่าเฉลี่ย เพื่อการแสดงผลภาพรวมของผลการเรียนตลอดหลักสูตรของผู้เรียน โดยกำหนดเป็นระดับผลการเรียน 5 ระดับ คือ 0 1 2 3 4 ผู้เรียนที่ได้ผลการเรียนเฉลี่ยในระดับดี ย่อมแสดงว่าเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และมีคุณธรรม จริยธรรม เป็นที่ยอมรับและสะท้อนว่าเป็นผู้เอาใจใส่ต่อการเรียนรู้ ขยันหมั่นเพียร รับผิดชอบในทุกวิชา และมีคุณลักษณะที่สังคมชื่นชม

ผลการเรียนเฉลี่ยของทุกวิชาได้มาจากการนำระดับผลการเรียนรายวิชาทุกวิชาของนักเรียน คูณด้วยค่าน้ำหนักของวิชา คือ หน่วยการเรียนรู้ นำมารวมกัน แล้วหารด้วยผลรวมของหน่วยการเรียนรู้ทุกวิชา ซึ่งจะมีค่า ระหว่าง 0.00 – 4.00

การนำผลการเรียนเฉลี่ย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายใช้เป็นองค์ประกอบหนึ่งเพื่อการคัดเลือก เข้าเรียนต่อในระดับอุดมศึกษา เป็นกลไกสำคัญในการผลักดันให้หน่วยงานทางการศึกษา โรงเรียนเกิดความตื่นตัวในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของหลักสูตร ครูสามารถจัดการเรียนการสอนให้ครบถ้วนตามหลักสูตรเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ความสามารถ และคุณลักษณะต่างๆ อย่างสมดุลรอบด้าน เป็นไปตามความต้องการของสถาบันอุดมศึกษา สอดคล้องกับตลาดแรงงานและเป็นที่ยอมรับของสังคม และนอกจากนั้นผู้เรียนเองจะเห็นความสำคัญของกระบวนการเรียนการสอนในโรงเรียน ให้ความสำคัญต่อการเรียนทุกวิชาตามหลักสูตร มีส่วนร่วมในกิจกรรมตามหลักสูตรได้พัฒนาคุณลักษณะด้านคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยม

สรุปข้อดี

1. ผู้เรียนตั้งใจเรียนครบถ้วนตามหลักสูตร ได้พัฒนาการครบทุกด้านทั้งด้านจิตพิสัย พุทธพิสัย และทักษะนิสัย
2. ผู้เรียนได้อยู่ร่วมในสังคมโรงเรียนตลอด 3 ปี เป็นการพัฒนาทักษะชีวิตและทักษะ สังคม ส่งผลต่อการพัฒนาตนเอง พัฒนาสังคม และพัฒนาอาชีพได้ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร
3. ผู้เรียนได้มีเวลาค้นพบความถนัด และพัฒนาศักยภาพของตนเองได้เต็มที่
4. ผู้เรียนได้พัฒนาความรู้พื้นฐานเพื่อการศึกษาต่อได้อย่างเข้มข้นขึ้น
5. ครูสามารถจัดการเรียนการสอน ด้านวิธีการที่หลากหลาย เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางได้มากกว่าเดิม ส่งผลต่อการพัฒนาผู้เรียนตามเจตนารมณ์ของหลักสูตร
6. การเรียนในโรงเรียนมีความหมายต่อผู้เรียนมากขึ้น ลดการเรียนรู้ทวนซ้ำ
7. หน่วยงานการศึกษาและโรงเรียนสนใจพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้เป็นที่ยอมรับของผู้เรียน สถาบันระดับอุดมศึกษา และสังคมเป็นการผดุงคุณภาพการศึกษา บทบาทของกระทรวงศึกษาธิการ ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา เพื่อให้เกิดการยอมรับผลการเรียนเฉลี่ยของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นองค์ประกอบหนึ่งของการคัดเลือกเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา

การนำผลการเรียนเฉลี่ยจากระดับมัธยมศึกษาตอนปลายไปใช้เป็นองค์ประกอบหนึ่งในการคัดเลือกผู้เรียนเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา ยังมีข้อสงสัยจากสังคม และสถาบันอุดมศึกษา ในเรื่องมาตรฐานคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนแต่ละแห่งไม่เท่าเทียมกัน และอาจส่งผลกระทบต่อความเสมอภาคหรือความเป็นธรรมต่อผู้เรียน ทั้งด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน คุณภาพ และความเพียงพอด้านบุคลากร แนวการรายงานผลการเรียนเฉลี่ย ตลอดจนวิธีการคิดผลการเรียนเฉลี่ย ใช้เพื่อการคัดเลือกเข้าศึกษามหาวิทยาลัย

✱ กรมวิชาการ ในฐานะผู้รับผิดชอบด้านการพัฒนาหลักสูตร สื่อการเรียนการสอน การวัดผลประเมินผล และการแนะแนว และทำหน้าที่สนับสนุนส่งเสริมคุณภาพการศึกษาได้ดำเนินการต่าง ๆ เพื่อให้โรงเรียนมีแนวทางในการปรับปรุงคุณภาพการศึกษาให้ได้มาตรฐานที่ใกล้เคียงกัน และเกิดการเป็นธรรมต่อการเข้าสู่ระดับอุดมศึกษาให้มากที่สุด ได้ดำเนินการดังนี้

๑. การพัฒนาคุณภาพการศึกษาในภาพรวมเป็นระบบ

กระทรวงศึกษาธิการ ได้ดำเนินนโยบายการปฏิรูปการศึกษา โดยมีจุดมุ่งหมาย เพื่อยกระดับมาตรฐานการศึกษาให้มีมาตรฐานสูง มุ่งสู่ความเป็นเลิศในปี 2550 โดยการปฏิรูปการศึกษา 4 ด้าน ได้แก่

1. การปฏิรูปโรงเรียนและสถานศึกษา
2. การปฏิรูปครู และบุคลากรทางการศึกษา
3. การปฏิรูปหลักสูตร และกระบวนการจัดการเรียนการสอน

4. การปฏิรูประบบบริหาร

การปฏิรูปดังกล่าวมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณสมบัติที่พึงประสงค์ พัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการศึกษาเชิงปัจจัย และกระบวนการ เพื่อส่งผลต่อคุณภาพการสอนสื่อและเทคโนโลยีการบริหารจัดการด้านวิชาการ การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ชุมชนและเครือข่ายการเรียนรู้ มีกลไกการควบคุม ดูแล ส่งเสริมให้เกิดคุณภาพ ทั้งในระดับสถานศึกษา จังหวัด และระดับชาติ อันจะส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้เต็มศักยภาพ

2. การพัฒนากระบวนการเรียนการสอน

จากการศึกษาที่ผ่านมาครูเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ในชุดข้อมูลข่าวสาร บุคคลจำเป็นต้องสามารถเลือกรับข้อมูลและสื่อสารให้ได้ประโยชน์สูงสุด การจัดการศึกษาต้องเน้นศักยภาพผู้เรียน ต้องปรับเปลี่ยนกระบวนการเรียนการสอน ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เน้นการปฏิบัติจริงของผู้เรียน ไม่ยึดตำราเรียนเล่มเดียว ใช้กระบวนการสอนที่หลากหลายกระตุ้นการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้ค้นหาวិคิด ใช้ความคิดระดับสูงเพื่อเกิดแนวทางของตนเองและสามารถสร้างสรรค์ความรู้ใหม่ได้

กรมวิชาการได้ดำเนินการส่งเสริมการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ โดยการ

1. รวบรวมรูปแบบวิธีเรียน วิธีสอน จากงานวิจัยและสภาพที่ปฏิบัติอยู่ในโรงเรียน เพื่อการเผยแพร่

2. พัฒนารูปแบบการเรียนรู้ ที่สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของหลักสูตร เช่น รูปแบบการเรียนรู้แบบทำงานเป็นกลุ่ม ใฝ่เรียนรู้ การสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง ยุทธศาสตร์การเรียนรู้ การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ การเรียนรู้จากการทำงาน การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ฯลฯ โดยมุ่งหวังจะให้ครูมีแนวทางในการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลาย และกระตุ้นการเรียนรู้ของผู้เรียนให้เกิดคุณภาพ

3. การพัฒนาระบบการวัดและประเมินผล

การวัดผลประเมินผล ปัจจุบันให้ความสำคัญต่อการสอบข้อเขียน ซึ่งมีข้อจำกัดหลายประการ เช่น ข้อสอบแต่ละข้อวัดองค์ความรู้ย่อย ขาดพัฒนาการในการผสมผสานความรู้เพื่อการแก้ปัญหา และตัดสินใจ การสอบโดยการเลือกตอบ สกัดกันความเป็นอิสระทางความคิดและนอกจากนี้ยังขาดการพัฒนาทักษะการเขียนและการปฏิบัติจริง ซึ่งการทำข้อสอบได้ถูกต้องมิได้หมายความว่าลงมือปฏิบัติได้ตามนั้นจริง นอกจากนี้การดำเนินการวัดผลประเมินผลโดยการใช้ข้อสอบ เป็นการแยกการสอบออกจากการเรียนรู้ไม่สอดคล้องกับสภาพจริงของการดำรงชีวิต

จากข้อจำกัดของการวัดผลประเมินผลดังกล่าว จึงได้มีการพัฒนาการวัดผลประเมินผลให้เป็นรูปธรรม เป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอน และสอดคล้องกับสภาพจริงเป็นการประเมินตามสภาพจริง

การประเมินตามสภาพจริงจะเป็นการประเมินจากการทำงาน ความร่วมมือในการแก้ปัญหา การประเมินโดยตนเอง และการประเมินที่เน้นทักษะการคิดและพัฒนาการของผลงาน

กรมวิชาการ สถานศึกษาต่าง ๆ ได้มีความพยายามในการส่งเสริม สนับสนุนให้เกิดการประเมินตามสภาพจริง ซึ่งสอดคล้องกับการพัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง มุ่งพัฒนากระบวนการคิด วิเคราะห์ แก้ปัญหา โดยลงมือปฏิบัติงานเอง ทำให้เกิดการสร้างสรรค์องค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง

การประเมินตามสภาพจริงที่ได้ผล ควรจะใช้แหล่งข้อมูลจากแฟ้มสะสมผลงานของผู้เรียน ซึ่งเป็นการรวบรวมที่นักเรียนเลือกสรรเอาผลงานตามเกณฑ์การเลือกและการตัดสินใจคุณค่าของระบบที่สะท้อนพัฒนาการของนักเรียน นักเรียนจะมีอิสระในการแสดงความคิดสร้างสรรค์ในงานของตน การประเมินตามสภาพจริงนี้ จะเริ่มต้นด้วยการที่ให้นักเรียนประเมินตนเอง และรวมกลุ่มกันประเมิน

กรมวิชาการได้พัฒนาเอกสารส่งเสริมพัฒนาการใช้แฟ้มสะสมผลงาน แนวการประเมินตามสภาพจริงที่มีกระบวนการ และตัวอย่างจะเผยแพร่ต่อไป โดยมุ่งหวังว่าหากมีการนำแนวการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงไปใช้จะสามารถพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้มีคุณสมบัติที่พึงประสงค์ได้

4. การใช้ระเบียบสะสม

ตามหลักการของการใช้หลักสูตร และระเบียบการวัดการประเมินผล มุ่งหวังจะให้มีการส่งต่อผู้เรียนด้วยระเบียบสะสม ที่เน้นทักษะความรู้ ความสามารถ ความดี คุณสมบัติด้านต่าง ๆ ให้ครบถ้วน ส่งต่อทุกระดับชั้น เพื่อครูจะได้ดูแลพัฒนาการของเด็กได้อย่างต่อเนื่องและจะสามารถพัฒนาความสามารถของเด็ก ไปตามความถนัด ความสนใจได้เต็มศักยภาพ และนอกจากนั้นยังเป็นข้อมูลต่อผู้ปกครองในการพัฒนาบุตรหลานของตนได้ ตลอดจนสามารถนำไปสู่ระบบประมวลผลกลางได้ ใช้เป็นข้อมูลในการบริหารการศึกษาทุกระดับ ตลอดจนประเมินครูและผู้บริหารได้

กรมวิชาการได้พัฒนาระเบียบสะสมให้มีความสมบูรณ์ขึ้น พร้อมทั้งพัฒนาโปรแกรมสำเร็จรูป เพื่ออำนวยความสะดวกในการบริหารจัดการในระดับสถานศึกษาและการประมวลผลเพื่อการบริหารการศึกษา โดยมุ่งหวังว่าจะเป็นกลไกหนึ่งที่ทำให้ครู ผู้บริหาร สถานศึกษา และมหาวิทยาลัย ตลอดจนหน่วยงานเอกชนและภาคธุรกิจสามารถร่วมมือ การพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้เต็มศักยภาพของแต่ละคน ส่งผลต่อการศึกษาต่อ และการพัฒนาเศรษฐกิจด้านสังคมของชาติต่อไป

5. การประกันคุณภาพการศึกษา

เพื่อให้ผู้เรียน ผู้จัดการศึกษาและผู้ใช้ผลผลิตจากการศึกษาเกิดความมั่นใจว่าการศึกษามีกระบวนการบริหาร กระบวนการเรียนการสอน กระบวนการวัดและประเมินผล ที่ทุกคนมีส่วนร่วมในการกำหนดมาตรฐานและแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพการศึกษา กระทรวง

ศึกษานิเทศก์จึงได้ส่งเสริมการสร้างระบบประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพเป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาที่สังคมต้องการ

การประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง ระบบการบริหารการศึกษาที่สร้างความมั่นใจให้แก่สังคม ผู้ปกครอง ผู้จัดการศึกษา และผู้จบการศึกษาว่าการจัดการศึกษามีกระบวนการบริหาร กระบวนการเรียนการสอน ที่ผู้ร่วมงานทุกคนมีส่วนร่วมในการกำหนดแผนดำเนินงานมีจิตสำนึกในการพัฒนาคุณภาพระบบงาน มีการควบคุมคุณภาพการทำงาน เพื่อให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพเป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาที่สังคมต้องการ

วัตถุประสงค์ของการประกันคุณภาพการศึกษา

1. เพื่อพัฒนาคุณภาพการบริหารการศึกษา การจัดการเรียนการสอนและผลผลิตตามมาตรฐานการศึกษา
2. เพื่อส่งเสริมสนับสนุนให้ท้องถิ่น องค์กรเอกชน มีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา
3. เพื่อให้ความมั่นใจแก่ผู้ใช้ผลผลิตและผู้จัดการศึกษาในด้านคุณภาพคนที่ตรงตามมาตรฐานการศึกษา และความต้องการของสังคม

กระบวนการประกันคุณภาพการศึกษา

1. การควบคุมคุณภาพการศึกษา (Quality Control)
 - 1) การกำหนดมาตรฐานการศึกษา
 - 2) การกำหนดแผนยุทธศาสตร์ของโรงเรียน
 - 3) การพัฒนาระบบการวัดผลและประเมินผล
 - 4) การพัฒนาระบบรายงาน
2. การแทรกแซงคุณภาพ (Quality Intervention)
 - 1) การประเมินความก้าวหน้า (ป.4, ม.2, ม.5)
 - 2) การกำกับ ติดตาม
 - 3) การรายงานผล
3. การประเมินคุณภาพ (Quality Assessment)
 - 1) การประเมินคุณภาพชั้นตัวประกอบ (ป.6, ม.3, ม.6)
 - 2) การทบทวนผลการพัฒนาคุณภาพโรงเรียน (School Review)
 - 3) มาตรการปรับปรุงแก้ไข
6. การส่งเสริมกลไกกลุ่มโรงเรียน

เพื่อให้สถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา ซึ่งมีอิสระในการจัดการศึกษา และการวัดประเมินผลเอง ได้ร่วมมือกันบริหารวิชาการ ปรับปรุงส่งเสริมคุณภาพการศึกษา มีมาตรฐานสูงขึ้นและได้มาตรฐานใกล้เคียงกัน กระทรวงศึกษานิเทศก์ได้จัดตั้งกลุ่มโรงเรียน ตามระเบียบ

กระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษา ขณะนี้มี 223 กลุ่มโรงเรียน กลุ่มละประมาณ 20 – 40 โรงเรียน

การบริหารกลุ่มโรงเรียนดำเนินในรูปคณะกรรมการ ร่วมมือกันกำหนดจุดประสงค์รายวิชาใช้ทุกโรงเรียน นอกจากนั้นยังมีกิจกรรมส่งเสริมวิชาการโดยการประชุม อบรม แลกเปลี่ยนประสบการณ์ซึ่งกันและกันอยู่ตลอดเวลา

นอกจากนั้น กรมวิชาการได้พยายามส่งเสริมกลไกกลุ่มโรงเรียนให้มีศักยภาพในด้านวิชาการใหม่ๆ ที่มีการพัฒนาขึ้น โดยนำเสนอผ่านกลุ่มโรงเรียน เพื่อการเผยแพร่ในกลุ่มต่อไป เช่น การประเมินตนเอง การประเมินตามสภาพจริง การใช้แฟ้มสะสมผลงาน คู่มือการพัฒนาโรงเรียนเข้าสู่คุณภาพ การพัฒนาเครื่องมือวัดความก้าวหน้าของการเรียน ระหว่างชั้นตัวประโยค เพื่อการแทรกแซงคุณภาพให้ได้มาตรฐาน เมื่อผู้เรียนจบแต่ละระดับ

กลไกกลุ่มโรงเรียนเป็นกลไกที่สามารถพัฒนาคุณภาพการศึกษา ให้มีมาตรฐานใกล้เคียงกันได้ดีที่สุด และเป็นการพัฒนาที่ต่อเนื่องได้

7. การดำเนินการเกี่ยวกับการจัดทำและรายงานผลการเรียนเฉลี่ย

เพื่อให้นโยบายการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา มีส่วนส่งเสริมสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และส่งผลกระทบทางบวกทั้งต่อคุณภาพการศึกษาโดยรวมและต่อทรัพยากรบุคคล กระทรวงศึกษาธิการในฐานะผู้รับผิดชอบองค์ประกอบด้านผลการเรียนเฉลี่ย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้กำหนดแผนการดำเนินการและดำเนินการทั้งในส่วนที่เป็นการเตรียมการระยะสั้น เพื่อรองรับการคัดเลือกระบบใหม่ในปีการศึกษา 2542

การเตรียมการ เพื่อสนับสนุนให้สถานศึกษาที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรต่างๆ ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สามารถดำเนินการรองรับการคัดเลือกฯ ระบบใหม่ได้โดยดำเนินการดังนี้

- สำรวจการมี การใช้ คอมพิวเตอร์กับงานทะเบียนวัดผลของโรงเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อเป็นข้อมูลในการเตรียมความพร้อมให้กับสถานศึกษา ในการจัดทำงานทะเบียน และรายงานผลการเรียน
- พัฒนาแบบรายงานผลการเรียนเฉลี่ยสำหรับสถานศึกษา ที่จัดการศึกษาหลักสูตรต่าง ๆ เพื่อการรายงานผลการเรียน
- อยู่ระหว่างการศึกษา และพัฒนาโปรแกรมสำเร็จรูป สำหรับสถานศึกษาในการคำนวณค่าสถิติต่างๆ เพื่อการรายงานผลการเรียน
- จัดทำคู่มือการจัดทำและรายงานผลการเรียนเฉลี่ย เพื่อเป็นแนวทางการปฏิบัติสำหรับสถานศึกษาที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรต่างๆ ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/เทียบเท่า

- ชี้แจงเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจกับผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งในลักษณะการจัดประชุมชี้แจง การตอบข้อซักถามและจัดทำ

- ประสานงานกับทบวงมหาวิทยาลัย เพื่อพิจารณาหาแนวทางการปฏิบัติที่เป็นไปได้สำหรับสถานศึกษา ในการจัดทำและรายงานผลการเรียนเฉลี่ย

ในส่วนที่เป็นการจัดทำและรายงานผลการเรียนเฉลี่ยนั้น กระทรวงศึกษาธิการโดยกรมวิชาการ นั้น ได้ออกแบบการจัดทำเอกสารรายงานผลการเรียนเฉลี่ยเพื่อสถานศึกษาจัดทำจัดทำให้นักเรียนแนบไปพร้อมกับกระเบียนแสดงผลการเรียน (รป. 1 – ป) เอกสารดังกล่าวจะแสดงข้อมูลเกี่ยวกับผลการเรียน และหน่วยการเรียนของผู้เรียน ผลการเรียนที่น่าเสนอ ได้แก่

1. ผลการเรียนเฉลี่ยของผู้เรียนรายบุคคล (ตลอด 3 ปี)
2. ผลการเรียนเฉลี่ยของสถานศึกษา
3. ผลการเรียนเฉลี่ยสูงสุด – ต่ำสุด ของสถานศึกษา
4. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลการเรียนเฉลี่ยของสถานศึกษา

ทั้งนี้โดยพิจารณาเห็นว่าค่าสถิติเกี่ยวกับผลการเรียนที่รายงานดังกล่าวข้างต้นเป็นไปตามเกณฑ์การคัดเลือกที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนด คือ คะแนนที่จะใช้ในการตัดสินผลการคัดเลือก ประกอบด้วย

1) คะแนนผลการเรียนตลอดหลักสูตร ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าให้ค่าน้ำหนัก ร้อยละ 10

2) คะแนนสอบวิชาหลัก วิชาเฉพาะสาขาตามที่มหาวิทยาลัย สถาบัน กำหนดให้สอบให้ค่าน้ำหนักรวมกัน ร้อยละ 90

คะแนนผลการเรียนในสัดส่วน 10% ตามข้อ 1 คือ ผลการเรียนเฉลี่ยที่สถานศึกษา จะต้องจัดทำรายงานให้แก่สถาบันอุดมศึกษาใช้เป็นเกณฑ์การตัดสิน

ตัวอย่างเอกสารผลการเรียนเฉลี่ยหลักสูตร (ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ของกรมอาชีวศึกษา)

เอกสารแสดงผลการเรียนรู้เฉลี่ย
หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ
(กรมอาชีวศึกษา)
ปีการศึกษา

ชื่อ ชื่อสกุล รหัสประจำตัว
สถานศึกษา อำเภอ จังหวัด
ใช้ประกอบ รบ.1 ปวช. เลขที่ ประเภทวิชา สาขาวิชา

หมวดวิชา	หน่วยกิต	ผลการเรียนเฉลี่ย	สรุปผลการเรียน
หมวดวิชาพื้นฐาน			- ผลการเรียนรู้รวมของนักศึกษา.....
สามัญ			- ผลการเรียนรู้รวมสูงสุดของสถานศึกษา ...
ภาษา			- ผลการเรียนรู้รวมต่ำสุดของสถานศึกษา...
ภาษาไทย			- ผลการเรียนรู้รวมของสถานศึกษา
ภาษาต่างประเทศ			- ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลการเรียนเฉลี่ย
ภาษาอังกฤษ.			ของสถานศึกษา
ภาษา			- ค่าตำแหน่งของเปอร์เซ็นต์ไทล์
คณิตศาสตร์			- ค่าคะแนนมาตรฐานที่ - ปกติ
วิทยาศาสตร์			หน้าที่รับผิดชอบและ/หรือความสามารถพิเศษ
สังคมศึกษา			
พลานามัย			
หมวดวิชาชีพ			
วิชาชีพพื้นฐาน			
วิชาชีพเฉพาะ			
วิชาชีพเลือก			
ฝึกงาน/โครงการ			
โครงการวิชาชีพ ..			
หมวดวิชาเลือกเสรี			
วิชาเลือกเสรี			
.....			
.....			
.....			

รูปถ่าย
4 x 5 ซม.

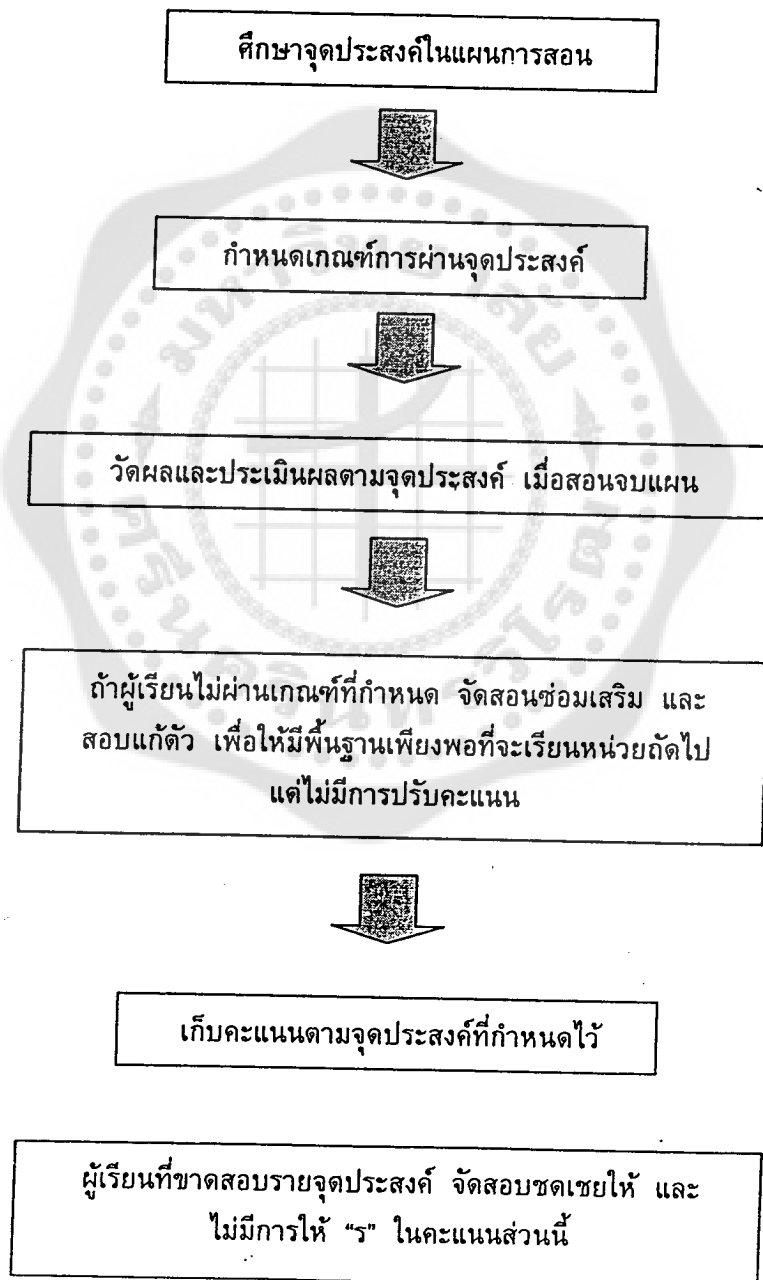
(.....)
นายทะเบียน

(.....)
หัวหน้าสถานศึกษา
วันที่ เดือน พ.ศ.....

แนวปฏิบัติของครูเกี่ยวกับการประเมินผลการเรียน

แนวปฏิบัติของครูเกี่ยวกับการประเมินผลการเรียน (กรมวิชาการ. 2535 : 129-135)
มีรายละเอียดดังนี้

การวัดผลและประเมินผลระหว่างเรียนมีขั้นตอนอย่างไร

การวัดผลกลางภาคมีขั้นตอนอย่างไร

ศึกษาจุดประสงค์ที่กลุ่มกำหนดให้วัดผลกลางภาคเรียน

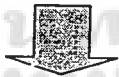
กำหนดเกณฑ์การผ่านและคะแนนของแต่ละจุดประสงค์

สร้าง / เลือกและใช้เครื่องมือวัดให้ตรงตามจุดประสงค์

บันทึกคะแนนการสอบโดยแยกรายจุดประสงค์

ผู้เรียนที่ได้คะแนนไม่ถึงครึ่งของคะแนนเต็ม
ให้สอนซ่อมเสริมและสอบแก้ตัวจุดประสงค์ที่ไม่ผ่านเกณฑ์

การสอบแก้ตัวกระทำได้ 1 ครั้ง ถ้าผู้เรียนได้คะแนนเกินครึ่ง
ให้ปรับคะแนนไม่เกินครึ่งของคะแนนเต็ม

การบันทึกคะแนนวัดผลกลางภาค มีขั้นตอนอย่างไร

- 1. กรอกเลขที่จุดประสงค์ที่กลุ่มกำหนดให้วัดผลกลางภาคเรียน
- 2. กรอกคะแนนแต่ละจุดประสงค์
- 3. กำหนดเกณฑ์การผ่านแต่ละจุดประสงค์
- 4. กรอกคะแนนที่ผู้เรียนได้แต่ละจุดประสงค์
- 5. รวมคะแนนที่ได้ ถ้าผู้เรียนคนใดได้คะแนนต่ำกว่าครึ่งของคะแนนวัดผลกลางภาค ให้โอกาสแก้ตัว 1 ครั้ง ผลการสอบแก้ตัวให้ได้คะแนนจากการสอบกลางภาคนี้ไม่เกินครึ่งของคะแนนเต็ม

คะแนนวัดผลกลางภาค						รวม คะแนน	คะแนน สอบแก้ตัว
จุดประสงค์ที่ / คะแนน							
4	5	8	9	10		26	
5	4	4	8	5			
นายสมพร	3 3	0 4	2 0	2 5	4	11	13

ในกรณีนี้ นายสมพรมีสิทธิ์สอบแก้ตัว เพราะได้คะแนนต่ำกว่าครึ่งของคะแนนเต็ม การที่จะสอนซ่อมเสริม และสอบแก้ตัวที่จุดประสงค์ใด ให้พิจารณาที่เกณฑ์ของจุดประสงค์และคะแนนที่นายสมพรได้ในแต่ละจุดประสงค์ประกอบกัน เช่น สมมุติตั้งเกณฑ์ของแต่ละจุดประสงค์ไว้ดังนี้

- จุดประสงค์ที่ 4 เกณฑ์การผ่าน 90%
- จุดประสงค์ที่ 5 เกณฑ์การผ่าน 80%
- จุดประสงค์ที่ 8 เกณฑ์การผ่าน 80%
- จุดประสงค์ที่ 9 เกณฑ์การผ่าน 80%
- จุดประสงค์ที่ 10 เกณฑ์การผ่าน 75%

เมื่อเปรียบเทียบเกณฑ์กับคะแนนที่นายสมพรได้ ผู้สอนจะต้องสอนซ่อมเสริมและสอบแก้ตัวในจุดประสงค์ที่ 4, 5, 8 และ 9 ผลการสอบแก้ตัวในแต่ละจุดประสงค์ให้เลือกคะแนนที่ได้มากระหว่างสองครั้งนี้ ดังนั้น นายสมพร จะได้คะแนนรวม 18 คะแนน ปรับลดเหลือ 13 คะแนน

การวัดผลปลายภาค มีขั้นตอนอย่างไร

ศึกษาจุดประสงค์ที่กลุ่มกำหนดให้วัดผลปลายภาคเรียน

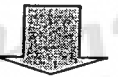
กำหนดเกณฑ์การผ่านและคะแนนของแต่ละจุดประสงค์

สร้าง / เลือกและใช้เครื่องมือวัดให้ตรงตามจุดประสงค์

บันทึกคะแนนการสอบ โดยแยกรายจุดประสงค์

เงื่อนไข

ผู้เรียนจะมีสิทธิเข้าสอบปลายภาคเรียน ต้องมีเวลาเรียนอย่างน้อย 80% แต่ถ้ามีเวลาเรียนไม่ถึง 80% อยู่ในดุลพินิจของหัวหน้าสถานศึกษาที่จะอนุญาตให้เข้าสอบได้

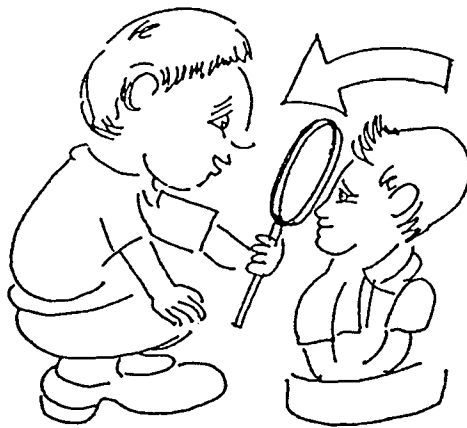
สอนซ่อมเสริมในจุดประสงค์ที่ผู้เรียนไม่ผ่าน แล้วจึงสอบแก้ตัว

กระบวนการประเมินผลการเรียน มีขั้นตอนอย่างไร

1. ทำความเข้าใจพฤติกรรมที่จะประเมิน
2. เลือกเครื่องมือและวิธีการเพื่อวัดหรือตรวจสอบผู้เรียน
3. กำหนดเกณฑ์สำหรับพิจารณาว่าผู้เรียนมีพฤติกรรมนั้นหรือไม่
4. วัดผลและนำผลการวัดมาวินิจฉัยว่าผู้เรียนมีพฤติกรรมจริงหรือไม่ หรือมีข้อบกพร่องที่ใด
5. ตัดสินใจ เพื่อปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่ง ในอันที่จะปรับปรุงการเรียนของนักเรียน และการสอนของครู

วิธีประเมินผลมีอะไรบ้าง

การสังเกต

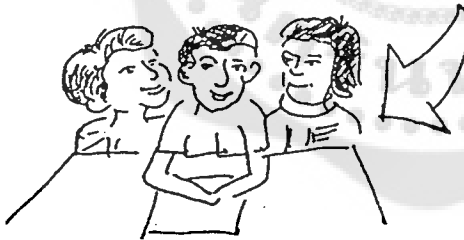
การตอบแบบสอบถาม

ผู้เรียนเขียน
รายงานเสนอครู

การสัมภาษณ์

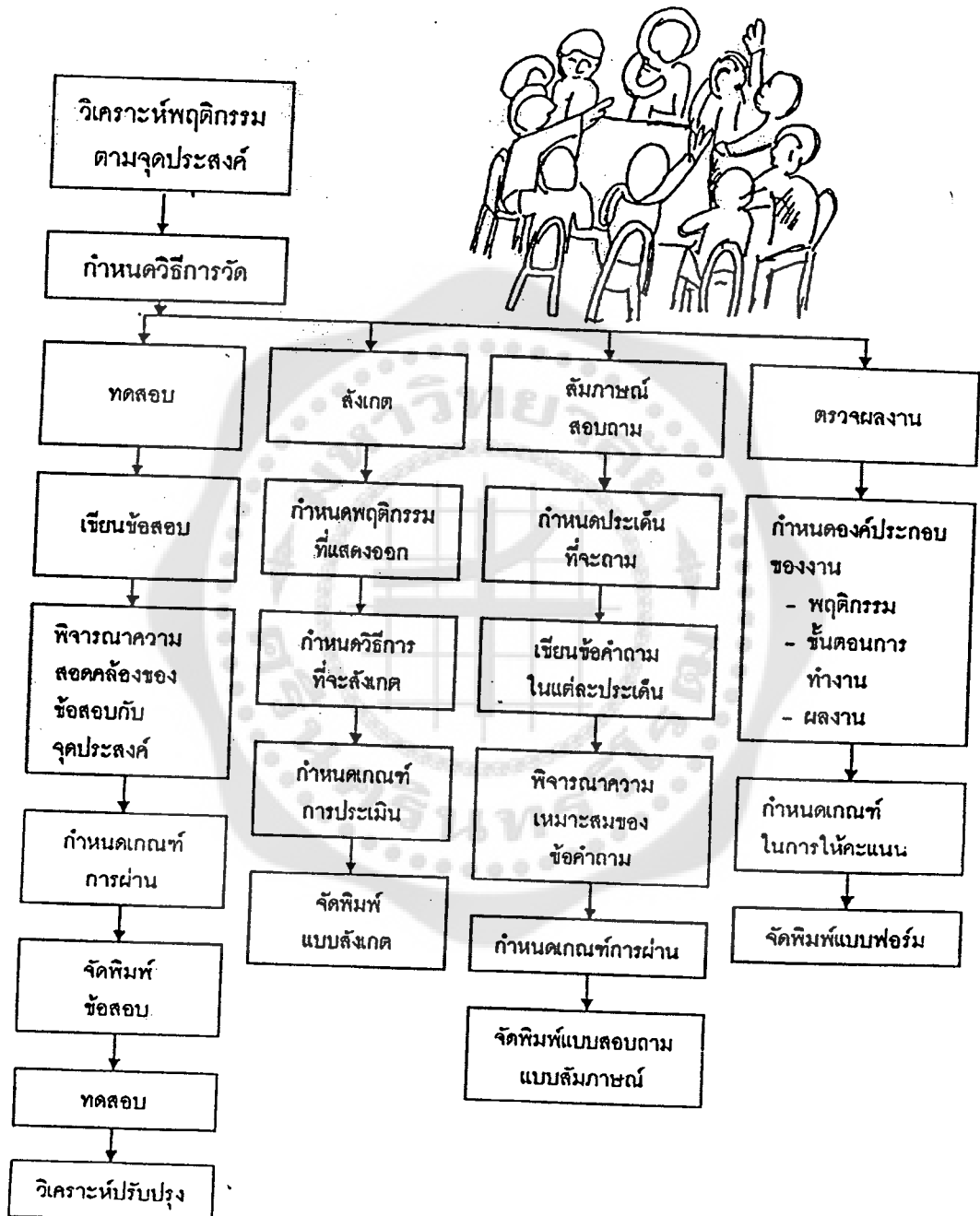

กลุ่ม เพื่อสรุปการสังเกต

การทดสอบ

การสร้างเครื่องมือวัดผลและประเมินผลมีขั้นตอนอย่างไร

ความสำคัญของการรายงานผลการเรียน

การรายงานผลการประเมินผลการเรียน (ศึกษาธิการ. 2545 : 36-41) เป็นการแจ้งผลการเรียนรู้และพัฒนาการในด้านต่างๆ ซึ่งเป็นความก้าวหน้าและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ให้ผู้เรียนและผู้เกี่ยวข้องกับผู้เรียนทุกฝ่ายได้รับทราบ เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุง แก้ไข และส่งเสริมพัฒนาการเรียนของผู้เรียนให้ประสบความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งใช้เป็นข้อมูลสำหรับออกเอกสาร หลักฐานการศึกษาสำหรับการตรวจสอบ ยืนยัน และรับรองผลการเรียน และวุฒิการศึกษาของผู้เรียน ตามบทบาทหน้าที่ของแต่ละฝ่าย

1. จุดหมายการรายงานผลการประเมินผลการเรียน

1.1 เพื่อแจ้งให้ผู้เรียนและผู้เกี่ยวข้องได้ทราบความก้าวหน้าและผลการเรียนรู้ของผู้เรียน

1.2 เพื่อให้ผู้เรียนและผู้เกี่ยวข้องใช้เป็นข้อมูลสำหรับปรับปรุง แก้ไข ส่งเสริม และพัฒนาการเรียนของผู้เรียนให้ประสบความสำเร็จ

1.3 เพื่อให้ผู้เรียนและผู้เกี่ยวข้องใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนการเรียน กำหนดแนวทางการศึกษาและการเลือกอาชีพ

1.4 เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้อง ใช้สำหรับดำเนินการออกเอกสารหลักฐานการศึกษา ตรวจสอบ และรับรองผลการเรียนหรือวุฒิทางการศึกษาของผู้เรียน

2. ข้อมูลในการรายงานผลการประเมินผลการเรียน

2.1 ข้อมูลการวัดและประเมินผลระดับชั้นเรียน ได้แก่ ผลการประเมินความรู้ ความสามารถ พฤติกรรมการเรียน ความประพฤติ และผลงานในการเรียนของผู้เรียน เป็นข้อมูลสำหรับรายงานให้ผู้มีส่วนกับการใช้ข้อมูลระดับชั้นเรียน ได้แก่ ผู้เรียน ผู้สอน พ่อแม่ และผู้ปกครองได้รับทราบความก้าวหน้า ความสำเร็จในการเรียนของผู้เรียน สำหรับนำไปใช้ในการวางแผนกำหนดเป้าหมาย และวิธีการในการพัฒนาผู้เรียน ให้บรรลุเป้าหมายในการศึกษาของผู้เรียนตามบทบาทหน้าที่ของแต่ละฝ่าย

2.2 ข้อมูลการประเมินผลระดับสถานศึกษา ได้แก่ ผลการประเมินความก้าวหน้าในการเรียนรู้รายปีรายภาค และช่วงชั้นของสถานศึกษา เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาการเรียนการสอน และคุณภาพของผู้เรียน ให้เป็นไปตามมาตรฐานการเรียนรู้และตัดสิน การเลื่อนช่วงชั้น และซ่อมเสริมผู้เรียนที่มีข้อบกพร่องให้ผ่านช่วงชั้น ได้แก่

1) ผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ในการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่ม

(1) ผลการประเมินสาระการเรียนรู้รายปี / รายภาค

(2) ผลการประเมินสาระการเรียนรู้ผ่านช่วงชั้น

2) ผลการประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

(1) ผลการประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนรายกิจกรรม

(2) ผลการประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนผ่านช่วงชั้น

3) ผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

(1) ผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์รายปี / รายภาค

(2) ผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ผ่านช่วงชั้น

4) ผลการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียนสื่อความ

(1) ผลการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียนสื่อความ
รายปี / รายภาค

(2) ผลการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียนสื่อความ
ผ่านช่วงชั้น

2.3 ข้อมูลผลการประเมินคุณภาพระดับชาติ ได้แก่ ผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนด้วยแบบประเมินที่เป็นมาตรฐานระดับชาติ ซึ่งดำเนินการโดยหน่วยงานระดับชาติ เป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ผู้บริหาร สถานศึกษา ผู้สอน ผู้เรียน และผู้ปกครองใช้วางแผนและดำเนินการพัฒนาคุณภาพการศึกษาในส่วนที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดการยกระดับคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของผู้เรียน สถานศึกษา ท้องถิ่น เขตพื้นที่ การศึกษา และประเทศชาติ รวมทั้งนำไปรายงานในเอกสารหลักฐานการศึกษาของผู้เรียน ได้แก่

1) ผลการประเมินผลสัมฤทธิ์กลุ่มสาระการเรียนรู้ที่สำคัญในปีสุดท้ายของแต่ละช่วงชั้น

2) ผลการประเมินความถนัดทางการเรียน

ฯลฯ

2.4 ข้อมูลพัฒนาการของผู้เรียนด้านอื่นๆ ได้แก่ ข้อมูลเกี่ยวกับพัฒนาการทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และพฤติกรรมต่างๆ ซึ่งเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการแนะแนวเป็นส่วนใหญ่ การแจ้งให้ผู้เรียน ผู้ปกครอง ครูอาจารย์ในสถานศึกษา และผู้เกี่ยวข้องกับผู้เรียนได้รับทราบข้อมูลเหล่านี้ เพื่อให้ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบแต่ละฝ่ายนำไปใช้ปรับปรุงแก้ไข และพัฒนาผู้เรียนให้เกิดพัฒนาการอย่างถูกต้อง เหมาะสม รวมทั้งนำไปจัดทำเอกสารหลักฐานแสดงพัฒนาการของผู้เรียนอีกด้วย

3. ลักษณะข้อมูลสำหรับการรายงาน

การรายงานผลการประเมินผลการเรียน สถานศึกษาสามารถเลือกลักษณะข้อมูลสำหรับการรายงานได้หลายรูปแบบ ให้เหมาะสมกับวิธีการรายงาน โดยคำนึงถึงประสิทธิภาพของการรายงานและการนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ของผู้รับรายงานแต่ละฝ่าย ลักษณะข้อมูลผลการประเมินผลการเรียนสำหรับการรายงาน มีรูปแบบที่สำคัญ ดังนี้

3.1 รายงานเป็นตัวเลข ตัวอักษร คำ หรือข้อความที่เป็นตัวแทนระดับความรู้ ความสามารถของผู้เรียนที่เกิดจากการประมวลผล สรุปตัดสินข้อมูลผลการเรียนรู้ของผู้เรียน ได้แก่

- (1) คะแนนดิบกับคะแนนเต็ม
- (2) คะแนนร้อยละ หรือเปอร์เซ็นต์
- (3) ระดับคะแนน "0 - 4"
- (4) ระดับผลการเรียนที่เป็นตัวอักษร "ก - ข - ค - ง - จ"

"ผ - มผ" หรือ "A - B - C - D - E"

(5) คำระบุสภาพของผลการประเมิน "ผ่าน" "ไม่ผ่าน" "พอใช้" "ดี" "ดีมาก" "ดีเยี่ยม" "ปรับปรุง"

(6) ข้อความบอกระดับสภาพของผลการประเมินผ่าน "ผ่านเกณฑ์ตัดสินผลการประเมิน" "ไม่ผ่านเกณฑ์ตัดสินผลการประเมิน" สามารถเป็นแบบอย่างแก่ผู้อื่นได้

3.2 รายงานเป็นแผนสถิติ (graph) เส้นแสดงพัฒนาการ (Profile) เป็นการรายงานข้อมูลผลการเรียนของผู้เรียน ที่แปลงจากข้อมูลที่เป็นตัวเลข ตัวอักษรหรือข้อความให้เป็นภาพแผนภูมิหรือเส้นพัฒนาการ ซึ่งจะแสดงให้เห็นพัฒนาการความก้าวหน้าของผู้เรียนว่าดีขึ้นหรืออ่อนด้อยลงมากน้อยเพียงไร เมื่อเวลาเปลี่ยนแปลงไป

3.3 รายงานเป็นข้อความบรรยายพฤติกรรมหรือคุณภาพที่ผู้ประเมินสังเกตพบ เพื่อรายงานให้ทราบว่าผู้เรียนมีความสามารถ มีพฤติกรรม และบุคลิกภาพอย่างไร เช่น

(1) ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นใจตนเองสูง ชอบแสดงความคิดเห็น และมีเหตุผล

(2) ผู้เรียนสนใจอ่านเรื่องต่างๆ หลากหลายประเภท สามารถสรุปใจความของเรื่องได้ถูกต้องสมบูรณ์ แต่จำนวนเรื่องที่อ่านยังไม่มากพอ

4. เป้าหมายการรายงาน

การดำเนินการจัดการศึกษา เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถ คุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมอันพึงประสงค์ ประกอบด้วยบุคลากรหลายฝ่ายมาร่วมมือประสานงานกันพัฒนาผู้เรียนทั้งทางตรงและทางอ้อม บุคคลเหล่านั้นจำเป็นต้องได้รับการรายงานผลการประเมินผลการเรียนของผู้เรียนเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการดำเนินงาน จึงจะสามารถทำการพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุเป้าหมายได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ บุคคลสำคัญที่ควรจะได้รับรายงานผลการประเมินผลการเรียนมีดังนี้

ที่	เป้าหมาย	การนำข้อมูลไปใช้
1	ผู้เรียน	- เพื่อใช้เป็นข้อมูลแก้ไข ปรับปรุง และพัฒนาการเรียน รวมทั้งพัฒนาร่างกาย อารมณ์ สังคม และพฤติกรรม ต่างๆ ของตน - เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนการเรียนการเลือก แนวทางการศึกษาและอาชีพในอนาคต - เพื่อใช้เป็นข้อมูลแสดงความรู้ ความสามารถ ผลการเรียนและวุฒิการศึกษาของตน
2	ผู้สอน	- เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนและดำเนินการแก้ไข ปรับปรุง และพัฒนาการเรียนของผู้เรียน - เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุง และพัฒนาการจัด กิจกรรมการเรียนของผู้เรียน - เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการตัดสินผลการเรียนของผู้เรียน
3	คณะกรรมการบริหารหลักสูตร และวิชาการของสถานศึกษา และคณะกรรมการอื่นๆ	- เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการพิจารณาให้ความเห็นชอบผล การเรียนของผู้เรียน - เพื่อใช้เป็นข้อมูลสำหรับพัฒนาแนวทางจัดการศึกษา ด้านต่างๆ ของสถานศึกษา
4	ผู้บริหารสถานศึกษา	- เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการพิจารณาตัดสิน และอนุมัติผล การเรียนของผู้เรียน - เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนากระบวนการจัดการ เรียนของสถานศึกษา - เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการพิจารณาการบริหารจัดการ ศึกษาด้านต่างๆ
5	นายทะเบียน	- เพื่อจัดทำเอกสารหลักฐานการศึกษาต่างๆ
6	ครูแนะแนว	- เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการให้คำแนะนำผู้เรียนในด้าน ต่างๆ

ที่	เป้าหมาย	การนำข้อมูลไปใช้
7	ผู้ปกครอง	- เพื่อรับทราบผลการเรียนและพัฒนาการต่างๆ ของผู้เรียน - เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการแก้ไข ปรับปรุง และพัฒนาการเรียนของผู้เรียน รวมทั้งการดูแลสุขภาพอนามัย ร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและพฤติกรรมต่างๆ ของผู้เรียน - เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการพิจารณาวางแผนและส่งเสริมการเรียน การเลือกแนวทางการศึกษาและอาชีพในอนาคตของผู้เรียน
8	ฝ่าย / หน่วยงาน ที่มีหน้าที่ตรวจสอบรับรองความรู้และวุฒิการศึกษา	- ใช้เป็นข้อมูลในการตรวจสอบ และรับรองผลการเรียน และวุฒิการศึกษาของผู้เรียน - เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการเทียบระดับเทียบวุฒิการศึกษาของผู้เรียน

5. วิธีการรายงาน

การรายงานผลการประเมินผลการเรียนให้ฝ่ายต่างๆ ได้รับทราบ สามารถดำเนินการได้หลายวิธี สามารถจำแนกได้ดังนี้

5.1 การรายงานอย่างเป็นทางการ เป็นการรายงานผลการประเมินผลการเรียนตามที่ได้มีระเบียบ คำสั่ง หรือแนวปฏิบัติต่างๆ กำหนดไว้ ซึ่งส่วนใหญ่จะมีเอกสารหรือแบบฟอร์มที่ต้องจัดทำประกอบไว้ด้วย เช่น

- (1) ระเบียบแสดงผลการเรียน
- (2) หลักฐานแสดงวุฒิการศึกษา
- (3) แบบรายงานผู้สำเร็จการศึกษา
- (4) แบบรายงานผลการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนรายบุคคล
- (5) ระเบียบสะสม

ฯลฯ

ข้อมูลจากการรายงานด้วยวิธีการนี้ สามารถใช้เป็นข้อมูลสำหรับอ้างอิงตรวจสอบและรับรองผลการเรียนของผู้เรียนได้

5.2 การรายงานอย่างไม่เป็นทางการ เป็นการรายงานผลการประเมินผลการเรียนให้ผู้เกี่ยวข้องได้ทราบ ตามที่ผู้ประเมินหรือสถานศึกษาเห็นสมควร ซึ่งสามารถรายงานได้หลายวิธี เช่น

- (1) จัดทำจุลสารของสถานศึกษา
- (2) จัดหมายส่วนตัว
- (3) การให้คำปรึกษาหารือเป็นรายบุคคล

ข้อมูลจากการรายงานอย่างไม่เป็นทางการนี้ สามารถใช้เพื่อการปรับปรุง การเรียนการสอนและพัฒนาการต่างๆ ของผู้เรียนได้เช่นเดียวกับการรายงานอย่างเป็นทางการ แต่จะขาดน้ำหนักในการนำไปใช้อ้างอิง ตรวจสอบ หรือรับรองผลการเรียนหรือวุฒิการศึกษา ของผู้เรียน

6. การกำหนดระยะเวลาในการรายงาน

การกำหนดช่วงระยะเวลาในการรายงานผลการประเมินผลการเรียนแต่ละประเภทที่ได้มีการดำเนินการในโอกาสต่างๆ ทั้งการประเมินระดับชั้นเรียน การประเมินระดับสถานศึกษา และการประเมินระดับชาติ สถานศึกษาควรกำหนดช่วงเวลาในการรายงานให้สอดคล้องกับช่วง ระยะเวลาที่ผู้เรียนและผู้เกี่ยวข้องกับผู้เรียน จะใช้ข้อมูลจากการรายงานไปดำเนินการปรับปรุง แก้ไข และส่งเสริมการเรียนของผู้เรียน ตามบทบาทหน้าที่ของแต่ละฝ่าย โดยยึดหลักการ รายงานให้เร็วที่สุดภายหลังการประเมินผลแต่ละครั้ง เพื่อให้การรายงานเกิดประโยชน์และมี ประสิทธิภาพในการนำไปใช้สูงสุด

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้เป็นกระบวนการที่ให้ผู้สอนใช้พัฒนาคุณภาพผู้เรียน เพราะจะช่วยให้ได้ข้อมูลสารสนเทศที่แสดงพัฒนาการ ความก้าวหน้าและความสำเร็จทางการ เรียนของผู้เรียน รวมทั้งข้อมูลที่จะเป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาและ เรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพ (ศึกษาธิการ 2544 ก : 24) เมื่อกระบวนการวัดและประเมินผลการ เรียนรู้สิ้นสุด การรายงานผลจึงเป็นส่วนหนึ่งที่ผู้ประเมินจะต้องรายงานผลให้ผู้เรียนและ ผู้ปกครองได้ทราบถึงพัฒนาการ ความก้าวหน้าหรือข้อบกพร่องต่างๆ

รูปแบบการรายงาน ควรชัดเจน เข้าใจง่าย มีเกณฑ์การอธิบายความหมาย ประกอบ เพื่อให้ผู้อ่านรายงานทุกคน เข้าใจตรงกันถึงความหมายที่ต้องการสื่อ (ศึกษาธิการ 2544 : 209)

ความหมายของการวัดผล

นักการศึกษาหลายท่านได้อธิบายความหมายของการวัดดังต่อไปนี้

ประกิจ รัตนสุวรรณ (2525 : 22) กล่าวว่า การวัดผลการศึกษา (Educational Measurement) หมายถึง กระบวนการในการกำหนดหรือหาจำนวนปริมาณ อันดับ หรือ รายละเอียดของคุณลักษณะหรือพฤติกรรมความสามารถของบุคคลโดยใช้เครื่องมือเป็นหลักใน การวัด

สมบุรณ์ ตันยะ (2528 : 6) กล่าวว่า การวัดผลการศึกษา หมายถึง กระบวนการในการกำหนดหรือหาจำนวน ปริมาณ อันดับ หรือรายละเอียดคุณลักษณะ หรือพฤติกรรมความสามารถของบุคคล โดยใช้เครื่องมือเป็นหลักในการวัด

เสริม ทัดศรี (2536 : 9) กล่าวว่า การวัดผล (Measurement) หมายถึง กระบวนการกำหนดจำนวน หรือสัญลักษณ์ ให้กับคุณลักษณะของสิ่งที่ต้องการจะวัดอย่างมีกฎเกณฑ์ที่เชื่อถือได้ โดยใช้เครื่องมือเป็นหลักในการวัด ปกติการวัดแบ่งออกได้เป็น 2 ด้านคือ

1. การวัดผลทางกายภาพศาสตร์ (Physical Science) เป็นการวัดเพื่อกำหนดจำนวนปริมาณของสิ่งที่วัดทางกายภาพที่เป็นรูปธรรม เช่น ความยาว ความจุ ความหนาแน่น มีเครื่องมือวัดที่ให้ผลการวัดแม่นยำและน่าเชื่อถือได้ มีหน่วยการวัดที่แน่นอน

2. การวัดทางสังคมศาสตร์ (Social Science) เป็นการวัดเพื่อกำหนดจำนวนหรือคุณภาพของสิ่งที่เป็นนามธรรม ส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรม เช่น ความรู้ ความสามารถ เจตคติ การปรับตัว ซึ่งเครื่องมือวัดมักจะมีคุณภาพ ความแม่นยำและน่าเชื่อถือได้ค่อนข้างต่ำ ไม่มีหน่วยการวัดที่แน่นอนสำหรับการวัดผลการศึกษา จัดอยู่ทางด้านสังคมศาสตร์

ภัทรา นิคมานนท์ (2534 : 1) กล่าวว่า การวัดผล หมายถึง การใช้เครื่องมืออย่างใดอย่างหนึ่งที่จะค้นหาหรือการตรวจสอบเพื่อให้ได้ข้อมูลซึ่งเป็นปริมาณ หรือคุณภาพที่มีความหมายแทนพฤติกรรมหรือคุณลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือแทนผลงานที่แต่ละคนแสดงออกมา เช่น การวัดความสูง ชั่งน้ำหนักของเด็ก การให้คะแนนการตอบ ข้อสอบของนักเรียน เป็นต้น

ภัทรา นิคมานนท์ (ม.ป.ป. : 7) กล่าวว่า การวัดผล เป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของทุกคนอยู่ตลอดเวลาทุกครั้งที่เกิดปัญหาในการตัดสินใจ เรามักจะหาข้อมูลเพื่อใช้ประกอบในการตัดสินใจได้ถูกต้อง การหาข้อมูลจำเป็นต้องใช้เครื่องมือหรือเทคนิควิธีต่าง ๆ ในการรวบรวมข้อมูล

นิภา เมธาวีชัย (2536 : 5) กล่าวว่า การวัดผล หมายถึง การกำหนดตัวเลข แทนปริมาณคุณลักษณะของสิ่งที่วัดอย่างมีกฎเกณฑ์โดยมีเครื่องมือสำหรับวัด

สุราษฎร์ พรหมจันทร์ (2530 : 1) กล่าวว่า การวัดผลเป็นกระบวนการเพื่อให้ได้มาซึ่งตัวเลข หรือสัญลักษณ์ที่มีความหมาย แทนคุณภาพหรือคุณลักษณะของสิ่งที่ต้องการจะวัด โดยใช้เครื่องมือที่มีมาตรฐาน หรือมีประสิทธิภาพไปทำการวัด

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2539 : 16) กล่าวว่า การวัดผลเป็นกิจกรรมประจำวันของมนุษย์ตั้งแต่เกิดจนกระทั่งตาย ตอนเกิดใหม่ๆ แพทย์และพยาบาลจะวัดเราว่าหนักเท่าไร สูงเท่าไร เพื่อดูว่าน้อยกว่า หรือมากกว่าเกณฑ์มาตรฐานของคนไทยทั่วไป พอได้เวลาเข้าโรงเรียนครูก็จะวัดว่ามีความรู้ความสามารถเพียงใด ควรสอบผ่านหรือไม่ผ่าน ตลอดชีวิตความเป็นนักเรียน ไม่ว่าจะระดับใดจะได้รับการสอบวัดมากที่สุด การวัดผลปรากฏมีอยู่ทุกสาขาวิชาใช้แตกต่างกันไปแล้วแต่ลักษณะของวิชา การวัดผลเป็นการวัดคุณลักษณะ เช่น ความสูง ความยาว การเรียนรู้ ความกลัว เชาวน์ปัญญา เป็นต้น

นอล (Nall) (1965 : 8) ได้อธิบายความหมายของการวัดผลว่า เป็นกระบวนการในการกำหนดคุณลักษณะของสิ่งของที่ต้องการวัดในเชิงปริมาณ โดยผลที่ได้จากการวัดจะแสดงออกมาเป็นจำนวน หรือตัวเลขที่มีหน่วยคงที่

นัลนาลลี (Nunnally) (1967 : 6) กล่าวว่า การวัดผลหมายถึง การกำหนดค่าเป็นจำนวนตัวเลขให้แก่สิ่งของหรือคุณลักษณะต่างๆ ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

ความหมายของการประเมินผล

นักการศึกษาหลายท่านได้อธิบายความหมายของการประเมินผลดังนี้

ประกิจ รัตนสุวรรณ (2525 : 23) กล่าวว่า การประเมินผล (Evaluation) หมายถึง กระบวนการในการตัดสินตีราคาลงสรุปเพื่อพิจารณาความเหมาะสมหรือหาคุณค่าของคุณลักษณะและพฤติกรรม เช่น ผลการเรียนรู้ ผลการปฏิบัติ โดยอาศัยข้อมูลหรือรายละเอียดที่ได้จากการวัดเป็นหลัก และใช้วิจารณ์ญาณประกอบการพิจารณาจากความหมายดังกล่าว

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2539 : 11-12) กล่าวว่า คำนี้มักใช้คู่กับการวัดผลอยู่เสมอ แต่จริงๆ แล้ว มีความหมายแตกต่างกัน โดยเฉพาะในการเรียนการสอน หรือการทำกิจกรรมต่างๆ ใช้คำว่าประเมินผลการเรียนกันอยู่ประจำหลังจากการเรียนการสอนเสร็จสิ้นแล้ว เพื่อจะรู้ว่าผลการเรียนของนักเรียนก้าวหน้าเป็นอย่างไร การประเมินผลจึงนิยามว่าเป็นกระบวนการพิจารณาตัดสินที่เป็นระบบครอบคลุมถึงจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

ราตรี นันทสุคนธ์ (2541 : 26) กล่าวว่า ทดสอบและการวัด เป็นการกำหนดคุณภาพให้กับลักษณะของสิ่งต่างๆ ที่ได้จากการวัดคุณภาพเหล่านี้ สามารถชี้บอกถึงความเป็นคุณลักษณะที่แจ่มชัดของสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้มากกว่ากระบวนการอื่นๆ

เขาวนา ขวลิตธำรง (2534 : 2) กล่าวว่า การประเมินผล คือ กระบวนการตัดสินระดับความสามารถหรือคุณค่าของสิ่งต่างๆ หรือการประเมินผล อาจกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ กระบวนการนำข้อมูลทั้งหลายที่ได้จากการวัดมาตัดสินตีราคา โดยเทียบกับเกณฑ์ หรือมาตรฐานและใช้วิจารณ์ญาณของผู้ประเมินร่วมด้วย แล้วลงสรุปว่าสิ่งนั้นๆ มีคุณภาพอยู่ในระดับใดตั้งแต่ดีมาก จนถึงไม่ดีเลย

อำนาจ เลิศชัยนัติ (ม.ป.ป. : 6) กล่าวว่า การประเมินผล เป็นกระบวนการในการตัดสินใจข้อมูลที่ได้มาจากการวัดผลหรือการทดสอบอย่างมีหลักเกณฑ์ (Criterion) แล้วก็จะสรุปว่า สิ่งนั้น ดี - เลว ถ้าเป็นผลจากการสอบก็อาจตัดสินว่าได้ - ตก, ผ่าน - ไม่ผ่าน

ภัทรา นิคมานนท์ (2534 : 2) กล่าวว่า การประเมินผล หรือการประเมินค่า หมายถึง การนำเอาข้อมูลทั้งหลายที่ได้จากการวัดผลมาพิจารณาเพื่อหาข้อสรุปหรือประเมินค่าหรือตีราคา อาจกล่าวง่าย ๆ ว่าเป็นการนำข้อมูลที่รวบรวมได้มาเป็นเครื่องมือในการตัดสินใจ การประเมินผลนี้ผู้ประเมินผลจะต้องมีข้อมูลมากเพียงพอเพื่อนำมาเปรียบเทียบ พิจารณากลับ

กรองให้รอบคอบ แล้วจึงสรุปออกมาว่า ดี-เลว ได้-ตก เก่ง-อ่อน ได้-เกรด ก,ข,ค,ง หรือ จ เป็นต้น

บรรดล สุขปิติ (2519 : 7) กล่าวว่า การประเมินทางการศึกษา หมายถึง กระบวนการในการตัดสินใจลงสรุปคุณลักษณะหรือพฤติกรรมที่เจริญก้าวหน้าในตัวนักเรียนว่า มีคุณค่าเพียงพอหรือไม่ หรือมีคุณภาพดีระดับใด ทั้งนี้ย่อมอาศัยเกณฑ์อย่างใดอย่างหนึ่ง เป็นหลักในการเปรียบเทียบ

ชวาล แพรัตกุล (2518 : 4) กล่าวถึง การประเมินผลการศึกษาว่า หมายถึง กระบวนการที่ครูนำทุกๆ รายการที่ทราบจากการวัดไปใช้ คือ ครูนำผลจากการวัดเหล่านั้นมารวมกันเพื่อนำไปใช้วินิจฉัย ตีราคา คุณค่าและชี้ขาดลงเป็นผลสรุปว่าเด็กคนนั้นมีคุณภาพสูงหรือต่ำสมควรสอบได้หรือสอบตก

ความมุ่งหมายของการวัดผลและการประเมินผลการศึกษา

ยัง พิทยานิยม (2523 : 3-6) กล่าวถึง ความมุ่งหมายของการวัดผลการศึกษาไว้ดังนี้ ปัจจุบันนี้เรารู้กันว่าความแตกต่างระหว่างบุคคลมีความสำคัญมากในการศึกษา การจัดทำหลักสูตร ก็กำหนดวิชาบังคับให้เรียนเหมือนกันส่วนหนึ่ง และจัดวิชาต่างๆ ให้เลือกเรียนตามความถนัดและความสนใจอีกมากมายหลายวิชา โดยแบ่งออกเป็นสาย แต่ละสายเน้นหนักในทางใดทางหนึ่ง ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนได้เลือกให้เหมาะสมกับเอกลักษณ์ของบุคคลเป็นรายๆ ไป การเรียนการสอนก็มุ่งให้เด็กแต่ละคนได้เรียนให้สำเร็จเร็ว หรือช้า ตามความสามารถของตน ใครเรียนเก่งก็จบหลักสูตรภายในเวลากำหนด ใครเรียนช้าก็สำเร็จได้เหมือนกัน แต่ใช้เวลานานกว่า ส่วนการสอบก็วิวัฒนาการมากขึ้น จนต้องศึกษาเป็นวิชาการที่ไม่รู้จบ ในวงการการศึกษาของเรายังติดอยู่กับการสอบได้ หรือสอบตก อยู่เป็นอันมาก แม้กระทั่งการสอนของครูก็มุ่งแต่จะให้นักเรียนมีความรู้และสอบได้นักเรียนก็พยายามเรียนท่องตำราให้จำได้ ดึกตื่นคำคินอดหลับอดนอน ก็เพื่อสอบให้ได้คะแนนสูงๆ การเก็บข้อสอบและการทุจริตในการสอบ ขโมยข้อสอบ ข้อสอบรั่ว ก็เกิดมีขึ้นบ่อยๆ แท้จริงแล้วการสอบเพื่อวัดความรู้ว่า ใครมีความรู้เท่าไร และการสอบเพื่อตัดสินว่า “ได้” หรือ “ตก” นั้น เป็นเพียงส่วนหนึ่งในอีกหลายๆ อย่าง อันจะพึงมีจากการทดสอบ เป็นต้นว่า

(1) เพื่อเป็นการวัดพื้นฐานความรู้ของนักเรียนก่อนทำการสอน การที่เราทราบได้ว่านักเรียนแต่ละคนนั้น มีความรู้ที่ควรจะต้องสอนต่อจากตรงไหนจะช่วยให้สามารถแบ่งบทเรียนออกเป็นบทย่อยๆ ติดต่อกันไป และมีการทดสอบไปตามลำดับขั้นของบทเรียนด้วย ผลของการทดสอบ นอกจากจะช่วยบอกให้ครูทราบได้โดยเร็วว่า ควรจะตั้งต้นตรงบทเรียนใดแล้วยังช่วยให้ผู้เรียนที่ประมาณค่าความสามารถของตนเองสูงหรือต่ำเกินไปจะยอมรับในพื้นความรู้ที่เป็นจริงอีกด้วย

(2) เพื่อวินิจฉัยว่าบทเรียนตอนใดยากและเป็นปัญหาแก่นักเรียน เรื่องนี้ครูอาจทำการทดสอบเพื่อค้นหาว่าบทเรียนตอนใดยากเกินไป นักเรียนส่วนมากเรียนไม่ค่อยเข้าใจ ต้องการเรียนซ้ำหรืออธิบายเพิ่มเติม ข้อทดสอบชนิดนี้เป็นข้อทดสอบที่ใช้ในการวินิจฉัยปัญหาของนักเรียน เช่นเดียวกับการที่แพทย์ตรวจผู้ป่วยด้วยวิธีการต่างๆ เพื่อหาสมมติฐานของโรค ข้อแตกต่างที่สำคัญในการวินิจฉัยโรคของแพทย์ กับการที่ครูค้นหาบทเรียนที่เป็นปัญหาแก่นักเรียนนั้น อยู่ที่ว่าแพทย์ไม่สามารถอธิบายให้ผู้ฟังได้ว่า ผู้ป่วยเป็นโรคอะไร เพราะอะไรและจะต้องทำการรักษาอย่างไร เพราะผู้ป่วยจะเข้าใจคำอธิบายของแพทย์ได้ จะต้องอาศัยความรู้มาก ซึ่งผู้ป่วยโดยมากไม่มี ส่วนครูนั้นจะต้องสามารถอธิบายให้นักเรียนเข้าใจได้ว่าปัญหาการเรียนของนักเรียนอยู่ที่บทใด ตอนใด เพราะเหตุใด แล้วครูกับนักเรียนก็จะได้ทำความเข้าใจในบทเรียนตอนนั้นๆ เสียให้กระจ่าง

(3) เพื่อวัดความสำเร็จในการสอนของครู จากการทดสอบครูอาจจะทราบได้ว่า ครูได้รับผลสำเร็จในการสอนที่ได้ดำเนินตามขั้นตอนไปแล้วอย่างไร การทดสอบเป็นการวัดความสำเร็จในการทำงานของครู พอๆ กับการชี้ให้เห็นความสำเร็จของนักเรียน โดยที่ครูอาจจะทราบได้ว่าการสอนของตนยังขาดตกบกพร่องที่ตรงไหน และอย่างไรบ้าง แล้วครูจะได้ปรับปรุงการสอนและวิธีสอนเสียใหม่

(4) เพื่อหามาตรฐานของความสำเร็จ ข้อทดสอบที่ดีจะต้องมีเครื่องกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้นักเรียน ครูและนักเรียนมักจะถือว่าข้อทดสอบเป็นความลับที่จะต้องเปิดเผยในวันสอบเท่านั้น ผู้ใดจะเรียนหรือเลื่อนชั้นจะต้องทำข้อสอบให้ได้ตามเกณฑ์กำหนด ความเห็นเกี่ยวกับข้อทดสอบ ในทำนองนี้ไม่ควรจะเป็นของครู ซึ่งมีความคิดถูกต้องและไกล ตรงกันข้าม ผู้เรียนควรจะได้รับแจ้งเสียตั้งแต่ต้นว่า ครูหวังจะให้นักเรียนรู้ หรือมีความสามารถในมาตรฐานใด จะต้องมีทักษะอะไร และทักษะที่มีนั้นเข้าขั้นใดจึงเป็นที่พอใจของนักเรียน ควรจะรู้ว่าข้อสอบที่ออกสอบนั้นไม่มีอะไรยากไปกว่าการแสดงทักษะในเรื่องต่างๆ ที่ได้เรียนไปแล้วให้ปรากฏและให้ไต่ระดับของทักษะในการทำงาน โดยไม่มีผู้ช่วยเหลือข้างนอก

(5) เพื่อจัดอันดับความสามารถของนักเรียน เราทำการทดสอบ เพื่อให้รู้ว่าในเวลานั้น นักเรียนแต่ละคนมีความรู้ความสามารถอยู่ในระดับใดภายในกลุ่มนั้น เพื่อจะได้แยกคัดจำแนก แจกแจงออกเป็นประเภทเรียนดี - เรียนอ่อน คนเก่ง - คนไม่เก่ง อย่างไรก็ตาม นั้นเองเปรียบเทียบได้กับการขึ้นบันได การสอบจะทำให้เรารู้ว่านักเรียนคนนั้นคนนี้อยู่ที่บันไดขั้นไหนสูงหรือต่ำกว่าคนอื่น เป็นการเปรียบเทียบระหว่างเด็กในกลุ่มเดียวกัน การจะเปรียบเทียบว่าใครเก่งหรือไม่จะต้องเปรียบเทียบกันภายในกลุ่มเดียวกัน หรือถ้าจะเปรียบเทียบระหว่างกลุ่ม เช่น นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ห้อง ก.กับห้อง ข. ก็ได้ การสอบคัดเลือกนักเรียนเข้าเรียนหรือสอบคัดเลือกบุคคลเข้าทำงานก็นับได้ว่าเป็นการสอบเพื่อจัดอันดับความสามารถของบุคคลเหมือนกัน เมื่อถึงเวลาเปิดภาคเรียน ถ้าเราได้ทำการทดสอบ เพื่อจัดจำแนกนักเรียนออกตามความสามารถเป็นพวกเรียนเร็วและพวกเรียนช้าได้แล้ว จะช่วยในการสอนของครูได้มาก ครูจะ

ได้ให้บทเรียนแต่ละวิชาตามความสามารถของนักเรียน นับว่าเหมาะกับครู และสะดวกกับนักเรียนด้วยและจะเป็นหนทางให้สำเร็จบรรลุความมุ่งหมายของการเรียนการสอนด้วยประการทั้งปวง

(6) เพื่อการสอน การทดสอบนั้นอาจจะใช้เป็นการช่วยให้ผู้เรียนปรับปรุงทักษะและเข้าใจในการเรียนได้ อันที่จริงแล้วในการสร้างข้อทดสอบนั้น ไม่ควรจะขาดความมุ่งหมายข้อนี้ เพราะจะเป็นการช่วยให้นักเรียนได้พบความรู้หรือทักษะที่ตนยังไม่ทราบมาอย่างดีหรือแน่ชัด เมื่อทดสอบไปแล้วครูจะต้องนำข้อสอบมาเฉลย อภิปรายให้นักเรียนฟังว่า เหตุใดนักเรียนจึงทำได้คะแนนเท่านี้ เขาตอบผิดในเรื่องใด คำตอบที่ถูกเป็นอย่างไร นักเรียนก็ยอมรับในฐานะของตนเองว่า ที่ตอบได้คะแนนเพียงเท่านี้ เพราะบกพร่องในเรื่องนั้นเรื่องนี้แล้วจะได้ไปชวนหาช่วยศึกษาหาความรู้เอาเองบ้าง ได้ตามผู้รู้บ้าง

(7) เพื่อทราบพัฒนาการของเด็ก คือวัดดูว่า เด็กแต่ละคนพัฒนาการขึ้นจากเดิมเท่าไร เป็นการวัดความก้าวหน้าของตัวเอง เป็นต้นว่า เมื่อต้นภาคเด็กยังอ่านภาษาอังกฤษไม่ค่อยคล่อง แต่ถึงพอสลายภาคเด็กสามารถอ่านภาษาอังกฤษได้คล่องแคล่วมากขึ้น แล้วยังเข้าใจความหมายของประโยคยาวๆ ได้ด้วย อย่างนี้เราเรียกว่า เด็กมีพัฒนาการไปนั้นพัฒนาออกไปกี่หน่วย เช่น 10 หน่วย 20 หน่วย การที่จะทราบจำนวนหน่วยได้ก็ต้องทำการทดสอบดู แต่ว่าทดสอบเพื่อจุดมุ่งหมายข้อนี้ เราจะต้องมีแบบทดสอบที่ดีๆ ขึ้นมาใช้เป็นแบบทดสอบของภาคหรือจังหวัด เพื่อไว้วัดความก้าวหน้าของเด็กเป็นรายคน และเราจะต้องยอมรับในเรื่องคะแนนมาตรฐานเสียก่อนว่า คะแนนที่จะนำมาบวก ลบ คูณ หารกันนั้น จะต้องเป็นคะแนนมาตรฐาน การวัดพัฒนาการทางการเรียนของเด็ก อาจทำได้อีกวิธีหนึ่ง คือการสอบ 2 ครั้ง โดยใช้ข้อสอบอย่างเดียวกัน ทำการสอบต้นภาคครั้งหนึ่งและปลายภาคอีกครั้งหนึ่ง แล้วดูผลการทดสอบว่านักเรียนดีขึ้นหรือไม่ และเป็นจำนวนกี่หน่วย วิธีนี้โรงเรียนทั่ว ๆ ไปอาจทำได้ การประเมินผลการอบรมต่างๆ เริ่มใช้กันมาก โดยทำการทดสอบความรู้ของผู้เข้าอบรมก่อน การอบรมเสียก่อนครั้งหนึ่ง แล้วไปสอบเมื่อจวนจะสิ้นสุดการอบรมอีกครั้งหนึ่ง

(8) เพื่อเป็นการทำนายล่วงหน้า การทดสอบเพื่อจุดมุ่งหมายข้อนี้สูงขึ้นอีกหน่วยหนึ่ง คือเราใช้ผลการทดสอบเป็นเครื่องชี้บอกอนาคตในการเรียนของนักเรียนว่านักเรียนคนนี้จะเรียนต่อไปสำเร็จหรือล้มเหลว เมื่อเรียนจบตอนนี้แล้ว ต่อไปควรจะเรียนทางไหน เช่น เด็กที่เก่งภาษา ต่อไปก็ควรเรียนต่อทางที่ต้องใช้ภาษามากๆ ถ้าไปเรียนทางวิทยาศาสตร์ อาจจะไม่สำเร็จ เรื่องนี้ในวงการแนะแนวการศึกษาใช้กันมาก โดยเฉพาะการวัดความถนัดทางการเรียนและอาชีพ

(9) เพื่อเป็นการประเมินผลการบริหารงาน คือการใช้ผลการทดสอบ หรือคะแนนไปประเมินดูว่า วิธีการสอนของครู หรือการบริหารงานการศึกษาของโรงเรียน อำเภอ จังหวัด หรือภาคศึกษานั้นๆ ได้ผลถึงระดับที่ต้องการหรือไม่ โดยการเทียบกับมาตรฐานหรือเกณฑ์กลางที่ควรจะเป็น โดยวิธีนี้ จะทำให้ครูและผู้บริหารได้พบกับความจริงว่า การสอนของครู การบริหาร

ของผู้บริหาร เท่าเทียม หรือสูงกว่า หรือต่ำกว่ามาตรฐานอย่างไร ในด้านใด แล้วจะได้ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องให้เหมาะสมต่อไป และไม่ควรถือเป็นข้อตำหนิหรือเกิดความน้อยหน้า ถ้าหากโรงเรียน อำเภอ จังหวัด หรือภาคศึกษาใด มีผลต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน

นิภา เมธาวีชัย (2536 : 9) กล่าวถึงความมุ่งหมายของการประเมินผลการศึกษาไว้ดังนี้

1. เพื่อจัดตำแหน่ง (Placement) เป็นการศึกษาความสามารถของผู้เรียนแต่ละคน ว่ามีความรู้เพียงพอที่จะเริ่มเรียนหรือไม่ ผลที่ได้รับประโยชน์ในด้านการจำแนก (Classification) ผู้เรียนว่า แต่ละคนมีความรู้พื้นฐานอยู่ในระดับ เก่ง – ปานกลาง – อ่อน และการคัดเลือก (Selection) ผู้เรียนว่า ใครมีความสามารถอยู่ในระดับสูงเหมาะสมที่จะเรียนหรือทำงานได้
2. เพื่อวินิจฉัย (Diagnosis) เป็นการศึกษาว่า ผู้เรียนแต่ละคน เก่งหรือบกพร่องในเรื่องใด อย่างไร เพื่อช่วยซ่อมเสริมให้แก่ผู้เรียนได้อย่างถูกต้องนำผลไปใช้ประโยชน์ในการแนะแนวการเรียน และการเลือกอาชีพได้
3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถของผู้เรียน (Assessment) เป็นการศึกษาพัฒนาการของผู้เรียนแต่ละคนในช่วงของระยะเวลาหนึ่งๆ เพื่อดูว่าผู้เรียนมีผลการเรียนอย่างไร วิธีสอนของครูเหมาะสมหรือไม่ โดยทำการวัดผลก่อนเริ่มเรียน และวัดผลหลังจากการเรียนสิ้นสุดลง ด้วยแบบทดสอบฉบับเดิม แล้วนำมาเปรียบเทียบกัน
4. เพื่อพยากรณ์ (Prediction) เป็นการศึกษาเพื่อทำนายความสำเร็จในอนาคตของผู้เรียน โดยใช้ผลจากการวัดในปัจจุบัน ศึกษาแนวโน้มความสามารถในการเรียนวิชาที่จะประสบความสำเร็จในอนาคต
5. เพื่อประเมินค่า (Evaluation) เป็นวิธีการนำข้อมูลมาตัดสินผลการศึกษาว่าผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถ ระดับใด เก่ง – ปานกลาง – อ่อน เพื่อนำมาตัดสินวิธีสอนของครู และหลักสูตรที่ใช้ว่าเหมาะสมหรือไม่

บุญธรรม กิจปรีดาวิสุทธิ (2535 : 32-34) กล่าวถึง วัตถุประสงค์ของการวัดและการประเมินผลการศึกษา ไว้ว่าการวัดและการประเมินผลการศึกษาหรือการเรียนการสอนนั้น ต้องเกี่ยวข้องกับทั้งครูและนักเรียน ถ้าจะถามว่า จะวัดและประเมินผลไปทำไมคำตอบที่เป็นไปได้ น่าจะมีอย่างน้อย 6 ประการดังนี้

- (1) เพื่อการจัดตำแหน่ง กล่าวคือ เมื่อจะรับนักเรียนเข้ามาเรียน นักเรียนแต่ละคน จะมีความแตกต่างกัน ทั้งด้านสติปัญญา ความสนใจ ความถนัด รวมทั้ง บุคลิกภาพด้านต่างๆ ต้องมีการคัดเลือกว่าจะคัดนักเรียนประเภทใดไว้ ประเภทใดไม่รับหรือเมื่อรับเข้ามาแล้ว แต่มีจำนวนมากจำเป็นต้องแบ่งเป็นห้องๆ ก็อาจจะสอบประเมินผลและใช้ผลการประเมินเป็นเกณฑ์ในการแยกนักเรียนเป็นห้องๆ ตามความสามารถ หรือความถนัดก็ได้ การจัดสอบและการประเมินผล แบบนี้ก็เพื่อจัดประเภท หรือจัดตำแหน่งนักเรียนนั่นเอง คือจัดเป็นประเภทที่รับไว้ กับประเภทที่ไม่รับไว้ หรือเป็นประเภทห้องเก่ง ห้องรองเก่ง หรืออาจจะเป็นประเภทที่สอบได้

กับสอบตกก็ได้ เป็นต้น ฉะนั้น การวัดและการประเมินผลในลักษณะนี้จึงถือว่าเป็นเครื่องมือในการจัดหรือแบ่งประเภทผู้เรียนแต่ละคนว่ามีความสามารถอยู่ตรงระดับไหนของกลุ่ม เป็นประเภทเก่งหรือ ดี เลว ปานใด

(2) เพื่อการวินิจฉัย ในการตรวจคนไข้ หมอจะวินิจฉัยว่าคนไข้เป็นโรคอะไร หรือสาเหตุอะไรที่ทำให้ไม่สบาย เป็นการหาสมมติฐานของโรค จะได้วางยาได้ถูกต้อง ในทางการศึกษาก็เช่นเดียวกันเราใช้เทคนิควิธีทางการวัดและการประเมินผลเป็นเครื่องมือในการวินิจฉัยดูว่า นักเรียนคนไหนเก่งอะไร ไม่เก่งอะไร หรือเมื่อสอนไปแล้วในแต่ละวิชามีส่วนตรงไหนบ้างที่เข้าใจชัดเจน และถูกต้องแล้ว ตรงไหนบ้างที่ยังไม่เข้าใจหรือเข้าใจยังไม่ถูกต้อง ครูในฐานะผู้สอนจะได้สอนและทำความเข้าใจให้ได้ถูกต้อง

(3) เพื่อการเปรียบเทียบ เมื่อเริ่มเรียน ครูอาจจะสอบวัดความรู้ความสามารถของนักเรียนไว้ก่อน หลังจากเรียนไปแล้วระยะหนึ่ง เช่น อาจจะประมาณครึ่งหนึ่ง หรือเมื่อเรียนไปจนจบแล้วก็ได้ ครูก็จะสอบวัดและประเมินผลอีกครั้ง ทั้งนี้เพื่อจะดูว่า นักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นมากน้อยเพียงใด นั่นคือมีความเจริญก้าวหน้า หรือพัฒนาขึ้นจากเดิมหรือไม่เพียงใด โดยเปรียบเทียบผลการสอบก่อนเรียนกับที่เรียนไปแล้ว การวัดและการประเมินผลลักษณะนี้จึงกระทำขึ้นเพื่อการเปรียบเทียบความเจริญงอกงามหรือพัฒนาการของการเรียนรู้

(4) เพื่อการพยากรณ์ เนื่องจากคนเราแตกต่างกันในหลายๆ ด้าน ดังนั้น นักแนะแนวทางการศึกษา จึงต้องพยายามค้นหาว่านักเรียนในความรับผิดชอบของตนแต่ละคน มีความถนัดหรือว่าสนใจอะไรเป็นพิเศษ รวมทั้งมีความสามารถที่จะเรียนรู้ได้มากน้อยเพียงใด การที่รู้ว่านักเรียนมีความถนัด สนใจ หรือความรู้ความสามารถเพียงใดนั้น ทำให้นักแนะแนวนำไปใช้ในการแนะนำนักเรียนของตน ให้เลือกเรียนตามความสามารถ ความถนัด และความสนใจนั้นได้ ทั้งนี้เพราะใครก็ตาม ถ้าทำหรือเรียนในเรื่องที่ตนถนัด หรือสนใจแล้วจะสามารถเรียนรู้ได้เร็ว และจะประสบผลสำเร็จในการเรียนได้ การวัดและการประเมินผลในลักษณะนี้ จึงจัดทำขึ้นเพื่อเป็นการพยากรณ์หรือทำนายว่านักเรียนคนนั้นควรจะเรียนอะไรจึงจะสำเร็จหรือเรียนอะไรจะไปไม่รอด

(5) เพื่อเป็นผลป้อนกลับ (Feedback) เมื่อการเรียนการสอนผ่านไปแต่ละบทเรียน หรือเมื่อจบการเรียนแล้วก็ตามครูผู้สอนจะมีการวัดและประเมินผล เพื่อจะดูว่าเทคนิควิธีการสอน อุปกรณ์การสอน และเนื้อหาหรือกิจกรรมที่จัดให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้นั้นมีข้อบกพร่องอะไรบ้าง ส่วนใดบ้างที่จำเป็นต้องปรับปรุงแก้ไข ส่วนใดบ้างที่ดีอยู่แล้ว การวัดและการประเมินผลในลักษณะนี้จึงเป็นผลย้อนกลับ คือนำผลที่ได้ประเมินไปใช้ในการปรับปรุงโครงการสอนสำหรับการเรียนการสอนในครั้งต่อไป ผลย้อนกลับนี้มีใช้จะมีเฉพาะทางด้านครูผู้สอนเท่านั้น หากยังเป็นผลย้อนกลับสำหรับนักเรียนอีกด้วย เพราะเมื่อสอบวัดและประเมินผลไปแล้ว นักเรียนก็จะได้รับรายงานผลของตนเอง ทำให้รู้ว่าตนเองมีความรู้ระดับใด และเรื่องใดบ้างที่รู้แล้ว เรื่องใดบ้างที่ยังไม่รู้ จะได้ทำความเข้าใจต่อไป

(6) เพื่อเป็นการเรียนรู้ (Learning Experience) การสอบวัดและประเมินผล นอกจากเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้แล้ว ยังเป็นการเรียนรู้ได้อีกอย่างหนึ่งด้วย กล่าวคือ ก่อนสอบวัดนักเรียนจะมีการเตรียมตัวสอบ การเตรียมตัวสอบนั้น นักเรียนจะต้องศึกษาค้นคว้าทำความเข้าใจเนื้อหาทั้งหมดที่เรียนมา จึงเป็นการเรียนรู้เพิ่มขึ้น ส่วนการสอบข้อสอบที่ใช้เป็นสภาพการณ์ที่สร้างขึ้นเพื่อให้นักเรียนตอบ การตอบนั้นต้องใช้ความคิด คิดแก้ปัญหา คิดคำนวณ และหาข้อสรุปคำตอบที่ได้ การคิดเหล่านี้ เป็นกระบวนการที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ ฉะนั้นจะไม่แปลกเลยที่เราพบอยู่เสมอ นักเรียนที่สอบบ่อยๆ หรือขยันทำแบบฝึกหัด นั้นจะทำคะแนนได้ดีเสมอ

ประโยชน์ของการประเมินผลการศึกษา

นิภา เมธาวีชัย (2536 : 16) กล่าวถึงประโยชน์ของการประเมินผลทางการศึกษาไว้ดังนี้

1. เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงโปรแกรมการเรียนการสอน การประเมินผลช่วยให้ทราบว่า เทคนิคหรือกลวิธีการสอน อุปกรณ์การสอน และเนื้อหาวิชาที่สอน มีประสิทธิภาพหรือไม่อย่างไร เป็นการช่วยวินิจฉัยข้อบกพร่องในการสอนของครู
2. เพื่อปรับปรุงความเจริญก้าวหน้าของเด็กแต่ละบุคคล การประเมินผลช่วยให้ทราบว่า นักเรียนมีความพร้อมที่จะเรียนเรื่องอื่นต่อไปหรือไม่ โดยวินิจฉัยหาข้อบกพร่อง จุดอ่อนหรือที่มาของความไม่เข้าใจของนักเรียน
3. เพื่อให้ครูรู้จักนักเรียนในด้านสติปัญญา ความถนัด สังคม ฯลฯ สามารถแนะแนวอาชีพ และแนะนำนักเรียนในด้านการเรียนการสอนได้ถูกต้อง และช่วยเด็กแก้ปัญหาทางด้านสังคม
4. เพื่อตรวจสอบว่า การเรียนการสอนได้บรรลุถึงจุดมุ่งหมายหรือไม่ นักเรียนมีความเจริญงอกงามถึงระดับใด ครูจำเป็นต้องรายงานผลการศึกษา ให้นักเรียน ผู้ปกครอง อาจารย์ และแนะ สถาบันการศึกษาใหม่ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบ
5. เพื่อรวบรวมข้อมูลนำมาใช้ในการวิจัย การทดลอง ด้านการเรียนรู้ประสิทธิภาพของวิธีสอน อุปกรณ์การสอน หลักสูตร และสิ่งอื่น ที่มีประโยชน์ต่อการศึกษา
6. เพื่อให้นักเรียนเตรียมตัวสอบ ทำข้อสอบ และประเมินผลการสอนของตนเอง เป็นการกระตุ้นให้นักเรียนได้แสวงหาความรู้ ความเข้าใจและทักษะต่างๆ ซึ่งเป็นประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีค่ายิ่งตรงกับจุดประสงค์
7. เพื่อช่วยผู้บริหารการศึกษา ในการตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดการศึกษา เช่น การรับนักเรียนเข้าใหม่ การจัดชั้นเรียน การเลื่อนชั้น การจัดการสอน ช่อมเสริมการวางแผนการบริหารโรงเรียน ฯลฯ

เชาวนา ขวลิตธำรง (2534 : 21-22) กล่าวถึงประโยชน์ของการวัดผลและการประเมินผลไว้ดังนี้ การวัดผลและการประเมินผล เป็นกิจกรรมที่สำคัญส่วนหนึ่งของกระบวนการ

เรียนการสอนหรือการจัดการศึกษา เพราะช่วยให้ครู นักเรียน และผู้ที่เกี่ยวข้องทราบผลการปฏิบัติงานว่าบรรลุเป้าหมายหรือไม่เพียงไร ควรจะปรับปรุงแก้ไขอย่างไรเพื่อให้ได้ผลดียิ่งขึ้น ประโยชน์ของการวัดผลและประเมินผลเราอาจแบ่งเป็นด้านๆ ได้ดังนี้

1. ประโยชน์ต่อการเรียนการสอน

- 1.1 ช่วยให้ครูทราบพื้นความรู้และความสามารถของนักเรียน โดยการวัดผลก่อนเรียน ซึ่งจะเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม
- 1.2 ช่วยให้ครูทราบจุดอ่อนจุดบกพร่องของตนเองและนักเรียน รวมทั้งวิธีสอน อุปกรณ์และกิจกรรมต่างๆ ในการวัดผลระหว่างเรียน ซึ่งจะได้ปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น
- 1.3 ช่วยให้ครูทราบผลการปฏิบัติงานของตนเองว่าบรรลุผลตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้มากน้อยเพียงไร
- 1.4 ช่วยให้นักเรียนทราบข้อบกพร่องของตนเอง จะได้ปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น และยังทราบว่าตนเองเก่งอ่อนในวิชาใด
- 1.5 ช่วยให้นักเรียนได้ทำความเข้าใจในบทเรียน และจัดระบบความคิดให้เป็นระเบียบ ในขณะที่เตรียมตัวสอบ
- 1.6 ช่วยให้นักเรียนได้ประสบการณ์ในการแก้ปัญหาทำให้รู้จักคิด วิเคราะห์ สรุป เปรียบเทียบ ฯลฯ ซึ่งช่วยกระตุ้นให้นักเรียนสร้างระบบการเรียนรู้ที่ถูกต้อง

2. ประโยชน์ต่อการแนะแนว

ข้อมูลจากการวัดเจตคติ ความสนใจ ความถนัด และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะเป็นแนวทางช่วยให้ครูแนะแนวให้คำปรึกษาในการแก้ปัญหาต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม

- 2.1 ปัญหาส่วนตัว
- 2.2 การเลือกวิชาเรียน
- 2.3 การเลือกศึกษาต่อ
- 2.4 การเลือกอาชีพ

3. ประโยชน์ต่อการบริหาร

ผู้บริหารทางการศึกษาจำเป็นต้องใช้ข้อมูลจากการวัดผล และการประเมินผลอยู่เสมอ เช่น

- 3.1 ใช้เป็นข้อมูลพื้นฐาน สำหรับการตัดสินใจที่เหมาะสมในการปฏิบัติงานต่างๆ เช่น การคัดเลือกบุคลากร การกำหนดนโยบาย การพิจารณาความดีความชอบ เป็นต้น
- 3.2 ใช้ในการรายงานผลการศึกษานักเรียน ให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ เช่น ผู้ปกครอง สถาบันที่จะเข้าศึกษาต่อ ดันสังกัด เป็นต้น
- 3.3 ใช้เปรียบเทียบผลงานระหว่างโรงเรียน จังหวัด และภาค

4. ประโยชน์ต่อการวิจัย

การวัดผลเป็นเรื่องสำคัญสำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย การวิจัยจะได้ผลดี หรือไม่ขึ้นอยู่กับคุณภาพของข้อมูลที่ได้จากการวัดผล ข้อมูลที่ได้จากการวัดผลการศึกษาสามารถนำไปวิจัยเกี่ยวกับ

- 4.1 หลักสูตร
- 4.2 ประสิทธิภาพของวิธีสอน
- 4.3 อุปกรณ์การสอน
- 4.4 การเรียนรู้

การรายงานผลการเรียน

ไพศาล หวังพานิช (2525 : 289-290) กล่าวว่า การรายงานผลการสอบ เป็นการสรุปผลการเรียนการสอนเพื่อจัดบันทึกไว้เป็นหลักฐานสำหรับใช้ประโยชน์ในด้านการแนะนำ การให้คำปรึกษา การแจ้งให้ผู้ปกครองทราบและเพื่อประโยชน์ต่อครูและนักเรียน ซึ่งจะช่วยให้ทราบผลการสอบและผลการเรียนของครูในการรายงานผลการสอบนั้น สามารถรายงานได้หลายแบบคือ

1. รายงานโดยบอกเนื้อหา (Content) เป็นการรายงานผลสอบให้ทราบความสามารถในการเรียนรู้ตามเนื้อหาต่างๆ วิธีการนี้ไม่เน้นความสำคัญของคะแนนการสอบ แต่จะใช้วิธีบอกให้ทราบว่าเด็กมีความสามารถในเนื้อหาเกี่ยวกับอะไร และเนื้อหาเรื่องใดที่บกพร่อง โดยอาศัยผลจากการสอบวัดเป็นแนวทาง หรือยึดเนื้อหาของข้อสอบเป็นหลัก การรายงานผลโดยบอกเนื้อหา จะช่วยให้ทราบว่าเด็กคนใดสามารถปฏิบัติสิ่งใดได้บ้าง และในโอกาสใด เช่น

- นายแดงคุณเลข 3 หลัก ได้ถูก 3 ข้อ ใน 5 ข้อ
- เด็กคนนี้แปลภาษาอังกฤษ 100 บรรทัด ผิดเพียง 5 บรรทัด
- เขาสามารถสะกดคำศัพท์ในระดับ ม.1 ได้ถึง 90%

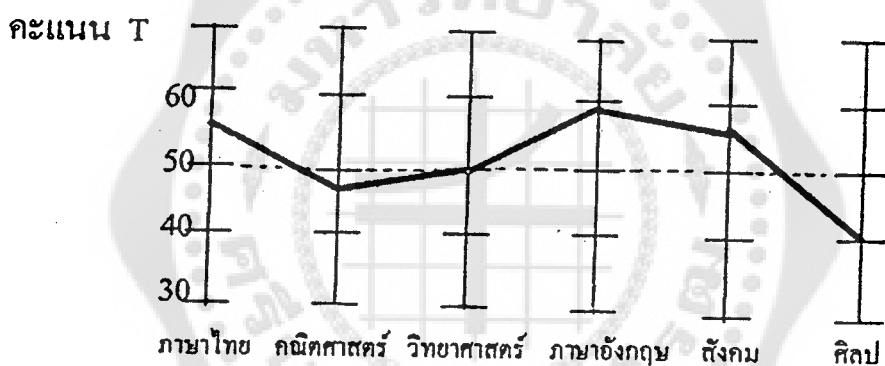
ลักษณะการรายงานแบบนี้เป็นการแจ้งความสามารถในการปฏิบัติงานต่าง ๆ ตามลักษณะเนื้อหา โดยไม่คำนึงถึงความยากง่ายของเนื้อหา ความสำคัญของแต่ละเนื้อหา และมีได้อ้างอิงเกณฑ์ชนิดใดสำหรับเปรียบเทียบเลย

2. รายงานโดยบอกอันดับของกลุ่ม (Ranks) เป็นการรายงานให้ทราบระดับความสามารถของเด็กเมื่อเปรียบเทียบกับคนอื่น ๆ ในกลุ่ม โดยใช้การบอกตำแหน่งที่ในกลุ่ม เพื่อให้ทราบว่าเด็กคนนั้นมีความสามารถสูงกว่าคนอื่นกี่คน เช่น

- แดงสอบได้ที่ 1 ในจำนวนนักเรียน 30 คน
- ดำมีความสามารถสูงกว่าคนอื่น 84 คนใน 100 คน

3. รายงานโดยบอกความงอกงาม (Growth) เป็นการรายงานอัตราความงอกงามของเด็กในหนึ่งช่วงเวลา เช่น หนึ่งเดือน หรือสองสัปดาห์ หลังจากการเรียนรู้เนื้อหาจบไปสองเรื่อง การรายงานผลชนิดนี้จะกระทำได้อีกก็ต่อเมื่อมีการสอบวัดก่อนเริ่มการสอน แล้วทำการสอบอีกครั้งหนึ่ง ด้วยข้อสอบชุดเดิม หลังจากจบเนื้อหาหรือถึงระยะเวลาที่ต้องการทราบความงอกงาม

4. รายงานโดยใช้เส้นภาพ (Profiles) เป็นการรายงานผลการสอบในรูปการเปรียบเทียบความสามารถในด้านต่างๆ ของเด็ก เพื่อช่วยให้เห็นว่าแต่ละคนมีความสามารถเด่นทางด้านใด และด้อยทางด้านใด เป็นการรายงานผลที่เป็นประโยชน์ต่อการแนะแนวการศึกษา การเลือกอาชีพ และการให้คำปรึกษาต่างๆ สิ่งสำคัญในการรายงานผลโดยใช้เส้นภาพความสามารถก็คือจะเสนอในรูปของคะแนนดิบไม่ได้ จะต้องแปลงคะแนนของทุกวิชาหรือทุกความสามารถที่จะเสนอนั้น ให้อยู่ในรูปของคะแนนมาตรฐานเสียก่อน จึงจะสามารถเปรียบเทียบและแปลผลความสามารถต่างๆ จากเส้นภาพนั้นได้ ดังตัวอย่าง

ภาพประกอบ 1 เส้นภาพแสดงการรายงานผลการสอบวิชาต่างๆ

จากตัวอย่างข้างต้นแสดงว่า เด็กคนนี้มีความสามารถ เหนือทางด้านภาษาและสังคม ส่วนทางด้านคำนวณ วิทยาศาสตร์ และศิลปะ ต่ำกว่าด้านอื่นๆ และต่ำกว่ามาตรฐานทั่วไปด้วย

บุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์ (ม.ป.ป. : 360-363) กล่าวถึง การเสนอผลการสอบด้วยเส้นภาพ ดังนี้

การเสนอผลงานต่างๆ โดยการรวบรวมคุณลักษณะต่างๆ มารวมกัน จะทำให้มองเห็นภาพของคุณลักษณะนั้นได้ชัดแจ้ง เช่น ลักษณะภูมิประเทศของไทย เส้นทางคมนาคมต่างๆ ถ้าได้นำมาทำเป็นแผนที่ลงในกระดาษจะทำให้มองเห็นภูมิประเทศของไทยได้แจ่มชัดกว่าที่จะบอกรายละเอียดโดยวิธีอื่น ผลการสอบต่างๆ ก็เช่นกัน นักการศึกษาก็ได้พยายามเสนอผลการ

สอบต่างๆ โดยใช้หลักการนี้ คือนำมาลงเป็นเส้นภาพ ในตารางกราฟที่เตรียมไว้ซึ่งเปรียบเสมือนภาพถ่ายนามธรรมต่างๆ ออกมาให้เป็นรูปธรรม

เส้นภาพ หมายถึง กราฟที่แสดงให้เห็นสภาพคุณลักษณะทางจิตวิทยาของแต่ละบุคคล เพื่อให้เห็นง่าย และมีความหมายเข้าใจง่าย

การเสนอผลการสอบโดยเส้นภาพนี้ วัตถุประสงค์เพื่อแสดงและเปรียบเทียบระดับความสามารถของผู้สอบในด้านต่างๆ หรือเปรียบเทียบระดับความสามารถด้านใดด้านหนึ่งของนักเรียนหลายๆ กลุ่ม การเสนอเส้นภาพนี้จะต้องใช้คะแนนมาตรฐาน ซึ่งมีหน่วยเท่ากัน เช่น คะแนนมาตรฐาน T หรือคะแนนมาตรฐานเก๋า (Stanine) การเสนอเส้นภาพที่ดีจะต้องบอกรายละเอียดต่างๆ เช่น ชื่อ ชั้น อายุ วิชาที่สอบ ข้อสอบ วัน เดือน ปี ที่สอบ ชนิดของคะแนน และเงื่อนไขอื่นๆ ที่จำเป็น

ตัวอย่างที่ใช้คะแนนมาตรฐานเก๋า

เส้นภาพรายบุคคล											
ด.ช.ชุมพล นกทอง เพศ ชาย ชั้น ป.1 อายุ 6 ปี											
วันที่ทดสอบ 1 ธ.ค.18 จำนวนผู้เข้าสอบ 50 คน											
แบบทดสอบ	คะแนนดิบ	คะแนนมาตรฐานเก่า	1 2 3 4 5 6 7 8 9								
ความคล่องแคล่วในการใช้คำ	61	8									
อ่าน	53	6									
การสะกด	71	9									
การคิดเลข	58	7									
การแก้ปัญหา	45	4									
ความคิดรวบยอด	37	2									
อ่อน พอใช้ เก่ง											

ภาพประกอบ 2 เส้นภาพรายบุคคลแสดงผลการสอบในด้านต่างๆ

จากตัวอย่างเส้นภาพ แสดงว่าเด็กคนนี้มีความสามารถด้านการสะกดคำเป็นอันดับ 1 และรองลงมาได้แก่ ความสามารถด้านความคล่องแคล่วในการใช้คำ การคิดเลข การอ่าน การแก้ปัญหาและความคิดรวบยอด

เสริม ทศศรี (2536 : 9) กล่าวถึง การรายงานผลการสอบไว้ดังนี้

ข้อมูลจากการสอบวัดไม่ว่าจะเป็นในรูปของคะแนนดิบ ร้อยละ คะแนนมาตรฐานและเกรด หรือในรูปอื่นใดก็ตาม จะนำไปใช้ประโยชน์ในด้านต่าง ๆ เช่น ด้านการเรียนการสอน ด้านการแนะแนว ด้านการบริหาร ตลอดจนใช้เป็นข้อมูลในการวิจัย เพื่อให้เกิดประโยชน์ ดังกล่าว การรายงานผลการสอบ จึงสามารถกระทำได้ในลักษณะต่อไปนี้

1. รายงานโดยบอกเนื้อหา เป็นการรายงานให้ทราบว่าผู้เรียนมีความสามารถในการเรียนรู้เนื้อหาใดบ้าง รวมทั้งส่วนที่ยังบกพร่อง โดยอาศัยผลการวัดเป็นข้อมูลในการรายงาน แต่จะไม่รายงานในรูปของคะแนน สำหรับหน่วยของความสามารถและส่วนบกพร่องที่จะรายงาน จะขึ้นอยู่กับลักษณะของเนื้อหาที่เรียนหรือภาระงานที่ทำ เช่น

- ผู้เรียนคนนี้มีวเลขสองหลักผลลัพธ์ไม่เกิน 100 ได้
- ผู้เรียนคนนี้ใช้ศัพท์ในบทที่ 1 แต่งประโยคได้ 8 ใน 10 คำ

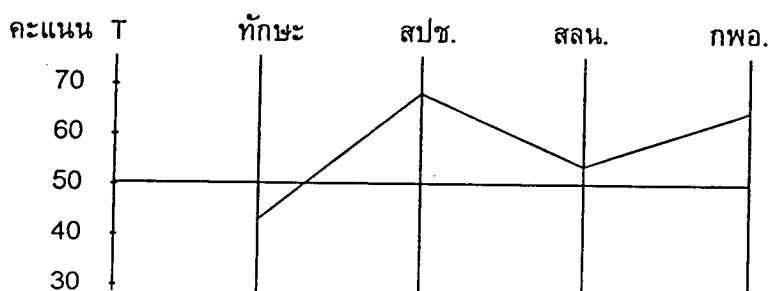
นอกจากนี้การรายงานอาจจะเป็นรูปของร้อยละที่ผู้เรียนสามารถทำงานได้

2. รายงานโดยบอกอันดับที่ของกลุ่ม เป็นการรายงานให้ทราบว่าผู้เรียนสอบได้เป็นอันดับที่ใดของกลุ่ม หรือได้เป็นตำแหน่งร้อยละใดของกลุ่ม เช่น

- ผู้เรียนคนนี้สอบได้อันดับที่ 1 ในจำนวนผู้เรียน 40 คน
- ผู้เรียนคนนี้มีความสามารถสูงกว่าคนอื่น 75 คน ใน 100 คน

3. รายงานโดยบอกความมอองงาม เป็นการรายงานให้ทราบว่าในช่วงเวลาที่ผ่านมา ผู้เรียนมีความมอองงามในการเรียนมากน้อยเพียงใด ทำได้โดยการทดสอบก่อนเรียนและทดสอบอีกครั้งหลังจากเรียนจบโดยใช้แบบทดสอบฉบับเดิม การรายงานผลจะใช้คะแนนผลการสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เพื่อให้เห็นถึงความมอองงาม

4. รายงานโดยใช้เส้นภาพ เป็นการรายงานให้ทราบถึงผลการเรียนของผู้เรียนในรายวิชาต่าง ๆ โดยการเปรียบเทียบให้เห็นเป็นเส้นภาพที่แสดงถึงระดับความสามารถของผู้เรียน เป็นรายบุคคลหรือเป็นรายกลุ่ม ซึ่งอาจรายงานในรูปของคะแนนมาตรฐานหรือตำแหน่งร้อยละ โดยเขียนเป็นเส้นภาพในสเกลเดียวกัน เช่น

ภาพประกอบ 3 เส้นภาพแสดงผลการเรียนรู้กลุ่มวิชาต่างๆ ของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 คนหนึ่ง

จากเส้นภาพแสดงว่า ผู้เรียนคนนี้มีความสามารถในกลุ่มวิชา สปช. สูงที่สุด
กลุ่มวิชาการรองลงมาคือ กลุ่มวิชา กพอ. และ สสน. และต่ำสุดคือ กลุ่มวิชาทักษะ
ข้อมูลดังกล่าวนำไปใช้เป็นประโยชน์ในด้านการเรียนของผู้เรียนต่อไป

ภัทรา นิคมานนท์ (ม.ป.ป. : 208-209) กล่าวถึงการรายงานผลการสอบไว้ดังนี้
การรายงานผลการสอบเป็นการสรุปผลการเรียนการสอนว่า ผู้เรียนแต่ละคนมีความสามารถ
เพียงไร รายงานที่ดีจะต้องสามารถสื่อความหมายของข้อมูลได้ถูกต้อง และสามารถนำผลไปใช้
ประโยชน์ในด้านต่างๆ ได้ วิธีรายงานผลการสอบมีหลายวิธีดังนี้

1. รายงานในรูปของการบรรยาย เป็นการรายงานโดยบอกให้รู้ว่าผู้สอบมีความรู้ตาม
เนื้อหาที่สอบมากน้อยเพียงไร เช่น

- สมเกียรติมีความสามารถในการบวก ลบ เลข 2 หลักดี แต่การคูณ หหาร ยังไม่คล่อง
- อารดี อ่านออกเสียงชัดเจบดี แต่ยังอ่านช้าและเสียงค่อย
- สุชาติ สอบวิชา สปช. ได้ 50 คะแนน จากคะแนนเต็ม 60 คะแนน

ฯลฯ

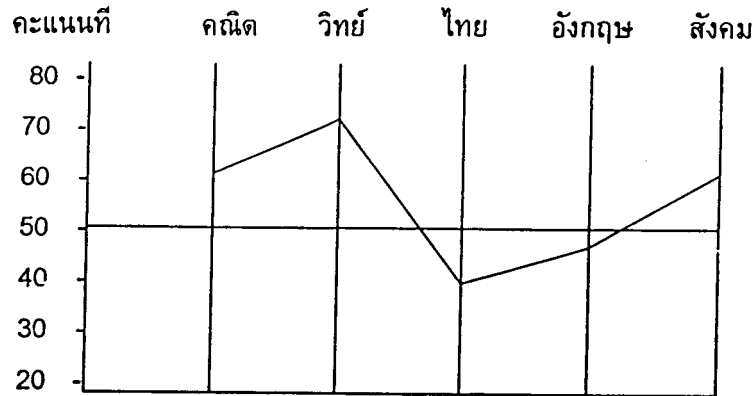
การรายงานผลสอบเช่นนี้เป็นลักษณะของการใช้ผลการสอบเพื่อวินิจฉัย มีประโยชน์
ในการปรับปรุงการเรียนการสอน

2. รายงานโดยบอกอันดับในกลุ่ม เป็นการใช้ผลการสอบมาจัดอันดับผู้สอบด้วยกัน
ว่าใครเก่ง – อ่อนกว่าใคร เป็นการจัดสอบเพื่อจัดตำแหน่ง ไม่มีประโยชน์ในการปรับปรุงการ
เรียนการสอนโดยตรง แต่อาจมีผลในทางอ้อม ทำให้ผู้เรียนทราบว่าขณะนี้ตนมีความสามารถ
ระดับใดของกลุ่ม ถ้าอันดับตกลงไปก็จะได้พัฒนาดตนเองขึ้น การรายงานแบบนี้ไม่มีใครนิยมใช้ใน
ปัจจุบันนี้ เพราะก่อให้เกิดการแข่งขันชิงดี ชิงเด่นกัน แต่เคยเป็นที่นิยมใช้ในอดีต

3. รายงานโดยบอกระดับพัฒนาการ เป็นการรายงานโดยใช้คะแนนมาตรฐาน มักใช้
กับแบบทดสอบมาตรฐาน ซึ่งมีเกณฑ์ปกติอยู่แล้ว ทำให้ทราบระดับพัฒนาการของผู้สอบชัดเจน
กว่า 2 วิธีแรก ตัวอย่างเช่น วิชัชสอบวิชาคณิตศาสตร์ได้เป็นที่ 1 ได้ 79 คะแนน เทียบเป็น
คะแนนมาตรฐานที่ (T – Score) ได้ 62 แสดงว่ามีความสามารถอยู่ในระดับค่อนข้างเก่ง

4. รายงานโดยการบอกอัตราความเจริญงอกงาม เป็นการรายงานผลการสอบโดย
เปรียบเทียบกับผลที่ผ่านมาของนักเรียน ทำให้ทราบว่าผู้สอบเรียนดีขึ้นหรือเลวลง การ
เปรียบเทียบคะแนนนี้จะทำได้ต่อเมื่อแบบทดสอบที่ใช้เป็นฉบับเดียวกันหรือคู่ขนานกัน ไม่
ควรเปรียบเทียบกันคนละฉบับเพราะความยากง่ายไม่เท่ากัน

5. รายงานผลโดยวิธีใช้เส้นภาพ การรายงานผลสอบหลายเนื้อหาหลายวิชาจะ
เปรียบเทียบกันได้ก็ต่อเมื่อได้แปลงคะแนนเหล่านั้นให้เป็นมาตรฐานเดียวกันเสียก่อนโดยทั่วไป
นิยมแปลงเป็นเปอร์เซ็นต์ไทล์ หรือคะแนนมาตรฐาน แล้วนำคะแนนเหล่านั้นมาทำเส้นภาพ
ดังตัวอย่าง

ภาพประกอบ 4 เส้นภาพแสดงคะแนนสอบของเด็กชายเก่ง รักดี ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

จากเส้นภาพแสดงว่าผู้สอบมีระดับความสามารถเหนือเกณฑ์มาตรฐาน 3 วิชาคือ วิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และสังคม โดยมีความสามารถค่อนข้างสูงในวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ แต่อ่อนในวิชาภาษาไทยและอังกฤษ ข้อมูลนี้ให้ประโยชน์ในแง่ของการพยากรณ์ว่าเขาควรเลือกเรียนต่อในวิชาชีพที่ต้องใช้ความสามารถพิเศษทางคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ มากกว่าทางด้านภาษา

ไลแมน (Lyman) (1963 : 137) ได้กล่าวถึงการรายงานผลการทดสอบโดยใช้เส้นภาพว่าเป็นทางเลือกที่เหมาะสมสำหรับการรายงานคะแนนผลการทดสอบ และจะให้ความหมายที่ดีมากต่อนักเรียน จะทำให้เห็นภาพโดยรวมของนักเรียนว่าเก่งหรืออ่อน ซึ่งจะมีประโยชน์มากถ้าใช้ความระมัดระวังในการตีความ

การรายงานผลด้วยกราฟแท่งใช้เป็นเครื่องมือชี้วัด (Texas Learning Index : TLI) (Texas Assessment of Academic Skills. 1996 : <http://www.tea.state.tx.us>) ที่ให้นักเรียน ผู้ปกครอง และโรงเรียนใช้ในการเปรียบเทียบผลการเรียนของนักเรียนกับเกณฑ์มาตรฐาน ใช้เปรียบเทียบผลการเรียนของนักเรียนในปีต่างๆ ใช้รายงานความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียนในแต่ละปี สามารถรายงานผลการสอบที่กระทำอย่างต่อเนื่อง เช่น เปรียบเทียบวิชาการอ่านกับวิชาคณิตศาสตร์ ซึ่งทั้ง 2 วิชามีความสำคัญ เนื่องจากเป็นวิชาที่นักเรียนต้องเรียนตลอดเวลา นอกจากนั้นยังใช้การรายงานผลนี้เป็นเครื่องชี้แสดงว่า แต่ละปีนักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนหรือไม่ เพราะสามารถใช้ยืนยันว่านักเรียนจบหลักสูตรหรือไม่ โดยดูจากรูปกราฟแท่ง ซึ่งจะบอกได้ทันทีว่านักเรียนแต่ละคนจบหลักสูตรหรือไม่

รูปแบบรายงานผลการเรียนและการบันทึกการประเมินผลการเรียน

จากคู่มือประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (กรมวิชาการ. 2535 : 68-69, 73) กล่าวถึง การบันทึกการประเมินผลการเรียนและตัวอย่าง รายงานผลการเรียน รบ.4 – ด ปีที่ 1 ดังนี้

การบันทึกการประเมินผลการเรียน

- 1. ให้เขียนจุดประสงค์การเรียนรู้ไว้ในหน้า 6 เรียงตามลำดับ จากข้อ 1 ถึงข้อสุดท้าย
- 2. ให้นำเลขข้อของจุดประสงค์ปลายทางหรือจุดประสงค์สำคัญที่จะต้องวัดและประเมินผล (ซึ่งกำหนดโดยโรงเรียนหรือกลุ่มโรงเรียน แล้วแต่กรณี) ใส่ไว้ในส่วนที่กำหนดให้ในหน้า 6

สำหรับคุณลักษณะด้านคุณธรรม จริยธรรม คำนิยมให้ผู้สอนใส่คุณลักษณะที่โรงเรียนกำหนดให้ประเมินในรายวิชานั้นไว้ให้ชัดเจน เช่น ความซื่อสัตย์ ความเสียสละ ความรับผิดชอบ ความมีระเบียบวินัย เป็นต้น

- 3. เขียนอัตราส่วนของคะแนนระหว่างภาคและปลายภาค ไว้ที่ส่วนบนของหน้า 4 และเขียนอัตราส่วนของคะแนนรายจุดประสงค์ คะแนนวัดผลกลางภาค และคะแนนจากการประเมินผลด้านคุณลักษณะไว้ที่ส่วนบนของหน้า 5

- 4. การบันทึกการประเมินผลการเรียนระหว่างภาคเรียน จะแยกออกเป็น 4 ส่วนดังนี้

- 4.1 การบันทึกผลการเรียนระหว่างภาคเรียนจะแยกออกเป็น 4 ส่วนดังนี้

- 4.1.1 คะแนนรายจุดประสงค์ก่อนวัดผลกลางภาค
- 4.1.2 คะแนนวัดผลกลางภาค
- 4.1.3 คะแนนรายจุดประสงค์หลังวัดผลกลางภาค
- 4.1.4 คะแนนจากการประเมินคุณลักษณะ

- 4.2 ให้เขียนเลขข้อของจุดประสงค์ปลายทางหรือจุดประสงค์สำคัญและนำหนักคะแนนของแต่ละจุดประสงค์ลงในช่อง "จุดประสงค์ที่ / คะแนน" เพื่อให้ทราบว่าการประเมินผลแต่ละครั้ง จะประเมินจุดประสงค์ข้อใดดังตัวอย่าง

คะแนนรายจุดประสงค์ก่อนวัดผลระหว่างภาค									รวม คะแนน
จุดประสงค์ที่ / คะแนน									
2	4	5	8	9					
2	2	2	2	2				10	

4.3 วิธีการกรอกคะแนน ให้กรอกคะแนนตามที่นักเรียนได้จริง

4.3.1 สำหรับคะแนนรายจุดประสงค์ก่อนวัดผลกลางภาคเรียนและหลังวัดผลกลางภาคเรียน เมื่อประเมินแล้วนักเรียนไม่ผ่านจุดประสงค์ต้องสอนซ่อมเสริมให้ แต่ไม่มีการปรับแก้คะแนน

4.3.2 สำหรับคะแนนวัดผลกลางภาค เมื่อรวมคะแนนที่นักเรียนได้จากการสอบแต่ละจุดประสงค์แล้ว ถ้านักเรียนคนใดได้คะแนนต่ำกว่าครึ่งของคะแนนวัดผลกลางภาคให้โอกาสแก้ตัว 1 ครั้ง โดยให้ผู้สอนกลับไปพิจารณาตรวจสอบว่ามีจุดประสงค์ใดบ้างที่นักเรียนยังมีความรู้ความสามารถไม่ถึงเกณฑ์ที่ผู้สอนกำหนดไว้ ให้สอนซ่อมเสริม (เกณฑ์ของแต่ละจุดประสงค์เป็นเกณฑ์ที่ผู้สอนตั้งขึ้นตามความสำคัญของจุดประสงค์ จุดประสงค์ใดสำคัญเกณฑ์ก็สูง) เจตนารมณ์ของการสอนซ่อมเสริมเพื่อให้ นักเรียนมีความรู้ ความสามารถ ตามเกณฑ์ของแต่ละจุดประสงค์เพื่อที่จะได้ใช้เป็นพื้นฐานในการเรียนจุดประสงค์ถัดไป แม้เมื่อสอบแก้ตัวแล้ว นักเรียนได้คะแนนเกินครึ่งของคะแนนวัดผลกลางภาคก็ให้ปรับเหลือเท่ากับครึ่งของคะแนนวัดผลกลางภาค การรวมคะแนนแต่ละจุดประสงค์ ถ้าจุดประสงค์ใดมีสอบแล้ว ก็ให้นำคะแนนครั้งที่สอบได้มากมารวมดังตัวอย่าง

คะแนนวัดผลกลางภาค							รวม คะแนน	คะแนน สอบแก้ตัว
จุดประสงค์ที่ / คะแนน								
4	5	8	9	10				
	3	4	4	4	5		20	
สมเกียรติ	2	2	3	1 3	1 3		9	10
กรรณิการ์	2	2	1 2	2	1 0		8	9

4.3.3 สำหรับช่องคะแนนที่ได้จากการประเมินคุณลักษณะ ให้ใส่ลักษณะของนักเรียนที่จะประเมินไว้ในช่องที่กำหนดให้ วิธีการประเมินผลให้สังเกตคุณลักษณะของผู้เรียนตั้งแต่ต้นภาคเรียนถึงปลายภาคเรียนแล้วจึงสรุปให้คะแนน

คะแนนคุณลักษณะ					
รับผิดชอบ	มีวินัย	ซื่อสัตย์			รวมคะแนน
4	3	3			

4.4 ให้รวมคะแนนรายจุดประสงค์ก่อนวัดผลกลางภาคและหลังวัดผลกลางภาค
คะแนนวัดผลกลางภาคและคะแนนด้านคุณลักษณะที่จะประเมิน กรอกใน
ช่องรวมคะแนนระหว่างภาคเรียน

5. การบันทึกการประเมินผลปลายภาคเรียน อาจบันทึกคะแนนแยกเป็นรายจุด
ประสงค์เหมือนคะแนนวัดผลกลางภาคก็ได้

6. รวมคะแนนระหว่างภาคเรียน และคะแนนปลายภาคเรียน กรอกในช่อง “รวม
คะแนนทั้งหมด”

7. เปลี่ยนคะแนนที่ได้ระดับผลการเรียน โดยอาจใช้ช่วงระดับผลการเรียนดังนี้

ระดับผลการเรียน	ความหมาย	ช่วงคะแนนเป็นร้อยละ
4	ดีมาก	80 – 100
3	ดี	70 – 79
2	ปานกลาง	60 – 69
1	ผ่าน	50 – 59

8. สรุปผลการเรียนที่ได้ครั้งแรก ซึ่งอาจเป็น 4,3,2,1,0 หรือ ผลการเรียน มส หรือ ร
ไว้ในช่องสรุปผลการเรียน (ในหน้าแรก)

หมายเหตุ 1. สมุดประเมินผลรายวิชานี้ใช้ได้ ทั้งระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและ
ตอนปลาย โดยให้เติมคำว่า “ต้น” หรือ “ปลาย” และ “ต” หรือ “ป”
แล้วแต่กรณีในช่องที่กำหนดให้ในหน้าแรก

2. หากสถานศึกษาได้มีการวัดผลกลางภาคมากกว่า 1 ครั้ง ให้ปรับ
ช่องกรอกคะแนนได้ตามความเหมาะสม

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

สงวนลิขสิทธิ์

ปีที่ 1 ปีการศึกษา.....

7B.4 - 7

ภาคเรียนที่ ๑

กิจกรรม		ผลการประเมิน	

ภาคเรียนที่ 2

กิจกรรม	ผลการประเมิน

สรุปผลการเรียน

สรุปผลการเรียน	ภาคเรียนที่ 1		ภาคเรียนที่ 2	
	ที่เรียน	ที่ได้	ที่เรียน	ที่ได้
จำนวนหน่วยการเรียนวิชาบังคับคน				
จำนวนหน่วยการเรียนวิชาบังคับเลือก				
จำนวนหน่วยการเรียนวิชาเลือกเสรี				
รวมจำนวนหน่วยการเรียนทั้งหมด				

ลายเซ็นครูที่ปรึกษา

สายเซ็นหัวหน้าสถานศึกษา

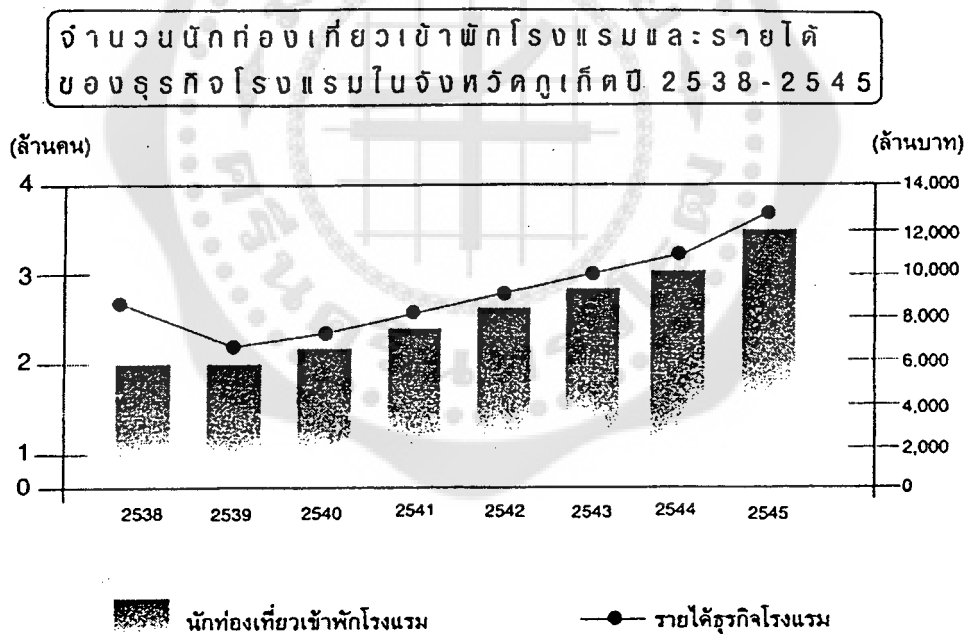
ลายเซ็นผู้ปกครอง

การนำเสนอการรายงานผลด้วยกราฟแท่ง

อำนาจ เลิศขยันดี (2542 : 334) กล่าวว่า การบรรยายการแจกแจงคะแนนโดยวิธีการทำตารางแจกแจงความถี่ ถึงแม้ว่าพอจะรู้ลักษณะของการแจกแจงคะแนนแล้ว แต่ก็ไม่ชัดเจนเท่ากับนำค่าตารางแจกแจงความถี่ที่ได้นั้นมาเขียนเป็นกราฟ กราฟที่นิยมกันได้แก่ กราฟแท่ง (Histogram หรือ Bar Graph) กราฟชนิดนี้คนที่ไม่ค่อยรู้เรื่องสถิติจะเข้าใจได้ง่ายมาก เช่น การแสดงคะแนนในค่าต่างๆ ว่ามีจำนวนคนได้มากน้อยเท่าไร การเปรียบเทียบวิธีการสอนสามแบบ แบบ A, แบบ B, แบบ C วิธีใดที่จะส่งผลต่อการเรียนรู้ได้ดีกว่ากัน นอกจากนั้นตัวอย่างการนำกราฟแท่งมาใช้ที่เราพบเห็นเป็นประจำ ได้แก่ การแสดงจำนวนผู้ป่วยประเภทต่างๆ ที่มารับการรักษาที่โรงพยาบาล เป็นต้น

ตัวอย่างการนำเสนอการรายงานผลด้วยกราฟแท่งด้านต่าง ๆ

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2544 : 41) รายงานจำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้ธุรกิจโรงแรม ดังนี้

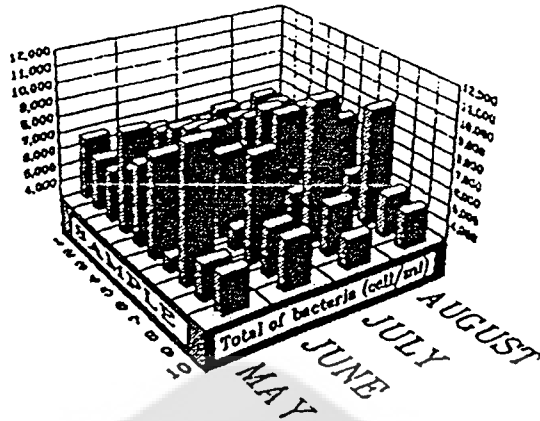
ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

รวบรวมและคาดการณ์โดยบริษัท ศูนย์วิจัย ไทยพาณิชย์ จำกัด

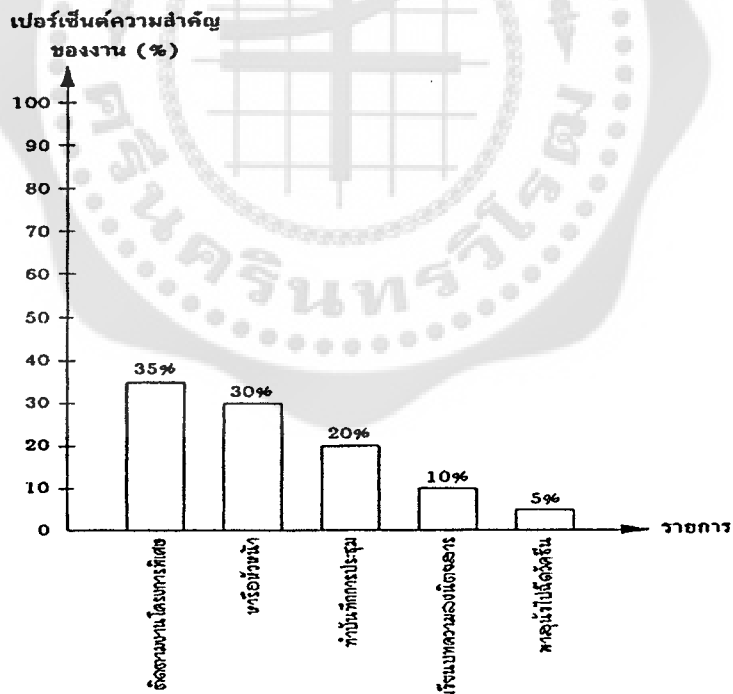
ภาพประกอบ 5 รายงานจำนวนนักท่องเที่ยวเข้าพักโรงแรมและรายได้ของธุรกิจโรงแรม
ในจังหวัดภูเก็ต ปี 2538 - 2545

จิระ เครือทราย สุนันทิต เมฆขยาย และบัญญัติ สุขศรีงาม (2543 : 6) รายงาน การศึกษาคุณภาพน้ำทางด้านแบคทีเรียในแม่น้ำบางปะกง. ด้วยรูปกราฟแท่งดังนี้

ภาพประกอบ 6 แสดงจำนวนแบคทีเรียทั้งหมดจากตัวอย่างน้ำในแม่น้ำบางปะกง

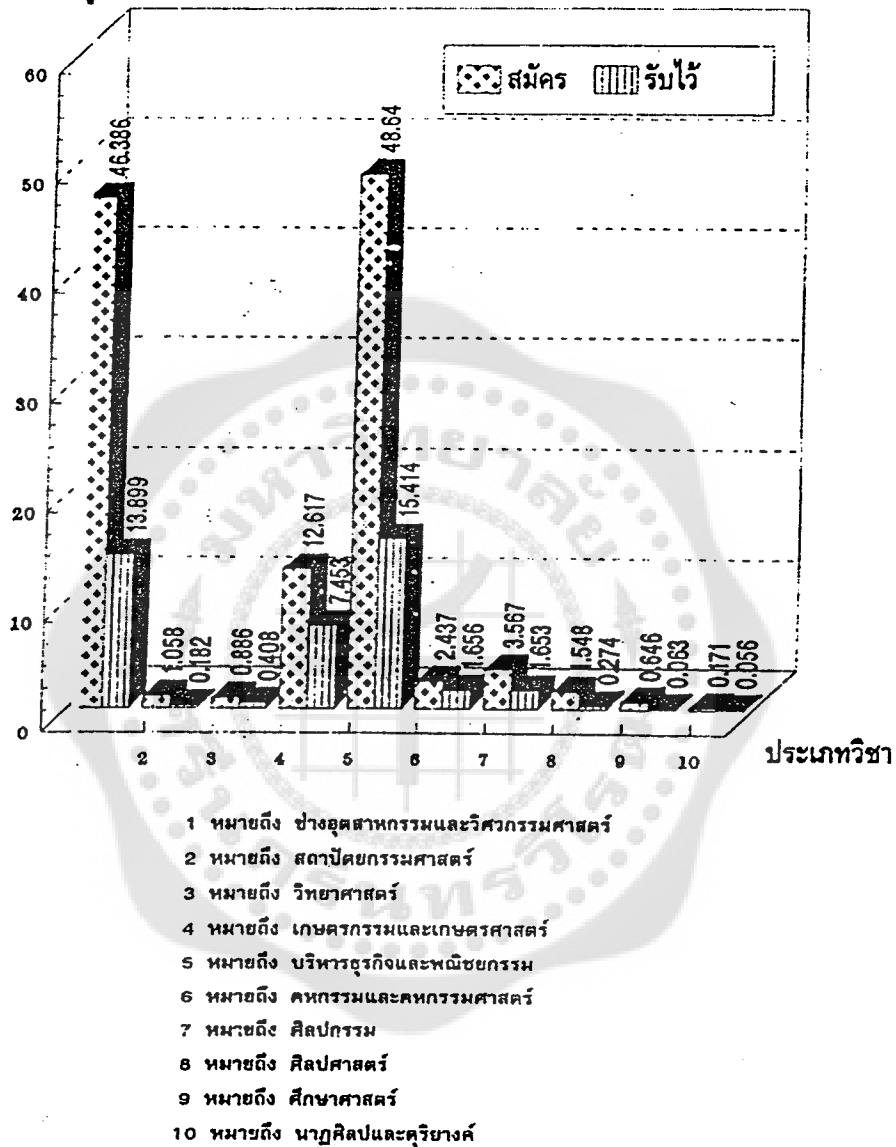
สุภาวดี วิทยะประพันธ์ (2545 : 48) การจัดลำดับความสำคัญก่อน – หลังของงาน

ภาพประกอบ 7 แผนภูมิแท่งประกอบการจัดลำดับความสำคัญก่อน – หลังของงาน

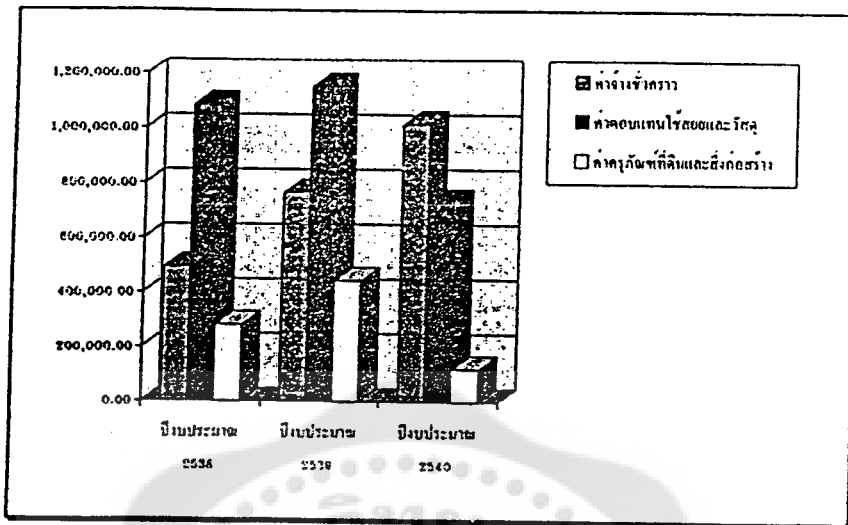
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล (2542 : 65) รายงานสถิติการศึกษา ปีการศึกษา 2542
ดังนี้

จำนวนผู้สมัคร-รับไว้ (พันคน)

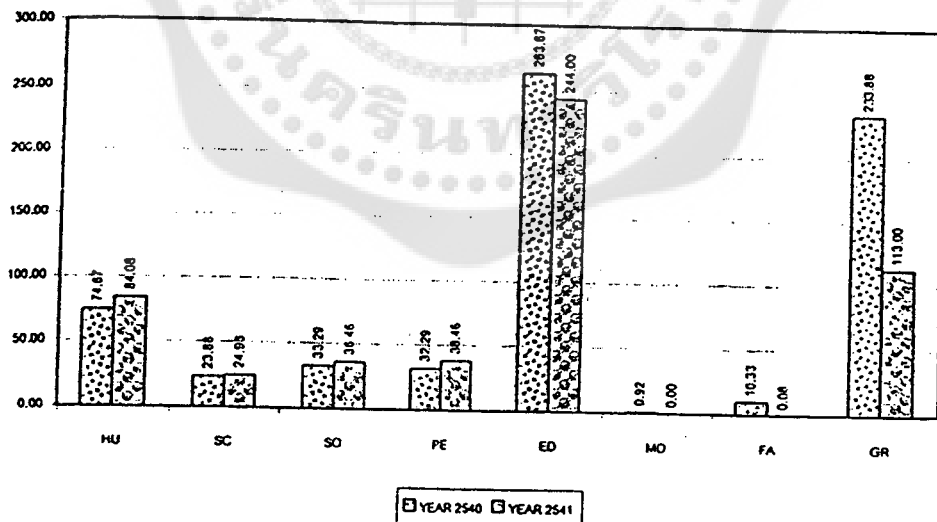
ภาพประกอบ 8 จำนวนผู้สมัคร - รับไว้ จำแนกตามประเภทวิชา ปีการศึกษา 2542

สำนักงานบริหารวิชาการมหาวิทยาลัยบูรพา (2540 : 13) รายงานงบประมาณปี 2538 – 2540 ดังนี้

ภาพประกอบ 9 งบประมาณรายได้ เปรียบเทียบระหว่างปี 2538 ปี 2539 และ ปี 2540

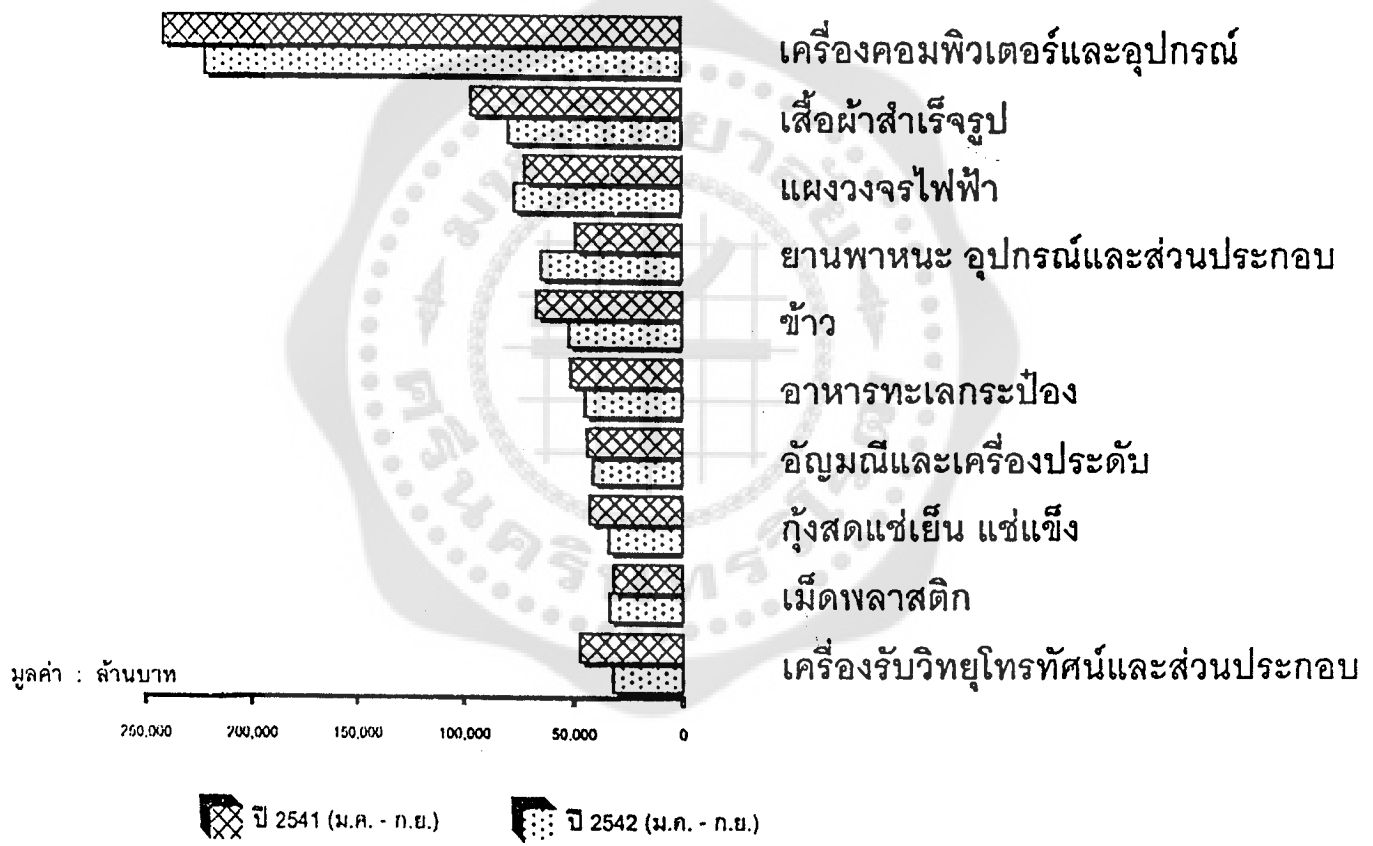
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (2541 : 17) เปรียบเทียบจำนวน นิสิตระดับสูงกว่าปริญญาตรี ปีการศึกษา 2540 และ 2541 ดังนี้

ภาพประกอบ 10 เปรียบเทียบจำนวนนิสิตเต็มเวลาระดับสูงกว่าปริญญาตรี ปีการศึกษา 2540 และปีการศึกษา 2541 จำแนกตามคณะ

ศูนย์สารสนเทศเศรษฐกิจการค้า กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์ (2542) รายงานสถิติ
การค้าระหว่างประเทศของไทย คัภาพประกอบ 11 ถึง ภาพประกอบ 13 ดังนี้

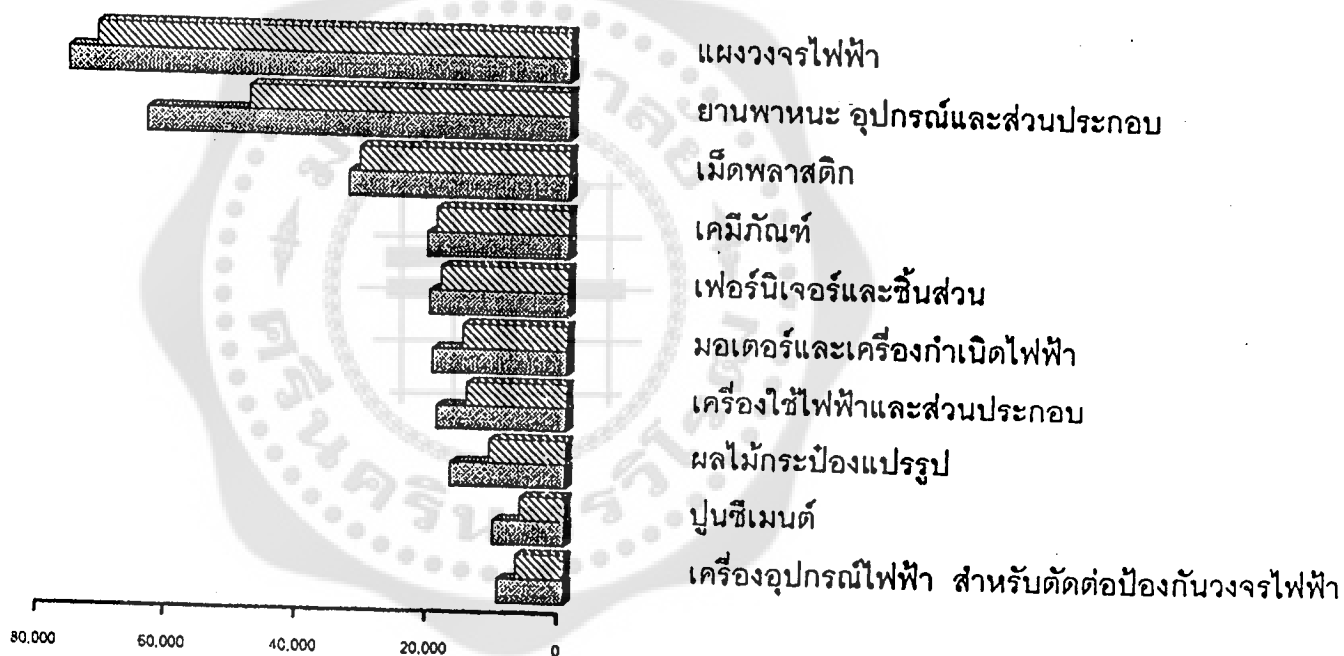
สินค้าออกสำคัญ 10 อันดับแรกของไทย

ภาพประกอบ 11 สินค้าออกสำคัญ 10 อันดับแรกของไทย

สินค้าออกสำคัญของไทย

ที่มีมูลค่าการส่งออกเพิ่มขึ้น

มูลค่า : ล้านบาท

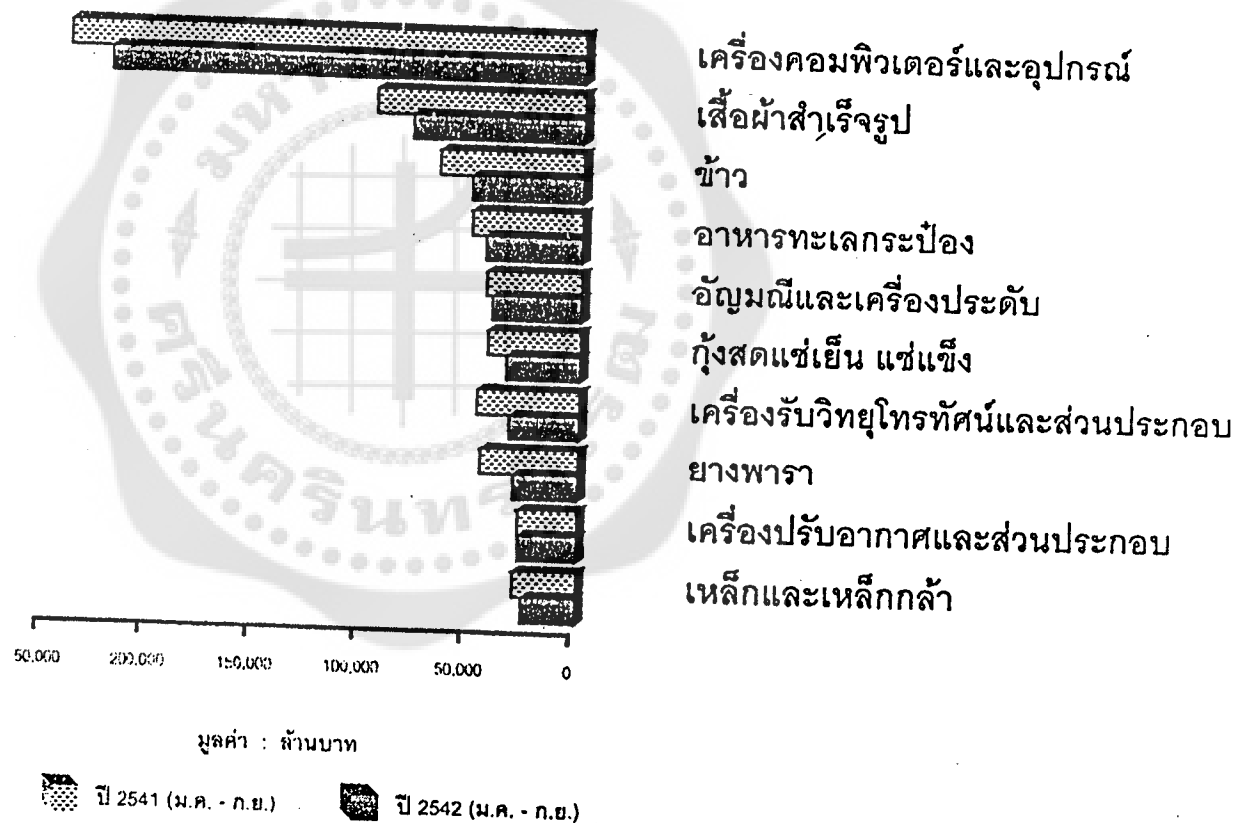
ปี 2541 (ม.ค. - ก.ย.)

ปี 2542 (ม.ค. - ก.ย.)

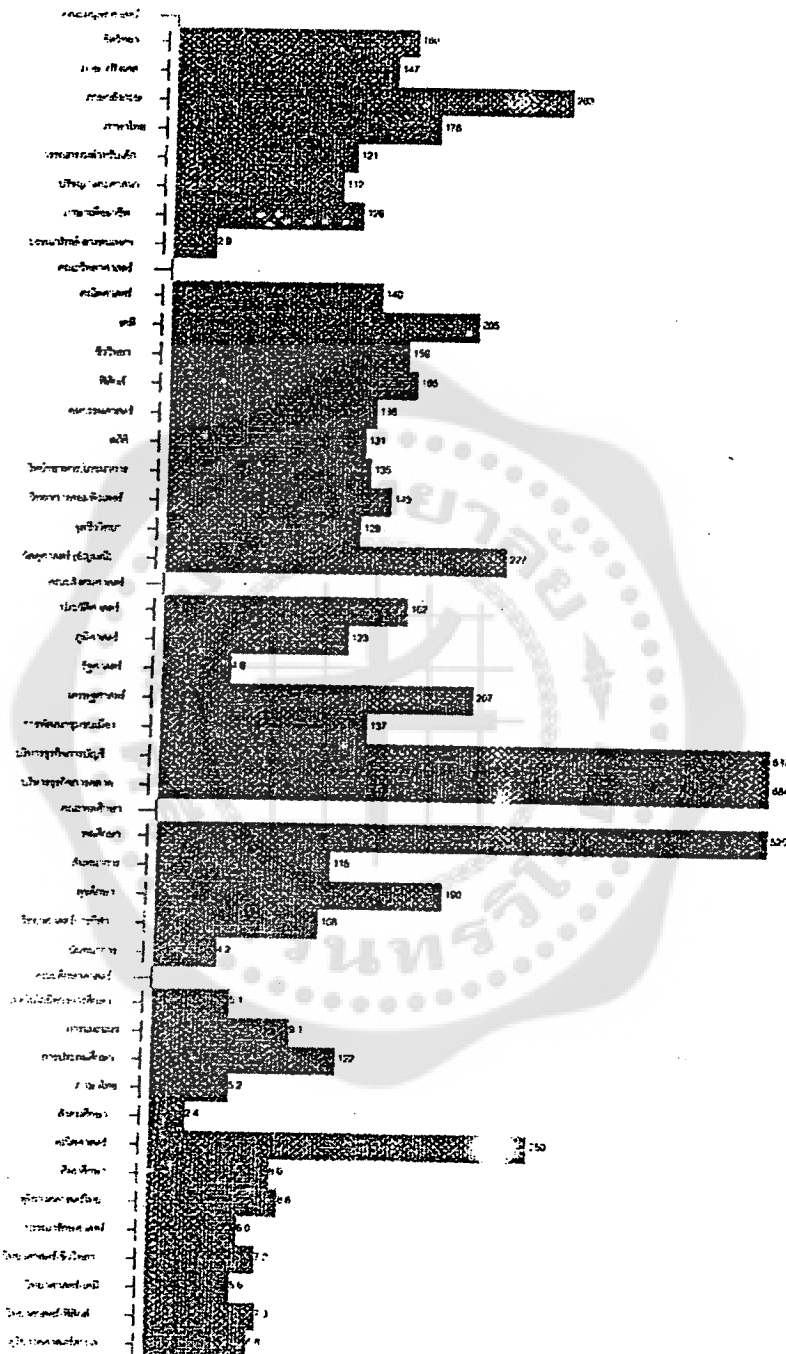
สินค้าออกสำคัญของไทย

ที่มีมูลค่าส่งออกลดลง

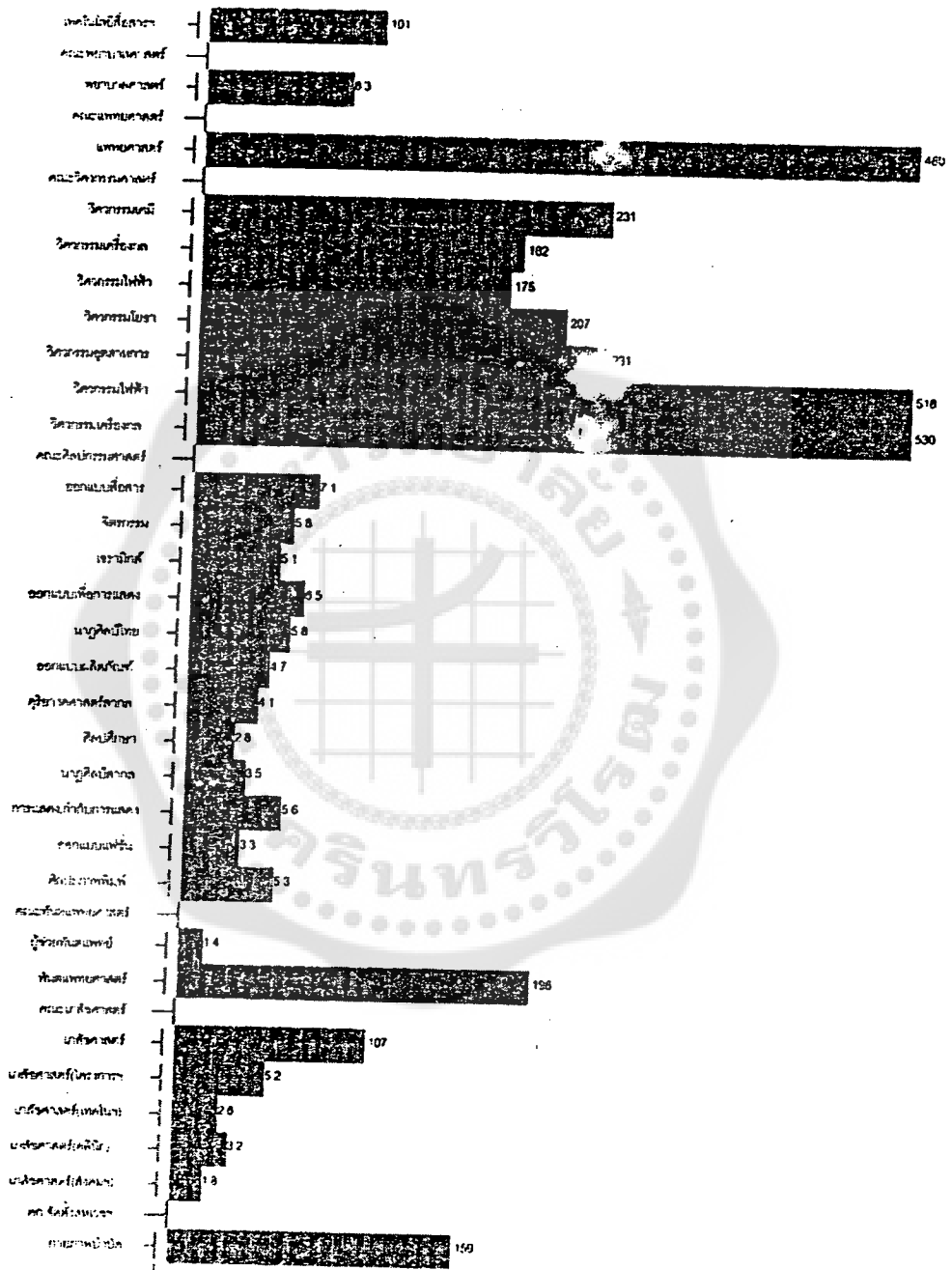
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (2544 : <http://diamond.swu.ac.th/result/44236579.html>)

รายงานสถิติจำนวนนิสิตจำแนกตามคณะและวิชาเอก ปีการศึกษา 2544 ดังนี้

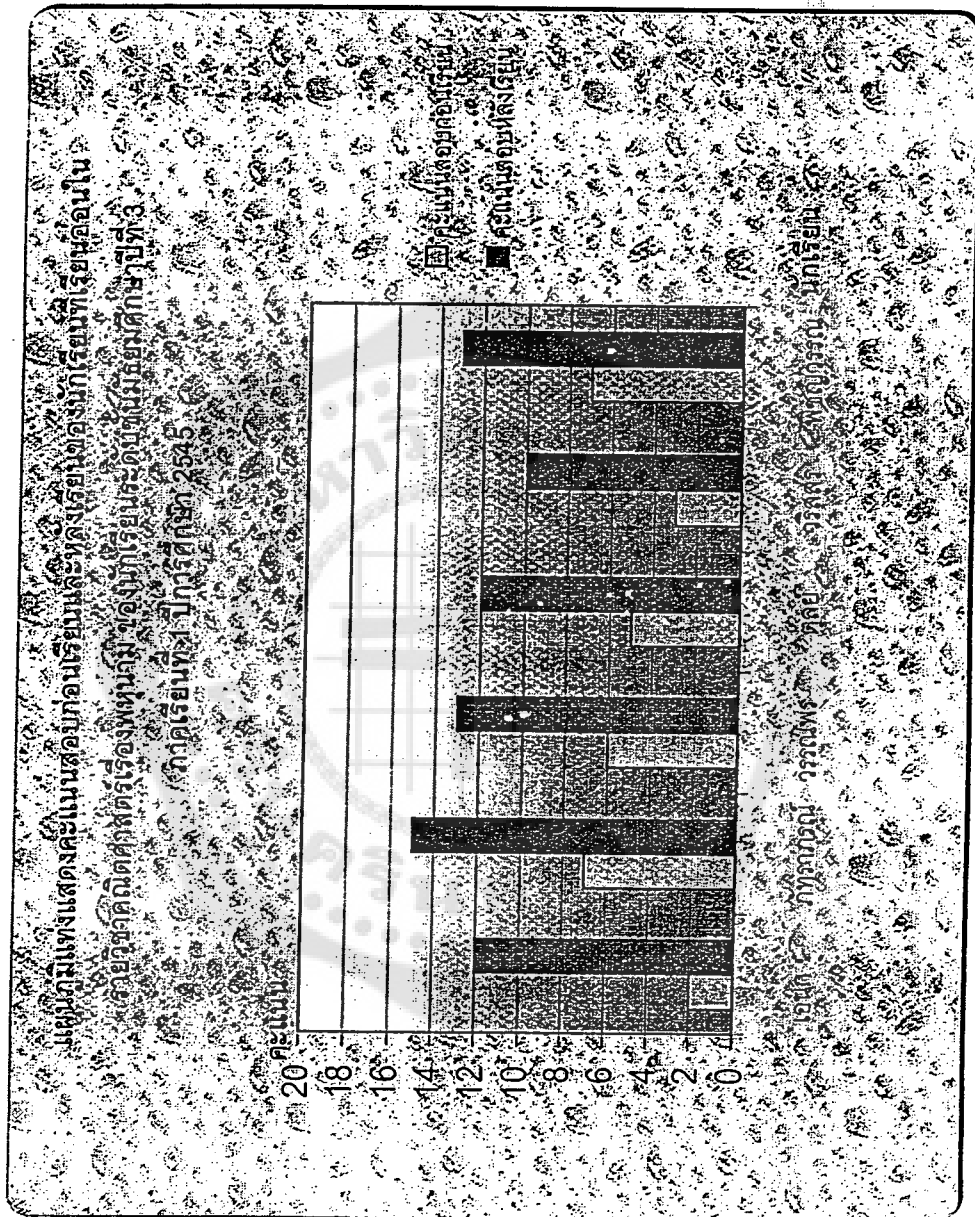
ภาพประกอบ 14 สถิติจำนวนนิสิต จำแนกตามคณะและวิชาเอก

สถิติจำนวนนิสิตจำแนกตามคณะและวิชาเอก

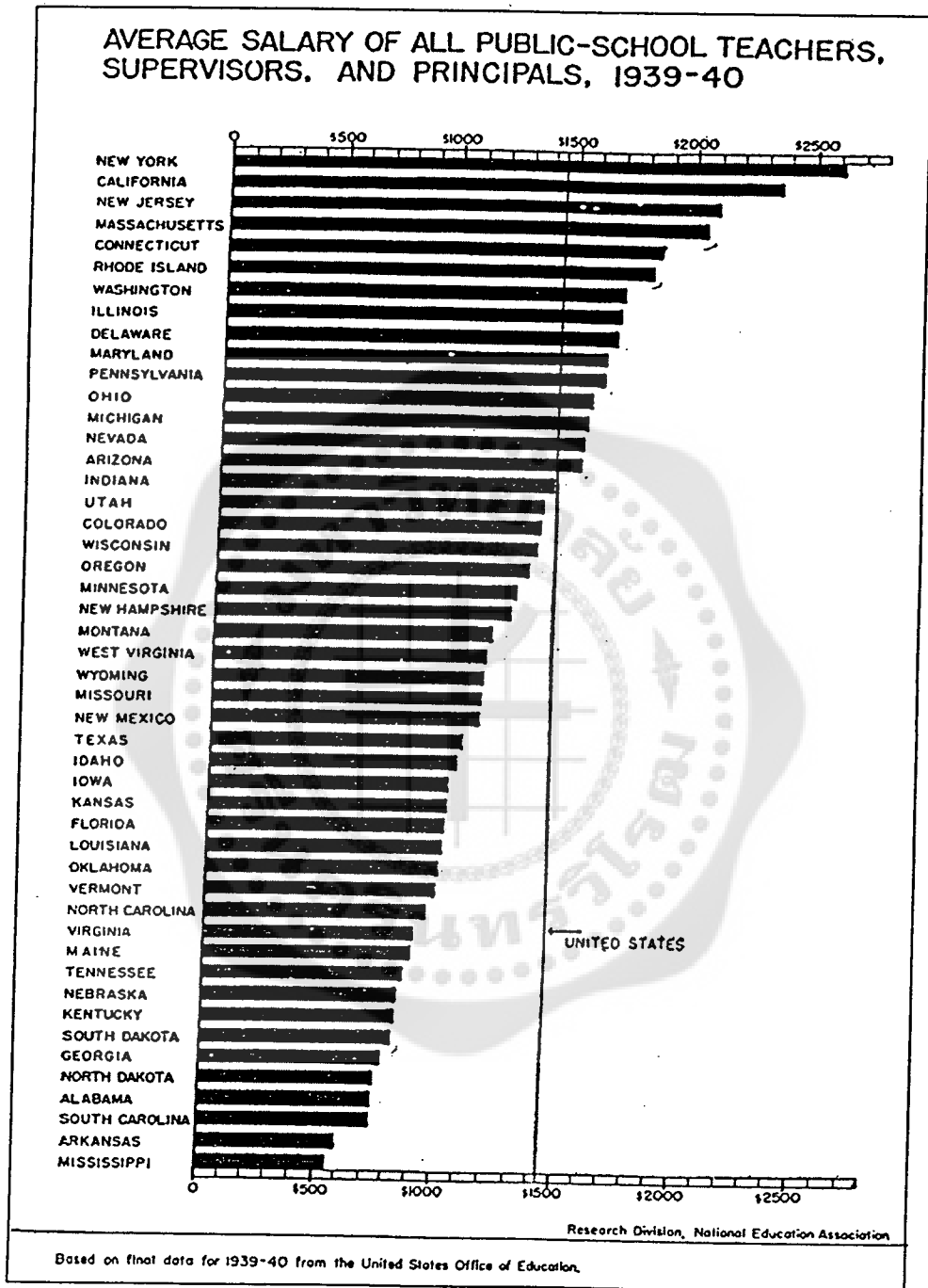
ภาพประกอบ 14 (ต่อ) สถิติจำนวนนิสิต จำแนกตามคณะและวิชาเอก

ศิริทิพย์ คำพุทธ (2545) รายงานผลการพัฒนานักเรียนที่เรียนอ่อนของโรงเรียน
สาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน
6 คน ในวิชาคณิตศาสตร์เรื่องพหุนาม

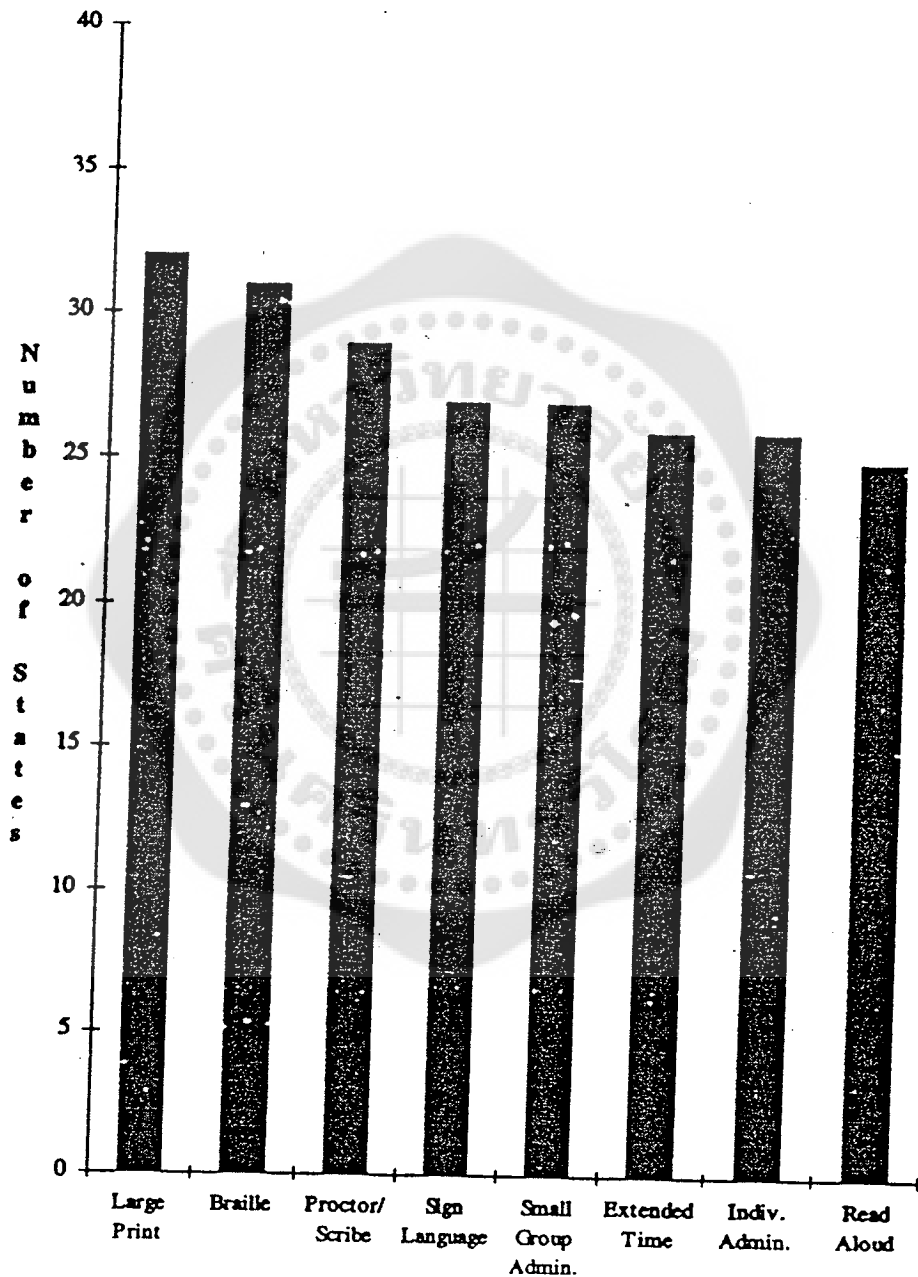
ภาพประกอบ 15 แสดงคะแนนสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนอ่อนในรายวิชา
คณิตศาสตร์เรื่องพหุนาม โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)

รอส (Ross. 1947 : 255) รายงานผลการเปรียบเทียบเงินเดือนของครู ครูที่ปรึกษา และครูใหญ่ ในโรงเรียนรัฐบาลของ 48 มลรัฐ

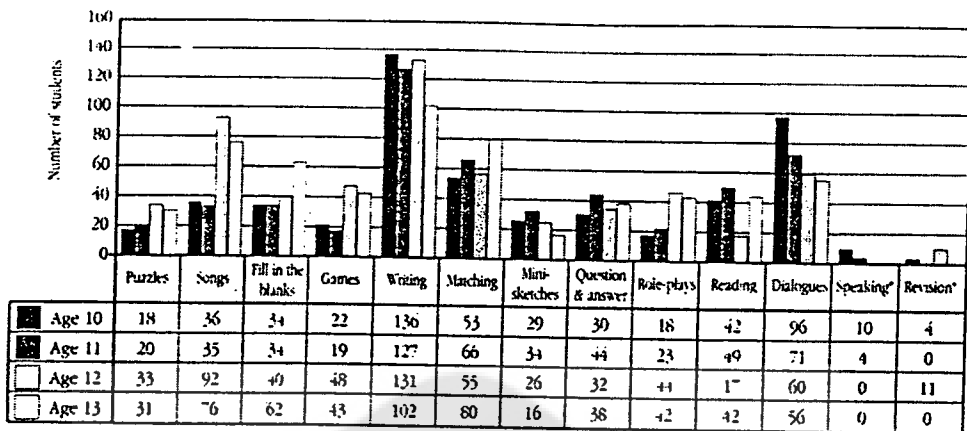
ภาพประกอบ 16 ตัวอย่างกราฟแท่งแสดงความแตกต่างของเงินเดือนระหว่าง 48 มลรัฐ

มาร์ธา อะลิสัน ดอเรนและเจมส์ (Martha L. Thurlow, Allison L. House, Dorene L. Scott and James E. Ysseldyke. 2000 : 154 –163) ประเมินการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก
 ขณะสอบให้คนพิการ และการเข้าร่วมของมลรัฐต่างๆ ดังนี้

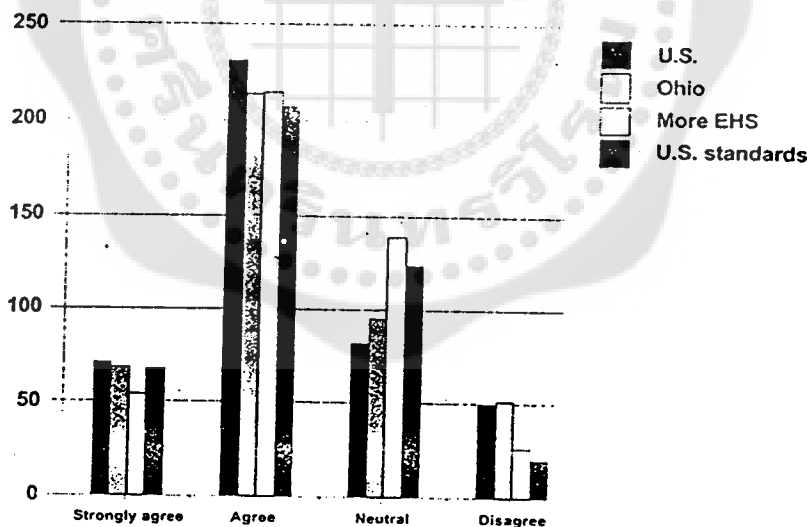
ภาพประกอบ 17 การจัดสิ่งอำนวยความสะดวกขณะสอบให้คนพิการ

เคสคิล (Keskil. 2001 : 61) รายงานจำนวนนักเรียนที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ ด้วยกิจกรรมแบบต่างๆ

ภาพประกอบ 18 กิจกรรมวิชาภาษาอังกฤษที่นักเรียนไม่ชอบ

มอร์โรน (Morrone. 2001 : 28) รายงานผลการสำรวจความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับความเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย เรื่องวิกฤตการณ์วิทยาศาสตร์ศึกษา

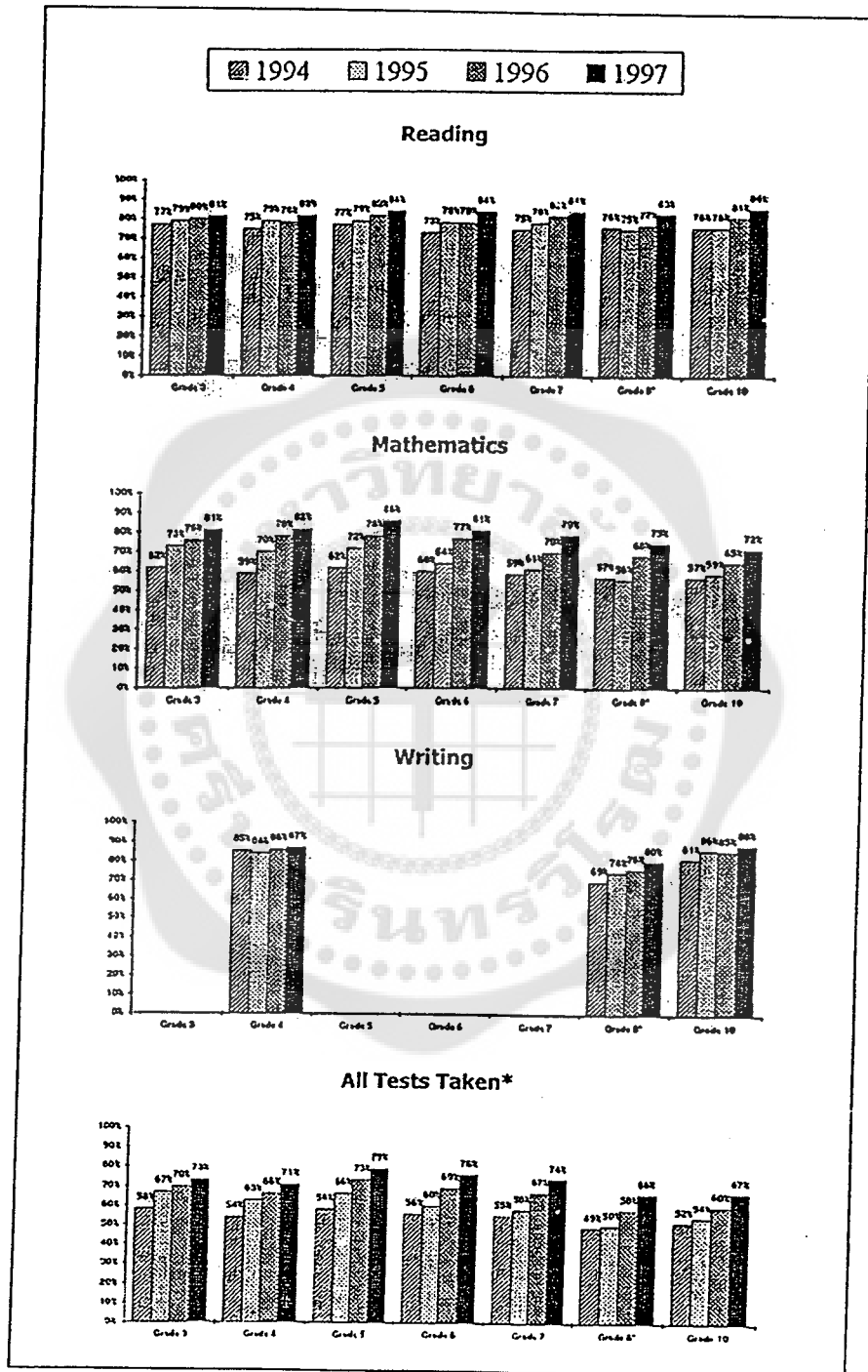

Each bar in the graph represents teachers' agreement or disagreement with one of the following statements about the existence of a science education crisis:

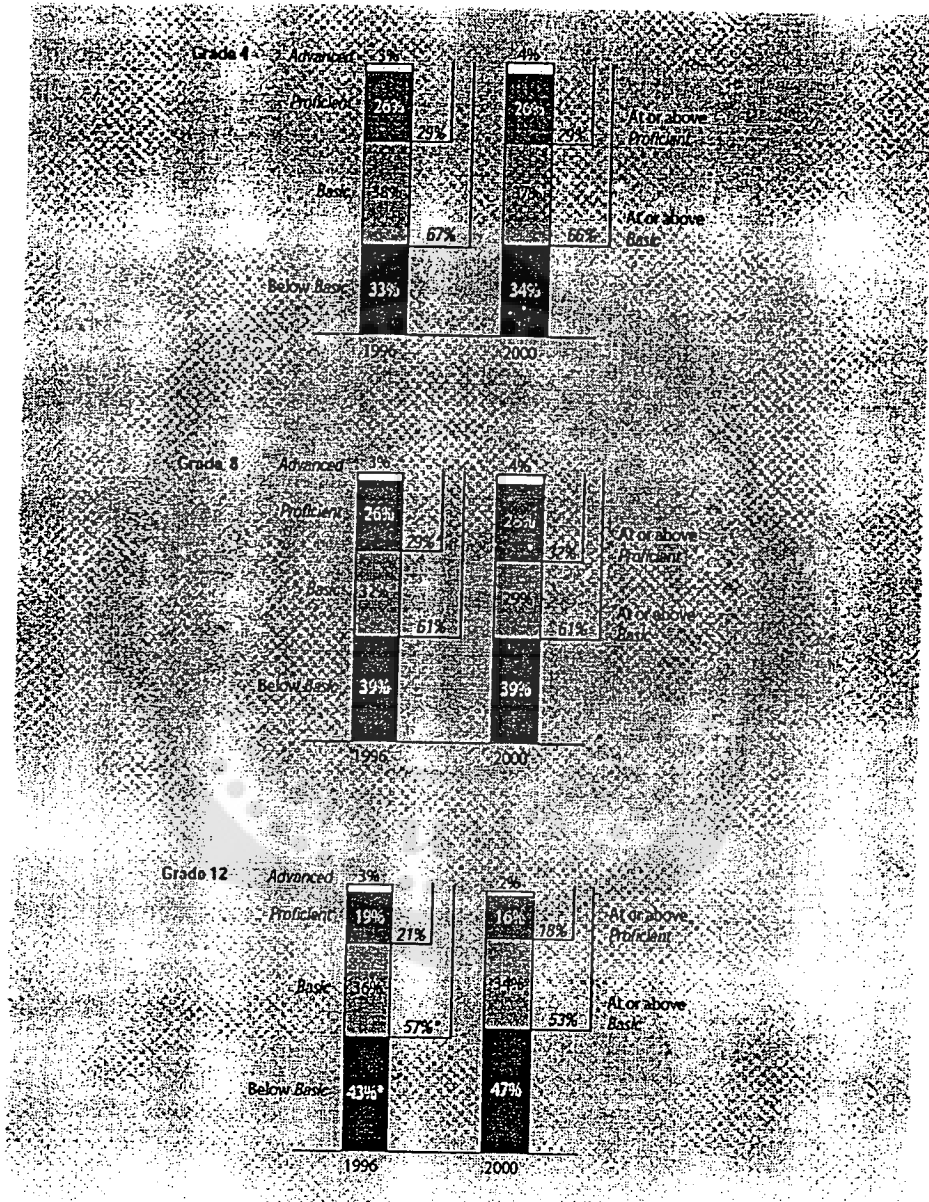
- U.S.—A science education crisis exists in the United States.
- Ohio—A science education crisis exists in Ohio.
- More EHS—Environmental health science should receive more emphasis at the respondent's school.
- U.S. standards—Environmental health science should be structured according to National Science Education Standards.

ภาพประกอบ 19 การสำรวจความคิดเห็นของครู เรื่องวิกฤตการณ์วิทยาศาสตร์ศึกษา

TAAS (Texas Assessment of Academic Skills. 1996 : <http://www.tea.state.tx.us>)
 รายงานผลการทดสอบนักเรียน 7 ระดับชั้น ระหว่างปี 1994 - 1997 ดังนี้

ศูนย์การประเมินความก้าวหน้าทางการศึกษาของชาติ วิชาวิทยาศาสตร์ (National Center for Education Statistics. 2002 : <http://nces.ed.gov/>) ได้รายงานจำนวนนักเรียนเกรด 4 เกรด 8 และเกรด 12 เป็นร้อยละที่มีความสามารถระดับพื้นฐานสูงกว่าพื้นฐานและต่ำกว่าพื้นฐานระหว่างปี 1996 – 2000

ภาพประกอบ 21 ร้อยละของนักเรียนเกรด 4 เกรด 8 และเกรด 12 ที่มีความสามารถระดับต่างๆ

การรายงานผลการเรียนของนักเรียนด้วยกราฟแท่งในประเทศไทย

โรงเรียนยอแซฟอุปถัมภ์ สามพราน (2544. <http://www.joseph.ac.th>) ประกาศ
ผลสอบระดับประถมศึกษา ประจำปีการศึกษา 2543 ภาคเรียนที่ 1 ทางอินเทอร์เน็ต ด้วยรูป
กราฟแท่งดังนี้

ภาพประกอบ 22 ประกาศผลสอบระดับประถมศึกษา ประจำปีการศึกษา 2543 ภาคเรียนที่ 1
ของโรงเรียนยอแซฟอุปถัมภ์ สามพราน

Joseph Upatham

School

ประกาศผลสอบระดับประถมศึกษา ประจำปีการศึกษา 2543 ภาคเรียนที่ 1

ทดสอบระบบ ตรวจสอบผลการเรียน ระบบนิเวศวิทยาโรงเรียน

satthuchai@jupatham.ac.th

เลขประจำตัว : 13244

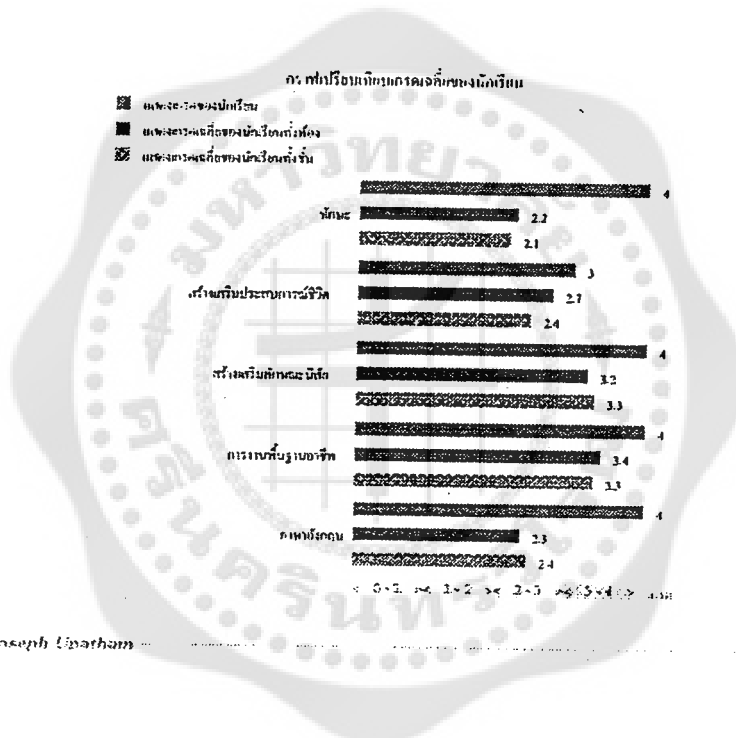
ชื่อ :

นามสกุล :

ห้อง : 6/3

กลุ่มวิชา	ชื่อวิชา	เกรด
กลุ่มทักษะ	ภาษาไทย-คณิตศาสตร์	4
กลุ่มศิลปะ	โรงเรียนประถมศึกษาชีวิต	3
กลุ่มสังคม	โรงเรียนศึกษานิเทศ	4
กลุ่มภาษา	การงานพื้นฐานอาชีพ	4
กลุ่มภาษาอังกฤษ	ภาษาอังกฤษ	4

เกรดเฉลี่ย : 3.8

Joseph Upatham

School

ภาพประกอบ 22 (ต่อ) ประกาศผลสอบระดับประถมศึกษา ประจำปีการศึกษา 2543
ภาคเรียนที่ 1 ของโรงเรียนยอแซฟอุปถัมภ์ สามพราน

ในปีการศึกษา 2544 โรงเรียนอแซฟอุปถัมภ์ สามพราน(2544. <http://www.joseph.ac.th>)
ประกาศผลสอบ ระดับประถมศึกษา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2544 ดังนี้

**ประกาศผลสอบ ระดับประถมศึกษา
ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2544**

	ชื่อ - นามสกุล - ชั้นเรียน	
	ชื่อ ชั้น p5/7	

	รายวิชา	คะแนนรวม 100	ระดับคะแนน	
	ภาษาไทย	76	3	
	คณิตศาสตร์	79	3	
	สร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต	80	4	
	สร้างเสริมลักษณะนิสัย	80	4	
	การงานพื้นฐานอาชีพ	80	4	
	ภาษาอังกฤษ	86	4	

	เกรดเฉลี่ย	
	3.66	

แสดงกราฟ

Copyright © 2000 Joseph Upatham School. All rights reserved.

Do not duplicate or redistribute in any form. For Comment please, Web Designer ananyse@joseph.ac.th
or Web Programmer sunthichai@joseph.ac.th, or Webmaster webmaster@joseph.ac.th

เลขที่ 2 หมู่ 6 ต.ท่าข้าม อ.สามพราน จ.นครปฐม โทรศัพท์ (02) 4290112-4

ภาพประกอบ 23 ประกาศผลสอบระดับประถมศึกษา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2544 ของ
โรงเรียนอแซฟอุปถัมภ์ สามพราน

**ประกาศผลสอบ ระดับประถมศึกษา
ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2544**

ชื่อ - นามสกุล - ชั้นเรียน		
ชื่อ	ชั้น	p5/7
I แสดงคะแนนรอนักเรียน II แสดงคะแนนเฉลี่ยรอนักเรียนทั้งห้อง III แสดงคะแนนเฉลี่ยรอนักเรียนทั้งวัน		
รายวิชา	แสดงคะแนน	
ภาษาไทย		76
		68
		68
คณิตศาสตร์		79
		65
		68
สร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต		80
		72
		70
สร้างเสริมลักษณะนิสัย		80
		75
		75
การงานพื้นฐานอาชีพ		80
		72
		73
ภาษาอังกฤษ		86
		72
		67

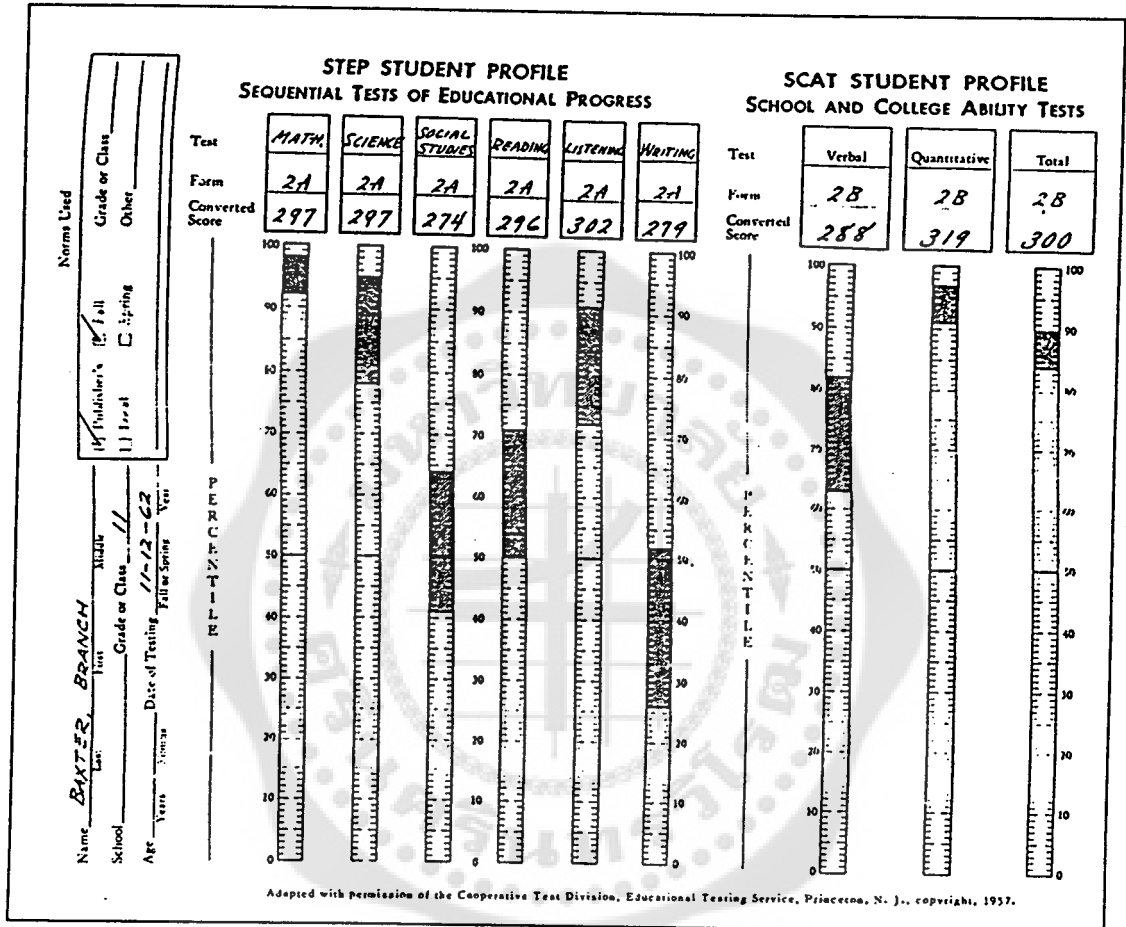
Copyright © 2000 Joseph Upatham School. All rights reserved.

Do not duplicate or redistribute in any form. For Comment please Web Designer ananya@joseph.ac.th

ภาพประกอบ 23 (ต่อ) ประกาศผลสอบระดับประถมศึกษา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2544
ของโรงเรียนยอแซฟอุปถัมภ์ สามพราน

การรายงานผลการเรียนของนักเรียนด้วยโปรไฟล์และกราฟแท่งในต่างประเทศ

ไลแมน (Lyman. 1963 : 143, 150) รายงานผลการทดสอบนักเรียนที่เรียนวิชาต่างๆ โดยใช้โปรไฟล์ ตามภาพประกอบ 24 และภาพประกอบ 25

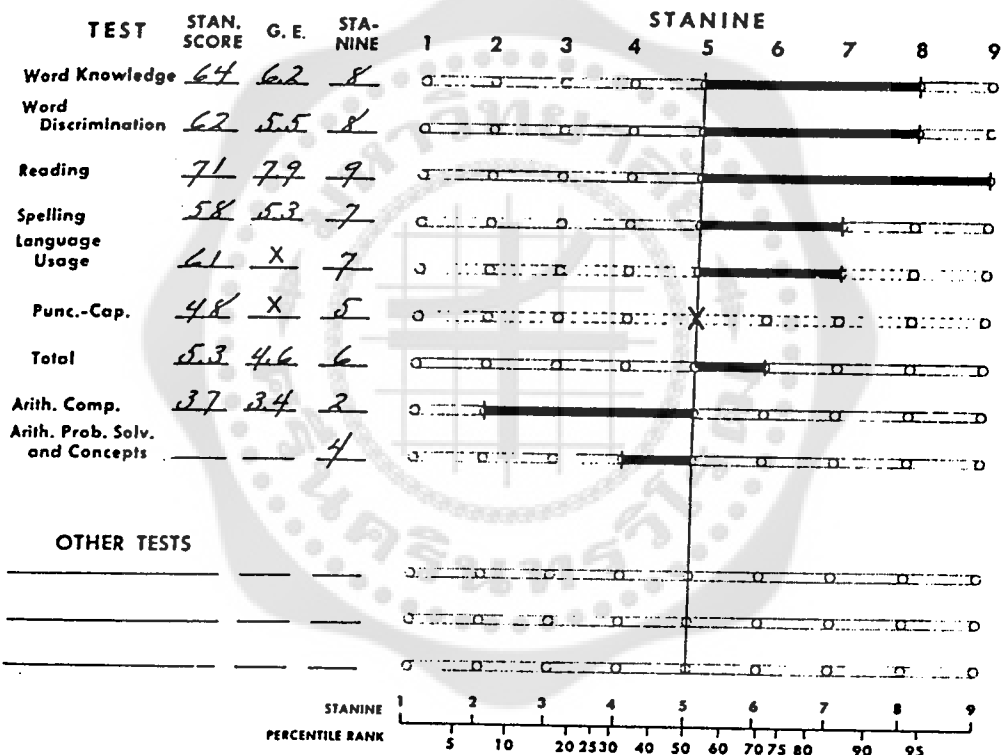
ภาพประกอบ 24 รายงานผลการทดสอบโดยใช้โปรไฟล์

Metropolitan Achievement Tests

INDIVIDUAL PROFILE CHART

ELEMENTARY BATTERY

NAME NAMYL NANCY N BOY ☐ GIRL ☒
First Last Initial
 GRADE PLACEMENT 4.1 TEACHER Miss Keyes SCHOOL Clifton Elem
 DATE OF TESTING Oct 7, 1962 DATE OF BIRTH July 5, 1953 AGE 9-3
Yrs. Mos.
 FORM OF TEST USED B NORMS: NATIONAL ☒ LOCAL ☐ for 4.1
Time

Copyright © 1960 by Harcourt, Brace and World, Inc., New York, N.Y. (Reprinted by permission.)

ภาพประกอบ 25 รายงานผลการทดสอบโดยใช้โปรไฟล์

เมลเรนซ์ (Mehrens. 1975 : 153) รายงานผลการทดสอบความสามารถของนักเรียน
ด้านต่าง ๆ ในปี 1973 ด้วยโปรไฟล์ ดังนี้

DIFFERENTIAL APTITUDE TESTS									
Name					Year *	Form	Grade	Sex	
WILLIAMS JANE					73S	T	08	F	
	Verbal Reasoning	Numerical Ability	VR + NA	Abstract Reasoning	Clerical Sp. & Acc.	Mechanical Reasoning	Space Relations	Spelling	Language Usage
Raw Score	21	30	51	43	38	44	39	96	40
Percentile	60	95	80	95	30	80	90	99	85

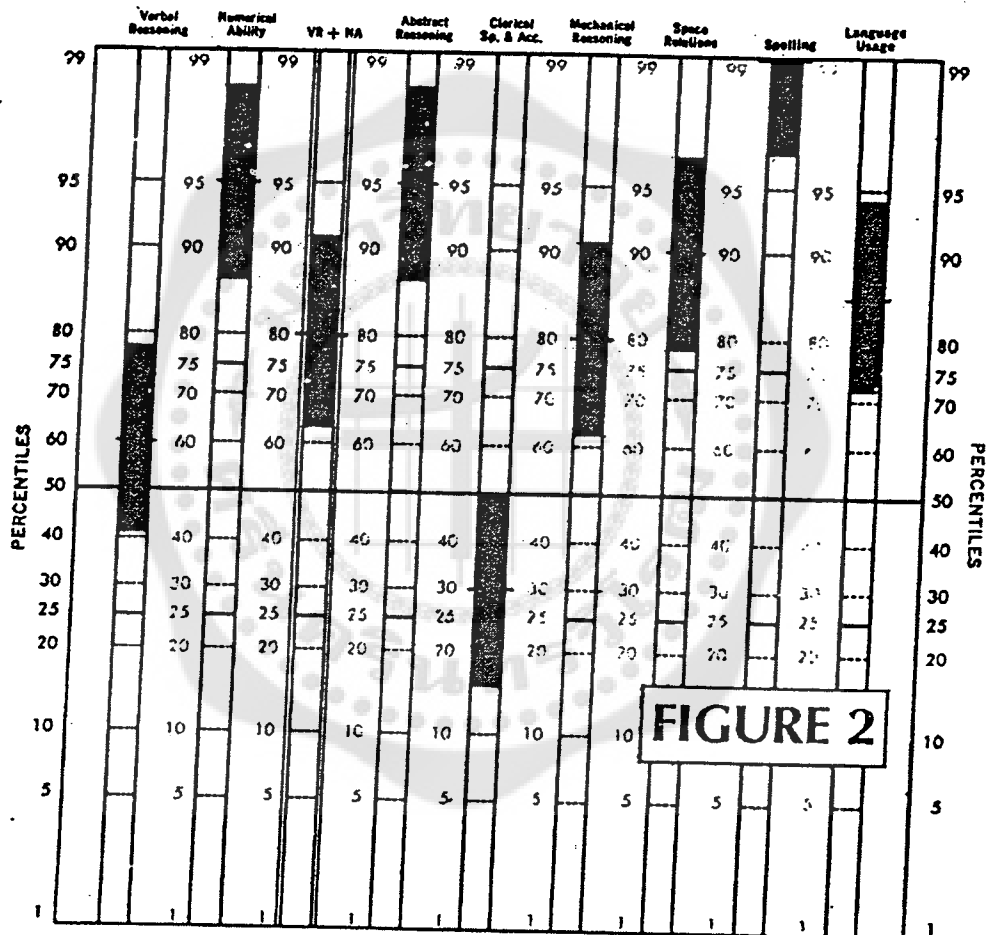

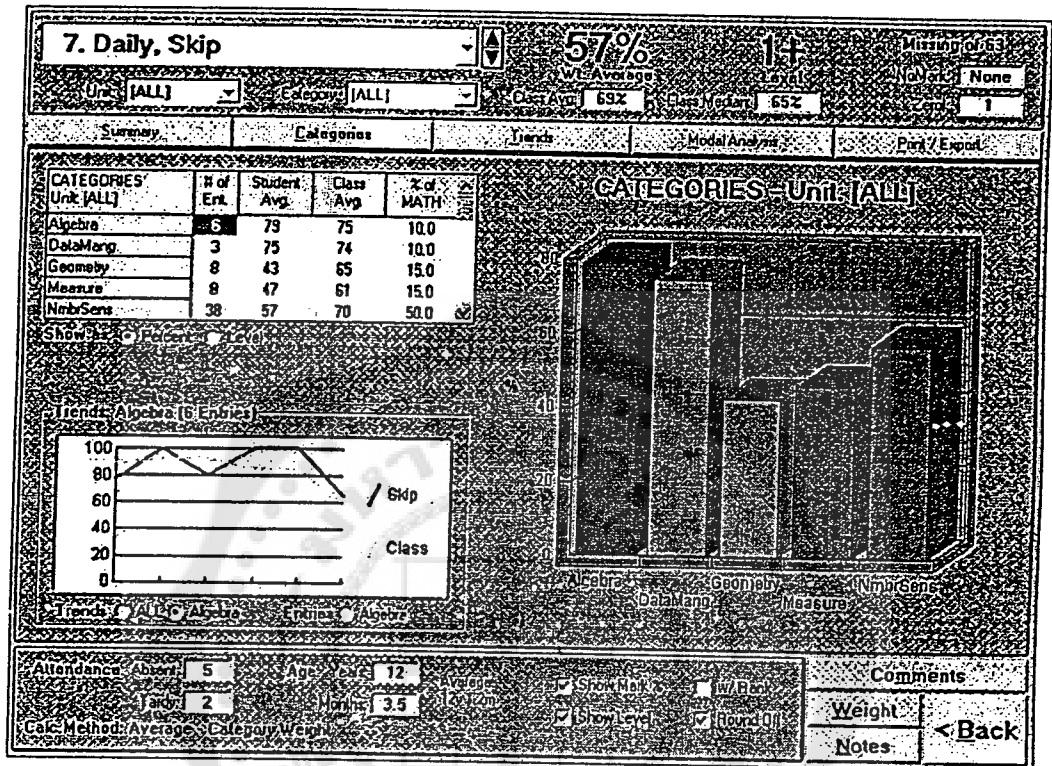
FIGURE 2

Norms Used _____ (If no entry, percentiles are based on national norms)

*F — first (fall) semester testing and percentiles; S — second (spring) semester testing and percentiles.

ภาพประกอบ 26 รายงานผลการทดสอบโดยใช้โปรไฟล์

มาร์คบุค 2002 (MarkBook 2002. : <http://www.markbook.com>) รายงานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยรูปกราฟแท่งวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนแขนงต่างๆ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ ดังนี้

ภาพประกอบ 27 การรายงานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยรูปกราฟแท่งวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนแต่ละแขนง

สรุปได้ว่า การนำกราฟแท่งมาใช้ในการอธิบายข้อมูลประกอบตัวเลขด้านต่างๆ ได้รับความนิยมมาก ทำให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายทันที เพราะเป็นรูปธรรมมองเห็นความแตกต่างที่เปรียบเทียบแสดงให้เห็นอย่างชัดเจน จากการศึกษาค้นคว้าพบว่า รูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่งนั้นยังสามารถพัฒนารูปแบบได้อีก ผู้วิจัยจึงคิดว่ารูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่งที่ผู้วิจัยพัฒนาจะช่วยให้นักเรียน ผู้ปกครอง อาจารย์และผู้เกี่ยวข้องเข้าใจถึงระดับความสามารถทางการเรียน ตระหนักและรับทราบ ว่า นักเรียนควรได้รับการส่งเสริมหรือต้องแก้ไขในรายวิชาใด

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ศึกษาค้นคว้าดังนี้

งานวิจัยเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักเรียนตามตัวแปรเพศ

กัญชลี ศรพรหม (2541 : 82) ศึกษาเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดลพบุรี เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดลพบุรี โดยจำแนกตามตัวแปรคือ เพศ ลักษณะการอยู่ร่วมกันของครอบครัว การศึกษาของบิดาและมารดา อาชีพของบิดาและมารดา ลักษณะการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2540 โรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดลพบุรี จำนวน 406 คน พบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดลพบุรี มีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ปัญญา คล้ายจันทร์ (2541 : 108-110) ศึกษาความเห็นของนักเรียนต่อการปฏิบัติงานกิจกรรมนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาส่วนกลาง กลุ่มที่ 4 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย ปีการศึกษา 2540 จำนวน 355 คน พบว่า ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานกิจกรรมนักเรียนในด้านการควบคุมความประพฤติ ระเบียบวินัยนักเรียนและด้านการจัดกิจกรรมนักเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการจัดบริการแนะแนวนักเรียน ด้านการจัดบริการห้องสมุดโรงเรียนและด้านการจัดบริการสุขภาพอนามัยนักเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ปราณี รัตน์ (2541 : 33) ศึกษาตัวแปรคัดสรรที่ส่งผลต่อนิสัยรักการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัดเชียงราย เพื่อศึกษานิสัยรักการอ่านของนักเรียนและเปรียบเทียบนิสัยรักการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำแนกตามตัวแปรคัดสรรได้แก่ เพศ ระดับคะแนนเฉลี่ย ที่อยู่อาศัยปัจจุบันของนักเรียน และรายได้ ระดับการศึกษา สภาพการส่งเสริมการอ่านที่บ้านของผู้ปกครอง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนและผู้ปกครองของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัดเชียงราย พบว่า นักเรียนที่มีเพศแตกต่างกันมีนิสัยรักการอ่านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สดใส นิยมจันทร์ (2541 : 68, 78) ศึกษาปัญหาด้านการเรียนส่วนตัวและสังคม และวิธีการเผชิญปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร เพื่อเปรียบเทียบปัญหาด้านการเรียน ส่วนตัวและสังคมและวิธีการเผชิญปัญหาของนักเรียน

มัธยมศึกษาตอนปลาย ตามตัวแปรเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว และการอบรมเลี้ยงดู กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ปีการศึกษา 2541 จำนวน 860 คน พบว่า นักเรียนหญิงกับนักเรียนชาย ประสบปัญหาด้านการเรียน ส่วนตัวและสังคมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนหญิงกับนักเรียนชายใช้วิธีการเผชิญปัญหาไม่แตกต่างกัน

ไชยา อังศุสฤณกุล (2543 : บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัยเรื่องพฤติกรรมการออกกำลังกาย เพื่อสุขภาพของนักศึกษาวิทยาลัยชุมชนในวิทยาลัยพลศึกษาเขตภาคเหนือ เพื่อศึกษาพฤติกรรมการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพด้านความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติของนักศึกษาวิทยาลัยชุมชนในวิทยาลัยพลศึกษาเขตภาคเหนือ เปรียบเทียบพฤติกรรมการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพของนักศึกษาตามตัวแปรเพศ สาขาสถานที่ตั้งของวิทยาลัย และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ เจตคติและการปฏิบัติของนักศึกษาวิทยาลัยชุมชนในวิทยาลัยพลศึกษาเขตภาคเหนือ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักศึกษาวิทยาลัยชุมชนในวิทยาลัยพลศึกษาเขตภาคเหนือชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2542 สาขาวิชาบริหารธุรกิจและสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ เป็นนักศึกษาชายและหญิงจำนวน 304 คน พบว่า นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีความรู้เกี่ยวกับการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาชายมีความรู้ดีกว่านักศึกษาหญิง และนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีเจตคติและการปฏิบัติเกี่ยวกับการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพไม่แตกต่างกัน

สมศรี เจริญพิชิตนันท์ (2543 : 62, 66, 68) ศึกษาพฤติกรรมการใช้ยาแก้ปวดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 382 คน พบว่า

1. นักเรียนชายกับนักเรียนหญิงมีความรู้ในการใช้ยาแก้ปวดไม่แตกต่างกัน แต่ด้านเจตคติและการปฏิบัติในการใช้ยาแก้ปวดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอายุและระดับการศึกษาต่างกัน มีความรู้ เจตคติและการปฏิบัติในการใช้ยาแก้ปวดไม่แตกต่างกัน
3. นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกัน มีความรู้และเจตคติต่อการใช้ยาแก้ปวดไม่แตกต่างกัน แต่นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกันมีการปฏิบัติในการใช้ยาแก้ปวดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

งานวิจัยเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักเรียนตามตัวแปรเพศ และระดับชั้นปี

ดวงฤดี ช่วยขำ (2540 : บทคัดย่อ) ศึกษาทัศนคติต่อการจัดการศึกษาของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี จังหวัดนครราชสีมา ปีการศึกษา 2540 โดยศึกษา 6 ด้าน ได้แก่ ด้านการจัดการศึกษาแบบไตรภาค ด้านหลักสูตร ด้านการวัดผลและประเมินผล ด้านบรรยากาศการเรียนการสอน ด้านความเป็นอยู่ในหอพัก และด้านสวัสดิการภายในมหาวิทยาลัย และศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติต่อการจัดการศึกษา จำแนกตามตัวแปร ด้านเพศ ระดับชั้นปี สาขาวิชา ภูมิสำเนา ความมุ่งหวังของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง และฐานะทางเศรษฐกิจของบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง 400 คน พบว่า นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง มีทัศนคติต่อการจัดการศึกษาไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักศึกษาต่างชั้นปีมีทัศนคติต่อการจัดการศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เนาวรัตน์ เหลืองรัตนเจริญ (2541 : 88) ศึกษาปัจจัยบางประการที่ส่งผลต่อเอกลักษณ์แห่งตนของนักเรียนวัยรุ่น จำแนกตามเพศ อายุ ระดับสติปัญญา ฐานะความเป็นอยู่ ประเภทโรงเรียน สัมพันธภาพกับบิดา สัมพันธภาพกับมารดา ทัศนคติต่อบิดา ทัศนคติต่อมารดา ความเครียด การให้เหตุผลเชิงจริยธรรม กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 จากโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน พบว่า นักเรียนวัยรุ่นเพศหญิงมีเอกลักษณ์แห่งตนสูงกว่านักเรียนวัยรุ่นเพศชาย และนักเรียนวัยรุ่นที่มีระดับอายุ ประเภทโรงเรียน และความเครียดต่างกัน มีเอกลักษณ์แห่งตนไม่แตกต่างกัน

จรัมพร สุวรรณวัฒน์ (2542 : 42-43) ศึกษาการสำรวจปัญหาของนักเรียนมัธยมศึกษา โรงเรียนธรรมศาสตร์ คลองหลวงวิทยาคม จังหวัดปทุมธานี ตัวแปรที่ศึกษาจำแนกเป็น 2 ด้าน คือ ตัวแปรด้านส่วนตัวของนักเรียน ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและตัวแปรด้านส่วนตัวของผู้ปกครอง ได้แก่ การศึกษา อาชีพ รายได้ สถานภาพสมรส ภูมิสำเนา ลักษณะที่อยู่อาศัย กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม ปีการศึกษา 2541 จำนวน 3,005 คน พบว่า นักเรียนชาย นักเรียนหญิง และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่มีระดับชั้นต่างกัน มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .001 และนักเรียนมัธยมศึกษาที่เป็นวัยรุ่นตอนต้น วัยรุ่นตอนกลาง และวัยรุ่นตอนปลาย มีปัญหาไม่แตกต่างกัน

สินีนาง สุทธจินดา (2543 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาวินัยในตนเองของนักเรียนสาขาวิชาพาณิชยการโรงเรียนอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร เพื่อศึกษาการมีวินัยในตนเองของนักเรียนสาขาวิชาพาณิชยการและเปรียบเทียบวินัยในตนเองของนักเรียนตามตัวแปรด้านเพศ ระดับชั้น สุขภาพจิต แรงจูงใจใฝ่

สัมฤทธิ์ความเชื่ออำนาจในตน การอบรมเลี้ยงดูและอิทธิพลของตัวแบบสัญลักษณ์ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1-3 ที่เรียนสาขาวิชาพาณิชยการ โรงเรียนอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2542 จำนวน 1,113 คน พบว่า นักเรียนที่เพศต่างกัน มีวินัยในตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนที่เรียนระดับชั้นต่างกัน มีวินัยในตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อารมณี มัตตะเดช (2543 : 60, 69) ศึกษาการใช้กลไกการปรับตัวด้านสัมพันธภาพกับเพื่อน และเปรียบเทียบการใช้กลไกการปรับตัวด้านสัมพันธภาพกับเพื่อนของนักเรียนตามตัวแปรเพศ ระดับชั้น และประเภทของโรงเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2542 จำนวน 945 คน พบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีการใช้กลไกการปรับตัวด้านสัมพันธภาพกับเพื่อนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนที่เรียนระดับชั้นต่างกันมีการใช้กลไกการปรับตัวด้านสัมพันธภาพกับเพื่อนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เคสคิล และ เซฟฟี (Keskil, Gili และ Cephe, Pasa Tefvik. 2001 : 57-62) สอบถามความคิดเห็นของนักเรียนอายุ 10 ถึง 13 ปี จำนวน 1,200 คน จากโรงเรียนประถม 10 โรงเรียนในเมืองแอนการา (Ankara) ประเทศตุรกี เกี่ยวกับความชอบและไม่ชอบกิจกรรมที่อาจารย์จัดให้เรียนในวิชาภาษาอังกฤษ พบว่า นักเรียนอายุต่างกันชอบกิจกรรมขณะที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษต่างกัน

ฮัมฟรีย์ (Humphrey. 1960 : 125-131) ได้ศึกษาว่า การเข้าร่วมกิจกรรมนอกโรงเรียนมีผลต่อการศึกษายังไร โดยศึกษาจากนักเรียน ครู ผู้ปกครอง และเจ้าของโรงเรียนด้วยแบบสอบถามและการสัมภาษณ์ ฮัมฟรีย์ แบ่งกิจกรรมนอกโรงเรียนไว้เป็น 10 ชนิด คือ กิจกรรมด้านสังคม กิจกรรมท่องเที่ยว กิจกรรมเกี่ยวกับศิลปะ กิจกรรมการอ่าน กิจกรรมการทำบ้าน กิจกรรมการร้องเพลง กิจกรรมการทำงานนอกบ้าน กิจกรรมการฝีมือและงานอดิเรกอื่นๆ กิจกรรมเกี่ยวกับโทรทัศน์ กิจกรรมเกี่ยวกับการดูภาพยนตร์ ผลการวิจัยปรากฏว่า

1. ผู้ปกครองส่วนมากเห็นว่าเด็กของตนมีความสนใจกิจกรรมนอกโรงเรียนมาก
2. เด็กชายชอบรวมกลุ่มกิจกรรมมากกว่าเด็กหญิง
3. เด็กฐานะทางเศรษฐกิจไม่ดีนัก ใช้เวลาในการทำงานเพื่อครอบครัวหรือตนเองมากกว่าเด็กฐานะร่ำรวย

4. เด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงใช้เวลาว่างกิจกรรมต่อไปนี้น้อยข้างมาก เช่น อ่านหนังสือ ศิลปะ และสังคม ในขณะที่เดียวกันเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำใช้เวลาในการว่างกิจกรรมเช่นกัน แต่เป็นกิจกรรมเกี่ยวกับโทรทัศน์ ร้องเพลง และเกมส์เล่นต่างๆ
5. ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านและวิชาภาษาอังกฤษ กับกิจกรรมนอกโรงเรียนมีค่าเป็นบวก แต่ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาอื่นๆ ยกเว้นภาษาอังกฤษกับกิจกรรมการดูโทรทัศน์มีค่าเป็นลบ
6. นักเรียนใช้เวลาดูโทรทัศน์มากผิดปกติ

กล่าวได้ว่า งานวิจัยที่ผู้วิจัยศึกษาค้นคว้า เกี่ยวกับความคิดเห็นของนักเรียนที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรเพศ และระดับชั้นเรียนนั้น พบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และพบว่า นักเรียน นักศึกษาที่มีระดับชั้นปีและชั้นเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในเรื่องการจัดการศึกษา การมีปัญหามีวินัยในตนเอง แต่มีการใช้กลไกการปรับตัวด้านสัมพันธ์ภาพกับเพื่อนไม่แตกต่างกัน (อารมณ มัตตะเดช 2543 : 69) ผู้วิจัยจึงตั้งสมมติฐานว่า

1. นักเรียนชายและนักเรียนหญิง มีความคิดเห็นต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่งแตกต่างกัน (สมมติฐานข้อ 1)
2. นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีชั้นเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่งแตกต่างกัน (สมมติฐานข้อ 4)
3. นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีชั้นเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่งแตกต่างกัน (สมมติฐานข้อ 5)

งานวิจัยเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ปกครองตามตัวแปรเพศ

บัญชา ดาวกระจาย (2539 : 140) ศึกษาและเปรียบเทียบความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติงานของผู้ปกครองเกี่ยวกับการป้องกันสารเสพติดที่มีต่อนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามตัวแปรที่ศึกษา คือ เพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา ฐานะทางเศรษฐกิจ ขนาดของครอบครัว แหล่งความรู้เรื่องสารเสพติด และประสบการณ์การใช้สารเสพติด กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 397 คน พบว่า ผู้ปกครองที่มีเพศต่างกัน มีความรู้และเจตคติเกี่ยวกับการป้องกันสารเสพติดที่มีต่อนักเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 มีการปฏิบัติเกี่ยวกับการป้องกันสารเสพติดที่มีต่อนักเรียนไม่แตกต่างกัน

มนัส พลายชุม (2540 : 64, 68) ศึกษาความพอใจของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดอ่างทอง โดยการศึกษาและเปรียบเทียบความพอใจของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการบริหารงานโรงเรียนมัธยม สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดอ่างทอง โดยภาพรวมรายด้านและรายข้อโดยศึกษาความพอใจที่มีต่อการบริหารงานโรงเรียนมัธยมศึกษา 4 ด้าน คือ ด้านวิชาการ ด้านปกครองนักเรียน ด้านบริการ และด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ปกครองนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จำนวน 396 คน พบว่า ผู้ปกครองนักเรียนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความพอใจต่อการบริหารงานโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดอ่างทอง ด้านวิชาการและด้านปกครองนักเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผู้ปกครองนักเรียนที่มีนักเรียนในระดับชั้นต่างกัน มีความพอใจต่อการบริหารงานโดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จกมล เกษตุ้ม (2541 : 73-75) ศึกษาเปรียบเทียบการอบรมเลี้ยงดูเด็กของ ผู้ปกครองรุ่นปู่ย่าตายายกับผู้ปกครองรุ่นปัจจุบันในตำบลสาวะถี อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น เพื่อศึกษาสภาพการอบรมเลี้ยงดูเด็กปฐมวัยและเปรียบเทียบการอบรมเลี้ยงดูเด็กปฐมวัยของผู้ปกครองรุ่นปู่ย่าตายายและผู้ปกครองรุ่นปัจจุบัน กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ปกครองเด็กปฐมวัยในรุ่นปู่ย่าตายายกับผู้ปกครองรุ่นปัจจุบันมีการอบรมเลี้ยงดูเด็กปฐมวัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และพบว่าผู้ปกครองเพศชายและเพศหญิงในรุ่นปู่ย่าตายายและรุ่นปัจจุบันมีการอบรมเลี้ยงดูเด็กปฐมวัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ชมแข พงษ์เจริญ (2542 : 69) ศึกษาการมีส่วนร่วมและความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนนทบุรี ในด้านร่างกาย ความประพฤติและการลงโทษ จำแนกตามอาชีพ ระดับการศึกษา เขตที่อยู่อาศัย เชื้อชาติและความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองกับลูก กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ปกครองนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนนทบุรี ปีการศึกษา 2541 จำนวน 445 คน พบว่า ผู้ปกครองที่มีอาชีพ ระดับการศึกษา เขตที่อยู่อาศัย เชื้อชาติและความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองกับลูก มีส่วนร่วมและความคิดเห็นต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

วิไลรัตน์ ชันธุ์เจริญ (2539 : 70) ศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการจัดโครงการอาหารกลางวัน เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองเมื่อพิจารณาจากความแตกต่างด้านเพศ ระดับการศึกษา และอาชีพการทำงาน และเพื่อประมวลความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับปัญหาการมีส่วนร่วมและข้อเสนอแนะต่อการดำเนินงานในโครงการอาหารกลางวันของโรงเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ปกครองโรงเรียนสาธิต

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2538 พบว่า ผู้ปกครองเพศหญิงมีส่วนร่วมมากกว่าผู้ปกครองเพศชายในด้านประชาสัมพันธ์และด้านประเมินผล

ประเสริฐ วิเศษกิจ (2542 : บทคัดย่อ) ศึกษาความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) พร้อมทั้งศึกษาเปรียบเทียบความพึงพอใจระหว่างผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาต่างกัน อาชีพต่างกัน และนักเรียนในปกครองที่อยู่ในระดับชั้นที่ต่างกัน ที่มีต่อการจัดการศึกษาในด้านวิชาการ ด้านปกครองนักเรียน ด้านบริหารทั่วไปและด้านกิจกรรม กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 – ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2542 จำนวนทั้งสิ้น 1,326 คน ยกเว้นนักเรียนใหม่ พบว่า ผู้ปกครองที่มีนักเรียนในปกครองกำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นต่างกัน คือ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีความพึงพอใจต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ในแต่ละด้านและโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เมื่อผู้วิจัยศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ปกครองตามตัวแปรเพศ พบว่า ผู้ปกครองชายและผู้ปกครองหญิงมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในเรื่องการอบรมเลี้ยงดูเด็ก จึงอนุมานว่า ผู้ปกครองชายและผู้ปกครองหญิงมีความคิดเห็นต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่งแตกต่างกัน (สมมติฐานข้อ 2)

งานวิจัยเกี่ยวกับความคิดเห็นของอาจารย์ตามตัวแปรเพศ

ศรีวิพัฒนา พงศ์วรินทร์ (2539 : 93, 97) ศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนในวิทยาลัยสารพัดช่างและวิทยาลัยการอาชีพเกี่ยวกับหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น พ.ศ. 2533 ประเภทวิชาคหกรรมในด้านการนำหลักสูตรไปใช้ และด้านจัดการเรียนการสอน และเปรียบเทียบความคิดเห็นโดยจำแนกตามอายุ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการสอน แผนการสอน วิชาที่สอน พร้อมทั้งรวบรวมปัญหา ข้อเสนอแนะและปัญหาความต้องการการช่วยเหลือในการใช้หลักสูตร กลุ่มตัวอย่างเป็นครูผู้สอนคหกรรมในวิทยาลัยสารพัดช่างและวิทยาลัยการอาชีพ จำนวน 26 วิทยาลัย มีจำนวนทั้งสิ้น 212 คน พบว่า ครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกัน และครูผู้สอนที่มีแผนการสอนต่างกันมีความคิดเห็นโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อุไรพร พานิชกุล (2539 : บทคัดย่อ) ศึกษาพฤติกรรมการสอนและความต้องการพัฒนาตนเองของครูผู้สอนคณิตศาสตร์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพังงาและเปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนและความต้องการพัฒนาตนเองของครูคณิตศาสตร์ตามตัวแปรเพศ สาขาวิชาเอกที่ศึกษา การได้รับการอบรมการสอนคณิตศาสตร์ ประสบการณ์

ในการทำงานและประสบการณ์ในการสอนคณิตศาสตร์ ทั้งในภาพรวมและรายด้าน 5 ด้าน คือ การเตรียมการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การจัดบรรยากาศการเรียนการสอน การใช้สื่อการเรียนการสอนและการวัดผลประเมินผล กลุ่มตัวอย่างเป็นครูผู้สอนคณิตศาสตร์ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2539 พบว่า ครูผู้สอนคณิตศาสตร์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีเพศ สาขาวิชาเอกที่ศึกษา การได้รับการอบรมการสอนคณิตศาสตร์ ประสบการณ์ในการทำงาน และประสบการณ์ในการสอนคณิตศาสตร์ต่างกัน มีการปฏิบัติพฤติกรรมการสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นงเยาว์ อุทุมพร (2540 : 43, 49) ศึกษาและเปรียบเทียบความต้องการการนิเทศ การสอนของครูธุรกิจ ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ในด้านหลักสูตรเนื้อหาวิชา วิธีสอน สื่อการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล โดยจำแนก ครูตามเพศ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการสอน และขนาดของโรงเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็น ครูผู้สอนธุรกิจ จำนวน 199 คน พบว่า ครูธุรกิจที่มีเพศต่างกันมีความต้องการการนิเทศการสอน โดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และครูธุรกิจที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีประสบการณ์ในการสอนต่างกัน และครูที่อยู่ในโรงเรียนขนาดต่างกัน มีความต้องการการนิเทศการสอนโดยรวมทุกด้านและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สุญาณี สุทธิพงศ์ (2540 : 71, 77) ศึกษาและเปรียบเทียบความต้องการในการ พัฒนาสมรรถภาพการสอนของครูธุรกิจ โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขต กรุงเทพมหานคร 5 ด้าน คือ ด้านมนุษยสัมพันธ์ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการ ประเมินผล ด้านการปรับปรุงวิชาชีพ และด้านวิธีการพัฒนา โดยจำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพการสมรส วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในการสอน พบว่าครูธุรกิจที่มีสถานภาพ สมรสต่างกัน มีความต้องการในการพัฒนาสมรรถภาพการสอนโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัย สำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และครูธุรกิจที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีความต้องการในการพัฒนา สมรรถภาพการสอนโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

มรกต อิศรานุวัฒน์ (2541 : 55, 62-65) ศึกษาความต้องการความรู้เพื่อพัฒนา คุณภาพการสอนของครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด สมุทรปราการ 4 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านการจัดกิจกรรมการสอน ด้านสื่อการสอน ด้าน การวัดผลและการประเมินผล เพื่อเปรียบเทียบระดับความต้องการความรู้ เพื่อพัฒนาคุณภาพ การสอนของครู โดยจำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพการสมรส วุฒิทางการศึกษา ประสบการณ์ในการสอนและขนาดของโรงเรียน และความต้องการวิธีการพัฒนาความรู้เพื่อ พัฒนาคุณภาพการสอนของครูในโรงเรียนประถมศึกษา กลุ่มตัวอย่างคือ ครูที่ปฏิบัติการสอน

ในโรงเรียนประถมศึกษา ปีการศึกษา 2540 จำนวน 364 คน พบว่า ครูที่มีเพศต่างกัน มีความต้องการความรู้เพื่อพัฒนาคุณภาพการสอนโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านหลักสูตร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และพบว่าครูที่มีอายุต่างกัน ครูที่มีสถานภาพการสมรสต่างกัน ครูที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน ครูที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกัน และครูที่สอนในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีความต้องการความรู้เพื่อพัฒนาคุณภาพการสอน โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ศรีสุพรรณ ภิรมย์ทอง (2541 : 60-61) ศึกษาปัญหาและความต้องการในการทำงานวิจัยของอาจารย์และผู้ช่วยวิชาการมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กลุ่มตัวอย่างเป็นอาจารย์จำนวน 213 คน ผู้ช่วยวิชาการระดับ 5 ขึ้นไป 58 คน พบว่า อาจารย์เพศชายและเพศหญิงมีปัญหาและความต้องการในการทำงานวิจัยโดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อเปรียบเทียบปัญหาในการทำงานวิจัย พบว่า แตกต่างกันด้านความรู้เกี่ยวกับการทำงานวิจัย เปรียบเทียบความต้องการในการทำงานวิจัย พบว่า แตกต่างกันด้านความรู้เกี่ยวกับการทำงานวิจัย

สิทธิชัย เวศสุวรรณ (2541 : 62) ได้ทำงานวิจัยเรื่อง การศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อการนิเทศงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปราจีนบุรี จำแนกตามเพศ วุฒิการศึกษาและประสบการณ์ในการสอน การดำเนินการวิจัยใช้วิธีสำรวจความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการนิเทศงานวิชาการในโรงเรียน 5 ด้าน คือ งานหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ งานจัดการเรียนการสอน งานวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการสอน งานวัดผลและประเมินผล และงานประชุมอบรมทางวิชาการ กลุ่มตัวอย่างเป็นครูผู้ปฏิบัติการสอนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปราจีนบุรี จำนวน 590 คน พบว่า ครูเพศชายและเพศหญิงมีความคิดเห็นต่อการนิเทศงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปราจีนบุรี ด้านงานจัดการเรียนการสอน งานวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

งานวิจัยเกี่ยวกับความคิดเห็นของอาจารย์และนักเรียน นักศึกษา ตามตัวแปรเพศและระดับชั้นปี

ประสงค์ วงศาโรจน์ (2541 : 65, 75) ศึกษาสภาพแวดล้อมวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสมุทรสาคร ในทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา รวม 6 ด้าน คือ ด้านกายภาพ ด้านการบริหาร ด้านการเรียนการสอน ด้านการให้บริการนักศึกษา ด้านสังคมในกลุ่มเพื่อน และด้านการจัดกิจกรรมนักศึกษา ประเมินทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษาต่อสภาพแวดล้อมโดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ผู้วิจัยได้กำหนดไว้ เปรียบเทียบทัศนะของผู้บริหาร

อาจารย์และนักศึกษาต่อสภาพแวดล้อมในแต่ละด้านและรวมหกด้าน จำแนกตามตัวแปรเพศ และชั้นปี กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษาที่ปฏิบัติงานและศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2540 จำนวน 281 คน พบว่า อาจารย์ชายและอาจารย์หญิงมีทัศนคติต่อสภาพแวดล้อมด้านกายภาพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และพบว่าทัศนคติของนักศึกษาต่างชั้นปี ต่อสภาพแวดล้อมวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสมุทรสาคร โดยรวมหกด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ศิริวรงค์ ปทุมมาศ (2543 : 58-59, 64-65) ศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาต่องานปฏิบัติงานสอนของอาจารย์ในสถาบันราชภัฏกลุ่มภาคเหนือใน 4 ด้าน คือ ด้านวิชาการ ด้านทักษะและเทคนิคการสอน ด้านการวัดและประเมินผล และด้านการใช้เทคโนโลยีและสื่อการสอน กลุ่มตัวอย่างเป็นอาจารย์ที่กำลังปฏิบัติงานที่อยู่ในปีการศึกษา 2542 จำนวน 236 คน และนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2542 จำนวน 396 คน พบว่า อาจารย์ที่มีประสบการณ์การสอนต่ำกว่า 5 ปี มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานสอนของอาจารย์ในด้านวิชาการ แตกต่างกับอาจารย์ที่มีประสบการณ์การสอนมากกว่า 15 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และในด้านทักษะและเทคนิคการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักศึกษาที่ศึกษาในระดับชั้นปีที่ 2 มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานสอนของอาจารย์แตกต่างกับนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ในด้านวิชาการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานสอนของอาจารย์แตกต่างกับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ในด้านการวัดผลและประเมินผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานสอนของอาจารย์แตกต่างกับนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ในด้านการใช้เทคโนโลยีและสื่อการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

มอรรอน (Morrone, Michele. 2001 : 26-30) สำนววจความคิดเห็นของครูวิทยาศาสตร์ระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษาในมลรัฐโอไฮโอ จำนวนเกือบ 500 คน เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์สุขภาพและสิ่งแวดล้อมกับวิกฤตการณ์วิทยาศาสตร์ศึกษา ในมลรัฐโอไฮโอ ประเทศสหรัฐอเมริกา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นครูผู้สอนในระดับ K-4, 5-7 และ 8-12 มากกว่าร้อยละ 55 มีประสบการณ์การสอน 15 ปี หรือมากกว่า ครูร้อยละ 89.7 เป็นครูวิทยาศาสตร์ เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับวิกฤตการณ์ทางวิทยาศาสตร์ศึกษากับความโดดเด่นของวิทยาศาสตร์สุขภาพและสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน พบว่า ผู้ตอบส่วนมากเห็นด้วยอย่างยิ่งหรือเห็นด้วยว่า มีวิกฤตการณ์ทางวิทยาศาสตร์ศึกษาในมลรัฐโอไฮโอและประเทศสหรัฐอเมริกา และเห็นว่าวิทยาศาสตร์สุขภาพและสิ่งแวดล้อมควรจะได้รับคามุ่งเน้น หรือได้รับการใส่ใจอย่างยิ่งในโรงเรียน และควรได้รับการควบคุมตามมาตรฐานวิทยาศาสตร์การศึกษาแห่งชาติ

สรุปได้ว่า เมื่อศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็นของอาจารย์ตามตัวแปรเพศ พบว่า ความคิดเห็นของอาจารย์ชายและอาจารย์หญิงแตกต่างกัน ผู้วิจัยจึงตั้งสมมติฐานว่า อาจารย์ชายและอาจารย์หญิงมีความคิดเห็นต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่งแตกต่างกัน (สมมติฐานข้อ 3)

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. กำหนดกลุ่มประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง
2. สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
3. เก็บรวบรวมข้อมูล
4. จัดกระทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดกลุ่มประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ นักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ปีการศึกษา 2543 จำนวน 1,620 คน แยกเป็นนักเรียนชาย 795 คน นักเรียนหญิง 825 คน ผู้ปกครองของนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ปีการศึกษา 2543 จำนวน 1,620 คน แยกเป็นผู้ปกครองชาย 795 คน ผู้ปกครองหญิง 825 คน และอาจารย์ที่เป็นข้าราชการของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) จำนวน 86 คน แยกเป็นอาจารย์ชาย 33 คน อาจารย์หญิง 53 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ กลุ่มตัวอย่างจากโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ปีการศึกษา 2543 จำนวน 2,124 คน ดังนี้
นักเรียนทั้งหมด 1,034 คน เป็นนักเรียนชาย 472 คน นักเรียนหญิง 562 คน
ผู้ปกครองทั้งหมด 1,034 คน เป็นผู้ปกครองชาย 472 คน ผู้ปกครองหญิง 562 คน
อาจารย์ทั้งหมด 86 คน เป็นอาจารย์ชาย 33 คน อาจารย์หญิง 53 คน

การเลือกกลุ่มตัวอย่างได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) และหน่วยของการสุ่ม (Sampling Unit) สำหรับนักเรียนและผู้ปกครอง สุ่มเลือกจาก 36 ห้องเรียน โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 65 ของประชากรนักเรียนทั้งหมดได้ 23 ห้องเรียน มีรายละเอียดดังนี้

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 5 ห้องเรียน คือ ม.1/1, ม.1/3, ม.1/4, ม.1/5, ม.1/6

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 4 ห้องเรียน คือ ม.2/1, ม.2/2, ม.2/3, ม.2/6

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 4 ห้องเรียน คือ ม.3/1, ม.3/2, ม.3/3, ม.3/6

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 4 ห้องเรียน คือ ม.4/1, ม.4/4, ม.4/5, ม.4/6

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 4 ห้องเรียน คือ ม.5/1, ม.5/2, ม.5/4, ม.5/5

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 2 ห้องเรียน คือ ม.6/5, ม.6/6

สำหรับอาจารย์สุ่มเลือกจากหมวดวิชา โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 65 ของอาจารย์ที่เป็นข้าราชการของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)

หลังจากแจกแบบสอบถามให้แก่กลุ่มตัวอย่างดังกล่าวแล้ว ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาดังนี้

นักเรียนทั้งหมด 827 คน เป็นนักเรียนชาย 327 คน นักเรียนหญิง 500 คน
 ผู้ปกครองทั้งหมด 783 คน เป็นผู้ปกครองชาย 338 คน ผู้ปกครองหญิง 445 คน
 อาจารย์ทั้งหมด 56 คน เป็นอาจารย์ชาย 20 คน อาจารย์หญิง 36 คน
 รวมกลุ่มตัวอย่างที่เป็นข้อมูลนำไปวิเคราะห์มีจำนวนทั้งหมด 1,666 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือแบบสอบถามจำนวน 1 ฉบับ เป็นแบบสอบถามแบบประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด พร้อมทั้งใบรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่งของนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ตามลำดับขั้นดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร ตำราการวัดผลและประเมินผลการเรียน วิธีการนำเสนอข้อมูลรูปแบบต่างๆ และศึกษารูปแบบการรายงานผลการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
2. นำความรู้และข้อเท็จจริงที่ได้มาสร้างแบบสอบถาม
3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้อาจารย์ผู้เชี่ยวชาญตรวจแก้ไขซึ่งเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น 3 ชนิด ได้แก่ ชนิดเส้นภาพ ชนิดแท่ง และชนิดวงกลม
4. นำผลของการตรวจแก้ไขและข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขเป็นแบบสอบถามครั้งที่ 1 แล้วนำไปทดลองสอบถามกับผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) จำนวน 75 คน ในเดือนกันยายน 2541 โดยผู้ปกครองเลือกรูปแบบการรายงานผลการเรียนชนิดแท่ง
5. นำผลที่ได้จากการทดลองสอบถาม มาเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ เพื่อสร้างรูปแบบการรายงานผลการเรียน
6. นำรูปแบบการรายงานผลการเรียนที่สร้างขึ้นด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ และแบบสอบถามที่สร้างขึ้นครั้งที่ 2 ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจแก้ไขอีกครั้ง ซึ่งแบบสอบถามเป็น

แบบสอบถามความคิดเห็นต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ด้วยกราฟแท่ง

7. นำผลการตรวจแก้ไขและข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไข สร้างแบบสอบถาม ครั้งที่ 2 แล้วนำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างเดิม จำนวน 75 คน ในเดือนพฤศจิกายน 2541

8. นำผลการทดลองสอบถาม มาปรับปรุงแก้ไขโปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อสร้างรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่ง

9. นำรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่ง พร้อมทั้งแบบสอบถามที่สร้างขึ้น ครั้งที่ 3 ไปหาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจแก้ไข

10. นำรูปแบบการรายงานผลการเรียนและแบบสอบถาม ครั้งที่ 3 ที่ตรวจแก้ไขและข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถาม ครั้งที่ 3 แล้วนำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นของนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) จำนวน 300 คน อาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) จำนวน 50 คน และนักวัดผลของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวน 20 คน ในเดือนกุมภาพันธ์ 2542

11. นำผลที่ได้จากการตอบแบบสอบถาม มาปรับปรุงแก้ไขโปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อสร้างรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่ง

12. นำรูปแบบการรายงานผลการเรียนที่ปรับปรุงและแก้ไขแล้ว และแบบสอบถาม พร้อมทั้งตัวอย่างรายงานผลการเรียน และคำอธิบายประกอบใบรายงานผลการเรียนของนักเรียน 2 คน ไปสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) จำนวน 1,666 คน ซึ่งเป็นนักเรียน จำนวน 827 คน ผู้ปกครอง จำนวน 783 คน และอาจารย์ จำนวน 56 คน ในเดือนมกราคม 2544

ลักษณะของแบบสอบถาม

แบบสอบถามความคิดเห็นต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่งของนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) แบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ และสถานภาพการเป็นนักเรียน ผู้ปกครอง หรืออาจารย์ และมีคำอธิบายประกอบใบรายงานผลการเรียน พร้อมทั้งตัวอย่างการรายงานผลการเรียนของนักเรียน 2 คน

ตอนที่ 2 สอบถามความคิดเห็นต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่ง ด้านความเหมาะสมของรูปแบบรายงานผลการเรียน การเสนอเนื้อหาสาระในใบรายงานผลการเรียนและประโยชน์ของการนำเสนอการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่ง ซึ่งเป็นแบบสอบถาม แบบประมาณค่า 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด อย่างละ 10 ข้อ รวม 30 ข้อ

ตัวอย่างของแบบสอบถามความคิดเห็น

1. แบบสอบถามความคิดเห็นต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่งด้านความเหมาะสมได้แก่รายการต่อไปนี้

- 1) ขนาดของตัวหนังสือ
- 2) ขนาดของตัวเลข
- 3) ขนาดของรูปภาพ

ฯลฯ

2. แบบสอบถามความคิดเห็นต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่งด้านเนื้อหาสาระได้แก่รายการต่อไปนี้

- 1) การนำเสนอคะแนนแต่ละรายวิชา
- 2) การจัดเรียงลำดับรายวิชาในกราฟ
- 3) การบอกระดับความสามารถในการเรียนของนักเรียน โดยส่วนรวมว่า เก่ง หรืออ่อนเพียงไร เมื่อเทียบกับนักเรียนทั้งหมด

ฯลฯ

3. แบบสอบถามความคิดเห็นต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่งด้านการนำไปใช้ประโยชน์ได้แก่รายการต่อไปนี้

- 1) สามารถเปรียบเทียบผลการเรียนแต่ละรายวิชาของตัวนักเรียนเอง
- 2) สามารถเปรียบเทียบผลการเรียนกับนักเรียนอื่นๆ
- 3) สามารถรู้ตำแหน่ง (อันดับที่) ของผลการเรียนของตัวนักเรียนเอง

ฯลฯ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ทำหนังสือจากโรงเรียน ขอความร่วมมือกับนักเรียน ผู้ปกครอง และอาจารย์ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ปีการศึกษา 2543 ให้ตอบแบบสอบถาม

2. ให้อาจารย์ประจำชั้นเป็นผู้ดำเนินการแจกและเก็บแบบสอบถามแต่ละฉบับ สำหรับนักเรียนและผู้ปกครอง และผู้วิจัยดำเนินการแจกและเก็บแบบสอบถามสำหรับอาจารย์ที่เป็นข้าราชการ

3. แจกแบบสอบถามทั้งหมด จำนวน 2,052 ฉบับ ได้รับกลับคืน จำนวน 1,666 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 81.19 ของแบบสอบถามที่ส่งไปทั้งหมด

4. ระยะเวลาที่เก็บรวบรวมข้อมูลคือ เดือนมกราคม 2544

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามความคิดเห็นต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่งที่ได้รับคืนมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติคือ

1. หาค่าสถิติพื้นฐาน คือ นำข้อมูลในตอนที่ 1 ซึ่งเป็นข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับเพศ และสถานภาพการเป็นนักเรียน ผู้ปกครอง และอาจารย์มาแจกแจงหาความถี่และหาค่าร้อยละ โดยใช้สูตร (ประคอง กรรณสูตร. 2525 : 73) ดังนี้

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนคำตอบ}}{\text{จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม}} \times 100$$

2. หาค่าสถิติพื้นฐาน คือ นำข้อมูลในตอนที่ 2 ซึ่งเป็นความคิดเห็นของนักเรียน ผู้ปกครองและอาจารย์ต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่งของนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ซึ่งเป็นแบบประมาณค่า 5 ระดับ มาแจกแจงความถี่หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยกำหนดน้ำหนักคะแนนในแต่ละระดับดังนี้

ความคิดเห็น / ความเหมาะสมมากที่สุด	เท่ากับ	5	คะแนน
ความคิดเห็น / ความเหมาะสมมาก	เท่ากับ	4	คะแนน
ความคิดเห็น / ความเหมาะสมปานกลาง	เท่ากับ	3	คะแนน
ความคิดเห็น / ความเหมาะสมน้อย	เท่ากับ	2	คะแนน
ความคิดเห็น / ความเหมาะสมน้อยที่สุด	เท่ากับ	1	คะแนน

3. แปลผลค่าเฉลี่ยโดยกำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมายเป็นช่วงของค่าเฉลี่ย (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2534 : 85) ของความคิดเห็นต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่งของนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ดังนี้

4.51 – 5.00	หมายถึง	มีความคิดเห็น/ความเหมาะสมมากที่สุด
3.51 – 4.50	หมายถึง	มีความคิดเห็น/ความเหมาะสมมาก
2.51 – 3.50	หมายถึง	มีความคิดเห็น/ความเหมาะสมปานกลาง
1.51 – 2.50	หมายถึง	มีความคิดเห็น/ความเหมาะสมน้อย
1.00 – 1.50	หมายถึง	มีความคิดเห็น/ความเหมาะสมน้อยที่สุด

4. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

4.1 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานข้อ 1, 2, 3 ที่ว่า นักเรียนชายกับนักเรียนหญิง ผู้ปกครองชายกับผู้ปกครองหญิง และอาจารย์ชายกับอาจารย์หญิง มีความคิดเห็นต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่งแตกต่างกัน ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ SPSS/FW โดยการใช้การทดสอบค่าที (t-test) แบบ Pooled Variance t-test เพราะเป็นการทดสอบค่าที่ที่ใช้ความแปรปรวนร่วม เนื่องจากค่าความแปรปรวนของเพศชายและเพศหญิงไม่แตกต่างกัน

4.2 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานข้อ 4 และข้อ 5 ที่ว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีชั้นเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่งแตกต่างกัน ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ SPSS/FW โดยการใช้การทดสอบค่าเอฟ (F-test) ถ้าพบความแตกต่างจะทำการทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe' test)

บทที่ 4
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล และแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เพื่อความสะดวกในการนำเสนอ และให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกัน ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N	แทน	จำนวนนักเรียนหรือ ผู้ปกครองหรืออาจารย์ในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
S^2	แทน	ค่าความแปรปรวน (Variance)
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาการแจกแจงแบบที (t-distribution)
df	แทน	ระดับชั้นความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนน (Sum of Squares)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองของคะแนน (Mean Squares)
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน F-distribution
*	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาค้นคว้าดังนี้

1. ความถี่และร้อยละของจำนวนนักเรียน ผู้ปกครอง และอาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามความคิดเห็นต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่ง 1,666 คน แยกตามเพศและสถานภาพการเป็นนักเรียน ผู้ปกครองและอาจารย์ แสดงดังตาราง 1

ตาราง 1 ความถี่และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามที่แสดงความคิดเห็นต่อรูปแบบการรายงาน
ผลการเรียนด้วยกราฟแท่ง แยกตามเพศและสถานภาพการเป็นนักเรียน ผู้ปกครองและ
อาจารย์

นักเรียน						ผู้ปกครอง					
ชั้น/ห้อง	N	ร้อยละ	เพศ	N	ร้อยละ	ชั้น/ห้อง	N	ร้อยละ	เพศ	N	ร้อยละ
1/1	35	4.2	ชาย	13	1.5	1/1	39	5.0	ชาย	15	1.9
			หญิง	22	2.7				หญิง	24	3.1
1/3	42	5.1	ชาย	16	1.9	1/3	42	5.4	ชาย	17	2.2
			หญิง	26	3.1				หญิง	25	3.2
1/4	40	4.8	ชาย	18	2.2	1/4	41	5.2	ชาย	17	2.2
			หญิง	22	2.7				หญิง	24	3.1
1/5	42	5.1	ชาย	16	1.9	1/5	41	5.2	ชาย	18	2.3
			หญิง	26	3.1				หญิง	23	2.9
1/6	44	5.3	ชาย	22	2.7	1/6	44	5.6	ชาย	22	2.8
			หญิง	22	2.7				หญิง	22	2.8
2/1	19	2.3	ชาย	7	0.8	2/1	15	1.9	ชาย	4	0.5
			หญิง	12	1.5				หญิง	11	1.4
2/2	37	4.5	ชาย	20	2.4	2/2	36	4.6	ชาย	15	1.9
			หญิง	17	2.1				หญิง	21	2.7
2/3	33	4.0	ชาย	16	1.9	2/3	33	4.2	ชาย	12	1.5
			หญิง	17	2.1				หญิง	21	2.7
2/6	20	2.4	ชาย	8	0.1	2/6	17	2.2	ชาย	8	1.0
			หญิง	12	1.5				หญิง	9	1.1
3/1	45	5.4	ชาย	10	1.2	3/1	45	5.7	ชาย	19	2.4
			หญิง	35	4.2				หญิง	26	3.3
3/2	28	3.4	ชาย	9	1.1	3/2	28	3.6	ชาย	13	1.7
			หญิง	19	2.3				หญิง	15	1.9
3/3	40	4.8	ชาย	17	2.1	3/3	32	4.1	ชาย	10	1.3
			หญิง	23	2.8				หญิง	22	2.8
3/6	18	2.2	ชาย	4	0.5	3/6	18	2.3	ชาย	8	1.0
			หญิง	14	1.7				หญิง	10	1.3
4/1	40	4.8	ชาย	5	0.6	4/1	40	5.1	ชาย	14	1.8
			หญิง	35	4.2				หญิง	26	3.3
4/4	30	3.6	ชาย	14	1.7	4/4	28	3.6	ชาย	13	1.7
			หญิง	16	1.9				หญิง	15	1.9
4/5	41	5.0	ชาย	15	1.8	4/5	42	5.4	ชาย	21	2.7
			หญิง	26	3.1				หญิง	21	2.7
4/6	48	5.8	ชาย	18	2.2	4/6	46	5.9	ชาย	25	3.2
			หญิง	30	3.6				หญิง	21	2.7

ตาราง 1 (ต่อ)

นักเรียน						ผู้ปกครอง					
ชั้น/ห้อง	N	ร้อยละ	เพศ	N	ร้อยละ	ชั้น/ห้อง	N	ร้อยละ	เพศ	N	ร้อยละ
5/1	39	4.7	ชาย	10	1.2	5/1	39	5.0	ชาย	19	2.4
			หญิง	29	3.5				หญิง	20	2.6
5/2	22	2.7	ชาย	17	2.1	5/2	22	2.8	ชาย	14	1.8
			หญิง	5	0.6				หญิง	8	1.0
5/4	31	3.7	ชาย	13	1.6	5/4	33	4.2	ชาย	14	1.8
			หญิง	18	2.2				หญิง	19	2.4
5/5	39	4.7	ชาย	16	1.9	5/5	38	4.9	ชาย	12	1.5
			หญิง	23	2.8				หญิง	26	3.3
6/5	44	5.3	ชาย	23	2.8	6/5	24	3.1	ชาย	12	1.5
			หญิง	21	2.5				หญิง	12	1.5
6/6	50	6.0	ชาย	20	2.4	6/6	40	5.1	ชาย	16	2.0
			หญิง	30	3.6				หญิง	24	3.1
รวม	827	100	ชาย	327	39.5	รวม	783	100	ชาย	338	43.2
			หญิง	500	60.5				หญิง	445	56.8
อาจารย์											
รวม	56	100	ชาย	20	35.7						
			หญิง	36	64.3						

จากตาราง 1 นักเรียนจำนวน 827 คน แยกเป็นนักเรียนชาย 327 คน คิดเป็นร้อยละ 39.5 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างนักเรียน และนักเรียนหญิง 500 คน คิดเป็นร้อยละ 60.5 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างนักเรียน ผู้ปกครองจำนวน 783 คน แยกเป็นผู้ปกครองชาย 338 คน คิดเป็นร้อยละ 43.2 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างผู้ปกครอง และผู้ปกครองหญิง 445 คน คิดเป็นร้อยละ 56.8 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างผู้ปกครอง อาจารย์จำนวน 56 คน แยกเป็นอาจารย์ชาย 20 คน คิดเป็นร้อยละ 35.7 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างอาจารย์ และอาจารย์หญิง 36 คน คิดเป็นร้อยละ 64.3 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างอาจารย์

2. ค่าสถิติพื้นฐานแสดงความถี่และร้อยละของความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม 1,666 คน ต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่ง ด้านความเหมาะสม ด้านเนื้อหาสาระ และด้านการนำไปใช้ประโยชน์ ตามตาราง 2 ถึง ตาราง 4 ดังนี้

ตาราง 2 ความถี่และร้อยละของความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่งด้านความเหมาะสม

รายการ	ความคิดเห็น / ความเหมาะสม											
	มากที่สุด		มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยที่สุด		ไม่ตอบ	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
ขนาดของตัวหนังสือ	130	7.8	737	44.2	666	40.0	112	6.7	6	0.4	15	0.9
ขนาดของตัวเลข	120	7.2	688	41.3	691	41.5	137	8.2	11	0.7	19	1.1
ขนาดของรูปภาพ	188	11.3	811	48.7	518	31.1	117	7.0	4	0.2	28	1.7
การจัดเรียงลำดับคะแนน คะแนนดิบเต็ม คะแนนดิบสูงสุด-ต่ำสุด คะแนนดิบเฉลี่ย ฯลฯ)	287	17.2	879	52.8	422	25.3	53	3.2	2	0.1	23	1.4
การเสนอลำดับที่ผลการเรียนของนักเรียน เมื่อเทียบกับนักเรียน อื่นในแต่ละวิชา	351	21.1	858	51.5	378	22.7	48	2.9	10	0.6	21	1.3
การเสนอลำดับที่ผลการเรียนของนักเรียน เมื่อเทียบกับนักเรียน อื่นรวมทุกวิชา	346	20.8	819	49.2	411	24.7	47	2.8	13	0.8	30	1.8
การเสนอชื่อรายวิชา แบ่งเป็นวิชาบังคับ กน บัณฑิตเลือก และ เลือกเสรี	324	19.4	842	50.5	438	26.3	34	2.0	1	0.1	27	1.6
การวางรูปแบบของ กราฟ	290	17.4	821	49.3	480	28.8	53	3.2	3	0.2	19	1.1
การวางรูปภาพของ ระดับความสามารถ	294	17.6	767	46.0	508	30.5	71	4.3	8	0.5	18	1.1
การอธิบาย ความหมายของศัพท์ เฉพาะทางวิชาการ	285	17.1	745	44.7	522	31.3	86	5.2	11	0.7	17	1.0

จากตาราง 2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม 1,666 คน มีความคิดเห็นต่อรูปแบบรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่งด้านความเหมาะสมว่า มีรูปแบบเหมาะสมมากที่สุด ใน 7 รายการ ตั้งแต่ร้อยละ 17.1 ถึงร้อยละ 21.1 เรียงตามลำดับดังนี้ การเสนอลำดับที่ผลการเรียนของนักเรียนเมื่อเทียบกับนักเรียนคนอื่นในแต่ละวิชา การเสนอลำดับที่ผลการเรียนของนักเรียนเมื่อเทียบกับนักเรียนคนอื่นรวมทุกวิชา การเสนอชื่อรายวิชาที่แบ่งเป็นวิชาบังคับแกน บังคับเลือก และเลือกเสรี การวางรูปภาพของระดับความสามารถ การวางรูปแบบของกราฟ การจัดเรียงลำดับคะแนน (คะแนนดิบเต็ม คะแนนดิบสูงสุด – ต่ำสุด คะแนนดิบเฉลี่ย ฯลฯ) การอธิบายศัพท์เฉพาะทางวิชาการ และมีรูปแบบเหมาะสมมากในทุกรายการ ตั้งแต่ร้อยละ 41.3 ถึงร้อยละ 52.8 เพิ่มอีก 2 รายการ คือ ขนาดของตัวหนังสือและขนาดของรูปภาพ

ตาราง 3 ความถี่และร้อยละของความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อรูปแบบการรายงานผล
การเรียนรู้ด้วยกราฟแท่ง ด้านเนื้อหาสาระ

รายการ	ความคิดเห็น / ความเหมาะสม											
	มากที่สุด		มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยที่สุด		ไม่ตอบ	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
1.การนำเสนอคะแนนแต่ละรายวิชา	322	19.3	961	57.7	344	20.6	21	1.3	3	0.2	15	0.9
2.การจัดเรียงลำดับรายวิชาในกราฟ	257	15.4	885	53.1	455	27.3	41	2.5	6	0.4	22	1.3
3.การบอกระดับความสามารถในการเรียนของนักเรียนโดยส่วนรวมว่าเก่งหรืออ่อนเพียงไรเมื่อเทียบกับนักเรียนทั้งหมด	434	26.1	847	50.8	314	18.8	49	2.9	6	0.4	16	1.0
4.การบอกระดับความสามารถของนักเรียนในรายวิชาบังคับแกนบังคับเลือกและเลือกเสรีเมื่อเทียบกับนักเรียนทั้งหมด	377	22.6	837	50.2	386	23.2	40	2.4	7	0.4	19	1.1
5.การบอกรายวิชาที่เก่ง ปานกลาง และที่อ่อนต้องปรับปรุงแก้ไข	443	26.6	802	48.1	339	20.3	53	3.2	5	0.3	24	1.4
6.การบอกอันดับที่ของนักเรียนเมื่อเทียบกับนักเรียนในห้องเรียนในแต่ละวิชา	419	25.2	799	48.0	378	22.7	36	2.2	12	0.7	22	1.3
7.การบอกอันดับที่ของนักเรียนเมื่อเทียบกับนักเรียนในชั้นเรียนในแต่ละวิชา	414	24.8	811	48.7	390	23.4	26	1.6	8	0.5	17	1.0
8.การบอกอันดับที่ของนักเรียนเมื่อเทียบกับนักเรียนในห้องเรียนรวมทุกวิชา	403	24.2	797	47.8	394	23.6	34	2.0	12	0.7	26	1.6
9.การบอกอันดับที่ของนักเรียนเมื่อเทียบกับนักเรียนในชั้นเรียนรวมทุกวิชา	405	24.3	797	47.8	386	23.2	41	2.5	15	0.9	22	1.3

ตาราง 3 (ต่อ)

รายการ	ความคิดเห็น / ความเหมาะสม											
	มากที่สุด		มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยที่สุด		ไม่ตอบ	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
10.การบอกความสามารถในแต่ละวิชาว่าเหนือกว่าหรือต่ำกว่านักเรียนอื่นๆประมาณกี่คน	438	26.3	785	47.1	373	22.4	49	2.9	6	0.4	15	0.9

จากตาราง 3 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม 1,666 คน มีความคิดเห็นต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่งด้านเนื้อหาสาระว่า มีเนื้อหาสาระมากที่สุด ใน 8 รายการ ตั้งแต่ร้อยละ 22.6 ถึง 26.6 เรียงตามลำดับดังนี้ การบอกรายวิชาที่เก่ง ปานกลาง และที่อ่อน ต้องปรับปรุงแก้ไข การบอกความสามารถในแต่ละวิชาว่าเหนือกว่าหรือต่ำกว่านักเรียนอื่นๆประมาณกี่คน การบอกระดับความสามารถในการเรียนของนักเรียนโดยส่วนรวมว่าเก่งหรืออ่อนเพียงไร เมื่อเทียบกับนักเรียนทั้งหมด การบอกอันดับที่ของนักเรียน เมื่อเทียบกับนักเรียนในห้องเรียนในแต่ละวิชา การบอกอันดับที่ของนักเรียน เมื่อเทียบกับนักเรียนในชั้นเรียนในแต่ละวิชา การบอกอันดับที่ของนักเรียนเมื่อเทียบกับนักเรียนในชั้นเรียนรวมทุกวิชา การบอกอันดับที่ของนักเรียนเมื่อเทียบกับนักเรียนในห้องเรียนรวมทุกวิชา การบอกระดับความสามารถของนักเรียนในรายวิชาบังคับแกน บังคับเลือก และเลือกเสรี เมื่อเทียบกับนักเรียนทั้งหมด และมีเนื้อหาสาระมากในทุกรายการตั้งแต่ร้อยละ 47.1 ถึงร้อยละ 57.7

ตาราง 4 ความถี่และร้อยละของความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่ง ด้านการนำไปใช้ประโยชน์

รายการ	ความคิดเห็น / ความเหมาะสม											
	มากที่สุด		มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยที่สุด		ไม่ตอบ	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
1.สามารถเปรียบเทียบผลการเรียนแต่ละรายวิชาของตัวนักเรียนเอง	513	30.8	845	50.7	271	16.3	11	0.7	5	0.3	21	1.3
2.สามารถเปรียบเทียบผลการเรียนกับนักเรียนอื่นๆ	424	25.5	845	50.7	335	20.1	30	1.8	6	0.4	26	1.6
3.สามารถรู้ตำแหน่ง (อันดับที่) ของผลการเรียนของตัวนักเรียนเอง	479	28.8	826	49.6	306	18.4	30	1.8	1	0.1	24	1.4
4.ทำให้ผู้ปกครองทราบถึงระดับความสามารถแต่ละรายวิชาของนักเรียนในปกครอง	507	30.4	797	47.8	305	18.3	34	2.0	3	0.2	20	1.2
5.ทำให้อาจารย์ทราบถึงระดับความสามารถแต่ละรายวิชาของนักเรียน	452	27.1	877	52.6	274	16.4	31	1.9	1	0.1	31	1.9
6.ทำให้นักเรียนทราบถึงระดับความสามารถแต่ละรายวิชาของตัวนักเรียนเอง	528	31.7	845	50.7	236	14.2	32	1.9	2	0.1	23	1.4
7.ให้ข้อมูลและรายละเอียดที่ชัดเจนแก่งานแนะแนวและฝ่ายวิชาการของโรงเรียน	389	23.3	802	48.1	394	23.6	41	2.8	4	0.2	30	1.8
8.ให้ข้อมูลและรายละเอียดที่ชัดเจนยิ่งขึ้นแก่ตัวนักเรียนเองในการเลือกแผนการเรียนหรือศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัย	499	30.0	746	44.8	332	19.9	58	3.5	9	0.5	22	1.3

ตาราง 4 (ต่อ)

รายการ	ความคิดเห็น / ความเหมาะสม											
	มากที่สุด		มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยที่สุด		ไม่ตอบ	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
9.สามารถเป็นส่วนหนึ่งของการรายงานผลที่นอกเหนือจากการรายงานผลการเรียนปกติที่ทางโรงเรียนแจกให้	421	25.3	801	48.1	381	22.9	39	2.3	4	0.2	20	1.2
10.หากทางโรงเรียนสามารถแจกรายงานผลการเรียนแบบนี้กับนักเรียนทุกคนได้จะเป็นการดีและมีประโยชน์ต่อนักเรียนและผู้ปกครอง	682	40.9	663	39.8	268	16.1	29	1.7	4	0.2	20	1.2

จากตาราง 4 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม 1,666 คน มีความคิดเห็นต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่ง ด้านการนำไปใช้ประโยชน์ว่า นำไปใช้ประโยชน์ได้มากที่สุดในทุกรายการ ตั้งแต่ร้อยละ 23.3 ถึง ร้อยละ 40.9 เรียงตามลำดับดังนี้ หากทางโรงเรียนสามารถแจกรายงานผลการเรียนแบบนี้กับนักเรียนทุกคนได้ จะเป็นการดีและมีประโยชน์ต่อนักเรียนและผู้ปกครอง ทำให้นักเรียนทราบถึงระดับความสามารถแต่ละรายวิชาของตัวนักเรียนเอง สามารถเปรียบเทียบผลการเรียนแต่ละรายวิชาของตัวนักเรียนเอง ทำให้ผู้ปกครองทราบถึงระดับความสามารถแต่ละรายวิชาของนักเรียนในปกครอง ให้ข้อมูลและรายละเอียดที่ชัดเจนยิ่งขึ้นแก่ตัวนักเรียนเอง ในการเลือกแผนการเรียนหรือศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัย สามารถรู้ตำแหน่ง (อันดับที่) ของผลการเรียนของตัวนักเรียนเอง ทำให้อาจารย์ทราบถึงระดับความสามารถแต่ละรายวิชาของนักเรียน สามารถเปรียบเทียบผลการเรียนกับนักเรียนอื่นๆ สามารถเป็นส่วนหนึ่งของการรายงานผลที่นอกเหนือจากการรายงานผลการเรียนปกติที่ทางโรงเรียนแจกให้ ให้ข้อมูลและรายละเอียดที่ชัดเจนแก่งานแนะแนวและฝ่ายวิชาการของโรงเรียน และนำไปใช้ประโยชน์มากในทุกรายการ ตั้งแต่ร้อยละ 39.8 ถึงร้อยละ 52.6

3. ค่าสถิติพื้นฐานแสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าความแปรปรวนของความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม 1,666 คน ต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่งด้านความเหมาะสม เนื้อหาสาระและการนำไปใช้ประโยชน์ ดังตาราง 5 ถึงตาราง 7 ดังนี้

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าความแปรปรวนของความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่ง ด้านความเหมาะสม

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	S^2	ระดับความคิดเห็น/ความเหมาะสม
1.ขนาดของตัวหนังสือ	3.4970	.8189	.6706	ปานกลาง
2.ขนาดของตัวเลข	3.4274	.8545	.7302	ปานกลาง
3.ขนาดของรูปภาพ	3.5870	.9084	.8252	มาก
4.การจัดเรียงลำดับคะแนน คะแนนดิบเต็ม คะแนนดิบสูงสุด-ต่ำสุด คะแนนดิบเฉลี่ย ฯลฯ)	3.7965	.8623	.7436	มาก
5.การเสนอลำดับที่ผลการเรียนของนักเรียนเมื่อเทียบกับนักเรียนคนอื่นในแต่ละวิชา	3.8577	.8881	.7888	มาก
6.การเสนอลำดับที่ผลการเรียนของนักเรียน เมื่อเทียบกับนักเรียนคนอื่นรวมทุกวิชา	3.8091	.9432	.8897	มาก
7.การเสนอชื่อรายวิชาที่แบ่งเป็นวิชาบังคับแกน บังคับเลือก และเลือกเสรี	3.8241	.8793	.7733	มาก
8.การวางรูปแบบของกราฟ	3.7713	.8581	.7363	มาก
9.การวางรูปภาพของระดับความสามารถ	3.7287	.8915	.7948	มาก
10.การอธิบายความหมายของศัพท์เฉพาะทางวิชาการ	3.6939	.9057	.8203	มาก
รวม	3.6993	.6291	.3958	มาก

จากตาราง 5 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม 1,666 คน มีความคิดเห็นต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่ง ด้านความเหมาะสมว่า มีความเหมาะสมมาก 8 รายการ มีค่าเฉลี่ยรวม = 3.6993 เรียงลำดับรายการได้ดังนี้

การเสนอลำดับที่ผลการเรียนของนักเรียนเมื่อเทียบกับนักเรียนคนอื่นในแต่ละวิชา ค่าเฉลี่ย = 3.8577 การเสนอชื่อรายวิชาที่แบ่งเป็นวิชาบังคับแกน บังคับเลือก และเลือกเสรี ค่าเฉลี่ย = 3.8241 การเสนอลำดับที่ผลการเรียนของนักเรียนเมื่อเทียบกับนักเรียนคนอื่นรวมทุกวิชา ค่าเฉลี่ย = 3.8091 การจัดเรียงลำดับคะแนน (คะแนนดิบเต็ม คะแนนดิบสูงสุด-ต่ำสุด คะแนนดิบเฉลี่ย ฯลฯ) ค่าเฉลี่ย = 3.7965 การวางรูปแบบของกราฟ ค่าเฉลี่ย = 3.7713 การวางรูปภาพของระดับความสามารถ ค่าเฉลี่ย = 3.7287 การอธิบายความหมายของศัพท์เฉพาะทางวิชาการ ค่าเฉลี่ย = 3.6939 ขนาดของรูปภาพ ค่าเฉลี่ย = 3.5870 นอกจากนี้ขนาดของตัวหนังสือ และขนาดของตัวเลข มีค่าเฉลี่ยของความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง คือ 3.4970 และ 3.4274 ตามลำดับ

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าความแปรปรวนของความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่ง ด้านเนื้อหาสาระ

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	S^2	ระดับความคิดเห็น/ ความเหมาะสม
1.การนำเสนอคะแนนแต่ละรายวิชา	3.9202	.7775	.6044	มาก
2.การจัดเรียงลำดับรายวิชาในกราฟ	3.7683	.8463	.7163	มาก
3.การบอกระดับความสามารถในการเรียนของนักเรียนโดยส่วนรวมว่า เก่งหรืออ่อนเพียงไรเมื่อเทียบกับนักเรียนทั้งหมด	3.9640	.8671	.7519	มาก
4.การบอกระดับความสามารถของนักเรียนในรายวิชาบังคับแกน บังคับเลือก และเลือกเสรีเมื่อเทียบกับนักเรียนทั้งหมด	3.8884	.8731	.7623	มาก
5.การบอกรายวิชาที่เก่ง ปานกลาง และที่อ่อนต้องปรับปรุงแก้ไข	3.9322	.9220	.8501	มาก
6.การบอกอันดับที่ของนักเรียนเมื่อเทียบกับนักเรียนในห้องเรียนในแต่ละวิชา	3.9070	.9126	.8328	มาก
7.การบอกอันดับที่ของนักเรียนเมื่อเทียบกับนักเรียนในชั้นเรียนในแต่ละวิชา	3.9280	.8642	.7468	มาก
8.การบอกอันดับที่ของนักเรียนเมื่อเทียบกับนักเรียนในห้องเรียนรวมทุกวิชา	3.8806	.9278	.8608	มาก
9.การบอกอันดับที่ของนักเรียนเมื่อเทียบกับนักเรียนในชั้นเรียนรวมทุกวิชา	3.8824	.9232	.8522	มาก
10.การบอกความสามารถในแต่ละวิชาว่าเหนือกว่าหรือต่ำกว่านักเรียนอื่นๆ ประมาณกี่คน	3.9334	.8814	.7769	มาก
รวม	3.9004	.6778	.4594	มาก

จากตาราง 6 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม 1,666 คน มีความคิดเห็นต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่งด้านเนื้อหาสาระว่ามีเนื้อหาสาระเหมาะสมมากในทุกรายการ มีค่าเฉลี่ยรวม = 3.9004 เรียงลำดับรายการได้ดังนี้

การบอกระดับความสามารถในการเรียนของนักเรียนโดยส่วนรวมว่าเก่งหรืออ่อนเพียงไร เมื่อเทียบกับนักเรียนทั้งหมด ค่าเฉลี่ย = 3.9640 การบอกความสามารถในแต่ละวิชาว่าเหนือกว่าหรือต่ำกว่านักเรียนอื่นๆ ประมาณกี่คน ค่าเฉลี่ย = 3.9334 การบอกรายวิชาที่เก่ง ปานกลาง และที่อ่อนต้องปรับปรุงแก้ไข ค่าเฉลี่ย = 3.9322 การบอกอันดับที่ของนักเรียน เมื่อเทียบกับนักเรียนในชั้นเรียนในแต่ละวิชา ค่าเฉลี่ย = 3.9280 การนำเสนอคะแนนแต่ละรายวิชา ค่าเฉลี่ย = 3.9202 การบอกอันดับที่ของนักเรียนเมื่อเทียบกับนักเรียนในห้องเรียนในแต่ละวิชา ค่าเฉลี่ย = 3.9070 การบอกระดับความสามารถของนักเรียนในรายวิชาบังคับแกน บังคับเลือก และเลือกเสรีเมื่อเทียบกับนักเรียนทั้งหมด ค่าเฉลี่ย = 3.8884 การบอกอันดับที่ของนักเรียนเมื่อเทียบกับนักเรียนในชั้นเรียนรวมทุกวิชา ค่าเฉลี่ย = 3.8824 การบอกอันดับที่ของนักเรียนเมื่อเทียบกับนักเรียนในห้องเรียนรวมทุกวิชา ค่าเฉลี่ย = 3.8806 และการจัดเรียงลำดับรายวิชาในกราฟ ค่าเฉลี่ย = 3.7683

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าความแปรปรวนของความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่ง ด้านการนำไปใช้ประโยชน์

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	S^2	ระดับความคิดเห็น/ ความเหมาะสม
1.สามารถเปรียบเทียบผลการเรียนแต่ละรายวิชาของตัวนักเรียนเอง	4.0726	.8490	.7208	มาก
2.สามารถเปรียบเทียบผลการเรียนกับนักเรียนอื่นๆ	3.9442	.8984	.8071	มาก
3.สามารถรู้ตำแหน่ง (อันดับที่) ของผลการเรียนของตัวนักเรียนเอง	4.0084	.8829	.7795	มาก
4.ทำให้ผู้ปกครองทราบถึงระดับความสามารถแต่ละรายวิชาของนักเรียนในปกครอง	4.0270	.8815	.7770	มาก
5.ทำให้อาจารย์ทราบถึงระดับความสามารถแต่ละรายวิชาของนักเรียน	3.9934	.9021	.8138	มาก
6.ทำให้นักเรียนทราบถึงระดับความสามารถแต่ละรายวิชาของตัวนักเรียนเอง	4.0780	.8726	.7615	มาก
7.ให้ข้อมูลและรายละเอียดที่ชัดเจนแก่งานแนะแนวและฝ่ายวิชาการของโรงเรียน	3.8613	.9348	.8739	มาก
8.ให้ข้อมูลและรายละเอียดที่ชัดเจนยิ่งขึ้นแก่ตัวนักเรียนเองในการเลือกแผนการเรียนหรือศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัย	3.9616	.9471	.8970	มาก
9.สามารถเป็นส่วนหนึ่งของการรายงานผลที่นอกเหนือจากการรายงานผลการเรียนปกติที่ทางโรงเรียนแจกให้	3.9220	.8849	.7831	มาก
10.หากทางโรงเรียนสามารถแจกรายงานผลการเรียนแบบนี้กับนักเรียนทุกคนได้จะเป็นการดีและมีประโยชน์ต่อผู้ปกครอง	4.1585	.9105	.8289	มาก
รวม	4.0027	.7008	.4912	มาก

จากตาราง 7 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม 1,666 คน มีความคิดเห็นต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่งด้านการนำไปใช้ประโยชน์ว่า สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้มากในทุกรายการ มีค่าเฉลี่ยรวม = 4.0027 เรียงลำดับรายการได้ดังนี้

หากทางโรงเรียนสามารถแจกรายงานผลการเรียนแบบนี้กับนักเรียนทุกคนได้จะเป็นการดี และมีประโยชน์ต่อนักเรียนและผู้ปกครอง ค่าเฉลี่ย = 4.1585 ทำให้นักเรียนทราบถึงระดับความสามารถแต่ละรายวิชาของตัวนักเรียนเอง ค่าเฉลี่ย = 4.0780 สามารถเปรียบเทียบผลการเรียนแต่ละรายวิชาของตัวนักเรียนเอง ค่าเฉลี่ย = 4.0726 ทำให้ผู้ปกครองทราบถึงระดับความสามารถแต่ละรายวิชาของนักเรียนในปกครอง ค่าเฉลี่ย = 4.0270 สามารถรู้ตำแหน่ง (อันดับที่) ของผลการเรียนของตัวนักเรียนเอง ค่าเฉลี่ย = 4.0084 ทำให้อาจารย์ทราบถึงระดับความสามารถแต่ละรายวิชาของนักเรียน ค่าเฉลี่ย = 3.9934 ให้ข้อมูลและรายละเอียดที่ชัดเจนยิ่งขึ้นแก่ตัวนักเรียนเองในการเลือกแผนการเรียนหรือศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัย ค่าเฉลี่ย = 3.9616 สามารถเปรียบเทียบผลการเรียนกับนักเรียนอื่นๆ ค่าเฉลี่ย = 3.9442 สามารถเป็นส่วนหนึ่งของการรายงานผลที่นอกเหนือจากการรายงานผลการเรียนปกติที่ทางโรงเรียนแจกให้ ค่าเฉลี่ย = 3.9220 ให้ข้อมูลและรายละเอียดที่ชัดเจนแก่งาน แนะนำและฝ่ายวิชาการของโรงเรียน ค่าเฉลี่ย = 3.8613

4. ค่าสถิติพื้นฐานแสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าความแปรปรวนของความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเพศชาย และเพศหญิง จำนวน 1,666 คน ต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่ง ด้านความเหมาะสม เนื้อหาสาระและการนำไปใช้ประโยชน์ ดังตาราง 8 ถึงตาราง 10

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าความแปรปรวนของความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเพศชายและเพศหญิง ต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่งด้านความเหมาะสม

รายการ	$\bar{x}$		S.D.		S^2		ระดับความคิดเห็น/ความเหมาะสม
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	
1. ขนาดของตัวหนังสือ	3.4964	3.4975	.8612	.7885	.742	.622	ปานกลาง
2. ขนาดของตัวเลข	3.4175	3.4343	.8774	.8385	.770	.703	ปานกลาง
3. ขนาดของรูปภาพ	3.5693	3.5994	.9536	.8757	.909	.767	มาก
4. การจัดเรียงลำดับคะแนน (คะแนนดิบเต็ม คะแนนดิบสูงสุด-ต่ำสุด คะแนนดิบเฉลี่ย ฯลฯ)	3.7358	3.8389	.9297	.8097	.864	.656	มาก
5. การเสนอลำดับที่ผลการเรียน ของนักเรียนเมื่อเทียบกับ นักเรียนคนอื่นในแต่ละวิชา	3.7854	3.9083	.8995	.8770	.809	.769	มาก
6. การเสนอลำดับที่ผลการเรียน ของนักเรียน เมื่อเทียบกับ นักเรียนคนอื่นรวมทุกวิชา	3.7635	3.8410	.9610	.9298	.924	.864	มาก
7. การเสนอชื่อรายวิชาที่แบ่งเป็น วิชาบังคับแกน บังคับเลือก และเลือกเสรี	3.7854	3.8512	.9220	.8477	.850	.719	มาก
8. การวางรูปแบบของกราฟ	3.6978	3.8226	.8756	.8422	.767	.709	มาก
9. การวางรูปภาพของระดับ ความสามารถ	3.6672	3.7717	.9304	.8612	.866	.742	มาก
10. การอธิบายความหมายของ ศัพท์เฉพาะทางวิชาการ	3.6569	3.7197	.9259	.8909	.857	.794	มาก
รวม	3.6575	3.7284	.6728	.5953	.453	.354	มาก

จากตาราง 8 พบว่า ค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเพศชายและเพศหญิง 1,666 คน มีความคิดเห็นต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่งด้านความเหมาะสมว่ามีความเหมาะสมมาก 8 รายการ มีค่าเฉลี่ยรวม = 3.6575 ในเพศชาย และมีค่าเฉลี่ยรวม = 3.7284 ในเพศหญิง โดยเรียงตามลำดับรายการที่ผู้ตอบเพศชายและเพศหญิงมีความคิดเห็นเหมือนกันดังนี้

การเสนอลำดับที่ผลการเรียนของนักเรียนเมื่อเทียบกับนักเรียนคนอื่นในแต่ละวิชา ค่าเฉลี่ย = 3.7854 และ 3.9083 การเสนอชื่อรายวิชาที่แบ่งเป็นวิชาบังคับแก่น บังคับเลือก และเลือกเสรี ค่าเฉลี่ย = 3.7854 และ 3.8512 การเสนอลำดับที่ผลการเรียนของนักเรียน เมื่อเทียบกับนักเรียนคนอื่นรวมทุกวิชา ค่าเฉลี่ย = 3.7635 และ 3.8410 การจัดเรียงลำดับคะแนน (คะแนนดิบเต็ม คะแนนดิบสูงสุด-ต่ำสุด คะแนนดิบเฉลี่ย ฯลฯ) ค่าเฉลี่ย = 3.7358 และ 3.8389 การวางรูปแบบของกราฟ ค่าเฉลี่ย = 3.6978 และ 3.8226 การวางรูปภาพของระดับความสามารถ ค่าเฉลี่ย = 3.6672 และ 3.7717 การอธิบายความหมายของศัพท์เฉพาะทางวิชาการ ค่าเฉลี่ย = 3.6569 และ 3.7197 ขนาดของรูปกราฟ ค่าเฉลี่ย = 3.5693 และ 3.5994 นอกจากนี้ขนาดของตัวหนังสือและขนาดของตัวเลข มีค่าเฉลี่ยของความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลางคือ 3.4964 และ 3.4975, 3.4175 และ 3.4343 ตามลำดับ

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าความแปรปรวนของความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเพศชายและเพศหญิงต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่งด้านเนื้อหาสาระ

รายการ	$\bar{x}$		S.D.		S^2		ระดับความคิดเห็น/ความเหมาะสม
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	
1.การนำเสนอคะแนนแต่ละรายวิชา	3.8803	3.9480	.8004	.7602	.641	.578	มาก
2.การจัดเรียงลำดับรายวิชาในกราฟ	3.7796	3.7604	.8444	.8480	.713	.719	มาก
3.การบอกระดับความสามารถในการเรียนของนักเรียนโดยส่วนรวมว่าเก่งหรืออ่อนเพียงไรเมื่อเทียบกับนักเรียนทั้งหมด	3.9168	3.9969	.8854	.8530	.784	.728	มาก
4.การบอกระดับความสามารถของนักเรียนในรายวิชาบังคับแกนบังคับเลือก และเลือกเสรีเมื่อเทียบกับนักเรียนทั้งหมด	3.8496	3.9154	.9093	.8463	.827	.716	มาก
5.การบอกรายวิชาที่เก่ง ปานกลาง และที่อ่อนต้องปรับปรุงแก้ไข	3.8496	3.9898	.9220	.9180	.850	.843	มาก
6.การบอกอันดับที่ของนักเรียนเมื่อเทียบกับนักเรียนในห้องเรียนในแต่ละวิชา	3.8526	3.9450	.9413	.8904	.886	.793	มาก
7.การบอกอันดับที่ของนักเรียนเมื่อเทียบกับนักเรียนในชั้นเรียนในแต่ละวิชา	3.8774	3.9633	.8850	.8480	.783	.719	มาก
8.การบอกอันดับที่ของนักเรียนเมื่อเทียบกับนักเรียนในห้องเรียนรวมทุกวิชา	3.8350	3.9123	.9446	.9150	.892	.837	มาก
9.การบอกอันดับที่ของนักเรียนเมื่อเทียบกับนักเรียนในชั้นเรียนรวมทุกวิชา	3.8277	3.9205	.9549	.8989	.912	.808	มาก
10.การบอกความสามารถในแต่ละวิชาว่าเหนือกว่าหรือต่ำกว่านักเรียนอื่นๆ ประมาณกี่คน	3.8978	3.9582	.8826	.8802	.779	.775	มาก
รวม	3.8566	3.9310	.6969	.6628	.486	.439	มาก

จากตาราง 9 พบว่า ค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเพศชายและเพศหญิง 1,666 คน มีความคิดเห็นต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่งด้านเนื้อหาสาระว่า มีเนื้อหาสาระมากในทุกรายการ มีค่าเฉลี่ยรวม = 3.8566 ในเพศชาย และมีค่าเฉลี่ยรวม = 3.9310 ในเพศหญิง โดยผู้ตอบแบบสอบถามเพศชายมีความคิดเห็นแตกต่างจากเพศหญิงดังนี้

เพศชาย มีความคิดเห็นว่า การบอกระดับความสามารถในการเรียนของนักเรียน โดยส่วนรวมว่าเก่งหรืออ่อนเพียงไร เมื่อเทียบกับนักเรียนทั้งหมด ค่าเฉลี่ย = 3.9168 การบอกความสามารถในแต่ละวิชาว่าเหนือกว่าหรือต่ำกว่านักเรียนอื่นๆ ประมาณกี่คน ค่าเฉลี่ย = 3.8978 การนำเสนอคะแนนแต่ละรายวิชา ค่าเฉลี่ย = 3.8803 การบอกอันดับที่ของนักเรียนเมื่อเทียบกับนักเรียนในชั้นเรียนในแต่ละวิชา ค่าเฉลี่ย = 3.8774 การบอกอันดับที่ของนักเรียนเมื่อเทียบกับนักเรียนในห้องเรียนในแต่ละวิชา ค่าเฉลี่ย = 3.8526 การบอกระดับความสามารถของนักเรียนในรายวิชาบังคับแกน บังคับเลือก และเลือกเสรี เมื่อเทียบกับนักเรียนทั้งหมด ค่าเฉลี่ย = 3.8496 การบอกรายวิชาที่เก่ง ปานกลาง ที่อ่อนต้องปรับปรุงแก้ไข ค่าเฉลี่ย = 3.8496 การบอกอันดับที่ของนักเรียนเมื่อเทียบกับนักเรียนในห้องเรียน รวมทุกวิชา ค่าเฉลี่ย = 3.8350 การบอกอันดับที่ของนักเรียน เมื่อเทียบกับนักเรียนในชั้นเรียนรวมทุกวิชา ค่าเฉลี่ย = 3.8277 การจัดเรียงลำดับรายวิชาในกราฟ ค่าเฉลี่ย = 3.7796

เพศหญิง มีความคิดเห็นว่า การบอกระดับความสามารถในการเรียนของนักเรียน โดยส่วนรวมว่าเก่งหรืออ่อนเพียงไร เมื่อเทียบกับนักเรียนทั้งหมด ค่าเฉลี่ย = 3.9969 การบอกรายวิชาที่เก่ง ปานกลาง และที่อ่อนต้องปรับปรุงแก้ไข ค่าเฉลี่ย = 3.9898 การบอกอันดับที่ของนักเรียนเมื่อเทียบกับนักเรียนในชั้นเรียนในแต่ละวิชา ค่าเฉลี่ย = 3.9633 การบอกความสามารถในแต่ละวิชาว่าเหนือกว่าหรือต่ำกว่านักเรียนอื่นๆ ประมาณกี่คน ค่าเฉลี่ย = 3.9582 การนำเสนอคะแนนแต่ละรายวิชา ค่าเฉลี่ย = 3.9480 การบอกอันดับที่ของนักเรียนเมื่อเทียบกับนักเรียนในห้องเรียนในแต่ละวิชา ค่าเฉลี่ย = 3.9450 การบอกอันดับที่ของนักเรียนเมื่อเทียบกับนักเรียนในชั้นเรียนรวมทุกวิชา ค่าเฉลี่ย = 3.9205 การบอกระดับความสามารถของนักเรียนในรายวิชาบังคับแกน บังคับเลือก และเลือกเสรี เมื่อเทียบกับนักเรียนทั้งหมด ค่าเฉลี่ย = 3.9154 การบอกอันดับที่ของนักเรียนเมื่อเทียบกับนักเรียนในห้องเรียนรวมทุกวิชา ค่าเฉลี่ย = 3.9123 การจัดเรียงลำดับรายวิชาในกราฟ ค่าเฉลี่ย = 3.7604

ตาราง 10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าความแปรปรวนของความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเพศชายและเพศหญิง ต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่งด้านการนำไปใช้ประโยชน์

รายการ	$\bar{X}$		S.D.		S^2		ระดับความคิดเห็น/ความเหมาะสม
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	
1.สามารถเปรียบเทียบผลการเรียนแต่ละรายวิชาของตัวนักเรียนเอง	4.0131	4.1142	.8991	.8101	.808	.656	มาก
2.สามารถเปรียบเทียบผลการเรียนกับนักเรียนอื่นๆ	3.8949	3.9786	.9180	.8833	.843	.780	มาก
3.สามารถรู้ตำแหน่ง (อันดับที่) ของผลการเรียนของตัวนักเรียนเอง	3.9212	4.0693	.9426	.8338	.889	.695	มาก
4.ทำให้ผู้ปกครองทราบถึงระดับความสามารถแต่ละรายวิชาของนักเรียนในปกครอง	3.9693	4.0673	.9132	.8569	.834	.734	มาก
5.ทำให้อาจารย์ทราบถึงระดับความสามารถแต่ละรายวิชาของนักเรียน	3.9562	4.0194	.9118	.8948	.831	.801	มาก
6.ทำให้นักเรียนทราบถึงระดับความสามารถแต่ละรายวิชาของตัวนักเรียนเอง	4.0321	4.1101	.8994	.8524	.809	.729	มาก
7.ให้ข้อมูลและรายละเอียดที่ชัดเจนแก่งานแนะแนวและฝ่ายวิชาการของโรงเรียน	3.8248	3.8869	.9934	.8913	.987	.794	มาก
8.ให้ข้อมูลและรายละเอียดที่ชัดเจนยิ่งขึ้นแก่ตัวนักเรียนเองในการเลือกแผนการเรียนหรือศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัย	3.8642	4.0296	.9973	.9047	.995	.819	มาก
9.สามารถเป็นส่วนหนึ่งของการรายงานผลที่นอกเหนือจากการรายงานผลการเรียนปกติที่ทางโรงเรียนแจกให้	3.8730	3.9562	.9112	.8649	.830	.748	มาก

ตาราง 10 (ต่อ)

รายการ	$\bar{x}$		S.D.		S^2		ระดับความคิดเห็น ความเหมาะสม
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	
10. หากทางโรงเรียนสามารถแจกรายงานผลการเรียนแบบนี้กับนักเรียนทุกคนได้ จะเป็นการดีและมีประโยชน์ต่อผู้ปกครอง	4.0949	4.2029	.9450	.8833	.893	.780	มาก
รวม	3.9444	4.0434	.7459	.6649	.556	.442	มาก

จากตาราง 10 พบว่า ค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเพศชายและเพศหญิง 1,666 คน มีความคิดเห็นต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่งด้านการนำไปใช้ประโยชน์ว่า สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้มากในทุกรายการ มีค่าเฉลี่ยรวม = 3.9444 ในเพศชาย และมีค่าเฉลี่ยรวม = 4.0434 ในเพศหญิง โดยผู้ตอบแบบสอบถามเพศชายมีความคิดเห็นแตกต่างจากเพศหญิงดังนี้

เพศชาย มีความคิดเห็นว่าหากทางโรงเรียนสามารถแจกรายงานผลการเรียนแบบนี้กับนักเรียนทุกคนได้จะเป็นการดีและมีประโยชน์ต่อนักเรียนและผู้ปกครอง ค่าเฉลี่ย = 4.0949 ทำให้นักเรียนทราบถึงระดับความสามารถแต่ละรายวิชาของตัวนักเรียนเอง ค่าเฉลี่ย = 4.0321 สามารถเปรียบเทียบผลการเรียนแต่ละรายวิชาของตัวนักเรียนเอง ค่าเฉลี่ย = 4.0131 ทำให้ผู้ปกครองทราบถึงระดับความสามารถแต่ละรายวิชาของนักเรียนในปกครอง ค่าเฉลี่ย = 3.9693 ทำให้อาจารย์ทราบถึงระดับความสามารถ แต่ละรายวิชาของนักเรียน ค่าเฉลี่ย = 3.9562 สามารถรู้ตำแหน่ง (อันดับที่) ของผลการเรียนของตัวนักเรียนเอง ค่าเฉลี่ย = 3.9212 สามารถเปรียบเทียบผลการเรียนกับนักเรียนอื่นๆ ค่าเฉลี่ย = 3.8949 สามารถเป็นส่วนหนึ่ง ของการรายงานผลที่นอกเหนือจากการรายงานผลการเรียนปกติที่ทางโรงเรียนแจกให้ ค่าเฉลี่ย = 3.8730 ให้ข้อมูลและรายละเอียดที่ชัดเจนยิ่งขึ้นแก่ตัวนักเรียนเองในการเลือกแผนการเรียนหรือศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัย ค่าเฉลี่ย = 3.8642 ให้ข้อมูลและรายละเอียดที่ชัดเจนแก่งานแนะแนวและฝ่ายวิชาการของโรงเรียน ค่าเฉลี่ย = 3.8248

เพศหญิง มีความคิดเห็นว่าหากทางโรงเรียนสามารถแจกรายงานผลการเรียนแบบนี้กับนักเรียนทุกคนได้จะเป็นการดีและมีประโยชน์ต่อนักเรียนและผู้ปกครอง ค่าเฉลี่ย = 4.2029 สามารถเปรียบเทียบผลการเรียนแต่ละรายวิชาของตัวนักเรียนเอง ค่าเฉลี่ย = 4.1142 ทำให้นักเรียนทราบถึงระดับความสามารถแต่ละรายวิชาของตัวนักเรียนเอง ค่าเฉลี่ย = 4.1101 สามารถรู้ตำแหน่ง (อันดับที่) ของผลการเรียนของตัวนักเรียนเอง ค่าเฉลี่ย = 4.0693 ทำให้

ผู้ปกครองทราบถึงระดับความสามารถแต่ละรายวิชาของนักเรียนในปกครอง ค่าเฉลี่ย = 4.0673 ให้ข้อมูลและรายละเอียดที่ชัดเจนยิ่งขึ้นแก่ตัวนักเรียนเองในการเลือกแผนการเรียน หรือศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัย ค่าเฉลี่ย = 4.0296 ทำให้อาจารย์ทราบถึงระดับความสามารถแต่ละรายวิชาของนักเรียน ค่าเฉลี่ย = 4.0194 สามารถเปรียบเทียบผลการเรียนกับนักเรียนอื่นๆ ค่าเฉลี่ย = 3.9786 สามารถเป็นส่วนหนึ่งของการรายงานผลที่นอกเหนือจากการรายงานผลการเรียนปกติที่ทางโรงเรียนแจกให้ ค่าเฉลี่ย = 3.9562 ให้ข้อมูลและรายละเอียดที่ชัดเจนแก่งานแนะแนวและฝ่ายวิชาการของโรงเรียน ค่าเฉลี่ย = 3.8869

5. การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของนักเรียน ผู้ปกครองและอาจารย์แจกแจงตามเพศชายและเพศหญิงต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียน ด้วยกราฟแท่งด้านความเหมาะสม เนื้อหาสาระ การนำไปใช้ประโยชน์และความคิดเห็นโดยรวม แสดงดังตาราง 11 ถึง ตาราง 13 ดังนี้

ตาราง 11 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่งด้านความเหมาะสม เนื้อหาสาระ การนำไปใช้ประโยชน์ และความคิดเห็นโดยรวม

ด้าน	N	$\bar{X}$	S.D.	t
ความเหมาะสม				
นักเรียนชาย	327	3.5933	.7488	-2.095*
นักเรียนหญิง	500	3.6916	.5946	
เนื้อหาสาระ				
นักเรียนชาย	327	3.8049	.7455	-1.929
นักเรียนหญิง	500	3.9006	.6646	
การนำไปใช้ประโยชน์				
นักเรียนชาย	327	3.8211	.8726	-3.524**
นักเรียนหญิง	500	4.0064	.6373	
โดยรวม				
นักเรียนชาย	327	3.7398	.6612	-2.959**
นักเรียนหญิง	500	3.8662	.5579	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 $t\alpha = .01$ (825, ± 2.576)

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 $t\alpha = .05$ (825, ± 1.960)

จากตาราง 11 พบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความคิดเห็นต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่งด้านเนื้อหาสาระแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติด้านการนำไปใช้ประโยชน์และความคิดเห็นโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ด้านความเหมาะสมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 12 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของผู้ปกครองชายและผู้ปกครองหญิงต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่งด้านความเหมาะสม เนื้อหาสาระ การนำไปใช้ประโยชน์ และความคิดเห็นโดยรวม

ด้าน	N	$\bar{X}$	S.D.	t
ความเหมาะสม				
ผู้ปกครองชาย	338	3.7089	.5971	-.890
ผู้ปกครองหญิง	445	3.7474	.6024	
เนื้อหาสาระ				
ผู้ปกครองชาย	338	3.8891	.6467	-1.191
ผู้ปกครองหญิง	445	3.9454	.6627	
การนำไปใช้ประโยชน์				
ผู้ปกครองชาย	338	4.0364	.5876	-.441
ผู้ปกครองหญิง	445	4.0571	.6944	
โดยรวม				
ผู้ปกครองชาย	338	3.8781	.5341	-.950
ผู้ปกครองหญิง	445	3.9166	.5822	

$$t_{\alpha} = .05 (781, \pm 1.960)$$

จากตาราง 12 พบว่า ผู้ปกครองชายและผู้ปกครองหญิงมีความคิดเห็นต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่งด้านความเหมาะสม เนื้อหาสาระ การนำไปใช้ประโยชน์ และความคิดเห็นโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 13 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของอาจารย์ชายและอาจารย์หญิงต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่งด้านความเหมาะสม เนื้อหาสาระ การนำไปใช้ประโยชน์ และความคิดเห็นโดยรวม

ด้าน	N	$\bar{X}$	S.D.	t
ความเหมาะสม				
อาจารย์ชาย	20	3.8400	.4465	-1.382
อาจารย์หญิง	36	4.0056	.4202	
เนื้อหาสาระ				
อาจารย์ชาย	20	4.1550	.6083	-.120
อาจารย์หญิง	36	4.1750	.5940	
การนำไปใช้ประโยชน์				
อาจารย์ชาย	20	4.4050	.4513	.108
อาจารย์หญิง	36	4.3889	.5736	
โดยรวม				
อาจารย์ชาย	20	4.1333	.4085	-.445
อาจารย์หญิง	36	4.1898	.4791	

$$t\alpha = .05 \text{ (54, } \pm 2.000\text{)}$$

จากตาราง 13 พบว่า อาจารย์ชายและอาจารย์หญิงมีความคิดเห็นต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่งด้านความเหมาะสม เนื้อหาสาระ การนำไปใช้ประโยชน์ และความคิดเห็นโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

6. การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีชั้นเรียนต่างกันต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่งด้านความเหมาะสม ด้านเนื้อหาสาระ ด้านการนำไปใช้ประโยชน์ และความคิดเห็นโดยรวม แสดงดังตาราง 14 ถึงตาราง 17 ดังนี้

ตาราง 14 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีชั้นเรียนต่างกันต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่ง

แหล่งความแปรปรวน		df	SS	MS	F
1. ด้านความเหมาะสม	ระหว่างกลุ่ม	2	9.882	4.941	5.211**
	ภายในกลุ่ม	440	417.183	.948	
2. ด้านเนื้อหาสาระ	ระหว่างกลุ่ม	2	2.794	1.397	2.867
	ภายในกลุ่ม	440	214.450	.487	
3. ด้านการนำไปใช้ประโยชน์	ระหว่างกลุ่ม	2	3.221	1.611	2.594
	ภายในกลุ่ม	440	273.237	.621	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

F = .01 (2,440, 4.66)

จากตาราง 14 พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีชั้นเรียนต่างกัน มีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่ง ด้านความเหมาะสม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกนั้นมีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เพื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีชั้นเรียนต่างกัน ผู้วิจัยจึงทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ่ แสดงดังตาราง 15

ตาราง 15 เปรียบเทียบรายกลุ่มของค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีชั้นเรียนต่างกันต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่งด้านความเหมาะสม

ชั้นเรียน	$\bar{X}$	ม.3 $\bar{X} = 3.5038$	ม.1 $\bar{X} = 3.7433$	ม.2 $\bar{X} = 3.7459$
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (ม.3)	3.5038	-	0.2395	0.2421
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (ม.1)	3.7433		-	0.0026
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 (ม.2)	3.7459			-

จากตาราง 15 พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีชั้นเรียนต่างกัน มีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่งด้านความเหมาะสมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 16 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีชั้นเรียนต่างกันต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่ง

แหล่งความแปรปรวน		df	SS	MS	F
1. ด้านความเหมาะสม	ระหว่างกลุ่ม	2	1.328	.664	1.737
	ภายในกลุ่ม	381	145.586	.382	
2. ด้านเนื้อหาสาระ	ระหว่างกลุ่ม	2	2.320	1.160	.092
	ภายในกลุ่ม	381	183.867	.483	
3. ด้านการนำไปใช้ประโยชน์	ระหว่างกลุ่ม	2	4.872	2.436	5.263**
	ภายในกลุ่ม	381	176.335	.463	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

$$F = .01 (2, 381, 4.66)$$

จากตาราง 16 พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีชั้นเรียนต่างกัน มีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่ง ด้านการนำไปใช้ประโยชน์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกนั้นมีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เพื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีชั้นเรียนต่างกัน ผู้วิจัยจึงทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีของเซฟเฟ่ แสดงดังตาราง 17

ตาราง 17 เปรียบเทียบรายคู่ของค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีชั้นเรียนต่างกันต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่งด้านการนำไปใช้ประโยชน์

ชั้นเรียน	$\bar{X}$	ม.4 $\bar{X} = 3.8063$	ม.5 $\bar{X} = 3.9969$	ม.6 $\bar{X} = 4.0698$
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (ม.4)	3.8063	-	0.1906	0.2635
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 (ม.5)	3.9969		-	0.0729
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 (ม.6)	4.0698			-

จากตาราง 17 พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีชั้นเรียนต่างกัน มีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่งด้านการนำไปใช้ประโยชน์ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษามีวิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ทำหนังสือขอความร่วมมือจากนักเรียน ผู้ปกครอง และอาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ปีการศึกษา 2543 ให้ตอบแบบสอบถามที่ได้รับจากผู้วิจัย

2. การแจกและเก็บแบบสอบถามของนักเรียนและผู้ปกครอง ผู้วิจัยมอบให้อาจารย์ประจำชั้นเป็นผู้ดำเนินการแจกและเก็บแบบสอบถาม สำหรับอาจารย์ ผู้วิจัยดำเนินการแจกและเก็บแบบสอบถามเอง ซึ่งผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถาม จำนวน 2,124 ฉบับ ได้รับกลับคืนมา จำนวน 1,666 ฉบับ ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 78.44 ของแบบสอบถามที่ส่งไปทั้งหมด

ระยะเวลาเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลในเดือนมกราคม 2544 ก่อนการสอบปลายภาคเรียนที่ 2 ของปีการศึกษา 2543

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

1. ความถี่และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามความคิดเห็นต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่ง โดยแยกรายงานข้อมูลของนักเรียนและผู้ปกครองตามเพศและระดับชั้น สำหรับอาจารย์รายงานข้อมูลตามเพศของผู้ตอบแบบสอบถาม

2. ค่าสถิติพื้นฐานแสดงความถี่และร้อยละของความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่งด้านความเหมาะสม เนื้อหาสาระ และการนำไปใช้ประโยชน์

3. ค่าสถิติพื้นฐาน แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าความแปรปรวนของความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่งด้านความเหมาะสม เนื้อหาสาระ และการนำไปใช้ประโยชน์

4. ค่าสถิติพื้นฐาน แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าความแปรปรวนของความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเพศชายและเพศหญิงต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่งด้านความเหมาะสม เนื้อหาสาระ และการนำไปใช้ประโยชน์

5. เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่ง แยกตามเพศโดยรวม และด้านความเหมาะสม เนื้อหาสาระ การนำไปใช้ประโยชน์

6. เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีชั้นเรียนต่างกันต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่งด้านความเหมาะสม เนื้อหาสาระ การนำไปใช้ประโยชน์

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลได้ผลดังนี้

1. ร้อยละของความคิดเห็นของนักเรียน ผู้ปกครองและอาจารย์ต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่ง มีความคิดเห็นว่า การรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่งมีความเหมาะสมมากในทุกรายการตั้งแต่ร้อยละ 41.3 ถึงร้อยละ 52.8
2. ร้อยละของความคิดเห็นของนักเรียน ผู้ปกครองและอาจารย์ต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่ง มีความคิดเห็นว่า การรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่งมีเนื้อหาสาระมากในทุกรายการตั้งแต่ร้อยละ 47.1 ถึงร้อยละ 57.7
3. ร้อยละของความคิดเห็นของนักเรียน ผู้ปกครองและอาจารย์ต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่ง มีความคิดเห็นว่า การรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่งสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้มากในทุกรายการตั้งแต่ร้อยละ 39.8 ถึงร้อยละ 52.6
4. ค่าเฉลี่ยรวมของความคิดเห็นของนักเรียน ผู้ปกครองและอาจารย์ต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่งด้านความเหมาะสมอยู่ในระดับเหมาะสมมากเท่ากับ 3.6993
5. ค่าเฉลี่ยรวมของความคิดเห็นของนักเรียน ผู้ปกครองและอาจารย์ต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่งด้านเนื้อหาสาระอยู่ในระดับเหมาะสมมากเท่ากับ 3.9004
6. ค่าเฉลี่ยรวมของความคิดเห็นของนักเรียน ผู้ปกครอง และอาจารย์ต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่งด้านการนำไปใช้ประโยชน์อยู่ในระดับเหมาะสมมากเท่ากับ 4.0027
7. ค่าเฉลี่ยรวมของความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเพศชายและเพศหญิงต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่งด้านความเหมาะสมอยู่ในระดับเหมาะสมมากเท่ากับ 3.6575 และ 3.7284 ตามลำดับ
8. ค่าเฉลี่ยรวมของความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเพศชายและเพศหญิงต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่งด้านเนื้อหาสาระอยู่ในระดับเหมาะสมมากเท่ากับ 3.8566 และ 3.9310 ตามลำดับ
9. ค่าเฉลี่ยรวมของความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเพศชายและเพศหญิงต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่งด้านการนำไปใช้ประโยชน์อยู่ในระดับเหมาะสมมากเท่ากับ 3.9444 และ 4.0434 ตามลำดับ
10. การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่งแยกตามเพศได้ผลดังนี้
 - 10.1 นักเรียนชายและนักเรียนหญิง มีความคิดเห็นต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่งด้านการนำไปใช้ประโยชน์และความคิดเห็นโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความคิดเห็นด้านความเหมาะสมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนทั้งสองเพศมีความคิดเห็น

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยตั้งความมุ่งหมายดังนี้

1. เพื่อพัฒนารูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่งของนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ให้สื่อความหมายได้ชัดเจนยิ่งขึ้น เปลี่ยนความเป็นนามธรรมให้เป็นรูปธรรม

2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียน ผู้ปกครองและอาจารย์ต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่ง

3. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นแยกตามเพศของนักเรียน ผู้ปกครองและอาจารย์ต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่ง

4. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นแยกตามชั้นเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่ง

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือ กลุ่มตัวอย่างจากโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ปีการศึกษา 2543 จำนวน 2,124 คน ดังนี้

นักเรียนทั้งหมด 1,034 คน เป็นนักเรียนชาย 472 คน นักเรียนหญิง 562 คน

ผู้ปกครองทั้งหมด 1,034 คน เป็นผู้ปกครองชาย 472 คน ผู้ปกครองหญิง 562 คน

อาจารย์ทั้งหมด 56 คน เป็นอาจารย์ชาย 20 คน อาจารย์หญิง 36 คน

หลังจากแจกแบบสอบถามให้แก่กลุ่มตัวอย่างดังกล่าวแล้ว ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาดังนี้

นักเรียนทั้งหมด 827 คน เป็นนักเรียนชาย 327 คน นักเรียนหญิง 500 คน

ผู้ปกครองทั้งหมด 783 คน เป็นผู้ปกครองชาย 338 คน ผู้ปกครองหญิง 445 คน

อาจารย์ทั้งหมด 56 คน เป็นอาจารย์ชาย 20 คน อาจารย์หญิง 36 คน

รวมกลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นข้อมูลนำมาวิเคราะห์ จำนวน 1,666 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามจำนวน 1 ฉบับ ซึ่งเป็นแบบสอบถามประมาณค่า 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด พร้อมทั้งใบรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่งของนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)

ต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่งด้านเนื้อหาสาระแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

10.2 ผู้ปกครองชายและผู้ปกครองหญิง มีความคิดเห็นต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่งด้านการนำไปใช้ประโยชน์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผู้ปกครองทั้งสองเพศ มีความคิดเห็นต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่งด้านความเหมาะสม ด้านเนื้อหาสาระ และความคิดเห็นโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

10.3 อาจารย์ชายและอาจารย์หญิง มีความคิดเห็นต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่งด้านการนำไปใช้ประโยชน์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และอาจารย์ทั้งสองเพศ มีความคิดเห็นต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่งด้านความเหมาะสม ด้านเนื้อหาสาระ และความคิดเห็นโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

11. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีชั้นเรียนต่างกัน พบว่า

11.1 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีชั้นเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่งด้านความเหมาะสมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อทดสอบรายคู่ด้วยวิธีของเซฟเฟพบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

11.2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีชั้นเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่งด้านการนำไปใช้ประโยชน์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อทดสอบรายคู่ด้วยวิธีของเซฟเฟพบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

อภิปรายผล

เนื่องจากผู้วิจัยเคยทำงานด้านวัดผลระหว่างปีการศึกษา 2531 – 2538 ทำให้ผู้วิจัยได้ความคิดที่จะรายงานผลการเรียนด้วยรูปแบบอื่นๆ ที่สามารถแปลความหมายได้ชัดเจน เมื่อเห็นภาพแล้วสามารถแปลผลการเรียนได้สะดวกและรวดเร็ว ง่ายต่อการอ่านผล สามารถเข้าใจผลการเรียนของตัวนักเรียนเองและของนักเรียนในปกครอง ผู้วิจัยจึงได้ออกแบบสอบถามเพื่อสอบถามผู้ปกครองนักเรียน เมื่อปลายปีการศึกษา 2541 จำนวน 3 ครั้ง ครั้งแรกเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการรายงานผลการเรียน 3 ชนิด ได้แก่ ชนิดแท่ง ชนิดเส้นภาพ และชนิดวงกลม พบว่าผู้ปกครองส่วนใหญ่ต้องการให้รายงานผลการเรียนเป็นชนิดแท่งและชนิดเส้นภาพ ซึ่งแบบสอบถามครั้งที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับ

รูปแบบการรายงานผลการเรียนของนักเรียนทั้ง 2 รูปแบบ และให้ตัวอย่างการรายงานผลการเรียนทั้ง 2 รูปแบบ พบว่า ถ้าให้เลือกระหว่างรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง ผู้ปกครองต้องการให้นำเสนอในรูปของกราฟแท่ง อาจจะด้วยเหตุผลที่กราฟแท่งเป็นการนำเสนอข้อมูลที่อ่านเข้าใจง่าย และในใบรายงานผลการเรียนของนักเรียนนั้น ต้องการให้ผู้ปกครองสามารถเปรียบเทียบผลการเรียนของนักเรียนได้ทุกวิชา สามารถบอกได้ว่าเก่ง-อ่อนวิชาใด เก่งวิชาใดมากที่สุด อ่อนวิชาใดมากที่สุด วิชาใดที่อยู่สูงกว่าหรือต่ำกว่าค่าเฉลี่ย วิชาใดมีความสามารถในตำแหน่งที่เหนือกว่านักเรียนคนอื่น ๆ ก็คน สามารถบอกอันดับที่ของผลการเรียนในระดับห้องและระดับชั้น แบบสอบถามครั้งที่ 3 จึงเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่งและตัวอย่างการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่ง ซึ่งจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนั้น ทำให้ได้รูปแบบการรายงานผลการเรียนของนักเรียนที่นำเสนอในรูปของกราฟแท่ง โดยมีโครงสร้างของรูปแบบประกอบด้วย รหัสของรายวิชา คะแนนเต็ม คะแนนสูงสุด คะแนนต่ำสุด คะแนนเฉลี่ย คะแนนที่นักเรียนได้ คะแนน T-ปกติ และเปอร์เซ็นต์ไทล์ ตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในด้านรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่ง พบว่ารูปแบบการรายงานผลการเรียนมีความเหมาะสมดีแล้ว ดูแล้วชัดเจน เข้าใจง่าย อ่านผลได้รวดเร็วขึ้น และต้องการให้มีการนำเสนอผลการรายงานผลการเรียนรูปแบบนี้ตลอดทุกปีการศึกษา สำหรับด้านเนื้อหาสาระของการรายงานผลการเรียน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความเห็นว่ามีเนื้อหาสาระครบถ้วนตามที่ต้องการทราบดี สามารถสื่อความหมายได้ชัดเจน เห็นภาพพจน์การเรียนของนักเรียนได้เป็นอย่างดี และด้านการนำไปใช้ประโยชน์ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความเห็นว่ามีประโยชน์มากเน้นการพัฒนาแบบที่สามารถทำความเข้าใจให้กับผู้อ่านได้ดี ประหยัดเวลา เข้าใจง่าย สำหรับนักเรียนจะทำให้ นักเรียนมีแรงกระตุ้นทำให้เกิดความมุ่งมั่น อุดสาหะ เอาใจใส่ต่อการเรียนมากขึ้น เพราะนักเรียนสามารถประเมินผลการเรียนของตนเองได้ สามารถวิเคราะห์ได้ว่าตนเองมีขีดความสามารถอยู่ระดับใด มีความถนัดในด้านใด สำหรับผู้ปกครอง สามารถนำไปใช้ในการพูดจาดักเตือนนักเรียนให้ทราบว่าการเรียนของนักเรียนอยู่ในระดับใด จะต้องวางแผนการเรียนอย่างไร จะให้การสนับสนุนหรือช่วยเหลือ เอาใจใส่กับนักเรียนในด้านใดเป็นพิเศษ สำหรับอาจารย์สามารถใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอน และการประเมินผล สำหรับงานแนะแนวจะทำให้เห็นความชัดเจนเกี่ยวกับวิชาเฉพาะที่ต้องใช้ประกอบการตัดสินใจในการเลือกแผนการเรียน หรือศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัย สำหรับฝ่ายวิชาการ ฝ่ายปกครองและฝ่ายอื่นๆ สามารถนำไปใช้เป็นแฟ้มสะสมงาน (Portfolio) เพื่อการพัฒนานักเรียนในด้านต่างๆ ต่อไป (อุทุมพร (ทองอุไทย) จามรมาน. 2540 : 91)

ปลายปีการศึกษา 2543 ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าวิจัยเพิ่มเติม โดยทดลองใช้ใบรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่งแบบเดิม และออกแบบสอบถามเพื่อสอบถามนักเรียน ผู้ปกครอง และอาจารย์ด้วยจุดมุ่งหมายดังนี้

1. เพื่อพัฒนารูปแบบการรายงานผลการเรียนของนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ให้สื่อความหมายได้ชัดเจนยิ่งขึ้นนั้น การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้พบว่า นักเรียน ผู้ปกครอง และอาจารย์ ได้ให้ความคิดเห็นเพิ่มเติมดังนี้

- ตรงช่องคะแนน T-ปกติที่ได้ ไม่ควรทำเป็นสีทึบ เพราะจะทำให้อ่านตัวเลขที่กำกับในช่องนี้มองไม่เห็น
- คะแนนดิบที่ได้ และคะแนน T ปกติที่ได้ไม่ชัดเจน เพราะเป็นแถบสีเข้มควรใช้วิธีติกรอบรอบตัวเลขแต่ละตัว หรือใช้วิธีอื่นๆ แทน
 - การทำกรอบดำทับตัวหนังสือนั้นจะทำให้มองตัวหนังสือไม่เห็น
 - คะแนน T ปกติที่ได้ไม่ชัดเจน
 - ช่องคะแนน T ไม่ควร Screen ดำ ทำให้อ่านยากควรใช้ Mode ตัวเลขที่หนาขึ้น
 - น่าจะมีตัวเลขอยู่ข้างบนกราฟ
 - การจัดรูปแบบมีเนื้อหามากเกินไป บางอย่างไม่จำเป็นต้องรวมอยู่ในกราฟ
 - ข้อมูลมากเกินไปต่อกระดาษ 1 แผ่น หากแยกออกจากกันให้เป็นส่วนๆ ใช้หลายแผ่น น่าจะดูง่ายขึ้น เช่น การเปรียบเทียบ ลำดับแต่ละวิชา แต่ละคน แต่ละชั้น
 - การวางรูปภาพของระดับความสามารถ ถ้าเล็กกว่านี้จะดี เพราะจะทำให้มีพื้นที่ของกราฟและตัวอักษรใหญ่ชัดเจนขึ้น
 - การบอกผลการเรียน โดยส่วนรวมในแต่ละบุคคลว่าอยู่ในระดับอะไร เช่น ระดับเก่ง ควรจะให้เกณฑ์ว่าเกณฑ์เท่าไร จึงจะอยู่ในระดับเก่ง
 - ควรมีการชี้แจงวิธีอ่านคะแนน อย่างละเอียดและเข้าใจง่ายแก่นักเรียน ผู้ปกครอง และอาจารย์
- การอธิบายความหมายของคำศัพท์เฉพาะทางวิชาการ ยังใช้คำที่เป็นภาษาคณิตศาสตร์มากเกินไป ทำให้เข้าใจยาก
- การอธิบายความหมายของศัพท์เฉพาะทางวิชาการ เช่น คะแนนมาตรฐานในหน้า 3 มีความหมายคล้ายคลึงกับคำอธิบายในหน้า 2 อาจจะเขียนสรุปรวมกันได้ จะได้ไม่ซ้ำซ้อน
- การอธิบายความหมายของศัพท์เฉพาะทางวิชาการ อยากจะให้เป็นข้อความที่กะทัดรัด อ่านแล้วเข้าใจง่าย เพราะผู้ปกครองไม่ใช่ นักวิชาการ ไม่อยากให้อธิบายยาวจนเกินไป

- ควรเปลี่ยนหัวข้อ “ลำดับที่ได้ในชั้น” เป็น “ลำดับที่ได้ในระดับชั้น” “ลำดับที่ได้ในห้อง” ไม่จำเป็นต้องมี

- ตัวเลขของคะแนน T-ปกติ ที่ได้ของฉบับนี้ไม่ชัดเจน แต่ถ้าเป็นต้นฉบับที่พิมพ์ให้ผู้ปกครองคงจะชัดเจนมากกว่านี้

- ขนาดตัวอักษรที่ทำตัวเข้มของรายวิชาหลักที่ใช้แนะเข้าแผนการเรียน ควรมีขนาดใหญ่และเข้มมากกว่านี้

- ควรรายงานผลการเรียนเฉลี่ย (G.P.A.) เป็นรายภาค หรือผลการเรียนเฉลี่ยสะสมด้วย จะทำให้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น และเพื่อนำไปเปรียบเทียบเป็นความสามารถโดยรวมของนักเรียนคนนี้ เปรียบเทียบกับคนอื่น ๆ ทั้งหมด

- เวลาดูผลการเรียน และจะประเมินความสามารถนักเรียนจะดูที่ พัฒนาการของนักเรียน เป็นหลักคือ ดูตั้งแต่ ม.1 ภาค 1 – ภาค 2 ม.2 ภาค 1 – ภาค 2 ม.3 ภาค 1 – ภาค 2 เฉพาะของนักเรียน ไม่ต้องการดูเปรียบเทียบกับคนอื่น

- คำบรรยายที่เน้นการดู แสดงว่านักเรียนมีความสามารถระดับใด ไม่จำเป็นต้องมีก็ได้ เพราะให้คำบรรยายไว้ที่คะแนน T แล้ว

- ควรเปลี่ยนข้อความที่เปรียบเทียบความสามารถกับกลุ่มจากคำว่า “ชนะเพื่อน ๆ” เปลี่ยนเป็น “ได้คะแนนมากกว่าเพื่อน” “เก่งกว่าเพื่อน ๆ” เปลี่ยนเป็น “ไม่แพ้เพื่อน ๆ” “เก่งที่สุดเลย” เปลี่ยนเป็น “ทำได้ดีที่สุดแล้ว” หรือ “สำเร็จสูงสุดแล้วนะ” เพราะอ่านดูแล้วเหมือนเป็นการแข่งขันกันมาก หากนักเรียนเอาไปเปรียบเทียบกับเพื่อน เพื่อนที่สอบได้คะแนนน้อยอาจหมดกำลังใจ

- ควรสลับระหว่างตารางกราฟกับตารางข้อมูล โดยให้กราฟอยู่บน ข้อมูลอยู่ล่าง

จากความคิดเห็นเพิ่มเติมดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยได้พัฒนารูปแบบการรายงานผลการเรียน ดังใบรายงานผลการเรียนดังนี้

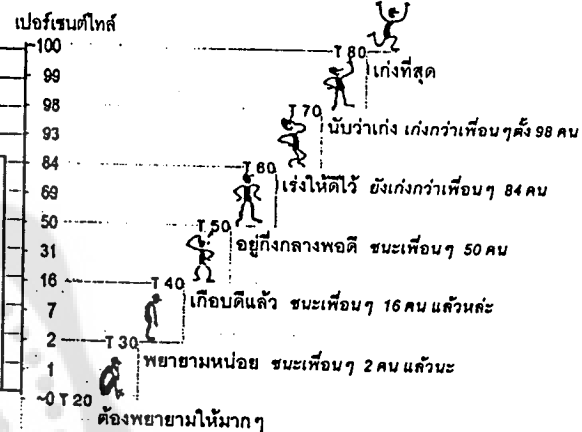
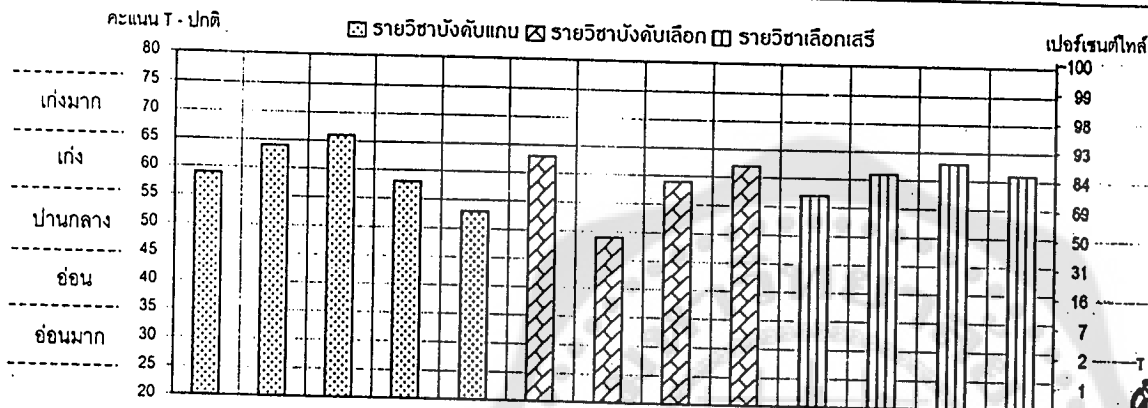

โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) กรุงเทพมหานคร

รายงานผลการเรียน ปลายภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา

ชื่อ - สกุล : ด.ญ.ดวงหทัยยา ภูฎาคาร เลขประจำตัว : ชั้น :

นำเสนอโดย : ผศ.มัทนภี ภูฎาคาร

จากนักเรียน 100 คน นักเรียนมีความสามารถระดับใด เมื่อเทียบกับกลุ่ม?

รายวิชา	ภาษาไทย	โลกของเรา	วิทยาศาสตร์	พละานัย 5	ศิลปะกับชีวิต 5	โลกในยุคปัจจุบัน	สุขศึกษา	พลศึกษา	วิศวกรรม	พระพุทธศาสนา	ภาษาอังกฤษหลัก	คณิตศาสตร์	จิตกรรม 3
ท 305	ส 305	ว 305	พ 305	ศ 305	ส 027	ท 015	ท 025	ง 321	ส 0112	อ 015	ค 011	ส 013	
คะแนนดิบเต็ม	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100
คะแนนดิบสูงสุด	95	96	91	100	93	95	93	100	99	97	96	100	98
คะแนนดิบต่ำสุด	22	29	22	27	33	26	27	22	44	31	28	23	62
คะแนนดิบเฉลี่ย	64.4	63.1	57.1	84.5	75.3	68.9	66.6	80.1	80.0	79.8	66.2	63.7	84.2
คะแนนดิบที่ได้	81	86	86	96	78	90	65	96	90	88	84	88	94
คะแนน T - ปกติที่ได้	59	64	66	58	53	63	49	59	62	57	61	63	61
ลำดับที่ได้ในห้อง	5	1	2	10	14	1	19	6	2	4	3	3	2
ลำดับที่ได้ในระดับชั้น	53	23	11	79	111	37	155	56	27	78	38	36	5
ระดับเกรดที่ได้	4	4	4	4	3	4	2	4	4	4	4	4	4

รายวิชาที่เน้นตัวเข้ม หมายถึง รายวิชาที่ใช้ในการ
เลือกแผนการเรียนเพื่อการศึกษาต่อใน
ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

การรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่งนี้ พบว่า สอดคล้องกับการรายงานผลการประกาศผลสอบระดับประถมศึกษา ประจำปีการศึกษา 2543-2544 ของโรงเรียนยอแซฟอุปถัมภ์สามพราน แสดงดังภาพประกอบ 22-23 และสอดคล้องกับการรายงานผลการทดสอบนักเรียนของมาร์คบุค 2002 แสดงดังภาพประกอบ 27 ซึ่งสถานศึกษาได้ให้ความสำคัญของการรายงานผลการเรียนให้เห็นเป็นรูปธรรม สื่อความหมายได้ชัดเจน และรวดเร็ว

2. การศึกษาความคิดเห็นต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่งของนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ผู้ตอบแบบสอบถาม 1,666 คน มีความคิดเห็นต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่งด้านความเหมาะสม เนื้อหาสาระ และการนำไปใช้ประโยชน์ ในระดับของความคิดเห็น / ความเหมาะสมมาก และมากที่สุดรวมกันในทุกรายการตั้งแต่ ร้อยละ 48.5 ถึงร้อยละ 82.4 ดังตาราง 18

ตาราง 18 ร้อยละของผลรวมความคิดเห็น / ความเหมาะสมมากและมากที่สุดของผู้ตอบแบบสอบถามต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่งด้านความเหมาะสม ด้านเนื้อหาสาระ และด้านการนำไปใช้ประโยชน์

รายการ ที่	ด้านความเหมาะสม			ด้านเนื้อหาสาระ			ด้านการนำไปใช้ประโยชน์		
	ความคิดเห็น/ความเหมาะสม			ความคิดเห็น/ความเหมาะสม			ความคิดเห็น/ความเหมาะสม		
	มากที่สุด	มาก	รวม	มากที่สุด	มาก	รวม	มากที่สุด	มาก	รวม
1	7.8	44.2	52.0	19.3	57.7	77.0	30.8	50.7	81.5
2	7.2	41.3	48.5	15.4	53.1	68.5	25.5	50.7	76.2
3	11.3	48.7	60.0	26.1	50.8	76.9	28.8	49.6	78.4
4	17.2	52.8	70.0	22.6	50.2	72.8	30.4	47.8	78.2
5	21.1	51.5	72.6	26.6	48.1	74.7	27.1	52.6	79.7
6	20.8	49.2	70.0	25.2	48.0	73.2	31.7	50.7	82.4
7	19.4	50.5	69.9	24.8	48.7	73.5	23.3	48.1	71.4
8	17.4	49.3	66.7	24.2	47.8	72.0	30.0	44.8	74.8
9	17.6	46.0	63.6	24.3	47.8	72.1	25.3	48.1	73.4
10	17.1	44.7	61.8	26.3	47.1	73.4	40.9	39.8	80.7

จากตารางแสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นด้วยมากถึงมากที่สุดที่จะให้มีการนำเสนอการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่ง ซึ่งให้ข้อมูลเห็นชัดเจนเป็นรูปธรรมให้รายละเอียดหลากหลายประการ โดยเฉพาะด้านการนำไปใช้ประโยชน์ในรายการที่ 10 (หากทางโรงเรียนสามารถแจกรายงานผลการเรียนแบบนี้กับนักเรียนทุกคนได้จะเป็นการดี

และมีประโยชน์ต่อนักเรียนและผู้ปกครอง) จะพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็น / ความเหมาะสมมากที่สุดถึงร้อยละ 40.9 ซึ่งเป็นรายการเดียวเท่านั้นที่มีจำนวนร้อยละมากกว่าจำนวนร้อยละของความคิดเห็น / ความเหมาะสมมาก เป็นการชี้ชัดถึงความต้องการให้มีการแจก รายงานผลการเรียนแบบนี้ ให้เห็นเป็นรูปธรรมชัดเจนยิ่งขึ้นอย่างแท้จริง

ผู้ตอบแบบสอบถามได้ให้ความคิดเห็นเพิ่มเติมดังนี้

- รูปแบบการนำเสนอเหมาะสม สื่อความหมายได้ดี ช่วยให้เข้าใจมากขึ้น
- เป็นการดีมากเพราะนักเรียนจะได้รู้ข้อมูลของตัวเองว่าอ่อนวิชาใดและต้องขยันในวิชาใด เป็นต้น
- โดยภาพรวมดี หากสามารถแจกใบรายงานผลนี้ให้กับนักเรียนและอาจารย์ประจำวิชาด้วย นอกจากที่ให้แก่อาจารย์ประจำชั้น
- ทำให้นักเรียนสามารถนำข้อมูลมาประเมินตนเอง นำไปสู่การพัฒนาตนเอง ผู้ปกครองมองเห็นภาพ / ข้อมูล ดีความได้ง่ายขึ้น สามารถส่งเสริม สนับสนุนนักเรียนได้ดีขึ้น
- ดี เพราะช่วยให้นักเรียนประเมินผลการเรียนของตนได้ว่าอยู่ลำดับที่เท่าใดในห้องเรียน หรืออยู่ลำดับใดของชั้น ถ้านักเรียนต้องการจะปรับปรุงหรือต้องการให้ผลการเรียนของตนดี จะได้วางแผนการเรียนของตนได้ ช่วยให้นักเรียนและผู้ปกครองสามารถสรุปผลการเรียนได้ง่าย โดยไม่ต้องใช้คำอธิบายที่เป็นภาษาพูด หรือภาษาเขียนมากนัก การสื่อความหมายด้วยกราฟ หรือรูปภาพ จะใช้อธิบายสิ่งที่เป็นนามธรรมที่เปรียบเทียบได้ดี
- นักเรียนสามารถนำไปใช้เป็นส่วนหนึ่งของแฟ้มสะสมงานของตนเองได้
- หากสามารถทำได้ อยากจะให้เริ่มแจกผลการเรียนลักษณะนี้ ตั้งแต่เทอมหน้าเป็นต้นไป

แต่การรายงานผลการเรียนที่ดีและสมบูรณ์ก่อให้เกิดประโยชน์ได้นั้นองค์ประกอบต่าง ๆ ต้องมีคุณภาพ ต้องมีการตรวจสอบข้อมูลให้ถูกต้องแน่นอน เพื่อจะได้ชี้ให้เห็นถึงการแปลความหมายที่ถูกต้อง และชัดเจนมากยิ่งขึ้น ดังที่ (ประกิจ รัตนสุวรรณ, 2525 : 46) กล่าวว่า การวัดผลการศึกษที่ดีย่อมต้องการให้ได้ผลที่มีคุณภาพเที่ยงตรงและเชื่อถือได้ ดังนั้นในการวัดผลทุกครั้ง จึงต้องกระทำอย่างละเอียดรอบคอบ มีขั้นตอนการดำเนินการที่เป็นไปตามหลักการวัดผลที่ดี

3. ค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม 1,666 คน ต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่งด้านความเหมาะสม เนื้อหาสาระ และการนำไปใช้ประโยชน์อยู่ในระดับมากทุกด้าน (ตาราง 5 – ตาราง 7) สิ่งที่ผู้วิจัยควรปรับแก้ คือ ขนาดของตัวหนังสือและขนาดของตัวเลขที่ใช้ในใบรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่งมีความเหมาะสมปานกลาง ดังนั้น ควรปรับแก้โดยการเพิ่มขนาดของตัวอักษร และตัวเลขให้มีขนาดใหญ่ขึ้น ซึ่งแตกต่างจากการศึกษาของผู้วิจัย เมื่อปีการศึกษา 2541 (มัทธนี ภูฎาคาร, 2542 : 39) ที่นักเรียน ผู้ปกครอง อาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่าย

มัธยม) นักวิชาการและนักวัดผลมีความคิดเห็นว่า ขนาดของตัวเลขที่ใช้ในใบรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่งมีความเหมาะสมมาก

4. การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่ง ที่แยกตามเพศ สามารถวิเคราะห์ได้ดังนี้

4.1 นักเรียนชายและนักเรียนหญิง มีความคิดเห็นต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่ง แตกต่างกันคือ

นักเรียนชาย และนักเรียนหญิงมีความคิดเห็นต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่งด้านการนำไปใช้ประโยชน์และความคิดเห็นโดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีความคิดเห็นด้านความเหมาะสมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ กัญชลี ศรีพรหม (2541 : 82) ปัญญา คล้ายจันทร์ (2541 : 111) ที่พบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นด้านการควบคุมความประพฤติ ระเบียบวินัยนักเรียน และด้านการจัดกิจกรรมนักเรียนแตกต่างกัน โดยนักเรียนหญิงมีความเห็นว่ารูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่งสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้มากกว่านักเรียนชาย (ค่าเฉลี่ย = 3.8211, 4.0064) นักเรียนหญิงมีความเห็นโดยรวมต่างจากนักเรียนชาย (ค่าเฉลี่ย = 3.7398, 3.8662) แต่นักเรียนชายคิดว่ารูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่งมีความเหมาะสมมากกว่านักเรียนหญิง (ค่าเฉลี่ย = 3.933, 3.6916)

เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่งด้านการนำไปใช้ประโยชน์ แตกต่างกัน โดยนักเรียนชายมีความคิดเห็นว่า สามารถนำไปรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่งไปใช้ประโยชน์ได้มาก แต่เมื่อศึกษาค่าเฉลี่ยจะพบว่า ค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของนักเรียนชายด้านการนำไปใช้ประโยชน์ต่ำกว่าความคิดเห็นของผู้ปกครองและความคิดเห็นของอาจารย์ ซึ่งอาจารย์ประจำชั้น อาจารย์ผู้สอน อาจารย์วัดผลและประเมินผล อาจารย์แนะแนว หรือผู้ปกครองควรชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจถึงประโยชน์ของการศึกษาผลการเรียนของตน และให้นักเรียนรู้จักวางจุดมุ่งหมายในการพัฒนาและวางแผนงานเพื่อแก้ไขผลการเรียนของตน

4.2 นักเรียนชายกับนักเรียนหญิง ผู้ปกครองชายกับผู้ปกครองหญิง และอาจารย์ชายกับอาจารย์หญิง มีความคิดเห็นต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่งเหมือนกันคือ

1) นักเรียนชายและนักเรียนหญิง มีความคิดเห็นต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่งด้านเนื้อหาสาระไม่แตกต่างกัน (ค่าเฉลี่ย = 3.8049, 3.6006) ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ อัมพร เมฆานันท์ (2540 : 48) ที่พบว่า นักเรียนชายหญิง โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) มีความรู้เกี่ยวกับการ

ป้องกันโรคเอดส์ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับการศึกษาของ ทวีศิลป์ พรหมสุวรรณ (2542 : 83) ที่พบว่า นักเรียนชายหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) มีเจตคติต่อการเรียนกลุ่มวิชาการทำงานและอาชีพด้านครูผู้สอนและด้านวิชาการงานอาชีพไม่แตกต่างกัน และสุนันทา มนัสมงคล (2542 : 115) พบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) มีเจตคติต่อเรื่องมรดกทางพันธุกรรมไม่แตกต่างกัน

2) ผู้ปกครองชายและผู้ปกครองหญิง มีความคิดเห็นต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่งด้านความเหมาะสม ด้านเนื้อหาสาระ ด้านการนำไปใช้ประโยชน์ และความคิดเห็นโดยรวมเหมือนกัน คือมีความคิดว่า รูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่ง มีความเหมาะสมมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.7080, 3.7474) มีเนื้อหาสาระมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.8891, 3.9454) สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้มาก (ค่าเฉลี่ย = 4.0364, 4.0571) และมีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.8781, 3.9166) เหมือนกัน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ วัฒนาวดี เกิดโชคงาม (2540 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า ผู้ปกครองชายและผู้ปกครองหญิงมีทัศนคติต่อดนตรีไทยโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน แต่แตกต่างจากการศึกษาของ วิไลรัตน์ ชันธเจริญ (2539 : 70) ที่พบว่า ผู้ปกครองหญิงของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) มีส่วนร่วมด้านประชาสัมพันธ์ และด้านประเมินผลมากกว่าผู้ปกครองชาย

3) อาจารย์ชายและอาจารย์หญิง มีความคิดเห็นต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่งด้านความเหมาะสม ด้านเนื้อหาสาระ ด้านการนำไปใช้ประโยชน์ และความคิดเห็นโดยรวมไม่แตกต่างกัน คือ มีความคิดเห็นว่าการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่งมีความเหมาะสมมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.8400, 4.0056) มีเนื้อหาสาระมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.1550, 4.1750) สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้มาก (ค่าเฉลี่ย = 4.4050, 4.3889) และมีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.1333, 4.1898) ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ พิมพรรณ ทองกลิ่น (2531 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า ครูชายและครูหญิงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมทั้งหมดในโรงเรียนไม่แตกต่างกัน และ เพียงใจ พรหมทัศนานนท์ (2541 : 81) พบว่า ทัศนะของอาจารย์ชายและอาจารย์หญิงต่อบทบาทของผู้บริหารโรงเรียนที่มีต่อการส่งเสริมการวิจัยในโรงเรียนสาธิต ไม่แตกต่างกัน แต่แตกต่างจากการศึกษาของ ศรีสุพรรณ ภิรมย์ทอง (2541 : 61) ที่พบว่า อาจารย์ชายและอาจารย์หญิง มีความรู้เกี่ยวกับการทำงานวิจัยแตกต่างกันและด้านทุนวิจัยแตกต่างกัน ประสงค์ วงศาโรจน์ (2541 : 65) พบว่า อาจารย์ชายและอาจารย์หญิงมีทัศนะต่อสภาพแวดล้อมด้านกายภาพต่างกัน

เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง ผู้ปกครองชายกับผู้ปกครองหญิง และอาจารย์ชายกับอาจารย์หญิง มีความคิดเห็นต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่ง ด้านความเหมาะสม ด้านเนื้อหา

สาระ ด้านการนำไปใช้ประโยชน์ และความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมากเหมือนกัน โดยผู้วิจัยพบข้อสังเกตว่าค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของอาจารย์ชายและอาจารย์หญิงสูงกว่าค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของนักเรียนและผู้ปกครอง ซึ่งอาจเป็นเพราะอาจารย์เป็นผู้ใช้ผลการเรียนของนักเรียนมากในการให้คำปรึกษาแก่นักเรียนและผู้ปกครอง อาจารย์จึงมีความคิดเห็นเฉลี่ยระดับมากทุกด้านและมีความคิดเห็นเฉลี่ยสูงที่สุดในเรื่องการนำไปใช้ประโยชน์ได้มากกว่าผู้ปกครองและนักเรียน

5. การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีชั้นเรียนต่างกัน พบว่า

5.1 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีชั้นเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่งด้านความเหมาะสมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อทดสอบรายคู่ด้วยวิธีของเซฟเฟไม่พบความแตกต่าง

5.2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีชั้นเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่งด้านการนำไปใช้ประโยชน์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อทดสอบรายคู่ด้วยวิธีของเซฟเฟไม่พบความแตกต่าง

การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีชั้นเรียนต่างกัน และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีชั้นเรียนต่างกัน พบว่า ไม่มีคู่ใดแตกต่างกัน อาจจะต้องดูเหตุผลที่นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น คือ ม.1 ม.2 และ ม.3 และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย คือ ม.4 ม.5 และ ม.6 อยู่ในวัยที่ใกล้เคียงกันมาก จึงมีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องจากนักเรียนในวัยเดียวกัน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ บุปผา ม้วยแก้ว (2542 : 79) พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ที่มีระดับชั้นปีต่างกันมีเจตคติเกี่ยวกับการสูบบุหรี่ไม่แตกต่างกัน สุนันทา มั่นสมงคล (2542 : 109) พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีเจตคติต่อเรื่องมรดกทางพันธุกรรมไม่แตกต่างกัน และ สุภีร์ ค่ายหนองสง (2530 : 56) ได้รายงานว่ นักเรียนที่มีระดับชั้นเรียนต่างกันมีคะแนนเฉลี่ยด้านความสนใจทางวิทยาศาสตร์ไม่ต่างกัน ระวีวรรณ ศรีคร้ามครัน (2525 : 113) พบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีความคิดเห็นต่อมหาวิทยาลัยรามคำแหง ด้านความสามารถทางวิชาการของมหาวิทยาลัยไม่แตกต่างกัน

การรายงานผลการเรียนของนักเรียนเป็นรูปกราฟแท่งนี้มีความเหมาะสมมาก มีเนื้อหาสาระมาก นำไปใช้ประโยชน์ได้มาก สามารถทำความเข้าใจให้กับผู้อ่านได้ดี ประหยัดเวลาเข้าใจง่าย เห็นเป็นรูปธรรม สื่อความหมายได้ชัดเจนและรวดเร็ว ผู้ปกครองสามารถมองเห็นภาพ / ข้อมูล ได้ง่าย สามารถส่งเสริมสนับสนุนนักเรียนได้ดี และทำให้นักเรียน

สามารถนำข้อมูลมาประเมินตนเองและประเมินผลการเรียนของตนได้ว่าอยู่ลำดับที่เท่าใดในห้องหรืออยู่ลำดับใดของชั้น ถ้านักเรียนต้องการจะปรับปรุงหรือต้องการให้ผลการเรียนของตนดี จะได้วางแผนการเรียนของตนได้ นอกจากนั้นยังช่วยให้นักเรียนและผู้ปกครองสามารถสรุปผลการเรียนได้ง่าย โดยไม่ต้องใช้คำอธิบายที่เป็นภาษาพูด หรือภาษาเขียน การรายงานผลด้วยกราฟแท่งใช้เป็นเครื่องมือชี้วัด (Texas Learning Index : TLI) (Texas Assessment of Academic Skills. 1966 : <http://www.tea.state.tx.us>) ที่ให้นักเรียน ผู้ปกครองและโรงเรียนใช้ในการเปรียบเทียบผลการเรียนของนักเรียนกับเกณฑ์มาตรฐาน ใช้เปรียบเทียบผลการเรียนของนักเรียนในปีต่างๆ ใช้รายงานความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียนในแต่ละปี สามารถรายงานผลการสอนที่กระทำอย่างต่อเนื่อง นอกจากนั้นยังใช้การรายงานผลนี้เป็นเครื่องมือชี้แสดงว่า แต่ละปีนักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนหรือไม่

ข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการศึกษาค้นคว้าไปใช้ดังนี้

1. ควรนำการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่งของนักเรียนไปใช้ให้เป็นประโยชน์ เช่น ใช้ในการส่งเสริมสนับสนุนนักเรียนที่พบว่า มีความสามารถวิชาเฉพาะสูงนำเสนอส่งเสริมสนับสนุน หรือนำมาปรับปรุงแก้ไขนักเรียนที่พบว่ามีความสามารถต่ำ เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน
2. ควรรายงานผลการเรียนของนักเรียนอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้นักเรียน ผู้ปกครอง และอาจารย์เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมด้านการเรียนของนักเรียน โดยสามารถใช้รูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่งทุกครั้ง
3. สามารถนำรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่งไปประยุกต์ใช้กับนักเรียนระดับประถมศึกษาและระดับอุดมศึกษาได้
4. สามารถนำรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่งไปประยุกต์ใช้กับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของกรมวิชาการ โดยเปลี่ยนรายวิชาเป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้ได้
5. ใบรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่งนี้ สามารถแสดงสถิติออกมาเป็นกราฟที่มีสีแตกต่างกันได้
6. ใบรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่งนี้ สามารถเลือกให้แสดงเฉพาะรายวิชาบังคับแกน รายวิชาบังคับเลือก หรือรายวิชาเลือกเสรีอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือสามารถเลือกให้แสดงรายวิชาที่ต้องการได้
7. การรายงานผลปลายภาคเรียนควรจะแสดงการเปรียบเทียบผลการเรียนกลางภาค และผลการเรียนปลายภาค พร้อมกันโดยแสดงเป็นรูปกราฟแท่งเปรียบเทียบกัน จะทำให้นักเรียนรู้ระดับความสามารถของตนได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

8. สิ้นปีการศึกษา แต่ละปีการศึกษา ควรจะแสดงการเปรียบเทียบผลการเรียนของภาคเรียนที่ 1 และภาคเรียนที่ 2 พร้อมกันโดยแสดงเป็นรูปภาพแท่งเปรียบเทียบกัน จะทำให้นักเรียนรู้ระดับความสามารถของตนได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

9. ในแต่ละช่วงชั้น ควรรายงานผลการเรียนเป็นรูปภาพแท่ง จะทำให้นักเรียนสามารถใช้ผลการเรียนของตนในการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนหรือใช้ในการศึกษาต่อระดับมหาวิทยาลัย เพราะจะเปรียบเทียบผลการเรียนทั้ง 6 ภาคเรียนให้เห็นอย่างชัดเจน

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมล สุดประเสริฐ แปล. (2538.). "การปฏิรูปการศึกษาทั้งระบบ, "วารสารการศึกษาแห่งชาติ.
กรุงเทพฯ : ตุลาคม - พฤศจิกายน 30(1).
- กัญชลี ศรพรหม. (2541). เจตคติต่อการสอนเพศศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดลพบุรี. ปรินุญานิพนธ์ กศ.ม. (สุขศึกษา).
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. อัดสำเนา.
การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2544, มกราคม - มีนาคม). "จำนวนนักท่องเที่ยวเข้าพัก
โรงแรมและรายได้ของธุรกิจโรงแรมในจังหวัดภูเก็ต ปี 2538 - 2545," จุลสาร
การท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ. 20(1).
- จงกล เกษคุ้ม. (2541). การศึกษาเปรียบเทียบการอบรมเลี้ยงดูเด็กของผู้ปกครองรุ่นปู่ย่า
ตายายกับผู้ปกครองรุ่นปัจจุบันในตำบลสาวะถี อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น.
ปรินุญานิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาปฐมวัย). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. อัดสำเนา.
- จรัมพร สุวรรณวัฒน์. (2542). การสำรวจปัญหาของนักเรียนมัธยมศึกษา โรงเรียน
ธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม จังหวัดปทุมธานี. ปรินุญานิพนธ์ กศ.ม.
(จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร. อัดสำเนา.
- จิระ เครือทราย สุปัณทิต เมฆขยาย และบัญญัติ สุขศรีงาม. "การศึกษาคุณภาพน้ำทางด้าน
แบคทีเรียในแม่น้ำบางปะกง," วารสารมหาวิทยาลัยบูรพา. 5(1) : มกราคม- มิถุนายน
2543 .
- ชมแข พงษ์เจริญ. (2542). การศึกษาการมีส่วนร่วมและความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อ
การปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา
ปรินุญานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. อัดสำเนา.
- ชวาล แพ้ด้กุล. (2518). เทคนิคการวัดผล. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- เชาวนา ขวลิตธำรง. (2534). เอกสารประกอบการสอนวิชา วม 401 การวัดผลการศึกษา.
กรุงเทพฯ : ภาควิชาพื้นฐานของการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน.
- ชูศรี วงศ์รัตน์. (2534). สถิติเพื่อการวิจัย. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร. ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ไชยา อังสุสุนทรมล. (2543). พฤติกรรมการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพของนักศึกษาวิทยาลัยชุมชนในวิทยาลัยพลศึกษาเขตภาคเหนือ. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. อัดสำเนา.
- ดวงฤดี ช่วยขำ. (2540). ทักษะคิดต่อการจัดการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี จังหวัดนครราชสีมา. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. อัดสำเนา.
- ทวีศิลป์ พรหมสุวรรณ. (2542). การศึกษาเจตคติต่อการเรียนกลุ่มวิชาการงานและอาชีพของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นงเยาว์ อุทุมพร. (2540). ความต้องการการนิเทศการสอนของครูธุรกิจ ในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. อัดสำเนา.
- นิภา เมธาวีชัย. (2536). การประเมินผลการเรียน. กรุงเทพฯ : ฝ่ายเอกสารตำรา สำนักส่งเสริมวิชาการ สถาบันราชภัฏธนบุรี.
- เนาวรัตน์ เหลืองรัตนเจริญ. (2541). ปัจจัยบางประการที่ส่งผลต่อเอกลักษณ์แห่งตนของวัยรุ่น ในเขตกรุงเทพมหานคร. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาพัฒนาการ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. อัดสำเนา.
- บรรดล สุขปิ๊ด. (2540). การประเมินผลและการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน. กรุงเทพฯ : กรุงเทพมหานครการพิมพ์.
- บัญชา ดาวกระจาย. (2539). พฤติกรรมของผู้ปกครองในการป้องกันสารเสพติดที่มีต่อนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (สุขศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. อัดสำเนา.
- บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. (2540). คู่มือการเรียบเรียงปรินญาณิพนธ์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์วิชัยพาณิชย์การพิมพ์.
- บุญเชิด ภิญโญนันตพงษ์. (ม.ป.ป.). การวัดและประเมินผลการศึกษาทฤษฎีและการประยุกต์. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2535). การวัดและการประเมินผลผลการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : ภาควิชาศึกษาศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.

- บุปผา ม้วยแก้ว. (2542). พฤติกรรมการสูบบุหรี่ของนักเรียนชายระดับมัธยมศึกษา
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม).
ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (สุขศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. อัดสำเนา.
- ปัญญา คล้ายจันทร์. (2541). ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนต่อการปฏิบัติงานกิจการ
นักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาส่วนกลาง กลุ่มที่ 4. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม.
(การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. อัดสำเนา.
- ประกิจ รัตนสุวรรณ. (2525). การวัดและประเมินผลทางการศึกษา. กรุงเทพฯ :
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ประคอง กรรณสูตร. (2525). สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ : บรรณกิจ.
- ประสงค์ วงศาโรจน์. (2541). สภาพแวดล้อมวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสมุทรสาคร ในทัศนะ
ของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา).
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. อัดสำเนา.
- ประเสริฐ วิเศษกิจ. (2542). ศึกษาความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการจัดการศึกษา
ของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม).
กรุงเทพฯ : โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม).
- ปราณี รัตน์. (2541). ตัวแปรคัดสรรที่ส่งผลต่อนิสัยรักการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 1 ในจังหวัดเชียงราย. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และ
สารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร. อัดสำเนา.
- พิมพรรณ ทองกลั่น. (2531). รายงานการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครู
เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนักเรียนที่ส่งเสริมลักษณะความเป็นพลเมืองดีของโรงเรียน
สาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- เพียงใจ พรหมทัศนานนท์. (2541). บทบาทของผู้บริหารโรงเรียนสาธิต ที่มีต่อการส่งเสริม
การวิจัยในโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม.
(การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร. อัดสำเนา.
- ไพศาล หวังพานิช. (2524). การวัดผลการศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษา
และจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- ภัทรา นิคมานนท์. (ม.ป.ป.). การประเมินผลการเรียน. กรุงเทพฯ : ภาควิชาทดสอบและวิจัย
คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏจันทรเกษม. อัดสำเนา.
- _____. (2534). การประเมินผลและการสร้างแบบทดสอบ. กรุงเทพฯ : คณะวิชาครุศาสตร์
วิทยาลัยจันทรเกษม สหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์. อัดสำเนา.
- มันทนี ภูภาคาร. (2542). รายงานการศึกษาค้นคว้าเรื่อง การพัฒนารูปแบบรายงานผล
การเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น 2542 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม). อัดสำเนา.
- มนัส พลายุ้ม. (2540). ความพอใจของผู้ปกครองนักเรียน ที่มีต่อการบริหารงานโรงเรียน
มัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดอ่างทอง. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.
(การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร. อัดสำเนา.
- มหาวิทยาลัยบูรพา. (2543, มกราคม - มิถุนายน). "การศึกษาคุณภาพน้ำทางด้านแบคทีเรีย
ในแม่น้ำบางปะกง จากสะพานรถไฟถึงวัดบางกรูด," วารสารมหาวิทยาลัยบูรพา.
ชลบุรี. 5(1).
- มรกต อิศรานุวัฒน์. (2541). การศึกษาความต้องการความรู้เพื่อพัฒนาคุณภาพการสอนของ
ครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ.
วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาผู้ใหญ่). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. อัดสำเนา.
- ยัง พิทยานิยม. (2523). การวัดผลการศึกษา. กรุงเทพฯ : หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา.
- ระวีวรรณ ศรีธรรมรัตน์. (2525). ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายใน
ส่วนกลางที่มีต่อมหาวิทยาลัยรามคำแหง. รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ราตรี นันทสุนทร. (2541). โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวัดและการประเมินทางการศึกษา.
สุราษฎร์ธานี : ภาควิชาทดสอบและวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏ
สุราษฎร์ธานี.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2538). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์สุวิริยาสาน. ภาควิชาการวัดผลและวิจัยทางการศึกษา มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร .
- _____. (2539). เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

- วัฒนชาติ เกิดโชคงาม. (2540). การศึกษาทัศนคติของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อดนตรีไทยของโรงเรียนมัธยมศึกษา ในเขตสาทร กรุงเทพมหานคร. ปรินญาณพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาผู้ใหญ่). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. อัดสำเนา.
- วารินทร์ แก้วอุไร. (2541). "แนวโน้มในการจัดการศึกษา : ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้และเรียนรู้ด้วยตนเอง," วารสารศึกษาศาสตร์. มหาวิทยาลัยนเรศวร. 3(2) : กันยายน - ธันวาคม.
- วิชาการ, กรม. (2535). คู่มือประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- _____. (2540). "ประกาศทบวงมหาวิทยาลัย เรื่องการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาระบบใหม่," กรุงเทพฯ : สำนักงานทดสอบทางการศึกษา กรมวิชาการ.
- วิไลรัตน์ ชันธุ์เจริญ. (2539). "การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในโครงการอาหารกลางวันของโรงเรียน วิเคราะห์ในกรณีของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร," กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศิริวรงค์ ปทุมมาศ. (2543). การปฏิบัติงานสอนของอาจารย์ในสถาบันราชภัฏกลุ่มภาคเหนือ ตามความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษา. ปรินญาณพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. อัดสำเนา.
- ศรินทิพย์ คำพุทธ. (2545). หลักสูตรพัฒนานักเรียนที่เรียนอ่อนในรายวิชาคณิตศาสตร์ เรื่องพหุนาม ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม).
- ศรีสุพรรณ ภิรมย์ทอง. (2541). ปัญหาและความต้องการในการทำงานวิจัยของอาจารย์และผู้ช่วยวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ปรินญาณพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. อัดสำเนา.
- ศรีวัฒนา พงศ์วรินทร์. (2539). ความคิดเห็นของครูผู้สอนในวิทยาลัยสารพัดช่างและวิทยาลัยการอาชีพเกี่ยวกับหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน พ.ศ.2533 ประเภทวิชาคหกรรม. ปรินญาณพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาผู้ใหญ่). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. อัดสำเนา.
- ศูนย์สารสนเทศเศรษฐกิจการค้า, กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์. (2542, พฤศจิกายน). สถิติการค้าระหว่างประเทศไทย. (มกราคม - กันยายน 2542). กรุงเทพฯ.

- ศึกษาธิการ, กระทรวง. (2539). "แนวทางการปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ.2539 – 2540," วารสารแนะแนว. กรุงเทพฯ : 30(161).
- _____. (2544) หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ โรงพิมพ์วัฒนาพานิช.
- _____. (2544 ก). คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์. กรุงเทพฯ : สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระทรวงศึกษาธิการ. โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- _____. (2545). แนวทางการวัดและประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ : สำนักงานทดสอบทางการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- สโตส นิยมจันทร์. (2541). การศึกษาปัญหาด้านการเรียน ส่วนตัวและสังคม และวิธีการเผชิญปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. อุดลำนเา.
- สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล. (2542, ตุลาคม). รายงานสถิติการศึกษา ปีการศึกษา 2542. กรุงเทพฯ : งานสถิติและข้อมูล ฝ่ายสถิติวิจัยและประเมินผล กองแผนงาน สำนักงานอธิการบดี
- สมบุรณ์ ดันยะ. (2528). เอกสารประกอบการเรียน ศึกษา 354 การประเมินทางการศึกษา. นครราชสีมา : วิทยาลัยครูนครราชสีมา ภาควิชาทดสอบและวิจัยทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์.
- สมศรี เจริญพิชิตนันท์. (2543). พฤติกรรมการใช้ยาแก้ปวดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (สุขศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. อุดลำนเา.
- สำนักงานบริหารวิชาการ. (2540). รายงานประจำปี 2540. ชลบุรี : มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สิทธิชัย เวศสุวรรณ. (2541). การศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อการนิเทศงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปราจีนบุรี. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (วิชาเอกการประถมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. อุดลำนเา.

- สินีนาง สุทธิจินดา. (2543). การศึกษาวินัยในตนเองของนักเรียนสาขาวิชาพาณิชยการ โรงเรียนอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. อุดสาเนา.
- สุญานี สุทธิพงศ์. (2540). ความต้องการในการพัฒนาสมรรถภาพการสอนของครูธุรกิจ โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. อุดสาเนา.
- สุนันทา มั่นสมงคล. (2542). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยการสอนอเนกทัศน์ มรดกทางพันธุกรรมสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์ กศ.ด. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. อุดสาเนา.
- สุภาวดี วิริยะประพันธ์. (2545). พิมพ์ครั้งที่ 2. คู่มือ..การบริหารเวลาอย่างมีคุณค่า. กรุงเทพฯ : บริษัท เอ็กสเปอร์เน็ท จำกัด.
- สุราษฎร์ พรหมจันทร์. (2530). การวัดผลการศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาครุศาสตร์เครื่องกล คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- สุรภีร์ ค่ายหนองสรวง. (2530). การประเมินความเข้าใจต่อวิทยาศาสตร์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายแผนการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ในจังหวัดมหาสารคาม ปีการศึกษา 2529. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. อุดสาเนา.
- เสริม ทศศรี. (2536). การวัดผลการศึกษา. สงขลา : ภาควิชาพื้นฐานของการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์.
- อำนวย เลิศขยันดี. (ม.ป.ป.). การทดสอบ-การวัดผลการศึกษา. สงขลา : เอ-พริ้นติ้ง. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภาคใต้.
- _____. (2542). การประเมินผลการศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ศิลปสนองการพิมพ์.
- อัมพร เมฆานันท์. (2540). ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันโรคเอดส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม). กรุงเทพฯ : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- อารมณ มัตตะเดช. (2543). การศึกษาการใช้กลไกการปรับตัวด้านสัมพันธภาพกับเพื่อนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร. . ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. อัดสำเนา.
- อุทุมพร (ทองอุไทย) จามรมาน. (2540). แฟ้มสะสมงาน (Portfolio) ของนักเรียน ครูศึกษานิเทศก์ และผู้บริหารโรงเรียน เพื่อการพัฒนานักเรียน. กรุงเทพฯ : พันนี้พับบลิชชิง.
- อุไรพร พานิชกุล. (2539). พฤติกรรมการสอนและความต้องการพัฒนาดนของครูผู้สอนคณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพังงา. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. อัดสำเนา.
- Humphrey, Robert D. (1960). "The Relationship of Participation in Out of School Activities of School Achievement," *Thesis Abstract Series*. 16 : 125-131
<http://diamon.swu.ac.th/result/44236579.html>
<http://www.markbook.com/MK-sr-ct.htm>.
<http://nces.ed.gov>.
<http://www.joseph.ac.th>
<http://www.tea.state.tx.us/reports/1996cmprpt/01assees.html>
- Keskil, Giil and Cepbe, Pasa Tevfik. (2001.). "Learner Variable in Learning English," *Modern English Teacher*. 10(1) : 61.
- Lyman Howard B. (1963). *Test Scores and What They Mean*. : Prentice-Hall. Inc. Englewood Cliffs, N.J.
- Mehrens, William A. and Lehmann, Irvin J. (1975). *Measurement and Evaluation*. Holt Rinehart and Winston.
- Morrone, Michele. (2001, May). "Primary and Secondary School Environmental Health Science Education and the Education Crisis : A Survey of Science Teachers in Ohio," *The Journal of Environmental Health*. 63(9).
- Nall, Victor H. (1965). *Introduction of Education Measurement*. 2nd ed. Boston : Houghton Mifflin.
- Nunnally, June G. (1967). *Psychometric Theory*. New York : McGraw-Hill.
- Ross, Clay Campbell. (1947). *Measurement in Today's Schools*. New York : Prentice – Hall, Inc.

Thurlow, Martha L. and others. (2000). "Students with Disabilities in Large-Scale Assessments : State Participation and Accommodation Policies," *The Journal of Special Education*. 34(3).

ภาคผนวก

ที่ ทม 1010(11) / 0015

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) 176 สุขุมวิท 23
แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

8 มกราคม 2544

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม

เรียน นักเรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด (6 แผ่น)

ด้วย ศศ.มณฑณี ฤฎาการ เป็นข้าราชการสังกัด โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ได้ทำวิจัยเรื่อง "รูปแบบรายงานผลการเรียนของนักเรียนโรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร" ซึ่งเป็นการนำเสนอการรายงานผลการเรียนในรูปของกราฟแท่ง สามารถเปรียบเทียบคะแนนผลการเรียนของนักเรียนในแต่ละวิชาเป็นรายบุคคลและกลุ่มอย่างเห็นได้ชัด ง่ายต่อการทำความเข้าใจ และสื่อความหมายได้อย่างชัดเจน ซึ่งจะเป็นประโยชน์โดยตรงต่อการประเมินผลการเรียนของนักเรียนที่ทางโรงเรียนฯ แจ้งให้นักเรียนและผู้ปกครองทราบ

ในการนี้ ทางโรงเรียนฯ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากนักเรียน โปรดสละเวลาอันมีค่าของนักเรียนตอบแบบสอบถามดังแนบ และส่งคืนแบบสอบถามดังกล่าวที่อาจารย์ประจำชั้น ทั้งนี้เพื่อผู้วิจัยจะได้นำผลการวิจัยไปพัฒนารูปแบบของการรายงานผล และนำเสนอแก่นักเรียนและผู้ปกครองในโอกาสต่อไป

ทางโรงเรียนฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากนักเรียนด้วยดีเช่นเคย และขอขอบคุณล่วงหน้ามา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายอำไพ จิตต์วัฒน์)

ผู้อำนวยการ

โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)

โทร. 2609986-8, 2584001

โทรสาร 2584106

<http://www.swu.ac.th/dsch/sec>

ที่ ทม 1010(11) / 0015

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) 176 สุขุมวิท 23
แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

8 มกราคม 2544

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม

เรียน ผู้ปกครอง

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด (6 แผ่น)

ด้วย ผศ.มณฑิณี กุฎาการ เป็นข้าราชการสังกัด โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ได้ทำวิจัยเรื่อง "รูปแบบรายงานผลการเรียนของนักเรียนโรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร" ซึ่งเป็นการนำเสนอการรายงานผลการเรียนในรูปแบบของกราฟแท่ง สามารถเปรียบเทียบคะแนนผลการเรียนของนักเรียนในแต่ละวิชาเป็นรายบุคคลและกลุ่มอย่างเห็นได้ชัด ง่ายต่อการทำความเข้าใจ และสื่อความหมายได้อย่างชัดเจน ซึ่งจะเป็นประโยชน์โดยตรงต่อการประเมินผลการเรียนของนักเรียนที่ทางโรงเรียนฯ แจ้งให้นักเรียนและผู้ปกครองทราบ

ในการนี้ ทางโรงเรียนฯ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากนักเรียน โปรดสละเวลาอันมีค่าของนักเรียนตอบแบบสอบถามดังแนบ และส่งคืนแบบสอบถามดังกล่าวที่อาจารย์ประจำชั้น ทั้งนี้เพื่อผู้วิจัยจะได้นำผลการวิจัยไปพัฒนารูปแบบของการรายงานผล และนำเสนอแก่นักเรียนและผู้ปกครองในโอกาสต่อไป

ทางโรงเรียนฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์จากนักเรียนด้วยดีเช่นเคย และขอขอบคุณล่วงหน้ามา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายอำเภอ จิตต์วัฒน์)

ผู้อำนวยการ

โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)

โทร. 2609986-8, 2584001

โทรสาร 2584106

<http://www.swu.ac.th/dsch/sec>

แบบสอบถาม
ความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบรายงานผลการเรียน
ของนักเรียนโรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)

ตอนที่ 1

ข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง

ให้ขีดเครื่องหมาย ✓ ตามความเป็นจริง

1. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
2. สถานภาพของผู้ตอบ ☐ ผู้ปกครอง ☐ อาจารย์ ☐ นักเรียน

ตอนที่ 2

คำชี้แจง

แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบรายงานผลการเรียน
จากคำอธิบายประกอบใบรายงานผลการเรียนและตัวอย่างการรายงาน
ผลการเรียนของนักเรียน 2 คน ที่แนบมาพร้อมกับแบบสอบถามนี้
กรุณาขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องใดช่องหนึ่ง ซึ่งตรงกับความคิดเห็นและ
ความรู้สึกของท่านมากที่สุด

คำอธิบายประกอบใบรายงานผลการเรียน

เนื่องจากคะแนนที่ได้จากการสอบหรือตอบคำถามในแต่ละครั้งหรือแต่ละวิชา มีความยากง่ายที่แตกต่างกัน บางวิชาที่ง่าย นักเรียนจะได้คะแนนสูง เกือบเต็ม หรือมากกว่าครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็มเป็นส่วนใหญ่ บางวิชาที่ยาก นักเรียนจะได้คะแนนค่อนข้างต่ำ หรือต่ำกว่าครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็มเป็นส่วนใหญ่ นักเรียนและผู้ปกครองสามารถรู้ผลการเรียนของนักเรียนว่าแต่ละวิชาได้คะแนนเท่าใดเท่านั้น แต่ไม่สามารถบอกได้ว่าวิชาใดที่นักเรียนเรียนได้ดีที่สุด วิชาใดที่เรียนได้ไม่ดีที่สุด วิชาใดต้องปรับปรุงแก้ไข เพราะคะแนนที่ได้จากการวัดแต่ละครั้งหรือแต่ละวิชามีการกระจายของคะแนนแตกต่างกัน วิชาที่ง่าย ก็จะได้คะแนนมากกันเป็นส่วนใหญ่ เช่น วิชาสุขศึกษา แต่ละคนได้คะแนนมากกว่า 35 จากคะแนนเต็ม 40 วิชาที่ยาก ก็จะได้คะแนนน้อยกันเป็นส่วนใหญ่ เช่น วิชาคณิตศาสตร์แต่ละคนได้คะแนนน้อยกว่า 20 จากคะแนนเต็ม 40 เป็นต้น ซึ่งการกระจายของคะแนนที่แตกต่างกันดังกล่าวนี้ ทำให้ไม่สามารถที่จะนำคะแนนแต่ละวิชา เหล่านั้นมาเปรียบเทียบกันได้โดยตรง ไม่สามารถบอกได้ชัดเจนว่าผลการเรียนในแต่ละวิชาเป็นอย่างไร วิชาใดดีที่สุด วิชาใดไม่ดีที่สุด ผลการเรียนในแต่ละวิชาเป็นอย่างไร เมื่อเทียบกับนักเรียนอื่น แต่ละรายวิชามีความสามารถอยู่ ณ ตำแหน่งใด จึงเป็นปัญหาสำคัญต่อนักเรียนที่นักเรียนยังไม่รู้จักตนเองดีพอและผู้ปกครองที่ยังไม่ทราบความสามารถในการเรียนของนักเรียนในปกครองได้อย่างชัดเจน ดังนั้นคะแนนที่ได้นั้นจึงเป็นคะแนนดิบที่ยังให้ความหมายไม่ชัดเจน ไม่มีความหมายมากพอที่จะเปรียบเทียบกันได้จากความสำคัญดังกล่าว จึงต้องมีการปรับการกระจายของคะแนนให้เป็นคะแนนที่สามารถนำมาเปรียบเทียบกันได้เรียกว่าคะแนนมาตรฐาน คะแนนมาตรฐานชนิดหนึ่งที่นำมาใช้ในที่นี้ คือ คะแนนมาตรฐาน T-ปกติ (Normalized T-Score) ซึ่งเป็นคะแนนมาตรฐานที่มีการปรับรูปแบบการกระจายของคะแนนให้เป็นโค้งปกติที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 50 เมื่อแปลงคะแนนในแต่ละรายวิชาให้เป็นคะแนนมาตรฐานแล้ว จะทำให้คะแนนในแต่ละรายวิชาที่มีการกระจายของคะแนนเป็นโค้งปกติเหมือนกัน เป็นผลทำให้นักเรียนและผู้ปกครองสามารถเปรียบเทียบผลการเรียนได้ว่าคะแนนในแต่ละวิชาเป็นอย่างไร สามารถบอกได้ว่านักเรียนมีความสามารถในวิชาใดมากที่สุด วิชาใดที่เรียนได้ไม่ดีที่สุด วิชาใดต้องปรับปรุงแก้ไข วิชาใดเก่ง วิชาใดอ่อน วิชาใดอยู่ในระดับปานกลาง วิชาใดได้ลำดับที่เท่าใด วิชาใดมีความสามารถเหนือกว่าหรือสูงกว่านักเรียนคนอื่น ๆ ก็ค้น ผลการเรียนโดยส่วนรวมของตัวนักเรียนเป็นอย่างไร ซึ่งจะทำให้มองเห็นภาพพจน์ในการเรียนของ นักเรียนได้อย่างชัดเจน สื่อความหมายได้ดี ทำให้นักเรียนสามารถรู้ระดับความสามารถจริงในการเรียนของตัวนักเรียนเป็นอย่างดี ผู้ปกครองสามารถรู้ระดับความสามารถในการเรียนของนักเรียนในปกครองได้อย่างชัดเจน

คะแนนเต็ม	หมายถึง	คะแนนเต็มในแต่ละวิชา
คะแนนดิบสูงสุด	หมายถึง	คะแนนที่ได้สูงที่สุดของกลุ่มในแต่ละวิชา
คะแนนดิบต่ำสุด	หมายถึง	คะแนนที่ได้ต่ำที่สุดของกลุ่มในแต่ละวิชา
คะแนนดิบเฉลี่ย	หมายถึง	ค่าเฉลี่ยของคะแนนดิบที่ได้ของกลุ่ม เป็นคะแนนที่ได้มาจากคะแนนของนักเรียนทุกคนรวมกันหารด้วย จำนวนนักเรียนทั้งกลุ่ม เช่น นักเรียนห้องหนึ่งมี 5 คน สอบวิชาคณิตศาสตร์เต็ม 10 ได้ 8, 2, 7, 5 และ 4 คะแนนดิบเฉลี่ยวิชาคณิตศาสตร์

$$= \frac{8 + 2 + 7 + 5 + 4}{5} = \frac{26}{5} = 5.2$$

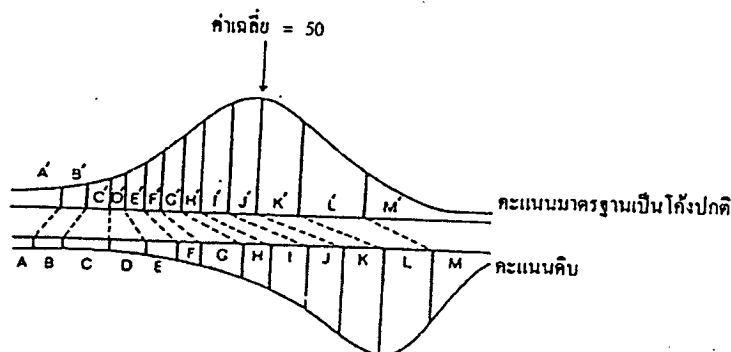
- นักเรียนที่ได้คะแนน 2, 4, 5 แสดงว่า ได้คะแนนต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของห้อง
- นักเรียนที่ได้คะแนน 8, 7 แสดงว่า ได้คะแนนสูงกว่าค่าเฉลี่ยของห้อง
- คะแนนเฉลี่ยในแต่ละวิชา ไม่สามารถเปรียบเทียบกันได้ คะแนนเฉลี่ยบอกได้แต่เพียงว่านักเรียนในห้องนั้นได้คะแนนสูงกว่าหรือต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยของห้อง และสูงกว่า-ต่ำกว่า มากน้อยเพียงใดเท่านั้น
- คะแนนดิบที่ได้ หมายถึง คะแนนที่นักเรียนได้จากการตอบคำถามหรือจากการสอบในแต่ละวิชา
- ลำดับที่ได้ในห้อง หมายถึง การจัดเรียงอันดับตามคะแนนดิบที่ได้ในแต่ละวิชาในห้องเรียน
- ลำดับที่ได้ในชั้น หมายถึง การจัดเรียงอันดับตามคะแนนดิบที่ได้ในแต่ละวิชาในระดับชั้นทั้งหมด
- ระดับเกรดที่ได้ หมายถึง ระดับเกรด 4, 3, 2, 1 และ 0 ที่นักเรียนได้ในแต่ละวิชา

คะแนนมาตรฐาน

เนื่องจากคะแนนที่ได้ในแต่ละครั้ง หรือแต่ละวิชาจะมีความยากง่ายที่แตกต่างกัน บางวิชาที่ง่ายนักเรียนจะได้คะแนนสูง เกือบเต็ม หรือมากกว่าครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็มเป็นส่วนใหญ่ บางวิชาที่ยากนักเรียนจะได้คะแนนค่อนข้างต่ำ หรือต่ำกว่าครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็มเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งคะแนนที่ได้ในแต่ละวิชาไม่สามารถที่จะนำไปเปรียบเทียบกันได้ว่าวิชาใดดีที่สุด วิชาใดอ่อนที่สุด เพราะคะแนนที่ได้จากการวัดแต่ละครั้งหรือแต่ละวิชามีการกระจายของคะแนนแตกต่างกันดังกล่าว คะแนนที่ได้จึงเป็นคะแนนดิบที่ยังให้ความหมายไม่ชัดเจน ตัวอย่างเช่น เด็กหญิงข้าวผัดสอบวิชาคณิตศาสตร์ได้ 19 คะแนน วิชาภาษาไทยได้ 24 คะแนน จากคะแนนเต็ม 30 เท่ากัน ถ้าต้องการทราบว่า เมื่อเปรียบเทียบกับเพื่อนนักเรียนด้วยกันแล้ววิชาใดที่เด็กคนนี้มีความรู้ความสามารถดีกว่ากัน ซึ่งถ้ามองจากตัวเลขของคะแนนดิบแล้ว คนทั่วไปจะคิดว่าเด็กคนนี้เก่งภาษาไทยมากกว่าคณิตศาสตร์ แต่ถ้าทราบว่าคะแนนเฉลี่ยของวิชาคณิตศาสตร์เท่ากับ 17 คะแนน วิชาภาษาไทยเท่ากับ 25 คะแนน ก็พอจะมองเห็นแนวโน้มของการเปรียบเทียบได้ว่าวิชาภาษาไทยได้คะแนนมากนั้น ปรากฏว่า ได้คะแนนต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ย ส่วนวิชาคณิตศาสตร์ได้คะแนนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ย ซึ่งบ่งบอกชัดเจนว่าวิชาคณิตศาสตร์ดีกว่าวิชาภาษาไทย ดังนั้นคะแนนดิบจึงไม่มีความหมายมากพอที่จะเปรียบเทียบกันได้โดยตรง จึงต้องแปลงคะแนนดิบให้เป็นคะแนนที่มีความหมาย และสามารถเปรียบเทียบกันได้ไม่ว่าจะเป็นวิชาเดียวกันหรือต่างวิชากัน ซึ่งคะแนนที่แปลงแล้วนี้เรียกว่า คะแนนมาตรฐาน คะแนนมาตรฐานจะเป็นคะแนนที่มีการปรับการกระจายของคะแนนให้เป็นโค้งปกติ เมื่อแต่ละวิชาปรับการกระจายของคะแนนให้เป็นโค้งปกติเหมือนกัน จะเป็นผลทำให้สามารถเปรียบเทียบคะแนนในแต่ละวิชาได้ สามารถบอกได้ว่านักเรียนมีความสามารถในวิชาใดมากที่สุด วิชาได้น้อยที่สุด วิชาใดต้องปรับปรุงแก้ไข วิชาใดอยู่ในระดับปานกลาง วิชาใดมีความสามารถเหนือกว่า หรือสูงกว่านักเรียนคนอื่นๆ ก็คน ผลการเรียนรู้โดยรวมของตัวนักเรียนเป็นอย่างไร ซึ่งจะทำให้มองเห็นภาพพจน์ในการเรียนของนักเรียนได้เป็นอย่างดี คะแนนมาตรฐานชนิดหนึ่งที่น่าสนใจในที่นี้คือ คะแนนมาตรฐาน T-ปกติ

คะแนน T-ปกติ (Normalized T-Score)

คะแนน T-ปกติ เป็นคะแนนที่มีการปรับรูปแบบการแจกแจงของคะแนนดิบให้เป็นโค้งปกติ มีค่าเฉลี่ย = 50 ดังรูป

คะแนนเปอร์เซ็นต์ไทล์

คะแนนเปอร์เซ็นต์ไทล์ หมายถึง คะแนนที่มีการปรับรูปแบบการแจกแจงของคะแนนให้เป็นโค้งปกติ เปอร์เซ็นต์ไทล์จะเป็นคะแนนที่บอกตำแหน่งของนักเรียนว่าอยู่ในตำแหน่งที่มีความสามารถเหนือกว่าหรือสูงกว่านักเรียนคนอื่น ๆ ประมาณกี่คน เมื่อแบ่งพื้นที่ใต้โค้งปกติออกเป็น 100 ส่วนเท่า ๆ กัน หรือเป็นตำแหน่งที่แสดงให้ทราบว่า มีจำนวนนักเรียนประมาณร้อยละเท่าใดที่มีความสามารถต่ำกว่านักเรียนคนนั้น เช่น สมมุติมีตารางแสดงคะแนนดิบและคะแนนเปอร์เซ็นต์ไทล์ในวิชาหนึ่ง ซึ่งสามารถอ่านความหมายของคะแนนเปอร์เซ็นต์ไทล์ได้ดังตัวอย่างต่อไปนี้

นักเรียนที่ได้คะแนน 16 คะแนน มีค่าคะแนนเปอร์เซ็นต์ไทล์ในวิชานี้ = 98 แสดงว่า จากนักเรียน 100 คน นักเรียนคนนี้มีความสามารถสูงกว่าหรือเหนือกว่านักเรียนคนอื่น ๆ ประมาณ 98 คน หรือนักเรียนคนนี้อยู่ในกลุ่ม 2 คน จาก 100 คน ที่ได้คะแนนสูง

นักเรียนที่ได้คะแนน 14 คะแนน มีค่าคะแนนเปอร์เซ็นต์ไทล์ในวิชานี้ = 82 แสดงว่า จากนักเรียน 100 คน มีนักเรียนคนอื่น ๆ ประมาณ 82 คน ที่ได้คะแนนต่ำกว่าหรือน้อยกว่านักเรียนคนนี้หรือนักเรียนคนนี้อยู่ในกลุ่ม 18 คน จาก 100 คน ที่ได้คะแนนสูง

นักเรียนที่มีค่าคะแนนเปอร์เซ็นต์ไทล์ในวิชานี้ = 50 แสดงว่า จากนักเรียน 100 คน นักเรียนคนนี้อยู่ ณ ตำแหน่งตรงกลางของกลุ่ม มีความสามารถในระดับปานกลางของกลุ่ม ไม่เก่งหรือไม่อ่อนเมื่อเปรียบเทียบกับนักเรียนทั้งกลุ่ม

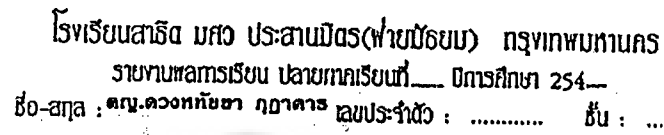
นักเรียนที่มีค่าคะแนนเปอร์เซ็นต์ไทล์ในวิชานี้ = 18 แสดงว่า นักเรียนคนนี้มีความสามารถสูงกว่าหรือเหนือกว่านักเรียนคนอื่น ๆ ประมาณ 18 คน จาก 100 คน หรือนักเรียนคนนี้อยู่ในกลุ่ม 18 คน จาก 100 คน ที่ได้คะแนนต่ำ

นักเรียนที่มีค่าคะแนนเปอร์เซ็นต์ไทล์ในวิชานี้ = 8 แสดงว่า นักเรียนคนนี้มีความสามารถสูงกว่านักเรียนในกลุ่มประมาณ 8% เท่านั้น หรือมีนักเรียนเพียง 8% เท่านั้น ที่ได้คะแนนต่ำกว่านักเรียนคนนี้หมายความว่า นักเรียนคนนี้อยู่ในกลุ่ม 8 คน จาก 100 คน ที่ได้คะแนนต่ำ

หรืออ่านความหมายของคะแนนเปอร์เซ็นต์ไทล์ ดังนี้

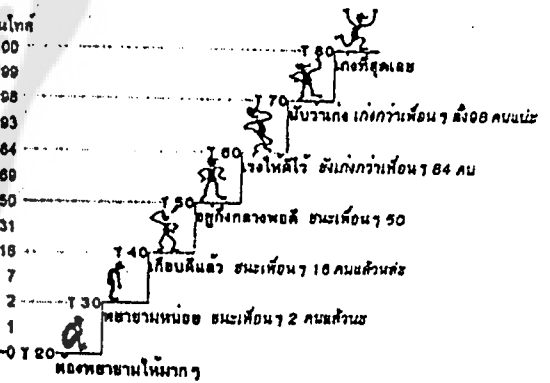
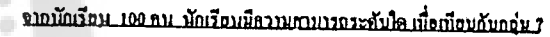
นักเรียนที่มีค่าคะแนนเปอร์เซ็นต์ไทล์ในวิชาหนึ่ง = 70 แสดงว่า

จากนักเรียน 100 คน มีนักเรียนประมาณ 30 คน ที่มีความสามารถเหนือกว่านักเรียนคนนี้ และมีนักเรียนประมาณ 70 คน ที่มีความสามารถต่ำกว่านักเรียนคนนี้

រៀនសូត្រដោយ: ព.ស.ប័ណ្ណ កុណារ

รายวิชาที่เน้นตัวเอ็ม หมายถึง รายวิชาที่ใช้
ในการเลือกแผนการเรียนเพื่อการศึกษาต่อ
ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ความหมายที่อ่านได้จากรายงานผลการเรียนของ ค.ญ.ดวงหทัยยา ภูภาคาร

ความสามารถแต่ละรายวิชาของตัวนักเรียนเอง

วิชาที่ดีที่สุด คือ ว 305

วิชาที่อ่อนที่สุด คือ พ 015

วิชาที่อยู่ในเกณฑ์ดีมาก คือ ว 305

วิชาที่อยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างดี คือ ส 305 ส 027 ง 321 อ 015 ค 011 และ ค 021

วิชาที่อยู่ในเกณฑ์ดี คือ ท 305 พ 305 พ 025 ส 0112

วิชาที่อยู่ในเกณฑ์ปกติค่อนข้างดี คือ ศ 305

วิชาที่อยู่ในเกณฑ์ปกติค่อนข้างต่ำ คือ พ 015

ผลการเรียนโดยส่วนรวมของ ค.ญ.ดวงหทัยยา อยู่ในระดับเก่ง

ความสามารถแต่ละรายวิชาเมื่อเทียบกับนักเรียนคนอื่น ๆ

วิชา ว 305 มีค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ได้ประมาณ 95 แสดงว่า ค.ญ.ดวงหทัยยา มีความสามารถสูงกว่านักเรียนคนอื่น ๆ ประมาณ 95 คน จาก 100 คน

วิชา พ 015 มีค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ได้ประมาณ 48 แสดงว่า ค.ญ.ดวงหทัยยา มีความสามารถสูงกว่านักเรียนคนอื่น ๆ ประมาณ 48 คน จาก 100 คน

วิชา ท 305 มีค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ได้ประมาณ 59 แสดงว่า ค.ญ.ดวงหทัยยา มีความสามารถสูงกว่านักเรียนคนอื่น ๆ ประมาณ 59 คน จาก 100 คน

สำหรับวิชาหลัก 5 วิชา คือ ท 305 ส 305 ว 305 อ 015 และ ค 011 ค.ญ.ดวงหทัยยา มีความสามารถด้านวิทยาศาสตร์มากที่สุด และจะพบว่า วิชา ค 011 มีค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ได้ประมาณ 91 ซึ่งหมายความว่า ค.ญ.ดวงหทัยยา มีความสามารถในวิชานี้สูงกว่านักเรียนคนอื่น ๆ ประมาณ 91 คน จาก 100 คน แสดงว่า ค.ญ.ดวงหทัยยา มีความสามารถด้านวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์เป็นอย่างดี ควรจะสนับสนุนให้เรียนสายวิทยาศาสตร์

โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร(ฝ่ายมัธยม) กรุงเทพมหานคร

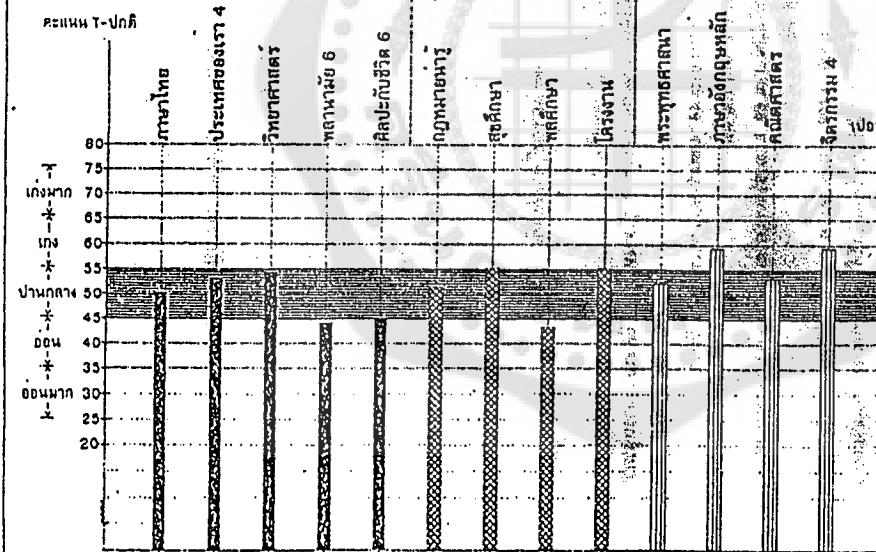
รายงานผลการเรียน กลางภาคเรียนที่..... ปีการศึกษา 254.....

ชื่อ-สกุล : ญญ.ณพหทัยยา ฤฎาการ หลบประจำตัว : ชั้น :

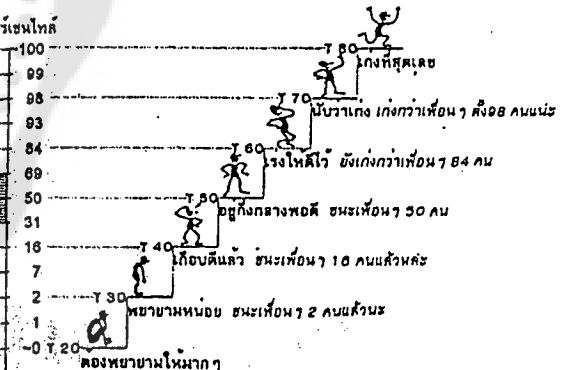
นำเสนอโดย: พศ.ปัญญานิ ฤฎาการ

รายวิชา	ท 306	ท 306	ว 306	ท 306	ท 306	ท 043	ท 016	ท 026	ท 322	ท 013	ท 016	ท 012	ท 014
คะแนนเต็ม	36	40	37	20	45	40	35	20	45	40	35	44	40
คะแนนเต็มสูงสุด	36	38	34	20	42	38	34	20	43	38	34	44	38
คะแนนเต็มต่ำสุด	2	9	1	0	0	5	3	10	13	6	6	1	0
คะแนนเฉลี่ย	20.5	26.9	21.7	16.0	28.8	25.5	21.8	16.4	34.3	31.0	21.0	26.7	26.0
คะแนนดิบที่ได้	20	29	24	14	25	20	20	17	37	32	28	30	34
ลำดับที่ได้อันดับ	12	13	13	26	26	18	8	26	1	18	2	14	2
ลำดับที่ได้โดยชั้น	130	109	117	185	180	128	114	180	75	135	54	104	10
ระดับเกรดที่ได้													

รายวิชาที่เน้นตัวเอ็ม หมายถึง รายวิชาที่ใช้
ในการเลือกแผนการเรียนเพื่อการศึกษาต่อ
ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

จากนักเรียน 100 คน นักเรียนมีความสามารถระดับใด เมื่อเทียบกับกลุ่ม?

คะแนน T-ปกติ ■ รายวิชาบังคับเรียน □ รายวิชาบังคับเลือก ▨ รายวิชาเลือกเสรี

ความหมายที่อ่านได้จากรายงานผลการเรียนของ ด.ญ.ณัทธยา ภูภาคาร

ความสามารถแต่ละรายวิชาของตัวนักเรียนเอง

วิชาที่ดีที่สุด คือ อ 016 และ ศ 014

วิชาที่อ่อนที่สุด คือ พ 026

วิชาที่อยู่ในเกณฑ์ดี คือ อ 016 และ ศ 014

วิชาที่อยู่ในเกณฑ์ปกติแต่ค่อนข้างดี คือ ส 306 ว 306 พ 016 ง 322 ส 0113 และ ค 012

วิชาที่อยู่ในเกณฑ์ปกติ คือ ท 306 และ ส 043

วิชาที่อยู่ในเกณฑ์ปกติแต่ค่อนข้างต่ำ คือ ศ 306

วิชาที่อยู่ในเกณฑ์อ่อน ควรปรับปรุงแก้ไข คือ พ 306 และ พ 026

ผลการเรียนโดยส่วนรวมของ ด.ญ.ณัทธยา อยู่ในระดับปานกลาง

ความสามารถแต่ละรายวิชาเมื่อเทียบกับนักเรียนคนอื่น ๆ

วิชา อ 016 มีค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ได้ประมาณ 83 แสดงว่า ด.ญ.ณัทธยา มีความสามารถสูงกว่านักเรียนคนอื่น ๆ ประมาณ 83 คน จาก 100 คน

วิชา ท 306 มีค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ได้เท่ากับ 50 แสดงว่า ด.ญ.ณัทธยา มีความสามารถสูงกว่านักเรียนคนอื่น ๆ ประมาณ 50 คน จาก 100 คน หรือมีความสามารถอยู่ตรงกลางของกลุ่มนั่นเอง

วิชา พ 026 มีค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ได้ประมาณ 28 แสดงว่า ด.ญ.ณัทธยา มีความสามารถสูงกว่านักเรียนคนอื่น ๆ ประมาณ 28 คน จาก 100 คน

สำหรับวิชาหลัก 5 วิชา คือ ท 306 ส 306 ว 306 อ 016 และ ค 012 ด.ญ.ณัทธยา มีความสามารถด้านภาษาต่างประเทศมากที่สุด ควรส่งเสริมให้เรียนทางด้านภาษาต่างประเทศ

จากรายงานผลการเรียนนี้ จะพบว่า สำหรับนักเรียนจะทำให้ให้นักเรียนทราบถึงระดับความสามารถของตนเองเมื่อเทียบกับกลุ่มและระหว่างรายวิชา เป็นแนวทางให้นักเรียนได้ปรับปรุงการเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในรายวิชาที่อยู่ต่ำกว่าเกณฑ์ปกติ เป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจในการเลือกแผนการเรียน หรือ ศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัย สำหรับผู้ปกครอง นอกจากจะทำให้ทราบถึงระดับความสามารถในการเรียนของนักเรียนแล้ว ยังเป็นข้อมูลที่ผู้ปกครองจะให้การช่วยเหลือหรือส่งเสริมในด้านการเรียนของนักเรียนได้ตรงตามสภาพที่แท้จริงของนักเรียน

[illegible]

รายการ	ความคิดเห็น / ความเหมาะสม				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
รายงานผลการเรียนเสนอเนื้อหาสาระมากนักน้อย เพียงไรในด้านต่อไปนี้					
1. การนำเสนอคะแนนแต่ละรายวิชา.....					
2. การจัดเรียงลำดับรายวิชาในกราฟ.....					
3. การบอกระดับความสามารถในการเรียนของ นักเรียนโดยส่วนรวมว่าเก่งหรืออ่อนเพียงไร เมื่อเทียบกับนักเรียนทั้งหมด.....					
4. การบอกระดับความสามารถของนักเรียนในราย วิชาบังคับแกน บังคับเลือก บังคับเลือกเสรี เมื่อเทียบกับนักเรียนทั้งหมด.....					
5. การบอกรายวิชาที่เก่ง ปานกลาง และที่อ่อนต้อง ปรับปรุงแก้ไข.....					
6. การบอกอันดับที่ของนักเรียนเมื่อเทียบกับ นักเรียนในห้องเรียนในแต่ละวิชา.....					
7. การบอกอันดับที่ของนักเรียนเมื่อเทียบกับ นักเรียนในชั้นเรียนในแต่ละวิชา.....					
8. การบอกอันดับที่ของนักเรียนเมื่อเทียบกับ นักเรียนในห้องเรียนรวมทุกวิชา.....					
9. การบอกอันดับที่ของนักเรียนเมื่อเทียบกับ นักเรียนในชั้นเรียนรวมทุกวิชา.....					
10. การบอกความสามารถในแต่ละวิชาว่าเหนือกว่า หรือต่ำกว่านักเรียนอื่นๆ ประมาณกี่คน.....					
ความคิดเห็นเพิ่มเติม ด้านเนื้อหาสาระของรายงานผลการเรียน					
.....					
.....					
.....					
.....					

รายการ	ความคิดเห็น / ความเหมาะสม				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
รายงานผลการเรียนที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์มาก น้อยเพียงใดในด้านต่อไปนี้					
1. สามารถเปรียบเทียบผลการเรียนแต่ละรายวิชา ของตัวนักเรียนเอง.....					
2. สามารถเปรียบเทียบผลการเรียนกับนักเรียนอื่นๆ					
3. สามารถรู้ตำแหน่ง (อันดับที่) ของผลการเรียน ของตัวนักเรียนเอง.....					
4. ทำให้ผู้ปกครองทราบถึงระดับความสามารถแต่ละ รายวิชาของนักเรียนในปกครอง.....					
5. ทำให้อาจารย์ทราบถึงระดับความสามารถแต่ละ รายวิชาของนักเรียน.....					
6. ทำให้นักเรียนทราบถึงระดับความสามารถแต่ละ รายวิชาของตัวนักเรียนเอง.....					
7. ให้ข้อมูลและรายละเอียดที่ชัดเจนแก่งานแนะแนว และฝ่ายวิชาการของโรงเรียน.....					
8. ให้ข้อมูลและรายละเอียดที่ชัดเจนยิ่งขึ้นแก่ ตัวนักเรียนเองในการเลือกแผนการเรียน หรือ ศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัย.....					
9. สามารถเป็นส่วนหนึ่งของการรายงานผลที่ นอกเหนือจากการรายงานผลการเรียนปกติที่ทาง โรงเรียนแจกให้.....					
10. หากทางโรงเรียนสามารถแจกรายงานผลการ เรียนแบบนี้กับนักเรียนทุกคนได้ จะเป็นการดี และมีประโยชน์ต่อนักเรียนและผู้ปกครอง.....					
ความคิดเห็นเพิ่มเติม ด้านประโยชน์ของรายงานผลการเรียน					
.....					
.....					

บทคัดย่อ

ความคิดเห็นของนักเรียน ผู้ปกครอง และอาจารย์ต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียน
ด้วยกราฟแท่งของนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
(ฝ่ายมัธยม)

ผู้วิจัย : ผู้ช่วยศาสตราจารย์มัทนีย์ ภูฎาการ

ปี พ.ศ. : 2545

จุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียน
ผู้ปกครองและอาจารย์ต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่งของนักเรียนโรงเรียน
สาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) โดยมีกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน
ผู้ปกครองและอาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าคือ แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน ผู้ปกครองและ
อาจารย์ต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่งของนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) และใบรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่ง ซึ่ง
ประกอบด้วย รายวิชาแต่ละวิชา คะแนนเต็ม คะแนนสูงสุด คะแนนต่ำสุด คะแนนเฉลี่ย คะแนนที่
ได้ คะแนนที่-ปกติที่ได้ ลำดับที่ได้ในห้อง ลำดับที่ได้ในชั้น ระดับเกรดที่ได้ เปอร์เซนต์ไทล์ รูป
กราฟแท่งแสดงคะแนนที่-ปกติของแต่ละรายวิชา และรูปภาพแสดงการแปลความหมายของ
คะแนนที่-ปกติที่ได้ สถิติที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าคือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่า
ความแปรปรวน การทดสอบค่าที (t-test) การทดสอบค่าเอฟ (F-test) นอกจากนี้ผู้วิจัยยังเปรียบเทียบ
ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของนักเรียน ผู้ปกครอง และอาจารย์ต่อรูปแบบ
การรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่ง โดยแยกตามเพศและเปรียบเทียบความแตกต่างของค่า
เฉลี่ยของความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและระดับชั้นมัธยมศึกษาตอน
ปลายที่มีชั้นเรียนต่างกัน

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียน ผู้ปกครอง และอาจารย์ที่ตอบ
แบบสอบถาม ร้อยละ 41.3 ถึง 52.8 และร้อยละ 7.2 ถึง 21.1 มีความคิดเห็นว่า การรายงานผล
การเรียนของนักเรียนด้วยกราฟแท่งมีความเหมาะสมมากและเหมาะสมมากที่สุดตามลำดับ เมื่อ
ศึกษาค่าเฉลี่ยรวมของความคิดเห็นของนักเรียน ผู้ปกครอง และอาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามพบ
ว่า นักเรียน ผู้ปกครอง และอาจารย์มีความคิดเห็นว่ารูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟ
แท่ง ด้านการนำไปใช้ประโยชน์มีความเหมาะสมมากในระดับ 4.0027 เมื่อแยกเพศ พบว่า ผู้ตอบ
แบบสอบถามเพศชายมีความคิดเห็นว่า รูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่งด้านการ

นำไปใช้ประโยชน์มีความเหมาะสมมากในระดับ 3.9444 และผู้ตอบแบบสอบถามเพศหญิง มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการรายงานผลการเรียนของนักเรียนด้วยกราฟแท่ง ด้านการนำไปใช้ประโยชน์มีความเหมาะสมมากในระดับ 4.0434 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยแยกตามเพศของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความคิดเห็นต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่ง ด้านการนำไปใช้ประโยชน์และความคิดเห็นโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ด้านความเหมาะสมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และพบว่า ผู้ปกครองและอาจารย์ เพศชายและเพศหญิงมีความคิดเห็นด้านความเหมาะสม เนื้อหาสาระ การนำไปใช้ประโยชน์และความคิดเห็นโดยรวมต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่งไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นตามระดับชั้นเรียนของนักเรียนทั้งสองระดับคือ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายพบว่า นักเรียนแต่ละระดับ ซึ่งมีชั้นเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อรูปแบบการรายงานผลการเรียนด้วยกราฟแท่งแตกต่างกัน แต่เมื่อทดสอบความแตกต่างรายคู่ พบว่าไม่มีคู่ใดแตกต่างกัน

Abstract

The purpose of this study was to survey the opinions of students, parents and teachers on the use of bar graph to report academic performance of students from Srinakharinwirot University Prasarnmit Demonstration School (Secondary). The sample groups consisted of students, parents and teachers from Srinakharinwirot University Prasarnmit Demonstration School (Secondary). A questionnaire and an academic performance report were used to elicit opinions from sample groups. The academic performance report included the subject names, full scores, highest scores, lowest scores, average scores of each subject, raw scores, normalized T-scores, class score rank, grade score rank, semester grades and percentile. A bar graph was used to represent T-scores of each subject while diagrams represented percentile and normalized T-score interpretations. The statistics employed in this study were frequency, percentage, mean, standard deviation and variance, t-test and F-test. This study compared mean scores of the opinions of the sample groups. The mean scores of the opinions were analyzed separately according to gender and the mean difference of the students' opinions from different grade levels namely lower and upper secondary. The results of the study showed that 41.3 to 52.8 and 7.2 to 21.1 percent of students, parents and teachers considered the bar graph a "very appropriate" and "the most appropriate" method for reporting academic performance respectively. The mean scores of the opinions that the bar graph was "very appropriate" in terms of the use for reporting academic performance were as follows ; 1) students, parents and teachers : 4.0027 2) male respondents : 3.9444 3) female respondents : 4.0434. The mean scores of overall opinions and the opinions on the use expressed in the questionnaire by male students and female students were shown to be significantly different in statistics at a level of .01 and .05 in terms of the appropriateness and it was found that there was no difference in statistics in the mean score of opinions on the appropriateness, the content, the use and overall opinions of male and female parents and teachers. There was a difference in the mean scores of opinions of lower and upper secondary school students but there was no difference in the opinion mean scores of each pair of grade level.

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ – ชื่อสกุล	นางมณฑณี ฤฎาการ
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ระดับ 8
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ.2516	ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา ชั้นประโยคครูประถม (ป.ป.) จากวิทยาลัยครูสวนสุนันทา
พ.ศ.2517	ประกาศนียบัตรวิชาการชั้นสูง (ป.กศ.สูง) จากวิทยาลัยครูสวนสุนันทา
พ.ศ.2519	กศ.บ. (คณิตศาสตร์) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
พ.ศ.2527	กศ.ม. (การวัดผลการศึกษา) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร